

Evandeoska načela

Stoga će oni doći k spoznaji o Otkupitelju svome i same srži njegova nauka, te doznati kako će k njemu doći i spasiti se.

1. Nefi 15:14

Evandeoska načela

Izdavač
Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

Vaše primjedbe i prijedlozi o ovom priručniku bit će dobrodošli.
Molimo pošaljite ih odjelu Curriculum Development,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024.
E-mail: cur-development@ldschurch.org. Molimo navedite svoje ime,
adresu, odjel i okol. Obavezno navedite naziv knjige.
Zatim iznesite primjedbe i prijedloge o dobrim stranama
knjige te o mjestima gdje je moguće poboljšanje.

© 1978, 2009. Intellectual Reserve, Inc.
Sva prava pridržana.
Printed in Germany

Pravo engleskog izdanja odobreno: 5/07

Sadržaj

<i>Uvod</i>	1
<i>1. poglavlje</i> Naš Nebeski Otac	5
<i>2. poglavlje</i> Naša nebeska obitelj	9
<i>3. poglavlje</i> Isus Krist, naš odabrani vođa i Spasitelj	13
<i>4. poglavlje</i> Sloboda izbora	17
<i>5. poglavlje</i> Stvaranje	23
<i>6. poglavlje</i> Pad Adama i Eve	27
<i>7. poglavlje</i> Duh Sveti	30
<i>8. poglavlje</i> Molitva našem Nebeskom Ocu	33
<i>9. poglavlje</i> Proroci Božji	39
<i>10. poglavlje</i> Sveta pisma	45
<i>11. poglavlje</i> Kristov život	49
<i>12. poglavlje</i> Pomirenje	57
<i>13. poglavlje</i> Svećeništvo	65
<i>14. poglavlje</i> Uređenje svećeništva	71
<i>15. poglavlje</i> Gospodnji narod saveza	79
<i>16. poglavlje</i> Crkva Isusa Krista u prijašnja vremena	83
<i>17. poglavlje</i> Crkva Isusa Krista danas	91
<i>18. poglavlje</i> Vjera u Isusa Krista	97
<i>19. poglavlje</i> Pokajanje	103
<i>20. poglavlje</i> Krštenje	111
<i>21. poglavlje</i> Dar Duha Svetoga	117
<i>22. poglavlje</i> Darovi Duha	121

23. poglavlje	Sakrament	129
24. poglavlje	Subotnji dan	133
25. poglavlje	Post	139
26. poglavlje	Žrtva	145
27. poglavlje	Rad i osobna odgovornost	151
28. poglavlje	Služenje	157
29. poglavlje	Gospodnji zakon o zdravlju	163
30. poglavlje	Čista ljubav	167
31. poglavlje	Poštenje	173
32. poglavlje	Desetine i prinosi	179
33. poglavlje	Misionarski rad	183
34. poglavlje	Razvijanje naših talenata	191
35. poglavlje	Poslušnost	195
36. poglavlje	Obitelj može biti vječna	203
37. poglavlje	Obiteljske odgovornosti	207
38. poglavlje	Vječni brak	213
39. poglavlje	Zakon čudoredne čistoće	219
40. poglavlje	Hramsko djelo i obiteljsko rodoslovlje	229
41. poglavlje	Svijet duhova nakon smrti	235
42. poglavlje	Sabiranje doma Izraelova	241
43. poglavlje	Znaci drugog dolaska	247
44. poglavlje	Drugi dolazak Isusa Krista	251
45. poglavlje	Tisućljetnica	257
46. poglavlje	Posljednji sud	263
47. poglavlje	Uzvišenje	269
<i>Popis slika</i>		275
<i>Kazalo</i>		277

Uvod

Vodič za proučavanje i priručnik za učitelje

Priručnik *Evandeoska načela* napisan je da bude i osobni vodič za proučavanje i priručnik za učitelje. Dok ga proučavate, tražeći Duha Gospodnjega, možete rasti u svojem razumijevanju i svjedočanstvu o Bogu Ocu, Isusu Kristu i njegovom Pomirenju, te o obnovi evanđelja. Možete naći odgovore na životna pitanja, steći sigurnost o svojoj svrsi i vrijednosti, te se s vjerom suočiti s osobnim i obiteljskim izazovima.

Upute za podučavanje u Crkvi i kod kuće

Biti učitelj je velika odgovornost koja uključuje mnoge mogućnosti za jačanje drugih i osiguravanje da će oni biti »[nahranijeni]... blagom riječju Božjom« (Moroni 6:4). Podučavat ćete učinkovito ako budete slijedili ova načela:

- Volite one koje podučavate.
- Podučavajte uz pomoć Duha.
- Podučavajte nauk.
- Pozivajte na marljivo učenje.

Volite one koje podučavate

Kada pokazujete ljubav prema onima koje podučavate, oni će bolje prihvaćati Duha Gospodnjega. Učit će s više oduševljenja i postati otvoreniji prema vama i prema drugima. Nastojte se upoznati s onima koje podučavate i pokažite im da vam je iskreno stalo do njih. Budite osjetljivi na izazove onih s posebnim potrebama. Stvorite udobno okruženje u svojem razredu tako da se sudionici mogu osjećati slobodnima da zatraže pomoć od vas s bilo

kakvim pitanjem koje imaju o načelima evanđelja i o tome kako ih primijeniti.

Duh Gospodnji bit će prisutan ako ljubav i jedinstvo budu prisutni. Gospodin je rekao: »Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga« (Ivan 13:34).

Za više podataka o ovoj temi pogledajte priručnik *Teaching, No Greater Call (Podučavanje, nema većeg poziva)*, stranice 31–39.

Podučavajte uz pomoć Duha

Najvažnije što ćete ikada podučavati su Kristovi nauci kako su objavljeni kroz Sveta pisma i suvremene proroke i potvrđeni Duhom Svetim. Kako biste to činili učinkovito, morate steći Duha Gospodnjega. »A Duh će vam se dati molitvom vjere«, rekao je Gospodin, »a ako Duha ne primite, nemojte podučavati« (NiS 42:14; vidi i NiS 50:13–22). Duh Sveti je stvarni učitelj, stoga je važno stvoriti okruženje u kojem Gospodinov Duh može biti prisutan.

Za više podataka o ovoj temi pogledajte priručnik *Teaching, No Greater Call*, stranice 41–48.

Podučavajte nauku

Prije nego što budete podučavali iz poglavlja, detaljno ga proučite kako biste bili sigurni da razumijete nauku. Također proučite dodatne stihove iz Svetih pisama navedene na kraju poglavlja. Podučavat ćete s većom iskrenošću i moću ako su učenja u poglavlju utjecala na vas osobno. Nikada nemojte nagađati o nauku Crkve. Podučavajte samo ono što je potkrijepljeno Svetim pismima, riječima proroka i apostola posljednjih dana i Duhom Svetim (vidi NiS 42:12–14; 52:9).

Ako ste pozvani podučavati zbor ili razred koristeći ovu knjigu, nemojte je zamjenjivati vanjskim materijalima, koliko god oni bili zanimljivi. Ostanite usmjereni na Sveta pisma i riječi u knjizi. Kad je to prikladno, koristite osobna iskustva i članke iz crkvenih časopisa kako biste nadopunili lekcije.

Za više podataka o ovoj temi pogledajte priručnik *Teaching, No Greater Call*, stranice 50–59.

Pozivajte na marljivo učenje

Dok podučavate, pomozite drugima da vide kako se evanđeoska načela odnose na svakodnevni život. Potičite rasprave o tome kako ova načela mogu utjecati na naše osjećaje o Bogu, nama samima, našim obiteljima i susjedima. Potičite polaznike da žive u skladu s načelima.

Nastojte uključiti što više ljudi u lekcije. To možete učiniti pozivajući ih da čitaju na glas, odgovaraju na pitanja ili iznose iskustva, ali činite to samo kad ste sigurni da ih to neće postidjeti. Možete zadavati posebne zadatke sudionicima dok pripremate lekcije. Obraćajte pažnju na potrebe i osjećaje drugih. Možda ćete trebati razgovarati osobno s pojedincima prije lekcije i pitati ih kako se osjećaju u svezi sa sudjelovanjem.

Za više podataka o ovoj temi pogledajte priručnik *Teaching, No Greater Call*, stranice 61–74.

Dodatna pomagala za učitelje

Svako poglavlje u ovoj knjizi sadrži jednu ili dvije bilješke za učitelje. Te bilješke uključuju ideje koje vam mogu pomoći u vašem trudu da volite one koje podučavate, podučavate uz pomoć Duha, podučavate nauk i pozivate na marljivo učenje one koje podučavate.

Naš Nebeski Otac

1. poglavlje

Bog postoji

- Koje su neke stvari što vam svjedoče da postoji Bog?

Alma, prorok u Mormonovoj knjizi, napisao je: »Sve to očituje da ima Bog, da, sama zemlja i sve što je na površju njezinom, da, i kretanje njezino, da, i svi planeti što se kreću svojim pravilnim putovima svjedoče da ima Višnji Stvoritelj« (Alma 30:44). Možemo podignuti pogled prema noćnom nebu i steći predodžbu o tome što je Alma mislio. Postoje milijuni zvijezda i planeta, svi u savršenom redu. Oni se nisu pojavili slučajno. Možemo vidjeti djelo Božje na nebesima i na zemlji. Mnoge predivne biljke, mnoge vrste životinja, planine, rijeke, oblaci koji nam donose kišu i snijeg – sve nam to svjedoči da postoji Bog.

Proroci su nas podučavali da je Bog Svemoćni Vladar svemira. Bog prebiva na nebu (vidi NiS 20:17). Kroz svojeg Sina Isusa Krista on je stvorio nebesa i zemlju te sve što je na njima (vidi 3. Nefi 9:15; Mojsije 2:1). Načinio je mjesec, zvijezde i sunce. On je stvorio ovaj svijet i dao mu oblik, kretanje i život. Ispunio je zrak i vodu živim bićima. Prekrio je brda i ravnice svakojakim životinjama. Dao nam je dan i noć, ljeto i zimu, vrijeme sijanja i vrijeme žetve. Načinio je čovjeka na svoju sliku, da bude vladar nad svim njegovim drugim stvorenjima (vidi Postanak 1:26–27).

Bog je vrhovno i apsolutno biće u koje vjerujemo i koje štujemo. On je »veliki roditelj svemira«, i on »gleda na cijelu ljudsku obitelj s očinskom brigom i roditeljskim obzirom« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith [Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith]* [2007], 39).

Za učitelje: Koristite pitanja na početku odjeljka kako biste započeli raspravu i uputite polaznike razreda ili članove obitelji na tekst kako bi našli više podataka. Koristite pitanja na kraju odjeljka kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razmisle o značenju onoga što su pročitali, rasprave o tome te primijene to u svojem životu.

Priroda Boga

- Koje su neke od Božjih osobina?

Zato što smo načinjeni na njegovu sliku (vidi Mojsije 2:26; 6:9), znamo da su naša tijela poput njegovog. Njegov vječni duh prebiva u opipljivom tijelu od mesa i kostiju (vidi NiS 130:22). Međutim, Božje je tijelo savršeno i proslavljeno, sa slavom koja se ne može opisati.

Bog je savršen. On je Bog pravednosti, s osobinama poput ljubavi, milosrđa, dobrohotnosti, istine, moći, vjere, znanja i suda. On ima svu moć. On zna sve. Pun je dobrote.

Sve dobro dolazi od Boga. Sve što on čini jest da pomogne svojoj djeci da postanu poput njega. Rekao je: »Gle, to je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39).

- Zašto je važno za nas da razumijemo prirodu Boga?

Spoznati Boga

- Kako možemo spoznati Boga?

Poznavati Boga tako je važno da je Spasitelj rekao: »A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista« (Ivan 17:3).

Prva i najveća zapovijed je »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim« (Matej 22:37).

Što više poznamo Boga, to ga više volimo i obdržavamo njegove zapovijedi (vidi 1. Ivanova 2:3–5). Obdržavajući njegove zapovijedi možemo postati poput njega.

Možemo poznavati Boga ako budemo:

1. Vjerovali da on postoji i da nas voli (vidi Mosija 4:9).
 2. Proučavali Sveta pisma (vidi 2. Timoteju 3:14–17).
 3. Molili mu se (vidi Jakovljeva 1:5).
 4. Pokoravali se svim njegovim zapovijedima što bolje možemo (vidi Ivan 14:21–23).
-

Budemo li činili sve ovo, upoznat ćemo Boga i na kraju zadobiti vječni život.

- Duboko razmislite o tome što možete učiniti kako biste se približili Bogu.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Djela 7:55–56 (Sin zdesna Ocu)
- NiS 88:41–44 (osobine Boga)
- Psalmi 24:1 (zemlja je Gospodinova)
- Mojsije 1:30–39 (Stvaranje)
- Alma 7:20 (Bog ne može činiti krivo)
- Josip Smith 2:17 (Otac i Sin su zasebna bića)
- Alma 5:40 (dobro dolazi od Boga)
- Ivan 14:6–9 (Sin i Otac su slični)
- Mormon 9:15–20 (Bog čudesna)
- Amos 3:7 (Bog objave)
- Ivan 3:16 (Bog ljubavi)

Naša nebeska obitelj

2. poglavlje

Mi smo djeca našeg Nebeskog Oca

- Što nas Sveta pisma i proroci posljednjih dana podučavaju o našem odnosu s Bogom?

Bog nije samo naš Vladar i Stvoritelj; on je također naš Nebeski Otac. Svi su muškarci i žene doslovno sinovi i kćeri Božje. »Čovjek, kao duh, bio je rođen od nebeskih roditelja i odgojen do zrelosti u vječnim stanovima Oca, prije dolaska na zemlju u vremenitom [fizičkom] tijelu« (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 335).

Svaka osoba koja se ikada rodila na zemlji naš je duhovni brat ili sestra. Zato što smo duhovna djeca Božja, naslijedili smo mogućnost da razvijemo njegove božanske osobine. Kroz Pomirenje Isusa Krista mi možemo postati poput našeg Nebeskog Oca i primiti puninu radosti.

- Kako znanje da ste dijete Božje utječe na vaše misli, riječi i djela?

Razvili smo osobnost i talente dok smo živjeli na nebu

- Razmislite o talentima i darovima kojima ste blagoslovljeni.

Sveta pisma nas podučavaju da su se proroci pripremali postati vođe na zemlji dok su još bili duhovi na nebu (vidi Alma 13:1–3). Prije nego što su se rodili u smrtnim tijelima, Bog ih je predodredio (odabrao) da budu vođe na zemlji. Isus, Adam i Abraham bili su neki od ovih vođa. (Vidi Abraham 3:22–23.) Joseph Smith je podučavao da je »svaki čovjek koji ima poziv posluživati stanovnicima svijeta bio [pred]određen za tu svrhu« (*Teachings of the Presidents*

Za učitelje: Ne morate podučavati sve u svakom poglavlju. Dok se uz molitvu pripremate podučavati, tražite vodstvo Duha kako biste znali koje dijelove poglavlja trebate obraditi i koja pitanja trebate postaviti.

of the Church: Joseph Smith [2007], 511). Međutim, svatko je na zemlji slobodan prihvatiti ili odbaciti svaku mogućnost služenja.

Nismo svi bili isti na nebu. Znamo, na primjer, da smo sinovi i kćeri nebeskih roditelja – muškarci i žene (vidi »Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, Nov. 1995, 102). Posjedovali smo različite talente i sposobnosti, i bili smo pozvani činiti različite stvari na zemlji. Možemo naučiti više o svojim »vječnim mogućnostima« kada primimo svoj patrijarhalni blagoslov (vidi Thomas S. Monson, Conference Report, listopad 1986, 82; ili *Ensign*, studeni 1986, 66).

Zastor prekriva naše sjećanje na predsmrtnički život, ali naš Nebeski Otac zna tko smo i što smo učinili prije nego što smo došli ovdje. On je odabrao vrijeme i mjesto gdje će se svatko od nas roditi tako da možemo naučiti lekcije koje osobno trebamo te ostvariti najviše dobrog svojim talentima i svojom osobnošću.

- Kako su vas talenti drugih ljudi blagoslovili? Kako vaši talenti i darovi mogu blagosloviti druge?

Naš je Nebeski Otac izložio naum preko kojeg možemo postati kao on

- Kako nas zemaljski život priprema da postanemo poput našeg Nebeskog Oca?

Naš je Nebeski Otac znao da ne možemo napredovati preko određene točke osim ako ga ne napustimo na neko vrijeme. Želio je da razvijemo božanske osobine koje on ima. Da bismo to ostvarili, morali smo napustiti naš predsmrtnički dom kako bismo bili iskušani i stekli iskustvo. Naši su se duhovi trebali zaodjenuti fizičkim tijelima. Trebali smo ostaviti naša fizička tijela u smrti i ponovno se sjediniti s njima u uskrsnuću. Tad bismo primili besmrtna tijela poput našeg Nebeskog Oca. Ako bismo položili test, primili bismo puninu radosti koju je naš Nebeski Otac primio. (Vidi NiS 93:30–34.)

Za učitelje: Polaznici razreda ili članovi obitelji vjerojatnije će dati promišljen odgovor na pitanje ako im bude dano vremena da razmisle o svojem odgovoru. Na primjer, nakon što postavite pitanje možete reći: »Uzmite malo vremena da razmislite o odgovoru, a onda ću ga zatražiti.« Tad im dajte vremena da razmisle.

Naš je Nebeski Otac sazvao Veliko vijeće kako bi predstavio svoj naum za naš napredak (vidi *Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith*, 209, 511). Naučili smo da ćemo, budemo li slijedili njegov naum, postati poput njega. Uskrsnut ćemo; imat ćemo svu moć na nebu i na zemlji; postat ćemo nebeski roditelji i imati duhovnu djecu kao i on (vidi NiS 132:19–20).

Saznali smo da će nam on dati zemlju gdje ćemo se pokazati dostojnima (vidi Abraham 3:24–26). Zastor će prekriti naša sjećanja, i mi ćemo zaboraviti naš nebeski dom. To će biti potrebno tako da bismo mogli primijeniti svoje opredjeljivanje na odabir dobra ili zla bez utjecaja sjećanja na život s našim Nebeskim Ocem. Tako bismo ga mogli slušati zbog naše vjere u njega, ne zbog našeg znanja ili sjećanja na njega. On će nam pomoći prepoznati istinu kad je čujemo ponovno na zemlji (vidi Ivan 18:37).

Na Velikom smo vijeću također saznali svrhu našeg napredovanja: primiti puninu radosti. Međutim, također smo saznali da će neki biti obmanuti, odabrati druge putove i izgubiti svoj put. Saznali smo da ćemo svi imati iskušenja u svom životu: bolest, razočaranje, bol, tugu i smrt. Ali razumjeli smo da će nam to biti dano za naše iskustvo i za naše dobro (vidi NiS 122:7). Ako to dopustimo, ova će nas iskušenja pročistiti, a ne poraziti. Podučit će nas ustrajnosti, strpljivosti i ljubavi (vidi *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15–16).

Na ovom smo vijeću također saznali da ćemo zbog svojih slabosti, svi osim male djece, grijешiti (vidi NiS 29:46–47). Saznali smo da će nam biti dan Spasitelj tako da ćemo moći prevladati naše grijehе i da ćemo prevladati smrt kroz uskrsnuće. Naučili smo da ćemo, uzdamo li se u njega pokoravajući se njegovoj riječi i slijedeći njegov primjer, biti uzvišeni i postati poput našeg Nebeskog Oca. Primit ćemo puninu radosti.

- Navedite neke osobine Nebeskog Oca. Kako nam naum spasenja pomaže da razvijemo ove osobine?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Hebrejima 12:9 (Bog je Otac naših duhova)
-

- Job 38:4–7 (upučuje se na predsmrtnički život)
- Abraham 3:22–28 (viđenje o predsmrtničkom životu)
- Jeremija 1:5 (viđenje o predsmrtničkom životu)
- NiS 29:31–38 (viđenje o predsmrtničkom životu)
- Mojsije 3:4–7 (duhovno i vremenito stvaranje)
- 1. Korinćanima 15:44 (duhovno i vremenito stvaranje)
- NiS 76:23–24 (rođeni sinovi i kćeri)
- NiS 132:11–26 (naum napredovanja)

Isus Krist, naš odabrani vođa i Spasitelj

3. poglavlje

Bio je potreban Spasitelj i vođa

- Zašto smo trebali napustiti nazočnost Nebeskog Oca? Zašto trebamo Spasitelja?

Kad nam je naum za naše spasenje bio predstavljen u predsmrtničkom duhovnom svijetu, bili smo tako sretni da smo klicali od radosti (vidi Job 38:7).

Razumjeli smo da ćemo morati napustiti naš nebeski dom na neko vrijeme. Nećemo živjeti u nazočnosti našeg Nebeskog Oca. Dok budemo daleko od njega, svi ćemo grijешiti, a neki će se od nas izgubiti. Naš je Nebeski Otac poznavao i volio svakoga od nas. Znao je da ćemo trebati pomoć, pa je smislio način kako će nam pomoći.

Bio nam je potreban Spasitelj da plati za naše grijehе i poduči nas kako da se vratimo našem Nebeskom Ocu. Naš je Otac rekao: »Koga da pošaljem?« (Abraham 3:27). Isus Krist, koji se zvao Jahve, rekao je: »Evo me, mene pošalji« (Abraham 3:27; vidi i Mojsije 4:1–4).

Isus je bio spreman doći na zemlju, dati život za nas i uzeti na sebe naše grijehе. On je, poput našeg Nebeskog Oca, želio da odaberemo hoćemo li se pokoravati zapovijedima Nebeskog Oca. Znao je da moramo biti slobodni odabrati kako bismo se pokazali dostojnima uzvišenja. Isus je rekao: »Oče, budi volja tvoja i nek ti je slava u vjekove.« (Mojsije 4:2).

Sotona, koji se zvao Lucifer, također je došao govoreći: »Evo me, mene pošalji, ja ću biti sin tvoj i ja ću otkupiti sav rod ljudski te se nijedna duša izgubiti neće, a ja ću zacijelo to učiniti. Podaj mi,

dakle, čast svoju« (Mojsije 4:1). Sotona nas je želio sve prisiliti da činimo njegovu volju. Prema njegovom naumu ne bi nam bilo dozvoljeno birati. On bi oduzeo slobodu izbora koju nam je naš Otac dao. Sotona je želio primiti svu čast za naše spasenje. Prema njegovom prijedlogu naša bi svrha dolaska na zemlju bila onemogućena (vidi *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 207).

Isus Krist je postao naš odabrani vođa i Spasitelj

- Dok čitate ovaj odjeljak, razmislite o osjećajima koje imate prema Spasitelju.

Nakon što je čuo govor obojice sinova, Nebeski Otac je rekao: »Poslat ću prvoga« (Abraham 3:27).

Isus Krist je bio odabran i predodređen da bude naš Spasitelj. Mnogi stihovi u Svetim pismima govore o tome (vidi, na primjer, 1. Petrova 1:19–20; Mojsije 4:1–2). Jedan nam stih iz Svetih pisama govori da se Isus, prije nego što se rodio, ukazao proroku iz Mormonove knjige poznatom kao brat Jaredov i rekao: »Gle, ja sam onaj koji bi pripravljen od postanka svijeta da otkupi narod svoj. Evo, ja sam Isus Krist... Sav će rod ljudski u meni život imati, i to vječno, zapravo oni koji u ime moje povjeruju« (Ether 3:14).

Kad je Isus živio na zemlji, podučavao je: »Ne siđoh s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla... Da, volja je Oca mog da svaki koji vidi Sina i vjeruje u nj dobije život vječni i da ga ja uskrisim u posljednji dan« (Ivan 6:38, 40).

Rat na nebu

Zato što je naš Nebeski Otac odabrao Isusa Krista da bude naš Spasitelj, Sotona se razljutio i pobunio. Zametnuo se rat na nebu. Sotona i njegovi sljedbenici borili su se protiv Isusa Krista i njegovih sljedbenika. Spasiteljevi su sljedbenici »pobijedili [Sotonu] Janjetovom krvi i riječju svoga svjedočanstva« (Otkrivenje 12:11).

U toj su velikoj pobuni Sotona i svi duhovi koji su ga slijedili bili oterani iz nazočnosti Božje i izbačeni s neba. Trećina duhova na

nebu bila je kažnjena jer su slijedili Sotonu (vidi NiS 29:36). Bilo im je oduzeto pravo da prime smrtna tijela.

Zato što smo ovdje na zemlji i imamo smrtna tijela, znamo da smo odabrali slijediti Isusa Krista i našeg Nebeskog Oca. Sotona i njegovi sljedbenici također su na zemlji, ali kao duhovi. Oni nisu zaboravili tko smo mi, i oko nas su svakodnevno, iskušavajući nas i podjarujući nas da činimo ono što nije drago našem Nebeskom Ocu. U našem predsmrtničkom životu odabrali smo slijediti Isusa Krista i prihvatiti Božji naum. Moramo nastaviti slijediti Isusa Krista ovdje na zemlji. Samo ako ga slijedimo možemo se vratiti u naš nebeski dom.

- Na koje se načine rat na nebu nastavlja danas?

Imamo Spasiteljeva učenja koja možemo slijediti

- Razmislite o tome kako su na vas utjecala Spasiteljeva učenja.

Od početka je Isus Krist objavljivao svoje evanđelje, koje nam kaže što moramo činiti kako bismo se vratili našem Nebeskom Ocu.

U određeno vrijeme on je sam došao na zemlju. Podučavao je naum spasenja i uzvišenja svojom riječju i načinom na koji je živio. Uspostavio je svoju Crkvu i svoje svećeništvo na zemlji. Uzeo je na sebe naše grijehе.

Budemo li slijedili njegova učenja, možemo baštiniti mjesto u celestijalnom kraljevstvu. On je učinio svoj dio da nam pomogne vratiti se u naš nebeski dom. Sad je na svakome od nas da učinimo svoj dio i postanemo dostojni uzvišenja.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Mojsije 4:1–4; Abraham 3:22–28 (Spasitelj odabran u predsmrtničkom postojanju)
- NiS 76:25–29 (Rat na nebu)
- Otkrivenje 12:7–9, 11 (Spasiteljevi su sljedbenici u ratu na nebu pobijedili Sotonu Janjetovom krvlju i riječju svojeg svjedočanstva)
- Izaija 14:12–15 (zašto je Lucifer bio izbačen)

Za učitelje: Možete dati polaznicima razreda ili članovima obitelji da prouče »Dodatne stihove iz Svetih pisama« pojedinačno, u parovima ili kao jedna grupa.

Sloboda izbora

4. poglavlje

Opredjeljivanje je vječno načelo

- Kad bi vas netko pitao zašto je važno imati mogućnost opredjeljivanja, što biste rekli?

»Možeš sam birati, jer ti je to dano« (Mojsije 3:17).

Bog nam je rekao preko svojih proroka da smo slobodni birati između dobra i zla. Možemo odabrati slobodu i vječni život slijedeći Isusa Krista. Također smo slobodni odabrati sužanjstvo i smrt slijedeći Sotonu. (Vidi 2. Nefi 2:27.) Pravo biranja između dobra i zla i djelovanja sami za sebe naziva se opredjeljivanje.

U našem predsmrtničkom životu imali smo mogućnost moralnog opredjeljivanja. Jedna svrha zemaljskog života je da se pokaže kakve ćemo izbore činiti (vidi 2. Nefi 2:15–16). Ako bismo bili prisiljeni birati ispravno, ne bismo bili u mogućnosti pokazati što bismo sami za sebe izabrali. Osim toga, sretniji smo djelujući kada samostalno donosimo odluke.

Opredjeljivanje je bilo jedno od glavnih pitanja pokrenutih na predsmrtničkom vijeću na nebu. To je bio jedan od glavnih razloga sukoba između Kristovih sljedbenika i Sotoninih sljedbenika. Sotona je rekao: »Evo me, mene pošalji, ja ću biti sin tvoj i ja ću otkupiti sav rod ljudski te se nijedna duša izgubiti neće, a ja ću zacijelo to učiniti. Podaj mi, dakle, čast svoju« (Mojsije 4:1). Izrekavši to, on se »pobuni protiv [Boga] te nastojaše uništiti opredjeljivanje čovjekovo« (Mojsije 4:3). Njegova je ponuda bila odbijena, i on je bio izbačen s neba sa svojim sljedbenicima (vidi NiS 29:36–37).

Opredjeljivanje je neophodan dio nauma spasenja

Opredjeljivanje čini naš život na zemlji razdobljem kušnje. Kad je planirao stvaranje svoje djece u smrtničkom stanju, Bog je rekao: »I tako ćemo ih iskušati da vidimo hoće li oni činiti sve što im god Gospod, Bog njihov, zapovjedi.« (Abraham 3:25). Bez dara opredjeljivanja mi ne bismo mogli pokazati našem Nebeskom Ocu hoćemo li činiti sve što nam on zapovjedi. Zato što smo sposobni birati, odgovorni smo za svoje postupke (vidi Helaman 14:30–31).

Kad odaberemo živjeti u skladu s Božjim naumom za nas, naše je opredjeljivanje osnaženo. Ispravni izbori povećavaju našu moć za još više ispravnih izbora.

Dok se pokoravamo svakoj od zapovijedi našeg Oca, mi rastemo u mudrosti i snazi karaktera. Naša vjera raste. Otkrivamo da je lakše donositi ispravne odluke.

Počeli smo donositi odluke već kao duhovna djeca u nazočnosti našeg Nebeskog Oca. Naši su nas izbori učinili dostojnima da dođemo na zemlju. Naš Nebeski Otac želi da rastemo u vjeri, moći, znanju, mudrosti i u svemu drugom što je dobro. Budemo li obdržavali njegove zapovijedi i donosili ispravne odluke, učit ćemo i razumjeti. Postat ćemo poput njega. (Vidi NiS 93:28.)

- Kako nam donošenje ispravnih odluka pomaže donositi više ispravnih odluka?

Opredjeljenje zahtijeva da postoji izbor

- Zašto je potrebna oprečnost?

Ne možemo birati pravednost osim ako pred nas nisu postavljene suprotnosti dobra i zla. Lehi, veliki prorok iz Mormonove knjige, rekao je svome sinu Jakovu da, kako bi se ostvarile velike svrhe Božje, mora biti »oprečnosti u svemu. Da nije tako... pravednost se ne bi mogla ostvariti, ni opačina, ni svetost, ni bijeda, ni dobro, ni zlo« (2. Nefi 2:11).

Bog dozvoljava Sotoni da se suprotstavlja dobru. Bog je rekao o Sotoni:

»Učinih da on bude zbačen.

I postade on Sotona, da, to jest đavao, otac svake laži da vara i zasljepljuje ljude i da ih po volji zasužnjuje, i to sve one koji glas moj ne budu slušali« (Mojsije 4:3–4).

Sotona čini sve što može kako bi uništio Božje djelo. On želi »bijedu cijelog ljudskog roda. ... On... nastoji da svi ljudi budu bijedni kao što je i on sam« (2. Nefi 2:18, 27). On nas ne voli. On ne želi ništa dobro za nas (vidi Moroni 7:17). On ne želi da budemo sretni. Želi nas učiniti svojim robovima. Koristi mnoge maske kako bi nas zasužnjio.

Kada slijedimo Sotonine kušnje, ograničavamo svoje izbore. Sljedeći primjer pokazuje kako se ovo događa. Zamislite znak na obali koji kaže: »Opasnost – vrtlog. Nije dopušteno plivanje.« Možemo pomisliti da je to ograničavanje. No je li tako? Još uvijek imamo mnogo izbora. Slobodni smo ići plivati negdje drugdje. Slobodni smo hodati plažom i skupljati školjke. Slobodni smo gledati zalazak sunca. Slobodni smo ići kući. Također smo slobodni zanemariti znak i plivati na opasnom mjestu. Ali kad nas uhvati vrtlog i povuče dolje, ostaje nam vrlo malo izbora. Možemo pokušati izvući se, ili možemo zvati upomoć, no možemo se i utopiti.

Iako smo slobodni birati svoj način djelovanja, nismo slobodni birati posljedice naših djela. Posljedice, bilo dobre ili loše, dolaze kao prirodan rezultat svih odluka koje donosimo (vidi Galaćanima 6:7; Otkrivenje 22:12).

Nebeski Otac nam je rekao kako ćemo izbjeći sužanjstvo Sotone. Moramo bdjeti i moliti se uvijek, tražeći od Boga da nam pomogne oduprijeti se Sotoninim kušnjama (vidi 3. Nefi 18:15). Naš Nebeski Otac neće dopustiti da budemo iskušani više od naše moći da se odupremo (vidi 1. Korinćanima 10:13; Alma 13:28).

Božje zapovijedi udaljuju nas od opasnosti i vode prema vječnom životu. Mudrim izborima steći ćemo uzvišenje, napredovat ćemo vječno i uživati savršenu sreću (vidi 2. Nefi 2:27–28).

- Koji su neki primjeri postupaka koji ograničavaju naše izbore?
Koји su neki primjeri postupaka koji nam daju više slobode?

Za učitelje: Jednostavna slika može pomoći učenicima da usredotoče svoju pažnju. Budete li raspravljali o usporedbi sa znakom upozorenja kako je iznesena u ovom poglavlju, možete nacrtati sliku takvog znaka na ploči ili na velikom komadu papira.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Mojsije 7:32 (sloboda izbora)
- Abraham 3:24–25 (život na zemlji kao ispit)
- Alma 41:3; Moroni 7:5–6 (po djelima se sudi)
- 2. Nefi 2:11–16 (oprečnost je neophodna)
- Moroni 7:12–17 (odabiranje dobra ili zla)
- 2. Petrova 2:19; Ivan 8:34 (griješ je ropstvo)
- 2. Nefi 2:28–29; Alma 40:12–13 (nagrada prema djelima)

Stvaranje

5. poglavlje

Božji naum za nas

- Zašto smo trebali doći na zemlju?

Kad smo živjeli kao duhovna djeca s našim nebeskim roditeljima, naš nam je Nebeski Otac rekao o svojem naumu po kojem možemo postati poput njega. Klicali smo od radosti kad smo čuli njegov naum (vidi Job 38:7). Željno smo iščekivali nova iskustva. Kako bi se ovo dogodilo, morali smo napustiti nazočnost našeg Oca i primiti smrtna tijela. Trebali smo drugo mjesto za život gdje bismo se mogli pripremiti da postanemo poput njega. Naš se novi dom zvao zemlja.

- Što mislite zašto smo klicali od radosti kad smo saznali za naum spasenja?

Isus je stvorio zemlju

Isus Krist je stvorio ovaj svijet i sve na njemu. Također je stvorio mnoge druge svjetove. On je to učinio kroz moć svećeništva, pod vodstvom našeg Nebeskog Oca. Bog Otac je rekao: »Bezbrojne svjetove stvorih. ... a stvorih ih po Sinu koji je moj Jedinorođenac« (Mojsije 1:33). Imamo druga svjedočanstva o ovoj istini. Joseph Smith i Sidney Rigdon vidjeli su Isusa Krista u viđenju. Posvjedočili su »da se od njega, po njemu i njime svjetovi stvaraju i bijahu stvoreni, a njihovi stanovnici jesu rođeni sinovi i kćeri Bogu« (NiS 76:24).

Izvođenje stvaranja

- Koja je svrha stvaranja?

Za učitelje: Nekim polaznicima razreda ili članovima obitelji možda neće biti ugodno čitati na glas. Prije nego što ih zamolite da čitaju na glas, možete pitati: »Tko bi želio čitati?« Tada pozovite osobe koje su se ponudile.

Zemlja i sve na njoj bili su stvoreni duhovno prije nego što su stvoreni fizički (vidi Mojsije 3:5). Planirajući stvoriti fizičku zemlju, Krist je rekao onima koji su bili s njim: »Poći ćemo dolje, jer ima ondje prostora... i načiniti zemlju na kojoj će ovi [duhovna djeca našeg Oca na Nebu] obitavati« (Abraham 3:24).

Pod vodstvom Oca Krist je oblikovao i stvorio zemlju. Razdvojio je svjetlost od tame kako bi načinio dan i noć. Oblikovao je sunce, mjesec i zvijezde. Odijelio je vode od suha tla kako bi načinio mora, rijeke i jezera. Načinio je zemlju prekrasnom i plodnom. Načinio je travu, stabla, cvijeće i druge biljke svih vrsta. Te su biljke sadržavale sjemenje iz kojeg će rasti nove biljke. Tad je stvorio životinje – ribe, stoku, kukce i ptice svih vrsta. Te su životinje imale sposobnost razmnožavati se unutar svoje vrste.

Sad je zemlja bila spremna za najveće stvaranje od svega – ljudski rod. Naši su duhovi trebali primiti tijela od mesa i kostiju kako bi mogli živjeti na zemlji. »I ja, Bog, rekoh Jedinorođencu svojem koji bijaše sa mnom od početka: Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična. I bi tako« (Mojsije 2:26). I tako su prvi čovjek, Adam, i prva žena, Eva, bili stvoreni i dana su im tijela koja su bila slična tijelima naših nebeskih roditelja. »Na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih« (Postanak 1:27). Kad je Gospodin dovršio svoje stvaranje, bio je zadovoljan i znao je da je njegovo djelo dobro, pa je počnuo na neko vrijeme.

Božja stvaranja pokazuju njegovu ljubav

- Kako nam Božja stvaranja pokazuju da nas on voli?

Mi sada živimo na ovom prekrasnom svijetu. Pomislite na sunce koje nam daje toplinu i svjetlost. Pomislite na kišu koja uzrokuje da biljke rastu i čini da svijet izgleda čist i svjež. Pomislite kako je dobro čuti pticu kako pjeva ili prijatelja kako se smije. Pomislite kako su divna naša tijela – kako možemo raditi, igrati se i odmarati. Kad razmotrimo sve ovo što je stvoreno, počinjemo razumjeti kako su mudra, moćna i brižna bića Isus Krist i naš Nebeski Otac. Oni su iskazali veliku ljubav prema nama pobrinuvši se za sve naše potrebe.

Biljni i životinjski svijet također su stvoreni da nam daju radost. Gospodin je rekao: »Da, sve što iz zemlje niče, u vrijeme svoje, učinjeno je na korist i za upotrebu čovjeku, i da se oku sviđi i da srce razveseli. Da, za hranu i odjeću, za okus i miris, da ojača tijelo i razdraga dušu« (NiS 59:18–19). Iako je Božjih stvaranja mnogo, on ih sve poznaje i voli. Rekao je: »Meni je sve izbrojivo, jer su oni moji i ja ih poznajem« (Mojsije 1:35).

- Koje su neke stvari među Božjim stvaranjima za koje ste zahvalni?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Postanak 1; 2:1–7; Abraham 3:22–23; 4–5; Mojsije 1:27–42; 2–3 (izvješća o stvaranju)
- Hebrejima 1:1–3; Kološanima 1:12–17; NiS 38:1–3 (Isus Stvoritelj)
- NiS 59:18–20; Mojsije 2:26–31; NiS 104:13–17; Matej 6:25–26 (Stvaranje pokazuje Božju ljubav)

Pad Adama i Eve

6. poglavlje

Adam i Eva su bili prvi koji su došli na zemlju.

- Koji nam dokazi pomažu znati da su Adam i Eva bili odvažni duhovi?

Bog je pripremio ovu zemlju kao dom za svoju djecu. Adam i Eva bili su izabrani da budu prvi ljudi koji će živjeti na zemlji (vidi Mojsije 1:34; 4:26). Njihov udio u naumu našeg Oca bio je da uvedu smrtnost u svijet. Oni su trebali biti naši praroditelji. (Vidi NiS 107:54–56.)

Adam i Eva bili su među najplemenitijom djecom našeg Oca. U duhovnom svijetu Adam se zvao Mihael arkandeo (vidi NiS 27:11; Judina 1:9). Naš ga je Nebeski Otac izabrao da vodi pravedne u bitci protiv Sotone (vidi Otkrivenje 12:7–9). Adam i Eva bili su predodređeni da postanu naši praroditelji. Gospodin je obećao Adamu velike blagoslove: »Tebe ja postavih da budeš glavom. Mnoštvo će naroda proizići iz tebe, i ti si knez nad njima zauvijek« (NiS 107:55).

Eva je bila »majka svim živima« (Mojsije 4:26). Bog je spojio Adama i Evu u braku zato što »nije dobro da čovjek bude sam« (Mojsije 3:18; vidi i 1. Korinćanima 11:11). Ona je podijelila Adamovu odgovornost i podijelit će također njegove vječne blagoslove.

- Što možemo naučiti iz primjera Adama i Eve?

Edenski vrt

- Pod kojim su uvjetima Adam i Eva živjeli u Edenskom vrtu?

Za učitelje: Koristite pitanja na početku odjeljka kako biste započeli raspravu i uputite polaznike razreda ili članove obitelji na tekst kako bi našli više podataka. Koristite pitanja na kraju odjeljka kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razmisle o značenju onoga što su pročitali, rasprave o tome te primijene to u svojem životu.

Kad su Adam i Eva bili stavljeni u Edenski vrt, još uvijek nisu bili smrtni. U tom stanju »nikakve djece imali ne bi« (2. Nefi 2:23). Nije bilo smrti. Imali su *fizički* život jer su se njihovi duhovi nalazili u fizičkim tijelima načinjenima od praha zemaljskog (vidi Mojsije 6:59; Abraham 5:7). Imali su *duhovan* život jer su bili u nazočnosti Božjoj. Još uvijek nisu bili izabrali između dobra i zla.

Bog im je zapovjedio da imaju djecu. Reкао je: »Plodite se i množite i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladaјte nad... svim živim stvorovima što puze po zemlji« (Mojsije 2:28). Bog im je rekao da mogu slobodno jesti sa svakog stabla u vrtu osim jednoga, stabla spoznaje dobra i zla. O tom je stablu Bog rekao: »U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umriјeti« (Mojsije 3:17).

Sotona je, ne znajući naum Božji ali nastojeći ga uništiti, došao Evi u Edenskom vrtu. Nagovorio ju je da jede od ploda sa stabla spoznaje dobra i zla. Uvjerio ju je da ona i Adam neće umriјeti, već da će »biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo« (Mojsije 4:11). Eva je popustila iskušenju i jela plod. Kad je Adam saznao što se dogodilo, on je također odlučio jesti. Promjene koje su došle na Adama i Evu zato što su jeli plod nazivaju se Pad.

Odvajanje Adama i Eve od Boga

- Koje su se fizičke i duhovne promjene dogodile Adamu i Evi kao rezultat njihovog priјestupa?

Zato što su Adam i Eva jeli plod stabla spoznaje dobra i zla, Gospodin ih je poslao iz Edenskog vrta u svijet. Njihovo se fizičko stanje promijenilo kao rezultat toga što su jeli zabranjeni plod. Kao što je Bog obećao, postali su smrtni. Oni i njihova djeca iskusit će bolest, bol i fizičku smrt.

Zbog svojeg priјestupa Adam i Eva također su pretrpjeli duhovnu smrt. To je značilo da oni i njihova djeca nisu mogli hodati i razgovarati s Bogom licem u lice. Adam i Eva i njihova djeca bili su odvoјeni od Boga i fizički i duhovno.

Veliki su blagoslovi proizašli iz prijestupa

- Kako nam Pad daje prilike da postanemo poput našeg Nebeskog Oca?

Neki ljudi vjeruju da su Adam i Eva počinili ozbiljan grijeh kad su jeli sa stabla spoznaje dobra i zla. Međutim, Sveta pisma posljednjih dana pomažu nam razumjeti da je njihov Pad bio neophodan korak u naumu života i veliki blagoslov za sve nas. Zbog Pada mi smo blagoslovljeni fizičkim tijelima, pravom biranja između dobra i zla, te mogućnošću da steknemo vječni život. Nijedna od ovih povlastica ne bi bila naša da su Adam i Eva ostali u vrtu.

Nakon Pada Eva je rekla: »Da ne bijaše prijestupa našega, nikad mi potomstva [djece] imali ne bismo i nikad razaznali dobro od zla, ni spoznali radost otkupljenja svojega, ni život vječni što ga Bog svim poslušnima daje« (Mojsije 5:11).

Prorok Lehi je objasnio:

»A evo, gle, da ne prestupi, Adam ne bi pao [bio isključen iz nazočnosti Božje], već bi ostao u vrtu edenskomu. I sve što bijaše stvoreno, moralo bi ostati u onom stanju u kojemu bijaše, pošto bi stvoreno. ...

I oni nikakve djece imali ne bi. Ostali bi, dakle, u stanju nevinosti, nemajući radosti, jer bijedu poznavali ne bi, dobro ne čineći, jer grijeha poznavali ne bi.

No, gle, sve bijaše učinjeno u mudrosti onoga koji sve znade.

Adam pade da bi ljudi bili, a ljudi jesu da bi radost imali.« (2. Nefi 2:22–25).

- Što mislite zašto je važno da znamo o Padu i kako on utječe na nas?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Nefi 5:11; 2. Nefi 2:20 (Adam i Eva praroditelji, obitelj)
- 2. Nefi 2:14–21 (oprečnost i Pad; život vrijeme kušnje)
- 2. Nefi 2:22–26 (Pad dio nauma spasenja)

Duh Sveti

7. poglavlje

Duh Sveti je došao Adamu i Evi

- Zašto su Adam i Eva trebali vodstvo Duha Svetoga?

Nakon što su Adam i Eva napustili Edenski vrt, počeli su obrađivati zemlju i raditi druge stvari potrebne za život. Imali su mnogo djece, i njihovi su se sinovi i kćeri također vjenčavali i imali djecu (vidi Mojsije 5:1–3). Tako su duhovna djeca našeg Nebeskog Oca počela napuštati njegovu nazočnost i dolaziti na zemlju kao što im je bilo obećano (vidi Abraham 3:24–25). Kad su došli na zemlju, sjećanje na njihov nebeski dom bilo im je oduzeto. Ali naš ih Otac nije udaljio od svojeg utjecaja. Poslao je Duha Svetoga da tješi, pomaže i vodi svu njegovu duhovnu djecu.

Adam i Eva su prizivali Nebeskog Oca u molitvi. On im je govorio i dao im je zapovijedi, kojima su oni bili poslušni. Anđeo Gospodnji došao je i podučio Adama i Evu naum spasenja. Gospodin je poslao Duha Svetoga da posvjedoči o Ocu i o Sinu, te da podučí Adama i Evu evanđelje. (vidi Mojsije 5:4–9.)

Kroz moć Duha Svetoga Adam »stade proricati o svim obiteljima zemaljskim, govoreći: Blagoslovljeno ime Božje, jer se zbog prijestupa mojega oči moje otvoriše, i radosti ću imati u ovom životu i nanovo u tijelu Boga ću gledati« (Mojsije 5:10). Zbog svjedočanstva Duha Svetoga Evi, ona je rekla: »Da ne bijaše prijestupa našega, nikad mi potomstva imali ne bismo i nikad razaznali dobro od zla, ni spoznali radost otkupljenja svojega, ni život vječni što ga Bog svim poslušnima daje« (Mojsije 5:11).

- Kako je naša potreba za vodstvom Duha Svetoga slična onoj Adama i Eve?

Za učitelje: Kada pozovete polaznike razreda po imenu, oni tada znaju da su vam važni i da vam je stalo do njih. Naučite njihova imena i oslovljavajte ih imenom tijekom svake lekcije. Pomozite im da nauče imena drugih.

Osobine Duha Svetoga

- Kako se Duh Sveti razlikuje od Oca i od Sina? Zašto nam je ta razlika važna?

Duh Sveti je član Božanstva (vidi 1. Ivanova 5:7; NiS 20:28). On je »osoba duhovna« (NiS 130:22). On može biti samo na jednom mjestu u jednom trenutku, ali njegov utjecaj može biti posvuda istovremeno.

Nebeski Otac, Isus Krist i Duh Sveti nazivaju se Božanstvo. Oni su jedinstveni u svrsi. Svaki ima važan zadatak u naumu spasenja. Naš je Nebeski Otac naš Otac i vladar. Isus Krist je naš Spasitelj. Duh Sveti objavljuje i svjedoči o svojoj istini.

Duh Sveti je glasnik našeg Nebeskog Oca i poseban je dar nama (vidi 21. poglavlje u ovoj knjizi).

Poslanje Duha Svetoga

- Koje su neke od istina koje nam Duh Sveti otkriva?

Poslanje Duha Svetoga je svjedočiti o Ocu i o Sinu, te o istini u svemu.

Duh Sveti će nam posvjedočiti da je Isus naš Spasitelj i Otkupitelj (vidi 3. Nefi 28:11; NiS 20:27). On će nam objaviti da je naš Otac na Nebu Otac naših duhova. On će nam pomoći razumjeti da možemo postati uzvišeni poput našeg Nebeskog Oca. (Vidi Rimljanima 8:16–17.) Proroci Gospodnji su obećali: »A moću Duha Svetoga možete spoznati istinu o svemu« (Moroni 10:5).

Bez Duha Svetoga mi ne možemo znati da Isus jest Krist. Apostol Pavao je napisao: »Nitko... ne može priznati Isusa kao Gospodina nego pod djelovanjem Duha Svetoga« (1. Korinćanima 12:3). Sam je Spasitelj rekao: »A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino prvog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista« (Ivan 17:3). Moću Duha Svetoga mi smo navedeni da razumijemo i živimo evanđelje Isusa Krista.

Uvjerljiva moć Duha Svetoga toliko je velika da ne može biti sumnje u to da je istinito ono što on otkriva. Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao:

»Kada čovjek ima očitovanje od Duha Svetoga, to ostavlja nepobitan dojam na njegovu dušu, koji se ne može lako izbrisati. To je Duh koji govori duhu, i to dolazi s uvjerljivom snagom. Očitovanje anđela, pa čak i samog Sina Božjega, ostavit će dojam na oko i na um, i na kraju će izbljedjeti, ali dojmovi koje ostavlja Duh Sveti ulaze dublje u dušu i teže ih je izbrisati« (*Answers to Gospel Questions*, sastavio Joseph Fielding Smith ml., 5 svezaka [1957–1966], 2:151).

Predsjednik Smith je također rekao: »Preko Duha Svetoga istina je utkana u same žile i tetive tijela, tako da ne može biti zaboravljena« (*Doctrines of Salvation*, sastavio Bruce R. McConkie, 3 sveska [1954–1956], 1:48).

Kao članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana trebamo se truditi biti dostojni da primimo ovog posebnog glasnika i svjedoka našeg Nebeskog Oca i Isusa Krista.

- Razmislite o trenucima kad vam je Duh Sveti pomogao da rastete u svojem svjedočanstvu. Ako je prikladno, podijelite neka od tih iskustava s polaznicima razreda ili članovima obitelji.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Mojsije 5 (priča o Adamovoj obitelji)
- NiS 130:22 (Duh Sveti prepoznat)
- Ivan 14:26; 15:26; 16:13; Luka 12:12; 2. Nefi 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3. Nefi 27:20; 4. Nefi 1:48; Moroni 10:6–7; NiS 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (uloge Duha Svetoga)

Molitva našem Nebeskom Ocu

8. poglavlje

Što je molitva?

Isus je podučavao: »Stoga se uvijek morate moliti Ocu u ime moje« (3. Nefi 18:19).

Molitva je jedan od najvećih blagoslova koje imamo dok smo ovdje na zemlji. Kroz molitvu možemo svakodnevno komunicirati s našim Nebeskim Ocem i tražiti njegovo vodstvo.

Molitva je iskren, otvoren razgovor s našim Nebeskim Ocem. Trebamo se moliti Bogu i nikome drugome. Ne molimo se nijednom drugom biću niti ičemu što je načinio čovjek ili Bog (vidi Izlazak 20:3–5).

Zašto se molimo?

Molitva je bila važan dio evanđelja od početka svijeta. Anđeo Gospodnji zapovjedio je Adamu i Evi da se pokaju i prizivaju Boga u ime Sina (vidi Mojsije 5:8). Ova zapovijed nikada nije bila uzeta natrag. Molitva će nam pomoći da se približimo Bogu. Naše molitve utječu na sve naše misli, riječi i djela.

Trebamo se moliti za snagu da se odupremo iskušenjima Sotone i njegovih sljedbenika (vidi 3. Nefi 18:15; NiS 10:5). Trebamo se moliti da priznamo svoje grijehе Bogu i tražimo da nam oprost (vidi Alma 38:14).

Za učitelje: Ovo je poglavlje organizirano u pet naslova odjeljaka. Svaki je naslov pitanje o molitvi. Možete iskoristiti ova pitanja kao vodič za svoju lekciju. Ako okruženje u učionici omogućuje raspravu u malim grupama, razmotrite podijeliti polaznike razreda u grupe od dvoje do četvero ljudi. Dodijelite svakoj grupi jedan od odjeljaka u lekciji. Neka svaka grupa pročita i raspravi o svojem odjeljku, te neka iznese osobna iskustva koja se odnose na taj odjeljak. Tada raspravite o pet odjeljaka kao razred, usredotočujući se na pitanja koja su najvažnija polaznicima razreda.

Trebamo se moliti za Gospodinovo vodstvo i pomoć u svom svakodnevnom životu. Moramo se moliti za naše obitelji i prijatelje, naše susjede, naše usjeve i stoku, naš svakodnevni posao i naše druge aktivnosti. Trebamo se moliti za zaštitu od naših neprijatelja. (Vidi Alma 34:17–27.)

Trebamo se moliti da izrazimo ljubav prema našem Nebeskom Ocu i kako bismo se osjećali bliži njemu. Trebamo se moliti našem Ocu da bismo mu zahvalili za našu dobrobit i utjehu, te za sve što nam daje svaki dan (vidi 1. Solunjanima 5:18). Moramo se moliti kako bismo tražili od našeg Nebeskog Oca snagu da živimo evanđelje.

Trebamo se moliti kako bismo mogli ostati na tijesnom i uskom putu koji vodi u vječni život. Moramo se moliti Bogu, izvoru sve pravednosti, tako da možemo biti pravedni u našim mislima, riječima i djelima.

- Kako vam je molitva pomogla približiti se Nebeskom Ocu?

Kada se trebamo moliti?

Možemo se moliti kad god osjećamo potrebu komunicirati s našim Nebeskim Ocem, bilo to potihom ili na glas. Ponekad trebamo biti sami negdje gdje mu možemo izliti svoju dušu (vidi Matej 6:6).

Osim toga, možemo se moliti tijekom naših svakodневnih aktivnosti. Možemo se moliti dok smo na crkvenom sastanku, kod kuće, hodajući putem ili ulicom, radeći, pripremajući obrok, ili gdje se god nalazili i što god radili. Možemo se moliti u bilo koje doba dana ili noći. Možemo se moliti kad smo sami ili kad smo s drugim ljudima. Možemo držati našeg Nebeskog Oca u mislima cijelo vrijeme (vidi Alma 34:27). Možemo se moliti uvijek (vidi NiS 10:5).

Ponekad se možda nećemo željeti moliti. Možda ćemo biti ljuti, ili obeshrabreni, ili uznemireni. U tim se trenucima posebno trebamo potruditi u molitvi (vidi 2. Nefi 32:8–9).

Svatko od nas osobno se treba moliti barem svaku večer i svako jutro. Sveta pisma govore o molitvi ujutro, u podne i navečer (vidi Alma 34:21).

Zapovjedenam nam je da održavamo obiteljske molitve tako da naše obitelji mogu biti blagoslovljene (vidi 3. Nefi 18:21). Naši crkveni vođe savjetovali su nas da se molimo kao obitelji svako jutro i svaku večer.

Mi također imamo povlasticu moliti se kako bismo izrazili zahvalnost i zatražili blagoslov za hranu prije svakog obroka.

Mi otvaramo i zatvaramo sve naše crkvene sastanke s molitvom. Zahvaljujemo Gospodinu na njegovim blagoslovima i tražimo njegovu pomoć tako da možemo štovati na način koji je njemu ugodan.

Kako se trebamo moliti?

Bez obzira gdje se nalazimo, bilo da stojimo uspravno ili klečimo, bilo da se molimo na glas ili potiho, bilo da se molimo osobno ili za grupu, uvijek se trebamo moliti u vjeri, »srca iskrena, s pravom nakanom« (Moroni 10:4).

Dok se molimo našem Nebeskom Ocu, trebamo mu reći što zaista osjećamo u svojem srcu, povjeriti mu se, tražiti njegov oprost, preklinjati ga, zahvaljivati mu, izražavati svoju ljubav prema njemu. Ne bismo trebali ponavljati beznačajne riječi i izraze (vidi Matej 6:7–8). Uvijek trebamo tražiti da bude njegova volja, sjećajući se da ono što želimo možda nije najbolje za nas (vidi 3. Nefi 18:20). Na kraju molitve završavamo u ime Isusa Krista (vidi 3. Nefi 18:19).

Kako su nam molitve uslišane?

- Što mislite zašto odgovori na molitve nisu uvijek odmah očiti?
Što mislite zašto odgovori na molitve ne dolaze uvijek kad mi to želimo ili kako mi to želimo?

Naše su iskrene molitve uvijek uslišane. Ponekad odgovor na naše molitve može biti ne, jer ono što smo tražili možda nije najbolje za nas. Ponekad je odgovor da, i mi imamo topao, ugodan osjećaj o onome što trebamo učiniti (vidi NiS 9:8–9). Ponekad je odgovor »pričekaj malo«. Odgovor na naše molitve primamo u vrijeme i na način za koji Gospodin zna da će nam najviše pomoći.

Ponekad Gospodin odgovara na naše molitve kroz druge ljude. Dobar prijatelj, muž ili žena, roditelj ili drugi član obitelji, crkveni vođa, misionar – bilo tko od ovih pojedinaca može biti nadahnut da izvrši djela koja će biti odgovor na naše molitve. Primjer ovoga je iskustvo mlade majke čije je dijete bilo ozlijeđeno u nezgodi kod kuće. Ona nije imala načina da dijete odvede liječniku. Bila je nova u susjedstvu i nije poznavala svoje susjede. Mlada se majka pomolila za pomoć. Nakon nekoliko minuta susjed je došao na vrata govoreći: »Imao sam osjećaj da trebam doći i vidjeti trebate li pomoć.« Susjed je pomogao mladoj majci da odvede dijete liječniku.

Bog nam često daje moć kako bi nam pomogao odgovoriti na vlastite molitve. Dok se molimo za pomoć, trebamo učiniti sve što možemo kako bismo ostvarili ono što želimo.

Dok god živimo evanđelje Isusa Krista i uvijek se molimo, imat ćemo radost i sreću. »Ponizan budi, a Gospod će, Bog tvoj, voditi tebe za ruku i uslišati molitve tvoje.« (NiS 112:10).

- Na koje je načine Nebeski Otac odgovorio na vaše molitve?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama i drugi izvori

- Jakovljeva 1:5 (za što se moliti)
- 1. Solunjanima 5:17; Psalmi 55:17; 2. Nefi 32:9 (kad se moliti)
- Alma 34:26 (gdje se moliti)
- 3. Nefi 19:6, 24 (kako se moliti)
- NiS 88:63–65 (kako su molitve uslišane)
- Moroni 10:3–5; Alma 37:37 (obećanja za molitvu)
- Jakovljeva 5:16 (moć molitve pravedne osobe)
- Bible Dictionary, »Prayer«, 753

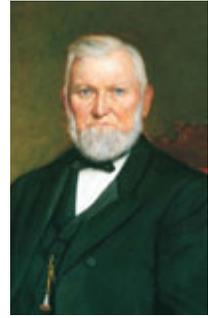
Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

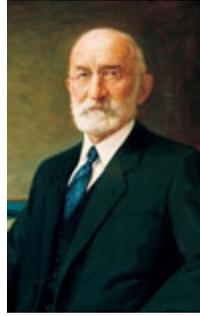
Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Proroci Božji

9. poglavlje

Proroci su Božji predstavnici na zemlji

- Koje moći i darove ima prorok?

»Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima« (Amos 3:7).

Mnogi ljudi žive u tami, nesigurni u to što je Božja volja. Oni vjeruju da su nebesa zatvorena i da se ljudi moraju sami suočiti s opasnostima u svijetu. Kako li su sretni sveci posljednjih dana! Mi znamo da Bog komunicira sa Crkvom preko svojeg proroka. Sa zahvalnim srcem sveci diljem svijeta pjevaju pjesmu: »Hvala ti o Bože na vođi, i divnome proroku tom« (*Crkvena pjesmarica*, br. 4).

Prorok je čovjek kojeg je Bog pozvao da bude njegov predstavnik na zemlji. Kada prorok govori za Boga, to je kao da Bog govori (vidi NiS 1:38). Prorok je također poseban svjedok za Krista, koji svjedoči o njegovoj božanskoj prirodi i podučava njegovo evanđelje. Prorok podučava istinu i tumači riječ Božju. On poziva nepravedne na pokajanje. On prima objave i smjernice od Gospodina za našu korist. On može vidjeti budućnost i pretkazati nadolazeće događaje tako da svijet može biti upozoren.

Prorok može doći sa različitih postaja života. On može biti mlad ili star, veoma obrazovan ili bez obrazovanja. On može biti poljoprivrednik, odvjetnik ili učitelj. Drevni su proroci bili odjeveni u tunike i nosili su štapove. Suvremeni su proroci odjeveni u odijela i nose aktovke. Što onda ukazuje na pravog proroka? Pravi je prorok uvijek odabran od Boga i pozvan kroz ispravnu svećeničku ovlast (vidi Članci vjere 1:5).

Sveci posljednjih dana podržavaju Prvo predsjedništvo i dvanaestoricu apostola kao proroke. Međutim, kada govorimo o »proroku

Crkve«, mislimo na predsjednika Crkve, koji je predsjednik velikog svećeništva.

Tijekom vremenskih razdoblja Bog je pozivao proroke da vode ljudski rod

- Na koje su načine proroci vodili Božju djecu u prošlosti?

Proroci su postojali na zemlji od dana Adama. Iskustva ovih velikih ljudi uzbuđuju nas i nadahnjuju. Mojsije, prorok iz Starog zavjeta, odveo je tisuće od svoga naroda iz Egipta i ropstva u obećanu zemlju. Napisao je prvih pet knjiga Starog zavjeta i zabilježio deset zapovijedi. Nefi, prorok iz Mormonove knjige, putovao je iz Jeruzalema u Ameriku 600 godina prije Kristova rođenja. Ovaj veliki vođa i kolonizator dao nam je mnoge važne zapise u Mormonovoj knjizi. Ivan Krstitelj bio je izabran da pripremi svijet za dolazak Gospodina Isusa Krista. Kroz Josepha Smitha, proroka posljednjih dana, Gospodin je obnovio Crkvu. Joseph Smith je također preveo Mormonovu knjigu dok je bio mladić.

- Što ste naučili iz života i učenja proroka?

Imamo živućeg proroka na zemlji danas

- Zašto danas trebamo živućeg proroka?

Imamo proroka koji danas živi na zemlji. Taj je prorok predsjednik Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana. On ima pravo na objavu za cijelu Crkvu. On obnaša »ključeve kraljevstva« što znači da ima ovlast upravljati cijelom Crkvom i kraljevstvom Božjim na zemlji, uključujući provođenje svećeničkih uredbi (vidi Matej 16:19). Nijedna osoba osim odabranog proroka i predsjednika ne može primati Božju volju za čitavo članstvo Crkve. Gospodin je rekao: »Nikad na zemlji nema više od jednoga odjednom kojemu su povjereni ta vlast i ključevi toga svećeništva« (NiS 132:7). Predsjedniku Crkve pomažu njegovi savjetnici u Prvom predsjedništvu i članovi Zbora dvanaestorice, koji su također proroci, vidio i objavitelji.

Trebamo činiti ono što nam proroci govore da činimo. Predsjednik Wilford Woodruff je rekao da proroku nikada neće biti dozvoljeno da zavede Crkvu na krivi put:

»Gospodin nikada neće dopustiti meni niti bilo kojem drugom čovjeku koji stoji kao predsjednik Crkve da vas zavede na krivo. To nije u programu. To nije po volji Božjoj. Kad bih to pokušao, Gospodin bi me uklonio s mog položaja« (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199).

- Na koje je načine živući prorok utjecao na Crkvu?

Trebamo podržavati Gospodinovog proroka

- Što možemo činiti kako bismo slijedili i podržavali proroka?

Mnogi ljudi smatraju da je lako vjerovati u proroke iz prošlosti. Ali mnogo više znači vjerovati u živućeg proroka i slijediti ga. Mi podižemo svoju ruku kako bismo podržali predsjednika Crkve kao proroka, vidioca i objavitelja.

Kako možemo podržati proroka? Trebamo se moliti za njega. Njegov je teret težak, i on treba biti osnažen molitvama svetaca.

Trebamo proučavati njegove riječi. Možemo slušati njegova obraćanja sa sabora. Također se možemo pretplatiti na *Ensign* ili *Liahonu* tako da možemo čitati njegova obraćanja sa sabora i druge poruke koje daje.

Trebamo u potpunosti slijediti njegova nadahnuta učenja. Ne smijemo birati djelomično slijediti njegove nadahnute savjete i odbaciti ono što je neugodno ili teško. Gospodin nam je zapovjedio da slijedimo nadahnuta učenja njegovog proroka:

»Osvrći se na sve riječi i zapovijedi njegove [prorokove] što će ti ih on dati kako ih primi, hodeći u svakoj svetosti preda mnom.

Riječ, naime, njegovu primajte, sa svom strpljivošću i vjerom, kao da je iz usta mojih« (NiS 21:4–5).

Gospodin nikada neće dozvoliti predsjedniku Crkve da nas zavede na krivi put.

- Što je predsjednik Crkve podučavao ili naglasio nedavno?
-

Veliki blagoslovi slijede poslušnost proroku

Ako budemo poslušni, Gospodin obećava: »Vrata paklena neće vas nadvladati, a Gospod će Bog raspršiti moći tame ispred vas i narediti da se nebesa potresu rad vašeg dobra i rad slave imena njegova« (NiS 21:6). Kada postupamo onako kako nas naš prorok upućuje, blagoslovi se izljevaju s neba.

Kako bi opstala, Crkva mora biti izgrađena »na pravom temelju – na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Krist Isus« (Efežanima 2:20). Mi smo blagoslovljeni u ovom nesigurnom svijetu što imamo proroka kroz kojega Gospodin objavljuje svoju volju.

- Koja ste iskustva imali kad ste poslušali savjet proroka?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Brojevi 12:6 (Bog govori kroz proroke)
- 1. Samuel 9:9 (prorok se naziva vidiocem)
- Amos 3:7 (Bog otkriva svoje tajne prorocima)
- Mosija 8:16–18 (vidjelac može znati ono što je prošlo i ono što će doći)
- Luka 1:70 (Bog govori kroz proroke)
- NiS 45:10, 15 (Bog govori danas kao i u drevna vremena)
- 1. Nefi 22:2 (po Duhu se stvari otkrivaju prorocima)
- NiS 68:3–5 (kada Gospodinovi sluge govore potaknuti Duhom Svetim, to je misao, volja i glas Gospodnji)
- NiS 107:65–67, 91–92 (dužnosti predsjednika Crkve)
- NiS 43:1–7 (samo je prorok ovlašten primati objave za Crkvu)

Za učitelje: Iznošenje iskustava i svjedočenje poziva Duha. Dok završavate lekciju, razmotrite iznijeti iskustvo koje ste imali kad ste slijedili savjet predsjednika Crkve. Iznesite svoje svjedočanstvo o živućem proroku.

Sveta pisma

10. poglavlje

Sveta pisma su nam dostupna danas

- Koji su neki blagoslovi koje uživamo danas zato što su nam Sveta pisma toliko dostupna?

Kada Gospodinovi sluge govore ili pišu pod utjecajem Duha Svetoga, njihove riječi postaju Sveta pisma (vidi NiS 68:4). Od početka je Gospodin zapovijedao svojim prorocima da vode zapise o njegovim objavama i postupanjima s njegovom djecom. Rekao je: »Ja zapovijedam svim ljudima, na Istoku i na Zapadu, na Sjeveru i na Jugu, i na otocima morskim, da pišu riječi koje im govorim. Iz knjiga ću, naime, što budu napisane svijetu suditi, svakomu čovjeku po djelima njegovim, onako kako je zapisano« (2. Nefi 29:11).

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana prihvaća četiri knjige kao Sveta pisma: Bibliju, Mormonovu knjigu, Nauk i saveze te Dragocjeni biser. Te se knjige nazivaju standardna djela Crkve. Nadahnute riječi naših živućih proroka također se prihvaćaju kao Sveta pisma.

Biblija

Biblija je zbirka svetih zapisa koji sadrže Božje objave čovjeku. Ti zapisi pokrivaju mnogo stoljeća, od vremena Adama do vremena kad su apostoli i Isus Krist živjeli. Napisali su ih mnogi proroci koji su živjeli u različitim razdobljima povijesti svijeta.

Biblija je podijeljena na dva dijela: Stari zavjet i Novi zavjet. Mnoga proroštva u Starom zavjetu pretkazuju dolazak Spasitelja

Za učitelje: Kako biste potaknuli raspravu o četiri standardna djela, možete dodijeliti svakom polazniku razreda ili članu obitelji broj između 1 i 4. Zatražite od onih s brojem 1 da pročitaju što ovo poglavlje podučava o Bibliji, od onih s brojem 2 da pročitaju što ovo poglavlje podučava o Mormonovoj knjizi, od onih s brojem 3 da pročitaju što ovo poglavlje podučava o Nauku i savezima, i od onih s brojem 4 da pročitaju što ovo poglavlje podučavao o Dragocjenom biseru. Zatim zatražite da iznesu što su naučili.

i Otkupitelja. Novi zavjet govori o životu toga Spasitelja i Otkupitelja, a to je Isus Krist. Također govori o uspostavljanju njegove Crkve u to vrijeme. »Vjerujemo da je Biblija Riječ Božja u onoj mjeri u kojoj je ispravno prevedena.« (Članci vjere 1:8).

Kroz proroka Josepha Smitha Gospodin je proširio naše razumijevanje nekih odlomaka u Bibliji. Gospodin je nadahnuo proroka Josepha da obnovi istine u biblijskom tekstu koje su bile izgubljene ili promijenjene od kada su originalne riječi bile napisane. Ove nadahnute ispravke nazivaju se Prijevod Biblije po Josephu Smithu. Odabrani odlomci iz Prijevoda po Josephu Smithu nalaze se u odjeljku Guide to the Scriptures (Vodič kroz Sveta pisma).

Mormonova knjiga

Mormonova knjiga je sveti zapis o nekima od naroda koji su živjeli na američkom kontinentu između 2000. g. PR. KR. i 400. g. PO. KR. Ona sadrži puninu evanđelja Isusa Krista (vidi NiS 20:9; 42:12; 135:3).

Mormonova knjiga govori o ukazanju Isusa Krista narodu u Americi ubrzo nakon njegovog uskrsnuća.

Joseph Smith je preveo Mormonovu knjigu na engleski jezik darom i moću Božjom. On je rekao da je ona »najtočnija od svih knjiga na zemlji, te zaglavni kamen naše religije, i da će čovjek doći bliže Bogu pridržavajući se njezinih pouka, nego bilo koje druge knjige« (introduction to the Book of Mormon).

Predsjednik Ezra Taft Benson pomogao nam je razumjeti kako je Mormonova knjiga zaglavni kamen naše vjere. Rekao je:

»Tri su načina na koje je Mormonova knjiga zaglavni kamen naše vjere. Ona je zaglavni kamen u našem svjedočenju o Kristu. Ona je zaglavni kamen našeg nauka. Ona je zaglavni kamen svjedočanstva.

Mormonova knjiga je zaglavni kamen u našem svjedočanstvu o Isusu Kristu, a on je sam ugaoni kamen svega što činimo. Ona svjedoči o njegovoj stvarnosti s moću i jasnoćom. ...

[Ona] proširuje naše razumijevanje nauka spasenja. ... Mormonova knjiga ... je bila napisana za naše vrijeme. ... U [njoj] nalazimo uzorak za pripremu za Drugi dolazak. ...

Mormonova knjiga podučava nas o istini [i] iznosi svjedočanstvo o Kristu. ... Ali postoji nešto više. Postoji moć u knjizi koja će poteći vašim životima onoga trena kada započnete ozbiljno proučavanje knjige. Otkrit ćete veću moć da se oduprete napastima. Otkrit ćete moć da izbjegnute obmanu. Naći ćete moć da ostanete na tijesnom i uzanom putu. Sveta pisma zovu se 'riječi života' i to nigdje nije veća istina nego u Mormonovoj knjizi. ... 'Svaki Svetac posljednjih dana treba učiniti proučavanje ove knjige životnim ciljem'« (Conference Report, listopad 1986, 4–7; ili *Ensign*, studeni 1986, 5–7; navodeći Mariona G. Romneyja, Conference Report, travanj 1980, 90; ili *Ensign*, svibanj 1980, 67).

Nauk i savezi

Nauk i savezi su zbirka suvremenih objava. U odsjeku 1 Nauka i saveza Gospodin objavljuje da je knjiga objavljena žiteljima zemlje kako bi ih pripremila za njegov dolazak:

»Glas je, dakle, Gospodnji krajevima zemaljskim, da svatko tko sluša uzmogne čuti.

Pripravite se, pripravite, za ono što ima doći, jer je Gospodin blizu« (NiS 1:11–12).

Ova knjiga sadrži objave o Crkvi Isusa Krista koja je obnovljena u ove posljednje dane. Nekoliko odsjeka knjige objašnjava organizaciju Crkve i definira službe u svećeništvu i njihove uloge. Drugi odsjeci, kao odsjeci 76 i 88, sadrže veličanstvene istine koje su bile izgubljene za svijet stotinama godina. A neki drugi, poput odsjeka 29 i 93, objašnjavaju učenja iz Biblije. Osim toga, neki odsjeci, kao odsjek 133, sadrže proroštva o budućim događajima. Bog nam je zapovjedio da proučavamo njegove objave u ovoj knjizi: »Istražujte zapovijedi ove, jer one su istinite i pouzdane, a proroštva i obećanja što su u njima, sva će se ispuniti« (NiS 1:37).

Dragocjeni biser

Dragocjeni biser sadrži knjigu Mojsijevu, knjigu Abrahamovu, te neke nadahnute zapise Josepha Smitha. Knjiga Mojsijeva sadrži izvješće o nekima od viđenja i zapisa Mojsijevih, kako su objavljeni

proroku Josephu Smithu. Ona pojašnjava nauke i učenja koji su bili izgubljeni iz Biblije i daje dodatne podatke o stvaranju zemlje.

Prorok Joseph Smith je preveo knjigu Abrahamovu sa svitka papirusa uzetog iz egipatskih katakombi. Ta knjiga sadrži vrijedne podatke o stvaranju, evanđelju, prirodi Boga i svećeništvu.

Zapisi Josepha Smitha uključuju dio nadahnutog prijevoda Biblije od strane Josepha Smitha, izabrane dijelove iz njegove knjige *History of the Church (Povijest Crkve)*, i Članke vjere.

- Koje su neke od priča iz Svetih pisama koje su vas nadahnule?
Koja su neka od učenja iz ovih knjiga koja su vam pomogla?

Riječi živućih proroka

Osim ove četiri knjige Svetih pisama, nadahnute riječi naših živućih proroka postaju nam Sveto pismo. Njihove nam riječi dolaze preko sabora, časopisa *Liahona* ili *Ensign*, te poduka mjesnih svećeničkih vođa. »Vjerujemo u sve ono što je Bog dosad objavio, u sve ono što On sad objavljuje, i vjerujemo da će On objaviti još mnogo toga velikoga i važnoga što se odnosi na Kraljevstvo Božje« (Članci vjere 1:9).

- Gdje možemo naći riječi naših živućih proroka?

Proučavanje Svetih pisama

- Koje blagoslove možemo primiti kada proučavamo Sveta pisma?

Svatko od nas treba proučavati Sveta pisma svaki dan. Trebamo dijeliti te istine sa svojom djecom. Trebamo čitati standardna djela s našom djecom tako da ih ona nauče voljeti i koristiti radi istina koje sadrže.

Ako želimo izbjeći zla ovoga svijeta, moramo hraniti naše umove istinom i pravednošću koje se nalaze u Svetim pismima. Približit ćemo se Bogu i jedni drugima dok zajedno čitamo i razmišljamo o Svetim pismima.

Dok čitamo Sveta pisma, razmišljamo i molimo se o njima, te tražimo od Boga razumijevanje, Duh Sveti će nam posvjedočiti o istinitosti toga. Svatko će od nas znati za sebe da je ovo istinito.

Nećemo biti prevareni (vidi Josip Smith 1:37). Možemo primiti iste osjećaje koje je Nefi izrazio kad je rekao: »Duša moja uživa u onomu što je Gospodnje, a srce moje razglaba neprestance o onome što vidjeh i čuh« (2. Nefi 4:16).

- Kako možemo održati svoju predanost da proučavamo Sveta pisma svaki dan? Razmotrite isplanirati vrijeme i mjesto za svakodnevno proučavanje Svetih pisama.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Nefi 14:20–26 (prorocima je zapovjedbno da pišu)
- 1. Nefi 19:1–3, 6–7; Alma 37:1–8 (velika vrijednost Svetih pisama)
- 2. Nefi 33:10 (Sveta pisma svjedoče o Kristu)
- Alma 29:8 (Gospodin govori svim narodima kroz Sveta pisma)
- Alma 31:5; Helaman 3:29–30 (riječ Božja je moćna)
- Helaman 15:7–8 (Sveta pisma nas navode da budemo čvrsti i postojani u vjeri)
- 2. Timoteju 3:16–17; 1. Nefi 19:21–24 (zašto i kako su Sveta pisma dana)
- 2. Petrova 1:20; Alma 13:20; NiS 10:62 (Sveta pisma objašnjavaju ispravne točke nauka)
- NiS 128:18; Članci vjere 1:9; 1. Nefi 14:25–26 (Sveta pisma koja još trebaju doći)
- 2. Nefi 29:3–10 (Sveta pisma Židovima i poganima)

Kristov život

11. poglavlje

Kristov život bio je pretkazan davno prije njegova rođenja

Svaka osoba koja dođe na zemlju ovisi o Isusu Kristu, da on ispuni obećanje koje je dao na nebu da će biti naš Spasitelj. Bez njega, naum spasenja ne bi bio uspješan. Pošto je njegovo poslanje bilo neophodno, svi su proroci od Adama do Krista posvjedočili da će doći (vidi Djela 10:43). Svi su proroci nakon Krista svjedočili da je on došao. Svi mi trebamo proučavati Spasiteljev život i slijediti ga vjerno tijekom svojeg života.

Adam je saznao da će Spasiteljevo ime biti Isus Krist (vidi Mojsije 6:51–52). Henok je vidio da će Isus umrijeti na križu te da će uskrsnuti (vidi Mojsije 7:55–56). Noa i Mojsije također su svjedočili o njemu (vidi Mojsije 1:11; 8:23–24). Oko 800 godina prije nego što se Spasitelj rodio na zemlji, Izaija je pretkazao njegov život. Kad je Izaija vidio bol i tugu koje će Spasitelj trpjeti da bi platio cijenu za naše grijehе, izjavio je:

»Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama. ...

A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo. ...

Za grijehе naše probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. ...

Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko jagnje na klanje odvedoše ga« (Izaija 53:3–5, 7).

Nefi je također vidio viđenje Spasiteljevog budućeg rođenja i poslana. Vidio je prekrasnu djevicu, i anđeo je objasnio: »Gle, djevica koju vidiš, tijelom je majka Sina Božjega« (1. Nefi 11:18). Tad je Nefi vidio djevicu kako nosi dijete u svojem naručju. Anđeo je izjavio: »Gle, Jaganjca Božjega, da, i to Sina Oca vječnoga!« (1. Nefi 11:21).

Za učitelje: Ovo poglavlje vjerojatno ima više materijala nego što ćete moći obraditi na satu. Dok ga proučavate u pripremi za podučavanje, tražite vodstvo Duha kod određivanja dijelova koji će najviše pomoći onima koje podučavate.

Henryk Sienkiewicz

Oko 124 godine prije nego što se Isus rodio kralj Benjamin, još jedan nefijski prorok, također je pretkazao Spasiteljev život:

»Jer, gle, dolazi vrijeme, i nije već daleko, da Gospod Svemogućí koji vlada, koji bijaše i koji jest od sve vječnosti do sve vječnosti, side s neba među sinove ljudske, i nastani se u šatoru glinenom, i pođe među ljude izvodeći moćna čudesa kao što je iscjeljivanje bolesnih, uskršavanje mrtvih, uzrokovanje da hromi prohoda, da slijepi vid zadobije, a gluhi da čuje, i liječenje svakovrsnih bolesti.

I on će istjerivati đavle ili zle duhove što borave u srcima sinova ljudskih.

I eto, trpjet će napastovanje i bol tjelesnu, glad, žeđ i umor, i to više no što čovjek trpjeti može a da ne umre. Jer, gle, krv kaplje iz svake pore, tolika će mu biti tjeskoba zbog opačina i odvratnosti naroda njegova.

A zvati će se on Isus Krist, Sin Božji, Otac neba i zemlje, Stvoritelj svega od početka, a majka će mu se zvati Marija« (Mosija 3:5–8).

- Koja su neka drevna proroštva o Isusu Kristu?

On je bio Jedinorođenac Očev

- Što je Isus Krist naslijedio od svog Oca? Što je naslijedio od svoje majke?

Priča o rođenju i životu Spasitelja nalazi se u Novom zavjetu u knjigama Mateja, Marka, Luke i Ivana. Iz njihovih izvješća učimo da je Isus bio rođen od djevice koja se zvala Marija. Ona je bila zaručena za Josipa kad joj se ukazao anđeo Gospodnji. Anđeo joj je rekao da će ona biti majka Sina Božjega. Ona je upitala kako je to moguće (vidi Luka 1:34). On joj je rekao: »Duh Sveti sići će na te... sila Previšnjega zasjenit će te; zato će se dijete koje ćeš roditi zvati svetim, Sinom Božjim« (Luka 1:35). Tako je Bog Otac postao doslovni Otac Isusa Krista.

Isus je jedina osoba na zemlji koja se rodila od smrtne majke i besmrtnog Oca. Zato se on naziva Jedinorođeni Sin. On je naslijedio božanske moći svojeg Oca. Od svoje je majke naslijedio smrt-nost i bio je podložan gladi, žeđi, umoru, boli i smrti. Nitko nije

mogao oduzeti Spasitelju život protiv njegove volje. On je imao moć položiti ga i također moć uzeti svoje tijelo ponovno nakon smrti. (Vidi Ivan 10:17–18).

Živio je savršenim životom

- Što Spasiteljev život znači za nas?

Od svoje se mladosti Isus pokoravao svemu što je naš Nebeski Otac tražio od njega. Pod vodstvom Marije i Josipa Isus je rastao uglavnom kao što druga djeca rastu. On je volio istinu i pokoravao joj se. Luka nam kaže: »Dijete je raslo i jačalo, napunjujući se mudrošću. I milost je Božja počivala na njemu« (Luka 2:40; vidi i NiS 93:12–14).

Do svoje dvanaeste godine Isus je sazreo u razumijevanju da je poslan činiti volju svoga Oca. Otišao je sa svojim roditeljima u Jeruzalem. Dok su se njegovi roditelji vraćali kući, otkrili su da on nije u njihovoj grupi. Otišli su natrag u Jeruzalem potražiti ga. »Nakon tri dana nađu ga u hramu, gdje sjedi među učiteljima, i oni su ga slušali i postavljali mu pitanja« (Prijevod Josepha Smitha, Luka 2:46). »Svi koji su ga slušali divili su se njegovu umu i odgovorima« (Luka 2:47).

Josip i Marija osjetili su olakšanje kad su ga našli, ali »veoma se začude te mu majka rekne: 'Dijete moje, zašto nam to učini! Gle! Otac tvoj i ja s bolom smo te tražili'« Isus joj je odgovorio: »Zar niste znali da ja moram biti u kući [Nebeskog] Oca svoga?« (Luka 2:48–49).

Kako bi ispunio svoje poslanje, Isus je trebao činiti volju svojeg Oca na Nebu. »Ništa od sebe ne činim«, izjavio je, »već ... govorim ono što me Otac nauči. ... Jer ja uvijek činim što je njemu ugodno.« (Ivan 8:28–29).

Kad je Isusu bilo 30 godina došao je Ivanu Krstitelju da se krsti u rijeci Jordan. Ivan je oklijevao krstiti Isusa zato što je znao da je Isus veći od njega. Isus je zatražio od Ivana da ga krsti kako bi se ispunila sva pravednost. Ivan je krstio Spasitelja, uranjajući ga potpuno u vodu. Kad se Isus krstio, njegov je Otac progovorio s neba rekavši: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao.« Duh Sveti se spustio kako je prikazano znakom goluba. (Vidi Matej 3:13–17.)

Ubrzo nakon što se krstio, Isus je postio 40 dana i 40 noći da bi bio s Bogom. Nakon toga, Sotona ga je došao iskušati. Isus se čvrsto odupro iskušenjima Sotone i onda je zapovjedio Sotoni da ode. (Vidi Matej 4:1–11; vidi i Prijevod Josepha Smitha, Matej 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Isus Krist je ostao bezgrešan, jedino savršeno biće koje je ikada hodalo zemljom (vidi Hebrejima 4:15; 1. Petrova 2:21–22).

- Koja su vam izvješća o Spasiteljevom životu posebno značajna?

Podučio nas je kako da volimo jedni druge i služimo jedni drugima

- Kako nas je Spasitelj podučio da volimo jedni druge i služimo jedni drugima?

Nakon svojeg posta i susreta sa Sotonom Isus je počeo svoje javno službeništvo. Došao je na zemlju ne samo da umre za nas, već i da nas poduči kako živjeti. Podučio je da postoje dvije velike zapovijedi: prvo, voljeti Boga svim svojim srcem, umom i snagom; i drugo, voljeti druge kao što volimo sebe (vidi Matej 22:36–39). Njegov je život primjer toga kako trebamo poštovati ove dvije zapovijedi. Ako volimo Boga, vjerovat ćemo mu i pokoravati mu se, kao što je Isus činio. Ako volimo druge, pomagat ćemo im da zadovolje svoje tjelesne i duhovne potrebe.

Isus je proveo svoj život služeći drugima. Liječio ih je od bolesti. Činio je da slijepi vide, gluhi da čuju, a hromi da hodaju. Jednom dok je iscjeljivao bolesne, postalo je kasno i narod je bio gladan. Umjesto da ih pošalje kući, blagoslovio je pet kruhova i dvije ribe i čudesno je mogao nahraniti mnoštvo od 5000 ljudi. (Vidi Matej 14:14–21.) Podučavao je da kad god nađemo da su ljudi gladni, kad im je hladno, kad su goli ili usamljeni, trebamo im pomoći što bolje možemo. Kad pomažemo drugima, mi služimo Gospodinu. (Vidi Matej 25:35–46.)

Isus je volio druge svim svojim srcem. Često je njegovo srce bilo toliko puno sućuti da je plakao. Volio je malu djecu, starce, ponizne, jednostavne ljude koji su imali vjeru u njega. Volio je one koji su grijeshili, i s velikom ih je sućuti podučavao da se pokaju i krste. Podučavao je: »Ja sam put, istina i život« (Ivan 14:6).

Isus je volio čak i one koji su griješili protiv njega i nisu se kajali. Na kraju svojeg života, kad je visio na križu, molio se Ocu za vojnike koji su ga razapeli preklinjući: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!« (Luka 23:34) Podučavao je: »Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!« (Ivan 15:12)

- Na koje načine možemo pokazati Gospodinu da ga volimo?

On je organizirao jedinu istinitu Crkvu

- Zašto je Spasitelj organizirao svoju Crkvu i zaredio apostole?

Isus je želio da se njegovo evanđelje podučava ljudima diljem svijeta, pa je izabrao dvanaest apostola da svjedoče o njemu. Oni su bili prvotni vođe njegove Crkve. Primili su ovlast da djeluju u njegovo ime i da čine djela koja su vidjeli da on čini. Oni koji su primili ovlast od njih također su mogli podučavati, krstiti i obavljati druge uredbu u njegovo ime. Nakon njegove smrti oni su nastavili činiti njegovo djelo sve dok ljudi nisu postali tako opaki da su pobili apostole.

On nas je otkupio od naših grijeha i spasio od smrti

- Dok proučavate ovaj odjeljak razmislite o događajima vezanim za Pomirenje.

Pred kraj svojeg smrtnog službeništva Isus se pripremao prinijeti krajnju žrtvu za sve grijeha ljudskog roda. Bio je osuđen na smrt zato što je posvjedočio ljudima da je Sin Božji.

Noć prije svojeg raspeća Isus je otišao u vrt nazvan Getsemani. Uskoro je bio pritisnut dubokom žalošću i plakao je dok se molio. Apostolu posljednjih dana Orsonu F. Whitneyju bilo je dozvoljeno vidjeti Spasiteljevu patnju u viđenju. Vidjevši Spasitelja kako plače, rekao je: »Toliko sam bio dirnut prizorom da sam i sam plakao iz čistog suosjećanja. Cijelo je moje srce bilo s njim; volio sam ga svom svojom dušom, i toliko sam čeznuo da budem uz njega koliko ni za čim drugim« (»The Divinity of Jesus Christ«,

Za učitelje: Razmišljanje priziva Duha. Razmotrite zatražiti od polaznika razreda ili članova obitelji da potihom pročitaju posljednja dva odjeljka poglavlja, razmišljajući o svojim osjećajima prema Spasitelju. Tada pozovite one kojima nije neugodno da podijele svoje misli s razredom.

Improvement Era, siječanj 1926, 224–225; vidi i *Ensign*, prosinac 2003, 10). Isus »ode malo dalje, pade ničice te se pomoli: ‘Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!’« (Matej 26:39).

U suvremenoj objavi Spasitelj je opisao koliko je velika bila njegova patnja, govoreći da je uzrokovala da »[uzdrhti] od bola, i da [krvari] iz svake pore, i da [mu] trpi tijelo i duh« (NiS 19:18). Trpio je »po tijelu«, uzimajući na sebe naše boli, bolesti, slabosti i grijeha (vidi Alma 7:10–13). Nijedna smrtna osoba ne može shvatiti koliko je velik bio ovaj teret. Nijedna druga osoba nije mogla pretrpjeti takvu agoniju tijela i duha. »On i siđe u donje krajeve... da u svemu i po svemu bude svjetlo istinsko« (NiS 88:6).

Ali njegova patnja još uvijek nije bila gotova. Sljedećeg je dana Isus bio pretučen, ponižen i popljuvan. Morao je nositi svoj vlastiti križ, i tad je bio podignut i pribijen na njega. Mučili su ga na jedan od najokrutnijih načina koji je čovjek ikada izmislio. Nakon patnje na križu zavapio je u agoniji: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!« (Marko 15:34). U najtežem trenutku za Isusa Otac se povukao od njega, tako da bi Isus mogao dovršiti trpljenje kazne za grijeha cijelog ljudskog roda da bi mogao imati potpunu pobjedu nad silama grijeha i smrti (vidi James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. izdanje [1916], 660–661).

Kad je Spasitelj spoznao da je Otac prihvatio njegovu žrtvu, povikao je jakim glasom: »Svršeno je!« (Ivan 19:30). »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj« (Luka 23:46). Sagnuo je glavu i dragovoljno dao svoj duh. Spasitelj je bio mrtav. Snažan zemljotres protresao je zemlju.

Neki su prijatelji odnijeli Spasiteljevo tijelo u grobnicu, gdje je ležalo do trećeg dana. Tijekom toga vremena njegov je duh otišao i uspostavio misionarsko djelo za druge duhove koji su trebali primiti evanđelje (vidi 1. Petrova 3:18–20; NiS 137). Trećega dana, u nedjelju, vratio se u svoje tijelo i ponovno ga uzeo. Bio je prvi koji je nadvladao smrt. Proroštvo se ispunilo kako je »trebalo da Isus uskrsne od mrtvih« (Ivan 20:9).

Ubrzo nakon svojeg uskrsnuća Spasitelj se ukazao Nefijcima i uspostavio svoju Crkvu u Americi. Podučavao je narod i blagoslovio ga. Ovo dirljivo izvješće nalazi se u 3. Nefiju 11 do 28.

Njegova je žrtva pokazala njegovu ljubav prema Ocu i prema nama

Isus je podučavao: »Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovijedam« (Ivan 15:13–14). On je svojevrijedno i ponizno prošao kroz žalost Getsemanija i patnju na križu tako da bismo mi mogli primiti sve blagoslove nauma spasenja. Kako bismo primili te blagoslove, moramo doći k njemu, pokajati se za naše grijehе i voljeti ga svim svojim srcem. Rekao je:

»Ovo je Evanđelje što vam ga dadoh. Dođoh na svijet da činim volju Oca svoga, jer me Otac moj posla.

A Otac me moj posla da budem uzdignut na križ, i pošto budem uzdignut na križ, da sve ljude privučem k sebi... da im se sudi za djela njihova. ...

Djela, naime, koja vidjeste da ja činim, činite i vi. ...

Kakvi, dakle, ljudi morate biti? Zaista, kažem vam, *onakvi kao što sam ja*« (3. Nefi 27:13–15, 21, 27; kurziv dodan).

- Kakvi su vaši osjećaji dok razmišljate o Spasiteljevoj žrtvi za vas?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama i drugi izvori

- 2. Nefi 25:12 (Jedinorođenac Očev u tijelu)
- Mojsije 6:57 (Isus Krist je nazvan Jedinorođencem)
- Matej, Marko, Luka, Ivan (život i učenja Isusa Krista)
- Matej 10:1–8; Luka 9:1–2 (apostoli zaređeni s moću i vlašću)
- Matej 26–28; Marko 14–16; Luka 22–24; Ivan 18–20 (Isus u vrtu; izdan, razapet i uskrsnuo)
- »Živuci Krist: Svjedočanstvo apostola,« *Ensign*, travanj 2000, 2–3

Pomirenje

12. poglavlje

Pomirenje je neophodno za naše spasenje

- Zašto je Pomirenje neophodno za naše spasenje?

Isus Krist »dode na svijet, da za svijet rasset bude i ponese grijeha svijeta, i posveti svijet, i očisti ga od svake nepravednosti. Da se po njemu spase svi« (NiS 76:41–42). Velika žrtva koju je prinio kako bi platio za naše grijeha i nadvladao smrt zove se Pomirenje. To je najvažniji događaj koji se ikada dogodio u povijesti ljudskog roda: »Jer potrebno je da se pomirenje izvede. Naime, prema velebnim naumima Vječnoga Boga mora se izvesti pomirenje, ako ne, sav bi ljudski rod morao neizbježno propasti... da, svi padoše i izgubiše se, i propasti moraju ukoliko ne bude pomirenja« (Alma 34:9).

Adamov je pad donio dvije vrste smrti u svijet: fizičku i duhovnu smrt. Fizička je smrt odvajanje duha i tijela. Duhovna smrt je odvajanje od Boga. Da ove dvije smrti nije nadvladalo Pomirenje Isusa Krista, dvije bi posljedice uslijedile: naša tijela i naši duhovi bili bi zauvijek razdvojeni, i mi ne bismo mogli živjeti ponovno s našim Nebeskim Ocem (vidi 2. Nefi 9:7–9).

Ali naš je mudar Nebeski Otac pripremio divan, milosrdan naum da nas spasi od fizičke i duhovne smrti. Naumio je da Spasitelj dode na zemlju kako bi nas otkupio od naših grijeha i od smrti. Zbog naših grijeha i slabosti našeg smrtnog tijela mi nismo mogli otkupiti sami sebe (vidi Alma 34:10–12). Onaj koji je trebao biti naš Spasitelj trebao je biti bez grijeha i imati moć nad smrću.

Za učitelje: Jednostavne tablice i slike mogu pomoći polaznicima razreda i članovima obitelji da razumiju načela i nauke. Razmotrite načiniti tablicu s dva stupca, jedan nazvan *Rezultati pada*, a drugi *Blagoslovi Pomirenja*. Iskoristite podatke iz ovog poglavlja kako biste popunili tablicu.

Isus Krist je bio jedini koji je mogao pomiriti za naše grijehе

- Zašto je Isus Krist bio jedini koji je mogao pomiriti za naše grijehе?

Postoji nekoliko razloga zašto je Isus Krist bio jedina osoba koja je mogla biti naš Spasitelj. Jedan je razlog taj da ga je Nebeski Otac odabrao da bude Spasitelj. On je bio Jedinorođeni Sin Božji i tako je imao moć nad smrću. Isus je objasnio: »Ja dajem život svoj, da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne može oduzeti, nego ga ja sam od sebe dajem. Imam vlast dati ga, imam vlast opet ga uzeti« (Ivan 10:17–18).

Isus je također postao naš Spasitelj zato što je on jedina osoba koja je ikada živjela na zemlji koja nije grijeshila. To ga je učinilo dostojnom žrtvom da plati za grijehе drugih.

Krist je trpio i umro da pomiri za naše grijehе

- Dok čitate ovaj odjeljak, zamislite sebe u Getsemanskom vrtu ili kod križa kao svjedoka patnje Isusa Krista.

Spasitelj je pomirio za naše grijehе trpeći u Getsemaniju i dajući svoj život na križu. Nemoguće je da potpuno razumijemo kako je on trpio za sve naše grijehе. U Getsemanskom je vrtu težina naših grijehа uzrokovala da on osjeti takvu agoniju da je krvario iz svake pore (vidi NiS 19:18–19). Kasnije, dok je visio na križu, Isus je pretrpio bolnu smrt na jedan od najokrutnijih načina poznatih čovjeku.

Kako li nas Isus voli kad je pretrpio toliku duhovnu i fizičku agoniju radi nas! Kako li je velika ljubav Nebeskog Oca, kad je on poslao svojeg Jedinorođenog Sina da trpi i umre za ostalu njegovu djecu. »Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni« (Ivan 3:16).

Pomirenje i uskrsnuće donose uskrsnuće svima

Trećeg dana nakon svojeg raspeća Isus Krist je ponovno uzeo svoje tijelo i postao prva osoba koja je uskrsnula. Kad su ga njegovi prijatelji otišli potražiti, anđeli koji su čuvali njegovu grobnicu rekli su

im: »On nije ovdje! Uskrsnuo je kako je rekao!« (Matej 28:6) Njegov je duh ponovno ušao u njegovo tijelo, da se nikada više ne rastave.

Krist je tako nadvladao fizičku smrt. Zbog njegovog će Pomirenja svi rođeni na ovoj zemlji uskrsnuti (vidi 1. Korinćanima 15:21–22). Baš kao što je Isus uskrsnuo, naši će duhovi biti ponovno ujedinjeni s našim tijelima »da više ne umiru ... , da se nikad više ne odijele« (Alma 11:45). Ovo se stanje naziva besmrtnost. Svi ljudi koji su ikada živjeli uskrsnut će, »i star[i] i mlad[i], i robov[i] i slobodn[i], i muško i žensko, i opako i pravedno« (Alma 11:44).

- Kako vam je znanje o uskrsnuću pomoglo?

Pomirenje omogućuje onima koji imaju vjeru u Krista da budu spašeni od svojih grijeha

- Razmislite o tome kako nam usporedba u ovom odjeljku pomaže razumjeti Pomirenje. Koga ljudi u usporedbi predstavljaju u našem životu?

Spasiteljevo nam Pomirenje omogućuje da nadvladamo duhovnu smrt. Iako će svi ljudi uskrsnuti, samo oni koji prihvate Pomirenje bit će spašeni od duhovne smrti (vidi Članci vjere 1:3).

Mi prihvaćamo Kristovo Pomirenje stavljajući svoju vjeru u njega. Kroz ovu se vjeru kajemo za naše grijehе, kršteni smo, primamo Duha Svetoga i pokoravamo se zapovijedima. Postajemo vjerni učenici Isusa Krista. Oprošteno nam je i očišćeni smo od naših grijehа, te smo spremni vratiti se i živjeti zauvijek s našim Nebeskim Ocem.

Spasitelj nam kaže: »Jer, gle, ja, Bog, pretrpјeh to za sve da ne bi trpjeli oni... kao i ja« (NiS 19:16–17). Krist je učinio svoj dio da pomiri za naše grijehе. Da bismo učinili njegovo Pomirenje potpuno učinkovitim u svojem životu, moramo nastojati pokoravati mu se i pokajati se za naše grijehе.

Za učitelje: Lekcije s predmetom pomoći će polaznicima razredа i članovima obitelji da razumiju načela i nauke. Kako biste objasnili smrt i uskrsnuće, razmotrite ovu lekciju s predmetom: Stavite ruku u rukavicu. Objasnite da se ruka u rukavici može usporediti s duhom osobe u njezinom tijelu. Skinite rukavicu. Objasnite da je to poput duhovne smrti – duh (ruka) i tijelo (rukavica) su odvojeni. Stavite rukavicu ponovno na ruku. Objasnite da je ovo poput uskrsnuća – duh i tijelo ponovno su ujedinjeni.

Predsjednik Boyd K. Packer iz Zbora dvanaestorice apostola iznio je sljedeći prikaz kako bi pokazao kako Kristovo Pomirenje omogućuje da budemo spašeni od grijeha *ako* učinimo svoj dio.

»Ispričat ću vam priču – usporedbu.

Jednom je postojao čovjek koji je veoma jako nešto želio. To se činilo važnijim nego sve drugo u njegovom životu. Kako bi ostvario svoju želju, ušao je u veliki dug.

Bio je upozoren na to da ne ulazi u tako veliki dug, a posebno na svog vjerovnika. No, činilo mu se važnijim da učini ono što je želio i da dobije odmah što je želio. Bio je siguran da će moći platiti kasnije.

Stoga je potpisao ugovor. Namjeravao ga je otplatiti kasnije. Nije se mnogo brinuo o tome, jer se rok za otplatu činio tako dalekim. Imao je sada ono što je želio, i to je ono što se činilo važnim.

Vjerovnik mu je uvijek bio negdje na umu, i on je povremeno plaćao simbolične iznose misleći nekako da dan obračuna zapravo nikada neće doći.

Ali kao što se uvijek događa, taj je dan došao i ugovor je došao na naplatu. Dug nije bio potpuno isplaćen. Njegov se vjerovnik pojavio i zahtijevao potpunu isplatu.

Tek je tad on shvatio da njegov vjerovnik ima moć ne samo oduzeti mu sve što posjeduje, već i baciti ga u tamnicu.

‘Ne mogu ti platiti, jer nemam mogućnost da to učinim,’ priznao je.

‘Onda,’ rekao je vjerovnik, ‘moramo provesti ugovor, oduzeti tvoju imovinu, i ti ćeš ići u tamnicu. Ti si se složio s tim. To je bio tvoj izbor. Potpisao si ugovor i sad se on mora na silu provesti.’

‘Zar ne možeš produžiti vrijeme ili oprostiti dug?’ preklinjao je dužnik. ‘Omogući mi da mogu zadržati ono što imam i ne ići u tamnicu. Sigurno vjeruješ u milosrđe? Nećeš li iskazati milosrđe?’

Vjerovnik je odgovorio: ‘Milosrđe je uvijek tako jednostrano. Ono koristi samo tebi. Ako ti iskažem milosrđe, meni neće biti plaćeno. Ja zahtijevam pravdu. Vjeruješ li u pravdu?’

‘Vjerovao sam u pravdu kad sam potpisao ugovor,’ rekao je dužnik. ‘Ona je tad bila na mojoj strani, jer sam mislio da će me zaštititi. Nisam tada trebao milosrđe, niti sam mislio da ću ga ikada trebati. Također sam mislio da će nam pravda obojici jednako koristiti.’

‘Pravda zahtijeva da platiš ugovor ili trpiš kaznu,’ odgovorio je vjerovnik. ‘To je zakon. Pristao si na to i tako mora biti. Milosrđe ne smije oplijeniti pravdu.’

Tako je bilo: Jedan je krojiu pravdu, drugi je tražio milosrđe. Nije dan nije mogao prevladati, osim na štetu drugoga.

‘Ne oprostiš li dug, neće biti milosrđa,’ molio je dužnik.

‘Učinim li tako, neće biti pravde,’ bio je odgovor.

Činilo se da oba zakona ne mogu biti obdržana. To su dva vječna ideala koja naizgled proturječe jedan drugome. Zar nema nikakva načina da pravda bude potpuno poslužena, a i milosrđe?

Postoji način! Zakon pravde *može* biti potpuno zadovoljen i milosrđe *može* biti potpuno pruženo – ali potreban je netko drugi. I tako se dogodilo ovaj put.

Dužnik je imao prijatelja. On je došao pomoći. Dobro je poznao dužnika. Znao je da je kratkovidan. Mislio je kako je bilo nerazumno što se uvalio u takvu nepriliku. Ipak, želio mu je pomoći jer ga je volio. Stao je između njih, suočio se s vjerovnikom i iznio mu ovu ponudu.

‘Ja ću platiti dug ako oslobodiš dužnika od njegovog ugovora tako da može zadržati svoju imovinu i ne ići u tamnicu.’

Dok je vjerovnik razmišljao o ponudi, posrednik je dodao: ‘Zahtijevao si pravdu. Iako ti on ne može platiti, ja ću to učiniti. Prema tebi će se postupiti pravedno i ne možeš tražiti više. To ne bi bilo pravedno.’

I tako je vjerovnik pristao.

Posrednik se okrenuo dužniku. ‘Ako ja platim tvoj dug, hoćeš li me prihvatiti kao svog vjerovnika?’

‘O da, da,’ povika dužnik. ‘Spasio si me od tamnice i iskazao mi milosrđe.’

‘Onda ćeš,’ reče dobročinitelj, ‘platiti dug meni i ja ću odrediti uvjete. Neće biti lako, ali će biti moguće. Ja ću osigurati način. Ne moraš ići u tamnicu.’

I tako je bilo da je vjerovniku u potpunosti bilo plaćeno. Prema njemu se postupilo pravedno. Nikakav ugovor nije bio prekršen. Nasuprot tome, dužniku je iskazano milosrđe. Oba su zakona bila ispunjena. Zato što je postojao posrednik, pravdi je bilo u potpunosti udovoljeno, i milosrđe je bilo potpuno zadovoljeno« (Conference Report, travanj 1977, 79–80; ili *Ensign*, svibanj 1977, 54–55).

Naši su grijesi naši duhovni dugovi. Bez Isusa Krista, koji je naš Spasitelj i Posrednik, mi bismo svi platili za naše grijehе trpeći duhovnu smrt. Ali zbog njega, budemo li se pridržavali njegovih uvjeta, a to su da se pokajemo i obdržavamo njegove zapovijedi, možemo se vratiti živjeti s našim Nebeskim Ocem.

Čudesno je da nam je Krist omogućio način da budemo iscijeljeni od naših grijehа. Rekao je:

»Evo, dođoh na svijet... da spasim svijet od grijehа.

Tko se, dakle, obrati i dođe k meni kao malo dijete, primit ću ga, jer takvih je kraljevstvo Božje. Evo, za takve položih život svoj i uzeh ga ponovno. Obratite se, dakle, i dođite k meni vi krajevi zemaljski i spasite se« (3. Nefi 9:21–22).

- Razmislite o tome kako možemo iskazati zahvalnost za dar Pomirenja.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Alma 34:9–16 (Pomirenje neophodno; žrtva Božja)
- 2. Nefi 9:7–12 (Pomirenje nas spašava od fizičke i duhovne smrti)
- Rimljanima 5:12–17 (po jednome je došla smrt, po drugome život)
- Helaman 14:15–18 (svrha Isusove smrti)
- Članci vjere 1:3 (svi mogu biti spašeni)
- 1. Petrova 1:18–20 (Isus je bio predodređen)

- Matej 16:21 (Isusova žrtva bila je neophodna)
- Luka 22:39–46 (Isusova patnja u vrtu)
- 1. Ivanova 1:7 (Isus čisti od grijeha)
- 2. Nefi 9:21–22 (Spasitelj je trpio za sve ljude)
- Mosija 16:6–8 (uskrснуće moguće jedino kroz Isusa)
- Alma 11:40–45; Mormon 9:12–14 (svi će uskrснуti)
- Izaija 1:18 (grijesi će pobijeliti)
- 1. Korinćanima 15:40–44; Alma 40:23 (opis uskrснуća)

Svećeništvo

13. poglavlje

Što je svećeništvo?

Svećeništvo je Božja vječna moć i ovlast. Kroz svećeništvo on je stvorio nebesa i zemlju i upravlja njima. Ovom se moću svemir održava u savršenom redu. Kroz tu moć on ostvaruje svoje djelo i svoju slavu, a to je: »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39).

Naš Nebeski Otac podjeljuje svoju svećeničku moć dostojnim muškim članovima Crkve. Svećeništvo im omogućuje da djeluju u Božje ime za spasenje ljudske obitelji. Kroz njega mogu biti ovlašteni propovijedati evanđelje, posluživati uredbe spasenja, te upravljati Božjim kraljevstvom na zemlji.

- Razmislite o značaju toga što Bog dozvoljava dostojnim muškarcima i dječacima da obnašaju njegovo svećeništvo.

Zašto trebamo svećeništvo na zemlji?

Moramo imati svećeničku ovlast kako bismo djelovali u ime Boga kada obavljamo svete uredbe evanđelja, kao krštenje, potvrdu, posluživanje sakramenta i hramski brak. Ako čovjek nema svećeništvo, iako je možda iskren, Gospodin neće priznati uredbe koje on vrši (vidi Matej 7:21–23; Članci vjere 1:5). Ove važne uredbe na zemlji moraju izvršiti muškarci koji obnašaju svećeništvo.

Za učitelje: Ovo je poglavlje organizirano u pet naslova. Svaki je naslov pitanje o svećeništvu. Možete iskoristiti ova pitanja kao vodič za svoju lekciju. Ako okruženje u učionici omogućuje raspravu u malim grupama, razmotrite podijeliti polaznike razreda u grupe od dvoje do četvero ljudi. Dodijelite svakoj grupi po jedan odjeljak ovog poglavlja (u većim razredima neki odjeljci mogu biti dodijeljeni više nego jednoj grupi). Neka svaka grupa učini sljedeće: (1) Pročita i raspravi o dodijeljenom odjeljku. (2) Nađe stihove koji pomažu odgovoriti na pitanje u naslovu odjeljka. (3) Iznese osobna iskustva koja se odnose na taj odjeljak. Tada zamolite polaznike razreda da podijele neka od tih iskustava sa cijelim razredom.

Muškarci trebaju svećeništvo kako bi predsjedavali Crkvom Isusa Krista svetaca posljednjih dana i upravljali djelom Crkve u svim dijelovima svijeta. Dok je Krist živio na zemlji, odabrao je svoje apostole i zaredio ih tako da mogu voditi njegovu crkvu. Dao im je moć i vlast svećeništva da djeluju u njegovo ime. (Vidi Marko 3:13–15; Ivan 15:16.)

Još jedan razlog zašto je svećeništvo potrebno na zemlji jest da bismo mogli razumjeti volju Gospodnju i ostvarivati njegove svrhe. Bog otkriva svoju volju svojem ovlaštenom predstavniku u svećeništvu na zemlji, proroku. Prorok, koji je predsjednik Crkve, služi kao govornik za Boga svim članovima Crkve i svim ljudima na zemlji.

- Zašto je neophodno da muškarac ima ispravnu ovlast kada obavlja uredbu?

Kako muškarci primaju svećeništvo?

Gospodin je pripremio uređen način udjeljivanja njegovog svećeništva njegovim sinovima na zemlji. Dostojan muški član Crkve prima svećeništvo »polaganjem ruku onih koji imaju ovlast propovijedati evanđelje i posluživati po evanđeoskim uredbama« (Članci vjere 1:5).

Ovo je isti način na koji su muškarci primali svećeništvo davno, čak i u dane Mojsija: »I nitko sam sebi ne prisvaja ove časti, nego ga poziva Bog baš kao Arona.« (Hebrejima 5:4). Aron je primio svećeništvo od Mojsija, svojeg svećeničkog vođe (vidi Izlazak 28:1). Samo oni koji obnašaju svećeništvo mogu zaredivati druge, i oni to mogu činiti samo kada ih ovlaste oni koji obnašaju ključeve za to zaredenje (vidi 14. poglavlje u ovoj knjizi).

Muškarci ne mogu kupovati i prodavati moć i vlast svećeništva. Niti mogu prisvojiti ovu vlast za sebe. U Novom zavjetu čitamo o čovjeku koji se zvao Šimun, koji je živio kad su Kristovi apostoli predsjedavali Crkvom. Šimun se obratio i krstio u Crkvu. Zato što je bio vješt u magiji, ljudi su vjerovali da ima moć od Boga. Ali Šimun nije imao svećeništvo, i on je to znao.

Šimun je znao da apostoli i ostali svećenički vođe u Crkvi imaju pravu moć Božju. Vidio ih je kako koriste svoje svećeništvo za

Gospodnje djelo i želio je za sebe tu moć. Ponudio je da će kupiti svećeništvo. (vidi Djela 8:9–19.) Ali je Petar, vrhovni apostol, rekao: »Neka ide u propast tvoj novac zajedno s tobom... jer si vjerovao da dar Božji možeš steći novcem!« (Djela 8:20)

- Zašto je značajno da »nitko sam sebi ne prisvaja ove časti [svećeništva]«?

Kako muškarci ispravno koriste svećeništvo?

Svećeništvo se treba koristiti za blagoslivljanje života djece našeg Nebeskog Oca ovdje na zemlji. Obnašatelji svećeništva trebaju predsjedavati s ljubavlju i brigom. Oni ne smiju prisiljavati svoje obitelji ili druge da ih slušaju. Gospodin nam je rekao da se moć svećeništva ne može kontrolirati osim pravednošću (vidi NiS 121:36). Kada pokušavamo koristiti svećeništvo kako bismo stekli bogatstvo ili slavu ili radi bilo kakve druge sebične svrhe, »gle, nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka« (NiS 121:37).

Kada muškarac koristi svećeništvo »uvjeravanjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću, i ljubavlju nehinjenom« (NiS 121:41), on može činiti mnogo toga divnoga za svoju obitelj i druge. On može krstiti, potvrđivati i posluživati sakrament kad ga ovlaste oni koji obnašaju ključeve za te uredbe. Može blagoslivljati bolesne. Može davati svećenički blagoslov članovima svoje obitelji kako bi ih ohrabrio i zaštitio kada imaju posebne potrebe. Može također pomoći drugim obiteljima pomoću tih uredbi i blagoslova kada se to zatraži od njega.

Muškarci koriste svećeničku ovlast da predsjedavaju u Crkvi u pozivima kao što su predsjednik ogranka, biskup, predsjednik zbora, predsjednik okola i predsjednik misije. Muškarci i žene koji imaju položaje u Crkvi kao službenici i učitelji rade pod upravom svećeničkih vođa i pod vodstvom Duha Svetoga.

Koji blagoslovi dolaze kada koristimo svećeništvo ispravno?

Gospodin je obećao velike blagoslove pravednim obnašateljima svećeništva koji koriste svećeništvo za blagoslivljanje drugih:

»Tad će pouzdanje tvoje u nazočnost Božju ojačati, a nauk svećeništva kapat će na dušu tvoju poput rose nebeske.

Duh će Sveti biti trajno društvo tvoje, a žezlo tvoje, žezlo pravednosti i istine, a gospodstvo tvoje bit će gospodstvo vječno, i ono će bez prisilnih mjera k tebi pritjecati u vijeke vjekova« (NiS 121:45–46).

Predsjednik David O. McKay je obećao svakom muškarcu koji koristi svećeništvo u pravednosti da će »otkriti da mu je život ugodniji, njegovo razlučivanje izoštrano tako da može brzo odlučivati između pravoga i krivoga, njegovi osjećaji blagi i puni sućuti, a ipak je njegov duh snažan i odvažan u obrani ispravnoga; otkrit će da je svećeništvo izvor sreće koji nikad ne presušuje – vrelo žive vode koja teče u vječni život« (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 116).

- Koji su neki od blagoslova koje ste primili kroz svećeništvo?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- NiS 84; 107 (objave o svećeništvu, uključujući zakletvu i savez svećeništva u NiS 84:33–40)
- NiS 20:38–67 (objašnjene dužnosti svećeništva)

Uređenje svećeništva

14. poglavlje

Svećeništvo je danas na zemlji

Crkvom Isusa Krista svetaca posljednjih dana upravlja svećeništvo. Svećeništvo, koje se uvijek povezuje s Božjim djelom, »nastavlja [se] u crkvi Božjoj kroz sve naraštaje, a dani mu nemaju početka ni godine kraja« (NiS 84:17). Ono je na zemlji danas. Stari i mladi muškarci krste se u Crkvu, a kad se prosudi da su dostojni, zaređuju se u svećeništvo. Dana im je ovlast da djeluju umjesto Gospodina i obavljaju njegovo djelo na zemlji.

Dvije podjele svećeništva

- Kako su Aronovo svećeništvo i Melkizedekovo svećeništvo dobili svoja imena?

Svećeništvo je podijeljeno na dva dijela: Melkizedekovo svećeništvo i Aronovo svećeništvo (vidi NiS 107:1). »Melkisedekovo svećeništvo zove se tako zato što Melkisedek bijaše tako znamenit veliki svećenik.

Prije vremena njegova zvalo se ono *Sveto Svećeništvo po redu Sina Božjega*.

No, iz poštovanja i počasti prema imenu Najvišega Bića, da bi se izbjeglo prečesto ponavljanje imena njegova, oni, crkva drevnih dana, prozvaše to svećeništvo po Melkisedeku, to jest Melkisedekovo svećeništvo« (NiS 107:2–4; kurziv u originalu).

Niže svećeništvo dodatak je Melkisedekovom svećeništvu. Naziva se Aronovo svećeništvo zato što je bilo podijeljeno Aronu i njegovim sinovima tijekom svih naraštaja. Oni koji obnašaju Aronovo

Za učitelje: Koristite pitanja na početku odjeljka kako biste započeli raspravu i uputite polaznike razreda ili članove obitelji na tekst kako bi našli više podataka. Koristite pitanja na kraju odjeljka kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razmisle o značenju onoga što su pročitali, rasprave o tome te primijene to u svojem životu.

svećeništvo imaju vlast posluživati vanjske uredbe sakramenta i krštenja. (Vidi NiS 20:46; 107:13–14, 20.)

Oni koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo imaju moć i vlast voditi Crkvu i usmjeravati propovijedanje evanđelja u svim dijelovima svijeta. Oni poslužuju u svom duhovnom djelu Crkve (vidi NiS 84:19–22; 107:8). Oni upravljaju djelom koje se obavlja u hramu; predsjedavaju nad odjelima, ograncima, okolima i misijama. Gospodinov izabrani prorok, predsjednik Crkve, predsjedavajući je veliki svećenik nad Melkisedekovim svećeništvom (vidi NiS 107:65–67).

Ključevi svećeništva

- Koja je razlika između svećeništva i ključeva svećeništva? Koji svećenički vođe primaju ključeve?

Postoji razlika između zaređenja u službu svećeništva i primanja ključeva svećeništva. Predsjednik Joseph F. Smith je podučavao:

»Svećeništvo je općenito ovlast dana čovjeku da djeluje umjesto Boga. Svaki muškarac zaređen u bilo koji stupanj svećeništva ima ovu ovlast koja mu je podijeljena.

Ali neophodno je da svaki čin izvršen ovom ovlašću bude učinjen u pravo vrijeme i na pravom mjestu, na pravi način, i po pravom redu. Moć upravljanja ovim poslovima čini *ključeve* svećeništva. U svojoj punini ključeve obnaša samo jedna osoba u jednom trenutku, prorok i predsjednik Crkve. On može podijeliti dio ove moći drugome, u slučaju čega ta osoba obnaša ključeve za to određeno djelo. Tako predsjednik hrama, predsjednik okola, biskup odjela, predsjednik misije, predsjednik zбора, svaki obnaša ključeve za djelo koje se vrši u tom određenom tijelu ili na tom određenom mjestu. Njegovo se svećeništvo ne uvećava ovim posebnim zaduženjem; ... predsjednik zбора starješina, na primjer, nema veće svećeništvo od bilo kojeg člana tog zбора. Ali on obnaša moć upravljanja službenim poslovima koji se vrše u ... zboru, ili drugim riječima, *ključeve* podjele toga djela« (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 141; kurziv u originalu).

- Kako svećenički ključevi čuvaju Crkvu?
-

Službe i dužnosti Aronovog svećeništva

- Na koje načine obnašatelji Aronovog svećeništva služe?

Kad se Aronovo svećeništvo podjeljuje muškarcu ili dječaku, on je zaređen u službu tog svećeništva. Službe Aronovog svećeništva su đakon, učitelj, svećenik i biskup. Svaka služba ima dužnosti i odgovornosti. Svakim zborom predsjedava predsjednik zbora, koji podučava članove njihovim dužnostima i traži da ispunjavaju zadatke.

Neki se muškarci priključuju Crkvi ili postaju aktivni nakon što su prošli uobičajenu dob kada se primaju službe u ovom svećeništvu. Obično se zaređuju u službu u Aronovom svećeništvu i mogu uskoro biti zaređeni u druge službe ako ostanu dostojni.

Đakon

Mladić koji je kršten i potvrđen za člana Crkve, te je dostojan može biti zaređen u službu đakona u dobi od 12 godina. Đakoni su obično zaduženi za podjeljivanje sakramenta članovima Crkve, održavanje zgrade i zemljišta Crkve u redu, služenje kao glasnici svećeničkih vođa, te ispunjavanje posebnih zadataka kao prikupljanje posnih prinosa.

Učitelj

Dostojan mladić može biti zaređen za učitelja u dobi od 14 godina ili više. Učitelji imaju sve dužnosti, prava i moći službe đakona uz dodatne. Učitelji u Aronovom svećeništvu pomažu članovima Crkve u obdržavanju zapovijedi (vidi NiS 20:53–59). Kao pomoć u ispunjavanju ove odgovornosti, obično su zaduženi da služe kao kućni učitelji. Oni posjećuju domove članova Crkve i potiču ih da žive načela evanđelja. Zapovjedbno im je da podučavaju istine evanđelja iz Svetih pisama (vidi NiS 42:12). Učitelji također pripremaju kruh i vodu za sakramentalnu službu.

Svećenik

Dostojan mladić može biti zaređen za svećenika u dobi od 16 godina ili više. Svećenici imaju sve dužnosti, prava i moći službe đakona i učitelja uz dodatne (vidi NiS 20:46–51). Svećenik može krstiti. On također može posluživati sakrament. On može zaređivati

druge svećenike, učitelje i đakone. Svećenik može preuzeti vodstvo na sastanku kada nema obnašatelja Melkisedekovog svećeništva. On treba propovijedati evanđelje onima oko sebe.

Biskup

Biskup je zaređen i odijeljen da predsjedava Aronovim svećeništvom u odjelu. On je predsjednik zbora svećenika (vidi NiS 107:87–88). Kada djeluje u svojoj službi Aronovog svećeništva, biskup se prvenstveno brine za vremenita pitanja, kao rješavanje financija i zapisa te upravljanje brigom za siromašne i potrebite (vidi NiS 107:68).

Biskup je također zaređen za velikog svećenika tako da može predsjedavati nad svim članovima u odjelu (vidi NiS 107:71–73; 68:15). Biskup je sudac u Izraelu (vidi NiS 107:74) i razgovara s članovima radi hramskih preporuka, zaređenja u svećeništvo i drugih potreba. Njegovo je pravo imati dar razlučivanja.

- Kako ste vi bili blagoslovljeni kroz službu obnašatelja Aronovog svećeništva?

Službe i dužnosti Melkisedekovog svećeništva

- Na koje načine obnašatelji Melkisedekovog svećeništva služe?

Službe Melkisedekovog svećeništva su starješina, veliki svećenik, patrijarh, sedamdesetorica i apostol.

Starješina

Starješine su pozvani podučavati, tumačiti, poticati, krstiti i bdjeti nad Crkvom (vidi NiS 20:42). Svi su obnašatelji Melkisedekovog svećeništva starješine. Oni imaju ovlast podjeljivati dar Duha Svetoga polaganjem ruku (vidi NiS 20:43). Starješine trebaju voditi sastanke Crkve kako su vođeni Duhom Svetim (vidi NiS 20:45; 46:2). Starješine mogu posluživati bolesnima (vidi NiS 42:44) i blagoslivljati malu djecu (vidi NiS 20:70). Starješine mogu predsjedavati na crkvenim sastancima kada nema velikih svećenika (NiS 107:11).

Veliki svećenik

Velikom je svećeniku dana ovlast da obavlja dužnosti u Crkvi i poslužuje u duhovnim stvarima (vidi NiS 107:10, 12). On također može služiti u svim nižim službama (vidi NiS 68:19). Predsjednici okola, predsjednici misija, veliki vijećnici, biskupi i drugi vođe Crkve zaređeni su veliki svećenici.

Patrijarh

Patrijarhe zaređuju vrhovni autoriteti, ili predsjednik okola ako ga je ovlastilo Vijeće dvanaestorice, da podjeljuju patrijarhalne blagoslove članovima Crkve. Ovi nam blagoslovi daju djelomično razumijevanje našeg poziva na zemlji. Oni su riječ Gospodnja osobno nama. Patrijarsi su također zaređeni veliki svećenici. (Vidi NiS 107:39–56.)

Sedamdesetorica

Sedamdesetorica su posebni svjedoci za Isusa Krista u svijetu i pomažu u izgradnji i upravljanju Crkvom pod vodstvom Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola (vidi NiS 107:25, 34, 38, 93–97).

Apostol

Apostol je posebni svjedok imena Isusa Krista u cijelom svijetu (vidi NiS 107:23). Apostoli poslužuju u poslovima Crkve diljem svijeta. Oni koji su zaređeni u službu apostola u Melkisedekovom svećeništvu obično su odijeljeni kao članovi Zbora dvanaestorice apostola. Svakome su od njih dani svi ključevi kraljevstva Božjeg na zemlji, ali samo najstariji apostol, koji je predsjednik Crkve, aktivno koristi sve ključeve. Drugi djeluju pod njegovim vodstvom.

- Kako ste vi bili blagoslovljeni kroz službu obnašatelja Melkisedekovog svećeništva?

Zborovi Aronovog svećeništva

Gospodin je dao upute da obnašatelji svećeništva budu organizirani u zborove. Zbor je grupa braće koji obnašaju istu službu svećeništva.

Postoje tri zbora Aronovog svećeništva:

1. Zbor đakona, koji se sastoji od najviše 12 đakona (vidi NiS 107:85). Biskup poziva predsjedništvo zbora đakona između članova zbora.
2. Zbor učitelja, koji se sastoji od najviše 24 učitelja (vidi NiS 107:86). Biskup poziva predsjedništvo zbora učitelja između članova zbora.
3. Zbor svećenika, koji se sastoji od najviše 48 svećenika (vidi NiS 107:87–88). Njime predsjedava biskup odjela kojemu zbor pripada. Biskup je veliki svećenik i stoga pripada zboru velikih svećenika.

Kad se god broj određen za zbor premaši, zbor se može podijeliti.

Zborovi Melkisedekovog svećeništva

Na općoj razini Crkve članovi Prvog predsjedništva čine zbor, kao i dvanaestorica apostola. Sedamdesetorica su također organizirani u zborove.

Na mjesnoj razini Crkve – u odjelima i ograncima te u okolima i okruzima – obnašatelji Melkisedekovog svećeništva organizirani su u sljedeće zborove:

Zbor starješina

Svaki zbor starješina uspostavljen je »za stalne službenike. Ipak, mogu oni putovati, no, zaređeni su za stalne službenike« (NiS 124:137). Oni obavljaju veći dio svoga posla blizu svojih domova. Zbor se sastoji od najviše 96 starješina, kojima predsjedava predsjedništvo zbora. Kad se taj broj premaši, zbor se može podijeliti.

Zbor velikih svećenika

Svaki zbor uključuje sve velike svećenike koji prebivaju unutar granica okola, uključujući patrijarhe i biskupe. Predsjednik okola i njegovi savjetnici su predsjedništvo ovoga zbora. Veliki svećenici u svakom odjelu organizirani su u grupu s vođom grupe.

Važnost zborova svećeništva

- Kako zborovi svećeništva mogu pomoći u osnaživanju pojedinaca i obitelji?

Kad je zaređen u svećeništvo, muškarac ili dječak automatski postaje član svećeničkog zbora. Od tada nadalje tijekom njegovog života očekuje se da će obnašati članstvo u svećeničkom zboru u skladu sa svojom službom (vidi Boyd K. Packer, »What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government«, *Ensign*, veljača 1993, 9).

Ako svećenički zbor funkcionira ispravno, članovi zbora su ohrabreni, blagoslovljeni, pruženo im je prijateljstvo i podučeni su evanđelju od strane svojih vođa. Iako se muškarac razrješuje svojih poziva u Crkvi, kao učitelj, predsjednik zbora, biskup, veliki vijećnik, ili predsjednik okola, njegovo se članstvo u zboru ne mijenja. Članstvo u svećeničkom zboru treba se smatrati svetom povlasticom.

Pomoćne organizacije svećeništvu

- Kako pomoćne organizacije svećeništvu mogu pomoći u osnaživanju pojedinaca i obitelji?

Sve organizacije u Crkvi djeluju pod vodstvom svećeničkih vođa i pomažu im ostvarivati Gospodnje djelo. Na primjer, predsjedništva organizacija Potpornog društva, Djevojaka, Mladića, Male škole i Nedjeljne škole u odjelu služe pod vodstvom biskupstva. Te se organizacije nazivaju pomoćne organizacije svećeništvu.

- Koju ulogu imate vi kao pojedinac u pomaganju svećeničkim zborovima i pomoćnim organizacijama da budu uspješni?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Alma 13:1–19 (način na koji su muškarci zaređeni u svećeništvo)
 - Matej 16:19; NiS 68:12 (apostolima su dani ključevi i moć svećeništva; što zapečate na zemlji zapečaćeno je na nebu)
 - NiS 20:38–67 (dužnosti starješina, svećenika, učitelja i đakona)
 - NiS 84; 107 (objave o svećeništvu)
 - 1. Korinćanima 12:14–31 (sve su službe u svećeništvu važne)
-

Gospodnji narod saveza

15. poglavlje

Priroda saveza

- Što je savez? Zašto se sveci posljednjih dana nazivaju narod saveza?

Od početka je Gospodin sklapao saveze sa svojom djecom na zemlji. Kad njegov narod sklapa saveze (to jest obećanja) s njim, oni znaju što on očekuje od njih i koje blagoslove oni mogu očekivati od njega. Mogu bolje obavljati njegovo djelo na zemlji. Narod koji sklapa savez s Gospodinom i s kojim Gospodin sklapa saveze poznat je kao Gospodnji narod saveza. Članovi Crkve dio su Gospodnjeg naroda saveza.

U samom evanđelju savez znači sveti dogovor ili uzajamno obećanje između Boga i osobe ili grupe ljudi. Pri sklapanju saveza Bog obećava blagoslove za poslušnost određenim zapovijedima. On određuje uvjete svojeg saveza i otkriva ove uvjete svojim prorocima. Ako odaberemo pokoriti se uvjetima saveza, primamo obećane blagoslove. Ako odaberemo ne pokoriti se, on uskraćuje blagoslove, a u nekim se slučajevima daje i kazna.

Na primjer, kad se priključimo Crkvi, mi sklapamo nekoliko saveza s Bogom (vidi 20. poglavlje u ovoj knjizi). Sklapamo savez sa Spasiteljem na krštenju da ćemo uzeti na sebe njegovo ime. On obećava: »A koji se god obrate i krste u ime moje, to jest Isusa Krista, i ustraju do svršetka, ti će se spasiti« (NiS 18:22). Mi sklapamo savez s Gospodinom dok blagujemo od sakramenta (vidi 23. poglavlje u ovoj knjizi). Obećavamo da ćemo uzeti na sebe njegovo ime, uvijek ga se spominjati i obdržavati njegove zapovijedi. Nama je obećano da će Sveti Duh biti s nama. (Vidi NiS 20:77–79.) Kada primamo hramske uredbe sklapamo druge svete saveze i obećano nam je uzvišenje za vjernu poslušnost (vidi NiS 132; vidi i 47. poglavlje u ovoj knjizi).

Bog je također sklopio posebne saveze s određenim osobama ili grupama. Sklopio je posebne saveze s Adamom, Henokom, Noom, djecom Izraelovom i Lehiem (vidi Mojsije 6:31–36, 52; Postanak 9:9–17; Izlazak 19:5–6; 2. Nefi 1). Sklopio je poseban savez s Abrahamom i njegovim potomcima koji blagoslivlja članove Crkve i sve narode na zemlji danas.

- Razmislite o savezima koje ste sklopili s Bogom i blagoslovima koje vam je on obećao za održavanje tih saveza.

Božji savez s Abrahamom i njegovim potomcima

- Što je Abrahamov savez?

Abraham, prorok iz Starog zavjeta, bio je veoma pravedan čovjek (vidi sliku u ovom poglavlju). Odbio je klanjati se kumirima svoga oca. Održavao je sve Gospodinove zapovijedi. Zbog Abrahamove pravednosti Gospodin je sklopio savez s njim i njegovim potomcima.

Gospodin je obećao Abrahamu da će imati bezbrojne potomke. Obećao je da će svi oni imati pravo primiti evanđelje, blagoslove svećeništva i sve uredbе uzvišenja. Ti će potomci, kroz moć svećeništva, donijeti evanđelje svim narodima. Kroz njih će sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene (vidi Abraham 2:11). Bog je nadalje obećao da će, budu li pravedni, on uspostaviti svoj savez sa svim naraštajima Abrahamove djece (vidi Postanak 17:4–8).

- Kako se zapovijedi i obećanja Abrahamovog saveza primjenjuju na nas? (Razmotrite kako se ovo pitanje primjenjuje u različitim okružjima, kao kod kuće, na radnom mjestu, u zajednici, ili ako smo misionari.)

Članovi Crkve dio su naroda saveza

- Koji blagoslovi i odgovornosti dolaze Božjem narodu saveza danas?

Izravni potomci Abrahama nisu jedini ljudi koje Bog naziva svojim narodom saveza. Govoreći Abrahamu Bog je rekao: »Svi oni koji prime ovo Evanđelje, prozvat će se imenom tvojim i ubrojiti se u

Za učitelje: Možete pomoći polaznicima razreda ili članovima obitelji da dublje razmisle o pitanju dajući im vremena za razmišljanje. Nakon što su imali dovoljno vremena, zatražite njihove odgovore.

potomstvo tvoje, a oni će ustajati i blagoslivljati tebe kao oca svojega« (Abraham 2:10). Stoga su dvije grupe ljudi uključene u savez sklopljen s Abrahamom: (1) Abrahamovi pravedni izravni potomci i (2) oni usvojeni u njegovu potomstvo prihvaćanjem i življenjem evanđelja Isusa Krista (vidi 2. Nefi 30:2).

Kad smo kršteni u Crkvu, mi ulazimo u savez koji je Gospodin sklopio s Abrahamom, Izakom i Jakovom (vidi Galaćanima 3:26–29). Ako budemo poslušni, baštinit ćemo blagoslove toga saveza. Imamo pravo primati pomoć i vodstvo od Duha Svetoga. Dostojni muškarci imaju pravo obnašati svećeništvo. Obitelji mogu primiti blagoslove svećeništva. Možemo steći vječni život u celestijalnom kraljevstvu. Nema većih blagoslova od ovih.

Uz blagoslove koje primamo kao Gospodnji narod saveza, imamo velike odgovornosti. Gospodin je obećao Abrahamu da će preko njegovih potomaka evanđelje biti doneseno cijelom svijetu. Mi ispunjavamo ovu odgovornost kroz program cjelodnevnih misionara Crkve i misionarskog djela koje vrše članovi. Ova mogućnost propovijedanja evanđelja cijelom svijetu pripada samo Gospodinoj Crkvi i njegovom narodu saveza.

Kao Gospodnji narod saveza mi moramo obdržavati njegove zapovijedi. Gospodin je rekao: »Ja sam, Gospod, obvezan kad vi činite što ja kažem. No, kad vi ne činite što kažem, obećanja nemate« (NiS 82:10). Ako odbacimo naš savez nakon što smo prihvatili evanđelje, savez postaje nevažeći i stajat ćemo osuđeni pred Bogom (vidi NiS 132:4). On je rekao: »Klonite se grijeha da se žestoki sudovi ne bi oborili na glave vaše. Jer komu je mnogo dano, mnogo se i traži. A tko sagriješi protiv većeg svjetla, primit će veću osudu« (NiS 82:2–3).

Novi i vječni savez

- Što obećavamo činiti kada prihvatimo evanđelje? Koje nam blagoslove Nebeski Otac daje dok obdržavamo ova obećanja?

Punina evanđelja naziva se novi i vječni savez. On uključuje saveze sklopljene na krštenju, tijekom sakramenta, u hramu i u bilo koje drugo vrijeme. Gospodin ga naziva vječnim zato što ga

je uspostavio vječni Bog i zato što se savez nikada neće promijeniti. On je dao ovaj isti savez Adamu, Henoku, Noi, Abrahamu i drugim prorocima. U tom smislu on nije nov. Ali Gospodin ga naziva novim zato što je svaki put kad se evanđelje obnovi, nakon što je bilo uzeto sa zemlje, on novi narodu koji ga prima (vidi Jeremija 31:31–34; Ezekiel 37:26).

Kada prihvatimo novi i vječni savez pristajemo se pokajati, krstiti, primiti Duha Svetoga, primiti svoje podarivanje, primiti savez braka u hramu, te slijediti i slušati Krista do kraja svojeg života. Dok obdržavamo naše saveze, naš nam Nebeski Otac obećava da ćemo primiti uzvišenje u celestijalnom kraljevstvu (vidi NiS 132:20–24; vidi i 47. poglavlje u ovoj knjizi).

Teško je smrtnicima razumjeti veličinu tog obećanja. Zapovijedi koje on daje za našu su korist, i dok smo vjerni, uvijek možemo imati udjela u blagoslovima i ljepoti neba i zemlje. Možemo živjeti u njegovoj nazočnosti i imati udjela u njegovoj ljubavi, sućuti, moći, veličini, znanju, mudrosti, slavi i gospodstvima.

- Kakve veze to što smo Gospodnji narod saveza ima s tim kako se odijevamo, ponašamo i obdržavamo zapovijedi Božje?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama i drugi izvori

- 1. Petrova 2:9–10 (poseban narod)
- NiS 54:4–6 (učinci obdržavanja i kršenja saveza)
- NiS 132:7 (savezi sklopljeni ispravnom ovlašću)
- NiS 133:57–60 (svrha saveza)
- NiS 35:24 (obećanja za poslušnost savezima)
- Hebrejima 8:6 (Isus Krist je posrednik boljeg saveza)
- Bible Dictionary, »Covenant«, 651

Crkva Isusa Krista u prijašnja vremena

16. poglavlje

Neke odlike koje obilježavaju Crkvu Isusa Krista

»Vjerujemo u onakvo uređenje kakvo je postojalo u prvobitnoj Crkvi, to jest, apostoli, proroci, pastiri, učitelji, evanđelisti, itd.« (Članci vjere 1:6).

Isus je uspostavio svoju Crkvu kad je bio na zemlji. Zvala se Crkva Isusa Krista (vidi 3. Nefi 27:8), a članovi su se nazivali svecima (vidi Efežanima 2:19–20).

Objava

Kad je Isus uspostavio svoju Crkvu, osobno je podučio i uputio njezine vođe. A on je primio upute od svojeg Oca na Nebu. (Vidi Hebrejima 1:1–2.) Tako je Crkvu Isusa Krista vodio Bog, a ne ljudi. Isus je podučio svoje sljedbenike da je objava »stijena« na kojoj će on izgraditi svoju Crkvu (vidi Matej 16:16–18).

Prije nego što je Isus uzašao na nebo nakon svojeg uskrsnuća, rekao je svojim apostolima: »Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta« (Matej 28:20). Odan svojoj riječi, nastavio ih je voditi s neba. Poslao je Duha Svetoga da im bude tješitelj i objavitelj (vidi Luka 12:12; Ivan 14:26). Govorio je Savlu u viđenju (vidi Djela 9:3–6). Objavio je Petru da će se evanđelje podučavati ne samo Židovima, već i cijelome svijetu (vidi Djela 10). Objavio je mnoge veličanstvene istine Ivanu, koje su zapisane u knjizi Otkrivenja.

Za učitelje: Razmotrite pozvati svakog člana svoje obitelji ili polaznika razreda da prouči jednu od šest odlika koje obilježavaju Crkvu – naslovi u kurzivu kao *Objava* i *Ovlast od Boga*. (U velikim razredima neki polaznici mogu biti zaduženi za istu odliku. U obiteljima i malim razredima neki članovi mogu biti zaduženi za više od jedne odlike.) Nakon što su imali vremena proučavati, pozovite ih da rasprave o tome što su naučili.

Novi zavjet bilježi mnoge druge načine na koje je Isus objavljivao svoju volju kako bi vodio Crkvu i nadahnjivao svoje učenike.

Ovlast od Boga

Uredbe i načela evanđelja ne mogu se posluživati i podučavati bez svećeništva. Otac je dao ovu ovlast Isusu Kristu (vidi Hebrejima 5:4–6), koji je onda zaređio svoje apostole i dao im moć i vlast svećeništva (vidi Luka 9:1–2; Marko 3:14). Podsjetio ih je: »Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao« (Ivan 15:16).

Kako bi postojao red u njegovoj Crkvi, Isus je dao najveću odgovornost i vlast dvanaestorici apostola. Postavio je Petra za glavnog apostola i dao mu ključeve pečačenja blagoslova na zemlji i na nebu (vidi Matej 16:19). Isus je također zaređio druge službenike s određenim dužnostima koje su morali izvršavati. Nakon što je uzašao na nebo, uzorak postavljanja i zaređenja se nastavio. Oni koji su već primili tu vlast zaređivali su druge u svećeništvo. Isus bi objavio po Duhu Svetomu da odobrava zaređenje (vidi Djela 1:24).

Organizacija Crkve

Crkva Isusa Krista pažljivo je organizirana jedinica. Uspoređena je sa zgradom koja je izgrađena »na pravom temelju – na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Krist Isus« (Efežanima 2:20).

Isus je postavio druge svećeničke vođe da pomažu apostolima u njihovu djelu službeništva. Poslao je službenike koji su se nazivali sedamdesetorica u parovima da propovijedaju evanđelje (vidi Luka 10:1). Drugi službenici u Crkvi bili su evanđelisti (patrijarsi), pastiri (predsjedavajući vođe), veliki svećenici, starješine, biskupi, svećenici, učitelji i đakoni (vidi 14. poglavlje u ovoj knjizi). Svi su ti službenici bili potrebni za obavljanje misionarskog djela, vršenje uredbi, te poduku i nadahnjivanje članova Crkve. Ti su službenici pomagali članovima da dođu »k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Sina Božjega« (Efežanima 4:13).

Biblija nam ne govori sve o svećeništvu ili o organizaciji i upravljanju Crkve. Međutim, dovoljno je sačuvano od Biblije da pokaže ljepotu i savršenstvo organizacije Crkve. Apostolima je bilo zapovjedbno da pođu k cijelom svijetu i propovijedaju (vidi Matej 28:19–20). Oni

nisu mogli ostajati ni u jednom gradu kako bi nadgledali nove obraćenike. Stoga su mjesni svećenički vođe bili pozvani i zaređeni, a apostoli su predsjedavali nad njima. Apostoli i drugi crkveni vođe posjećivali su i pisali pisma različitim ograncima. Tako Novi zavjet sadrži pisma koja su napisali Pavao, Petar, Jakov, Ivan i Juda, dajući savjete i upute mjesnim svećeničkim vođama.

Novi zavjet pokazuje da se ova organizacija Crkve trebala nastaviti. Na primjer, smrću Jude ostalo je samo jedanaest apostola. Ubrzo nakon što je Isus uzašao na nebo, jedanaest se apostola sastalo kako bi odabrali nekoga da zauzme mjesto Jude. Kroz objavu od Duha Svetoga odabrali su Matiju. (vidi Djela 1:23–26.) Isus je postavio model upravljanja Crkvom od strane dvanaestorice apostola. Činilo se jasno da se organizacija koju je on uspostavio trebala nastaviti.

Prva načela i uredbe evanđelja

Apostoli su podučavali dva temeljna načela: vjeru u Gospodina Isusa Krista i pokajanje. Nakon što bi novi obraćenici stekli vjeru u Isusa Krista kao Sina Božjega i njihovog Otkupitelja, te se pokajali za svoje grijehе, primali su dvije uredbe: krštenje uranjanjem i polaganje ruku za dar Duha Svetoga (vidi Djela 19:1–6). Ovo su bila prva načela i uredbe evanđelja. Isus je podučavao: »Tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko« (Ivan 3:5).

Uredbe koje se obavljaju za mrtve

Isus je omogućio svakome da čuje evanđelje, bilo na zemlji ili nakon smrti. Između svoje smrti i uskrsnuća Isus je otišao među duhove onih koji su umrli. Organizirao je misionarsko djelo među onima koji su bili mrtvi. Postavio je pravedne glasnike i dao im moć da poduče evanđelju sve duhove ljudi koji su umrli. To im je dalo mogućnost da prihvate evanđelje. (Vidi 1. Petrova 3:18–20; 4:6; NiS 137.) Živuci članovi njegove Crkve tada su obavljali uredbe za mrtve (vidi 1. Korinćanima 15:29). Uredbe kao krštenje i potvrda moraju se obaviti na zemlji.

Duhovni darovi

Svi vjerni članovi Crkve imali su pravo primiti darove Duha. Oni su im bili davani prema njihovim osobnim potrebama, sposobnostima i zaduženjima. Neki od tih darova bili su vjera, uključujući moć iscjeljivanja te da se bude iscijeljen; proroštvo; i viđenja. (O darovima Duha raspravlja se detaljnije u 22. poglavlju.) Duhovni darovi uvijek su postojali u istinitoj Crkvi Isusa Krista (vidi 1. Korinćanima 12:4–11; Moroni 10:8–18; NiS 46:8–29). Isus je rekao svojim učenicima da ti znakovi, to jest duhovni darovi uvijek prate one koji vjeruju (vidi Marko 16:17–18). Mnogi od njegovih učenika činili su čudesa, prorokovali ili su imali viđenja kroz moć Duha Svetoga.

- Zašto Crkva Isusa Krista treba ovih šest odlika?

Crkva Isusa Krista u Americi

Nakon što je Isus uskrsnuo, posjetio je narod u Americi i organizirao svoju Crkvu među njima, podučavajući narod tri dana i onda se vraćajući često neko vrijeme nakon toga (vidi 3. Nefi 11–28). Tad ih je ostavio i uzašao na nebo. Više od 200 godina oni su živjeli pravedno i bili su među najsretnijim ljudima koje je Bog stvorio (vidi 4. Nefi 1:16).

Otpad od prave Crkve

- Što znači pojam *otpad*?

Tijekom povijesti zli su ljudi nastojali uništiti djelo Božje. To se događalo dok su apostoli još bili živi i dok su nadgledali mladu rastuću Crkvu. Neki su članovi podučavali ideje iz svojih starih poganskih ili židovskih uvjerenja umjesto jednostavnih istina koje je podučavao Isus. Neki su se otvoreno pobunili. Osim toga, javljali su se progoni izvan Crkve. Članovi Crkve bili su mučeni i ubijani zbog svojih uvjerenja. Jedan po jedan, apostoli su bili ubijeni ili na drugi način uzeti sa zemlje. Zbog opaćine i otpada, apostolska vlast i svećenički ključevi također su bili uzeti sa zemlje. Organizacija koju je Isus Krist uspostavio više nije postojala, pa je nastala zbunjenost. Sve se više grešaka uvlačilo u nauk Crkve, i uskoro je

raspadanje Crkve bilo potpuno. Razdoblje u kojem prava Crkva nije više postojala na zemlji naziva se Veliki otpad.

Uskoro su poganska vjerovanja dominirala razmišljanjem onih koji su se zvali kršćanima. Rimski car prihvatio je ovo lažno kršćanstvo kao državnu vjeru. Ova je crkva bila veoma drugačija od crkve koju je Isus organizirao. Podučavala je da je Bog bez oblika i neopipljiv.

Ovi su ljudi izgubili razumijevanje Božje ljubavi prema nama. Nisu znali da smo mi njegova djeca. Nisu razumjeli svrhu života. Mnoge od uredbi bile su promijenjene zato što svećeništvo i objava više nisu bili na zemlji.

Car je odabrao svoje vođe i ponekad ih je oslovljavao istim nazivima koje su koristili svećenički vođe u pravoj Kristovoj Crkvi. Nije bilo apostola ili drugih svećeničkih vođa s moću Božjom, i nije bilo duhovnih darova. Prorok Izaija predvidio je ovo stanje, prorokujući: »Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše« (Izaija 24:5). To više nije bila Crkva Isusa Krista; to je bila crkva ljudi. Čak se i ime promijenilo. Otpad se dogodio i u Americi (vidi 4. Nefi).

Pretkazana obnova

- Koja su proroštva u Starom i Novom zavjetu pretkazala obnovu?

Bog je predvidio Otpad i pripremio je sve da bi evanđelje bilo obnovljeno. Apostol Petar je govorio o tome Židovima: »I da on pošalje predodređenoga vam Mesiju, Isusa; onoga koga nebo treba da pridrži do vremena sveopće obnove koju je Bog nagovijestio odavno preko svojih svetih proroka« (Djela 3:20–21).

Ivan Objavitelj također je predvidio vrijeme kad će evanđelje biti obnovljeno. Rekao je: »Uto spazih nekog drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku« (Otkrivenje 14:6).

- Zašto je obnova bila potrebna?

- Razmotrite blagoslove koji su vam došli zato što je Crkva Isusa Krista bila obnovljena na zemlji.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Efežanima 2:19 (članovi se nazivaju svecima)
- 1. Korinćanima 12:12–31 (Crkva uspoređena s tijelom)
- Luka 10:1; Djela 14:23; Titu 1:7; 1. Timoteju 2:7 (službenici Crkve određeni)
- Ivan 8:26–29 (Otac upućuje Isusa)
- Luka 9:1; Jakovljeva 1:17; 5:14–15 (duhovni darovi)
- Mosija 27:13 (otpad dolazi kao rezultat prijestupa)
- 2. Petrova 2:1; Matej 24:9–12; Ivan 16:1–3; Amos 8:11; 2. Solunjanima 2:3–4 (otpad pretkazan)
- Daniel 2:44–45; Matej 24:14; Djela 3:19–21; Mihej 4:1; Izaija 2:2–4 (obnova pretkazana)

Crkva Isusa Krista danas

17. poglavlje

Crkva Isusa Krista bila je uzeta sa zemlje

- Zašto je Crkva Isusa Krista bila uzeta sa zemlje ubrzo nakon Spasiteljeve smrti i uskrsnuća?

Kad je Isus živio na zemlji, on je uspostavio svoju Crkvu, jedinu istinitu Crkvu. On je organizirao svoju Crkvu tako da se istine evanđelja mogu podučavati svim ljudima i da se uredbe evanđelja mogu posluživati ispravno s ovlašću. Kroz tu je organizaciju Krist mogao donijeti blagoslove spasenja ljudskom rodu.

Nakon što je Spasitelj uzašao na nebo ljudi su promijenili uredbe i nauke koje su on i njegovi apostoli uspostavili. Zbog otpada nije postojala direktna objava od Boga. Istinita Crkva više nije bila na zemlji. Ljudi su organizirali razne crkve koje su tvrdile da su istinite ali su podučavale suprotstavljene nauke. Postojalo je mnogo zbunjenosti i sukoba oko religije. Gospodin je predvidio ove uvjete otpada, govoreći da će doći »glad na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine. ... Tumarat će... ištući riječ Jahvinu, ali je neće naći« (Amos 8:11–12).

- Kako glad koja se spominje u Amosu 8:11–12 utječe na ljude?

Gospodin je obećao obnoviti svoju istinitu Crkvu

- Koji su bili neki uvjeti u svijetu koji su pripremili put za obnovu evanđelja?

Spasitelj je obećao obnoviti svoju Crkvu u posljednjim danima. Rekao je: »Zato ću, evo, i dalje čudno postupati s ovim narodom – čudno i prečudno« (Izaija 29:14).

Ljudi su mnogo godina živjeli u duhovnoj tami. Oko 1700 godina nakon Krista, ljudi su postajali sve više i više zainteresirani za

spoznaju istine o Bogu i vjeri. Neki su od njih mogli vidjeti da evanđelje koje je Isus podučavao nije više na zemlji. Neki su prepoznali da nema objava niti prave ovlasti, te da Crkva koju je Krist uspostavio ne postoji na zemlji. Vrijeme je bilo došlo da se Crkva Isusa Krista obnovi na zemlji.

- Na koje je načine obnova punine evanđelja »čudesno djelo«?

Nova objava od Boga

- Kad je Joseph Smith primio Prvo viđenje, što je saznao o Bogu?

U proljeće 1820. godine dogodio se jedan od najvažnijih događaja u ljudskoj povijesti. Vrijeme je došlo za čudesno djelo i čudo o kojemu je Gospodin govorio. Kao dječak, Joseph Smith je želio znati koja je od svih Crkvi istinita Crkva Isusa Krista. Otišao je u šumu pored svojeg doma i pomolio se ponizno i žarko svojem Nebeskom Ocu, pitajući ga kojoj se crkvi treba priključiti. Toga se jutro dogodilo nešto čudesno. Nebeski Otac i Isus Krist ukazali su se Josephu Smithu. Spasitelj mu je rekao neka se ne priključuje nijednoj crkvi, zato što istinita Crkva nije bila na zemlji. Također je rekao da su uvjerenja postojećih crkvi »odvratna u njegovim očima« (Josip Smith 2:19; vidi i stihove 7–18, 20). Počevši s ovim događajem, ponovno se javila izravna objava s nebesa. Gospodin je odabrao novoga proroka. Od toga se vremena nebesa nisu zatvarala. Objava se nastavlja do današnjeg dana kroz svakog od njegovih odabranih proroka. Joseph je trebao biti onaj koji će pomoći obnoviti istinito evanđelje Isusa Krista.

- Zašto je Prvo viđenje jedan od najvažnijih događaja u povijesti svijeta?

Ovlast od Boga bila je obnovljena

- Zašto je obnova Aronovog i Melkisedekovog svećeništva bila neophodna?

Obnavljajući evanđelje, Bog je ponovno dao svećeništvo ljudima. Ivan Krstitelj došao je 1829. godine kako bi podijelio Aronovo svećeništvo Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju (vidi NiS 13; 27:8). Tada su Petar, Jakov i Ivan, predsjedništvo Crkve u drevna

vremena, došli i dali Josephu i Oliveru Melkisedekovo svećeništvo i ključeve kraljevstva Božjeg (vidi NiS 27:12–13). Kasnije su dodatne ključeve svećeništva obnovili nebeski glasnici kao Mojsije i oba Ilije (vidi NiS 110:11–16). Kroz obnovu je svećeništvo bilo vraćeno na zemlju. Oni koji obnašaju ovo svećeništvo danas imaju vlast obavljati uredbe poput krštenja. Oni također imaju ovlast upravljati Gospodinovim kraljevstvom na zemlji.

Kristova Crkva bila je ponovno organizirana

- Koji su događaji doveli do ponovne organizacije Crkve na zemlji?

Dana 6. travnja 1830. Spasitelj je ponovno upravljao organiziranjem svoje Crkve na zemlji (vidi NiS 20:1). Njegova je Crkva bila nazvana Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana (vidi NiS 115:4). Krist je glava Crkve danas, baš kao što je bio u drevna vremena. Gospodin ju je opisao kao »jedinu istinitu i živu crkvu na svem površju zemaljskomu, koja je meni, Gospodu, veoma po volji« (NiS 1:30).

Joseph Smith je bio podržan kao prorok i »prvi starješina« Crkve (vidi NiS 20:2–4). Kasnije je Prvo predsjedništvo bilo organizirano, a on je bio podržan kao predsjednik. Kad je Crkva bila tek organizirana, samo je temelj bio uspostavljen. Organizacija se trebala razvijati kako je Crkva nastavljala rasti.

Crkva je bila organizirana s istim službama kao i u drevnoj Crkvi. Organizacija je uključivala apostole, proroke, sedamdeseticu, evanđeliste (patrijarhe), pastire (predsjedavajuće službenike), velike svećenike, starješine, biskupe, svećenike, učitelje i đakone. Te su iste službe u njegovoj Crkvi i danas (vidi Članci vjere 1:6).

Prorok, djelujući pod vodstvom Gospodina, vodi Crkvu. Prorok je također predsjednik Crkve. On obnaša svu ovlast potrebnu da se upravlja Gospodinovim djelom na zemlji (vidi NiS 107:65, 91). Dva savjetnika pomažu predsjedniku. Dvanaest apostola, koji su posebni svjedoci imena Isusa Krista, podučavaju evanđelje i upravljaju poslovima Crkve u svim dijelovima svijeta. Drugi vrhovni službenici Crkve s posebnim zaduženjima, uključujući Predsjedavajuće

Za učitelje: Iznošenje svjedočanstva poziva Duha. Kao dio ove lekcije posvjedočite o obnovi i dajte drugima mogućnost da učine isto.

biskupstvo i zborove sedamdesetorice, služe pod vodstvom Prvog predsjedništva i dvanaestorice.

Službe u svećeništvu uključuju apostole, sedamdesetoricu, patrijarhe, velike svećenike, biskupe, starješine, svećenike, učitelje i đakone. To su iste službe koje su postojale u prvobitnoj Crkvi.

Crkva je postala puno veća nego što je bila u dane Isusa. Kako je rasla, Gospodin je objavljivao dodatne organizacijske jedinice u Crkvi. Kada je Crkva u potpunosti organizirana u području, ona ima lokalne dijelove koji se nazivaju okoli. Predsjednik okola i njegova dva savjetnika predsjedavaju svakim okolom. Okol ima 12 velikih vijećnika koji pomažu obavljati Gospodinovo djelo u okolu. Zborovi Melkisedekovog svećeništva organizirani su u okolu pod vodstvom predsjednika okola (vidi 14. poglavlje u ovoj knjizi). Svaki je okol podijeljen na manja područja koja se nazivaju odjeli. Biskup i njegova dva savjetnika predsjedavaju svakim odjelom.

U područjima svijeta gdje se Crkva razvija postoje okruzi, koji su poput okola. Okruzi se dijele na manje jedinice nazvane ograncima, koji su poput odjela.

Važne su istine bile obnovljene

- Koje su važne istine bile vraćene natrag obnovom Crkve?

Crkva danas podučava ista načela i vrši iste uredbe kao što je to bilo u dane Isusa. Prva načela i uredbe evanđelja su vjera u Gospodina Isusa Krista, pokajanje, krštenje uranjanjem, i polaganje ruku za dar Duha Svetoga (vidi Članci vjere 1:4). Ove dragocjene istine bile su vraćene u svojoj punini kada je Crkva bila obnovljena.

Darom i moću Božjom Joseph Smith je preveo Mormonovu knjigu, koja sadrži jasne i dragocjene istine evanđelja. Uslijedile su mnoge druge objave i one su zabilježene kao Sveto pismo u Nauku i savezima te u Dragocjenom biseru (vidi 10. poglavlje u ovoj knjizi).

Druge važne istine koje je Gospodin obnovio uključuju sljedeće:

1. Naš je Nebeski Otac stvarno biće s opipljivim, savršenim tijelom od mesa i kostiju, kao i Isus Krist. Duh Sveti je duhovna osoba.

2. Mi smo postojali u predsmrtničkom životu kao duhovna djeca Božja.
 3. Svećeništvo je neophodno za posluživanje uredbi evanđelja.
 4. Bit ćemo kažnjeni za osobne grijehе, a ne za Adamov prijestup.
 5. Djeca ne trebaju krštenje sve dok ne postanu uračunljiva (osam godina).
 6. Postoje tri kraljevstva slave na nebesima, i kroz milost Gospodina Isusa Krista ljudi će biti nagrađeni prema svojim djelima na zemlji i prema željama svojeg srca.
 7. Obiteljski odnosi mogu biti vječni kroz svećeničku moć pečaćenja.
 8. Uredbe i savezi su neophodni za spasenje i dostupni su i za žive i za mrtve.
- Kako su ove istine utjecale na vas i na druge?

Crkva Isusa Krista nikada neće biti uništena

- Koje je poslanje Crkve?

Od svoje obnove 1830. godine Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana rasla je brzo u broju članova. Članovi postoje u gotovo svakoj zemlji u svijetu. Crkva će nastaviti rasti. Kao što je Krist rekao: »Propovijedat će se ovo Evanđelje Kraljevstva po svem svijetu na svjedočanstvo svim narodima« (Josip Smith 1:31). Crkva neće nikada više biti uzeta sa zemlje. Njezino je poslanje donijeti istinu svakoj osobi. Prije više tisuća godina Gospodin je rekao da će »podići... kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod ... samo će stajati dovijeka« (Daniel 2:44).

- Kako ste pomogli u djelu kraljevstva Božjeg? Što možete učiniti kako biste nastavili to djelo?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Djela 3:19–21; Otkrivenje 14:6; Daniel 2:44–45; Izaija 2:2–4; 2. Nefi 3:6–15 (obnova pretkazana)
- NiS 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (obnova evanđelja)
- Efežanima 2:20 (Isus Krist je zaglavni kamen Crkve)
- NiS 20:38–67 (dužnosti službenika Crkve)
- Matej 24:14 (evanđelje se treba propovijedati svim narodima)

Vjera u Isusa Krista

18. poglavlje

Što je vjera?

Vjera u Gospodina Isusa Krista prvo je načelo evanđelja. Ona je duhovan dar i potrebna je za naše spasenje. Kralj Benjamin je izjavio: »Spasenje [nikome] ne dolazi doli obraćenjem i vjerom u Gospodina Isusa Krista« (Mosija 3:12).

Vjera je kada se »nadaš... onomu što ne vidiš, a što je istinito« (Alma 32:21; vidi i Hebrejima 11:1). Vjera je načelo djelovanja i moći koje potiče naše svakodnevne aktivnosti.

Bismo li proučavali i učili ako ne bismo vjerovali da možemo steći mudrost i znanje? Bismo li radili svaki dan ako ne bismo imali nadu da ćemo tako nešto postići? Bi li farmer sijao ako ne bi očekivao žetvu? Svaki dan djelujemo sukladno onomu čemu se nadamo kada i ne vidimo krajnji rezultat. To je vjera. (Vidi Hebrejima 11:3.)

Mnoge priče iz Svetih pisama govore koliko je toga velikoga ostvareno kroz vjeru.

Po vjeri je Noa izgradio korablj u i spasio svoju obitelj od potopa (vidi Hebrejima 11:7). Mojsije je razdvojio vode Crvenog mora (vidi Hebrejima 11:29). Ilija je prizvao oganj s neba (vidi 1. Kraljevi 18:17–40). Nefi je prizvao glad (vidi Helaman 11:3–5). Također je zatražio od Gospodina da prekine glad (vidi Helaman 11:9–17). Mora su se smirivala, viđenja su se otvarala i molitve su bile uslišane, sve kroz moć vjere.

Za učitelje: Ovo je poglavlje organizirano u četiri naslova odjeljaka. Svaki je naslov pitanje o vjeri. Možete iskoristiti ova pitanja kao vodič za svoju lekciju. Ako okruženje u učionici omogućuje raspravu u malim grupama, razmotrite podijeliti polaznike razreda u grupe od četvero ljudi. Zatražite od svake grupe da podijeli odjeljke poglavlja između sebe. Tada pozovite svaku osobu da učini sljedeće sa svojim dodijeljenim odjeljkom: (1) Pročita ga. (2) Nađe stihove koji pomažu odgovoriti na pitanje u naslovu odjeljka. (3) Razmisli o osobnim iskustvima koja se odnose na taj odjeljak. (4) Podijeli misli o odjeljku s drugim članovima grupe.

Dok pažljivo proučavamo Sveta pisma, učimo da je vjera snažno uvjerenje o istini u našim dušama koja nas potiče da činimo dobro. To nas potiče da pitamo: U koga trebamo imati vjeru?

- Razmislite o svojim svakodnevnim aktivnostima. Sukladno čemu djelujete svaki dan kada i ne vidite krajnji rezultat toga? Kako vas vjera potiče na djelovanje?

Zašto trebamo imati vjeru u Isusa Krista?

Moramo usredotočiti svoju vjeru u Gospodina Isusa Krista.

Imati vjeru u Isusa Krista znači imati takvo povjerenje u njega da ćemo poslušati što god nam zapovjedi. Kada polažemo svoju vjeru u Isusa Krista, postajući njegovi poslušni učenici, Nebeski Otac će oprostiti naše grijehе i pripremiti nas da se vratimo k njemu.

Apostol Petar je propovijedao da je »pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti« (Djela 4:12; vidi i Mosija 3:17). Jakov je podučavao da ljudi moraju imati »vjer[u] savršen[u] u Sveca Izraelova [Isusa Krista], inače im nema spasenja u Kraljevstvu Božjem« (2. Nefi 9:23). Kroz vjeru u Spasitelja i kroz pokajanje mi možemo učiniti njegovo Pomirenje potpuno učinkovitim u svom životu. Kroz vjeru možemo primiti snagu da prevladamo iskušenja (vidi Alma 37:33).

Ne možemo imati vjeru u Isusa Krista, a da nemamo vjeru u našeg Nebeskog Oca. Ako imamo vjeru u njih, također ćemo imati vjeru da će nas Duh Sveti, koga oni šalju, podučiti svoj istini i utješiti.

- Kako vjera u Isusa Krista može utjecati na nas u našim pozivima u Crkvi? U našim obiteljskim odnosima? Na našim poslovima? Kako vjera u Isusa Krista utječe na našu nadu u vječni život?

Kako možemo osnažiti svoju vjeru u Isusa Krista?

Znajući za mnoge blagoslove koji dolaze kroz oživotvorenje vjere u Isusa Krista, trebamo nastojati osnaživati našu vjeru u njega. Spasitelj je rekao: »Ako imadnete vjere koliko gorušično zrno... ništa vam neće biti nemoguće« (Matej 17:20). Gorušičino zrno je veoma sitno, ali ono izrasta u veliko stablo.

Kako možemo osnažiti svoju vjeru? Na isti način na koji osnažujemo ili razvijamo bilo koju drugu vještinu. Kako razvijamo vještine u rezbarenju, tkanju, slikanju, kuhanju, lončarstvu ili sviranju glazbenog instrumenta? Proučavamo, vježbamo i radimo na tome. Čineći to postajemo bolji. A tako je i s vjerom. Ako želimo osnažiti svoju vjeru u Isusa Krista moramo raditi na tome. Prorok Alma je usporedio riječ Božju sa sjemenom koje se mora hraniti vjerom:

»No, gle, probudite li se i prodrmate li sposobnosti svoje, i to za pokus gledom na riječi moje, i u pokret stavite dijelak vjere, da, pa i ne mognete li više, bar zaželite vjerovati, nek ta želja djeluje u vama sve dok ne povjerujete toliko da mjesta dadete barem dijelu riječi mojih.

Eto, usporedit ćemo riječi sa sjemenom. Eto, dadnemo li mjesta sjemenu da se posije u srce vaše, gle, bude li to prvo sjeme, to jest dobro sjeme, ne izbacite li ga vi nevjerom svojom opirući se Duhu Gospodnjemu, gle, početak će ono klijeti u grudima vašim. A kad osjetite takve pokrete klijanja, početak ćete u sebi govoriti: Mora to svakako biti dobro sjeme, odnosno, dobra je ta riječ, jer počinje širiti dušu moju, da, počinje ona prosvjetljivati razumijevanje moje. ...

Eto, gle, neće li to umnožiti vjeru vašu?» (Alma 32:27–29).

Tako možemo osnažiti našu vjeru u Boga djelujući prema svojoj želji da imamo vjeru u njega.

Također možemo osnažiti svoju vjeru moleći se Nebeskom Ocu o našim nadama, željama i potrebama (vidi Alma 34:17–26). Ali ne smijemo držati kako sve što trebamo učiniti jest pitati. Rečeno nam je u Svetim pismima da vjera, »ako nema djela, mrtva je u samoj sebi« (Jakovljeva 2:17). Sljedeća je priča o čovjeku čija je vjera bila iskazana njegovim djelima.

Ovaj je čovjek želio proučavati Sveta pisma, ali nije znao čitati. Molio se Nebeskom Ocu da mu pomogne naučiti čitati. Nakon nekog vremena učitelj je došao u njegovo selo i on je zamolio učitelja da mu pomogne. Naučio je abecedu. Učio je zvukove i naučio je spajati slova kako bi tvorio riječi. Uskoro je čitao jednostavne riječi. Što je više vježbao, više je naučio. Zahvalio je Gospodinu što

je poslao učitelja i što mu je pomogao naučiti čitati. Taj je čovjek osnažio svoju vjeru, poniznost i znanje u tolikoj mjeri, da je služio kao predsjednik ogranka Crkve.

Predsjednik Spencer W. Kimball je objasnio: »Djela moraju postojati s vjerom. Kako bi ludo bilo tražiti od Gospodina da nam *dade* spoznaju, ali kako bi mudro bilo tražiti Gospodinovu pomoć da steknemo spoznaju, učimo aktivno, razmišljamo jasno i zadržimo ono što smo naučili« (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205; kurziv u originalu).

Vjera uključuje izvršavanje svega što možemo kako bismo ostvarili ono čemu se nadamo i za što se molimo. Predsjednik Kimball je rekao: »U vjeri mi sijemo sjeme, i uskoro ćemo vidjeti čudo cvjetanja. Ljudi su često krivo razumijevali i izvrtali taj proces.« On je nastavio objašnjavajući da mnogi od nas žele imati zdravlje i snagu ne obdržavajući zakone zdravlja. Želimo imati napredak bez plaćanja desetine. Želimo biti blizu Gospodinu ali ne želimo postiti i moliti se. Želimo imati kišu u pravo vrijeme i mir u zemlji ne svetkujući Šabat i ne obdržavajući druge Gospodinove zapovijedi. (Vidi *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 142).

Važan način kako možemo osnažiti svoju vjeru jest čuti i proučavati riječ Gospodnju. Mi čujemo riječ Gospodnju na našim crkvenim sastancima. Možemo proučavati njegovu riječ u Svetim pismima. »A kako svi vjere nemaju, tražite marljivo i učite jedan od drugoga riječi mudrosti; da, istražujte riječi mudrosti iz ponajboljih knjiga; tražite znanje, i to proučavanjem i vjerom« (NiS 88:118).

- Koju vezu vidite između naše vjere i naših djela?

Koji su neki blagoslovi koji uslijede nakon vjere?

Kroz dar vjere čuda se ostvaruju, anđeli se pojavljuju, dani su drugi darovi Duha, molitve su uslišane i ljudi postaju sinovi Božji (vidi Moroni 7:25–26, 36–37).

»Kada vjera dođe, ona donosi... apostole, proroke, evanđeliste, pastire, učitelje, darove, mudrost, spoznaju, čuda, iscjeljenja, jezike, tumačenje jezika, itd. Sve se ovo javlja kad se vjera pojavi na zemlji,

i nestaje kada ona nestane sa zemlje; jer to su učinci vjere... A onaj koji je posjeduje, taj će kroz nju steći svu potrebnu spoznaju i mudrost, sve dok ne spozna Boga, i Gospodina Isusa Krista, koga je on poslao – a poznavati njega je život vječni» (*Lectures on Faith* [1985], 83).

- Koje su neke priče iz Svetih pisama u kojima su ljudi postali snažniji jer su imali vjeru u Isusa Krista? Kako ste vi vidjeli da se ovo događa u vašem životu?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Hebrejima 11; Alma 32 (objašnjena priroda vjere)
- Izlazak 14:19–22 (razdjeljivanje voda Crvenog mora)
- Postanak 6–8 (Noa i potop)
- Matej 8:5–33 (bolesni iscijeljeni, oluja smirena, čuda vjere)
- Marko 5:25–34 (iscijeljena vjerom)
- Rimljanima 10:17 (vjera dolazi slušanjem riječi Božje)

Pokajanje

19. poglavlje

Svi se trebamo kajati

- Što je grijeh? Kakve učinke naši grijesi imaju na nas?

Vjera u Isusa Krista prirodno vodi k pokajanju. Potreba za pokajanjem postoji u svijetu od vremena Adama do današnjih dana. Gospodin je podučio Adama: »Podučavaj, dakle, o tomu djecu svoju da se svi ljudi posvuda moraju obratiti, jer u protivnom nikako ne mogu baštiniti kraljevstvo Božje jer ništa nečisto ne može boraviti ondje, to jest boraviti u nazočnosti njegovoje« (Mojsije 6:57).

Mi dolazimo na zemlju zato da bismo rasli i napredovali. Taj proces traje cijeli život. Tijekom tog razdoblja svi griješimo (vidi Rimljanima 3:23). Svi se trebamo kajati. Ponekad griješimo zbog neznanja, ponekad zbog naših slabosti, a ponekad zbog svjesne neposlušnosti. U Bibliji čitamo da »na zemlji nema pravednika koji čineći dobro ne bi nikad sagriješio« (Propovjednik 7:20) i da »ako tvrdimo da grijeha nemamo, sami sebe varamo, i u nama nema istine« (1. Ivanova 1:8).

Što je grijeh? Jakov je rekao: »Tko dakle može dobro činiti, a ne čini, počinja grijeh« (Jakovljeva 4:17). Ivan je opisao grijeh kao »svak[u]... nepravednost« (1. Ivanova 5:17) i »kršenje zakona« (1. Ivanova 3:4).

Zato je Gospodin rekao da se »svi ljudi posvuda moraju obratiti« (Mojsije 6:57). Osim Isusa Krista, koji je živio savršen život, svatko tko je živio na zemlji je zgriješio. Naš nam je Nebeski Otac u svojoj velikoj ljubavi dao ovu mogućnost da se pokajemo za svoje grijehe.

Postati slobodni od naših grijeha kroz pokajanje

- Što je pokajanje?
-

Pokajanje je način koji nam je dan da možemo postati slobodni od naših grijeha i primiti oprost za njih. Grijesi usporavaju naš duhovni napredak i čak ga mogu zaustaviti. Pokajanje nam omogućuje da ponovno rastemo i razvijamo se duhovno.

Povlastica pokajanja omogućena nam je Pomirenjem Isusa Krista. Na način koji ne razumijemo potpuno Isus je platio za naše grijehе. Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao o tome:

»Pretrpio sam boli, i vi ste trpjeli boli, i one su ponekad bile zaista teške. No ja ne mogu posve proniknuti takvu bol... koja bi prouzročila da iz tijela proteče krv poput znoja. To je bilo nešto strašno, nešto zastrašujuće. ...

Nije postojao *nijedan čovjek ikada rođen na ovome svijetu koji je mogao opstati pod težinom tereta koji je bio na Sinu Božjemu, dok je nosio moje i vaše grijehе* i omogućavao nam da možemo pobjeći od naših grijehа« (*Doctrines of Salvation*, odabrao Bruce R. McConkie, 3 sveska, [1954–1956], 1:130–31; kurziv u originalu).

Pokajanje ponekad zahtijeva veliku hrabrost, mnogo snage, mnogo suza, neprestane molitve i neumoran trud u življenju Gospodinovih zapovijedi.

Načela pokajanja

- Koja su načela pokajanja?

Predsjednik Spencer W. Kimball je izjavio: »Ne postoji *kraljevska cesta prema pokajanju*, to jest povlaštenu put prema oprost. Svako mora slijediti isti put bio on bogat ili siromašan, obrazovan ili neuk, visok ili nizak, princ ili prosjak, kralj ili običan čovjek« (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 38; kurziv u originalu).

Moramo prepoznati svoje grijehе

Da bismo se pokajali, moramo priznati sebi da smo zgriješili. Ako ne priznamo to, ne možemo se pokajati.

Za učitelje: Zapisivanje popisa može pobuditi zanimanje i pomoći učenicima da usmjere svoju pažnju. Dok raspravljate o načelima pokajanja s polaznicima razreda ili članovima obitelji, možete zamoliti nekoga da napiše načela na ploču ili na veliki komad papira.

Alma je savjetovao svojem sinu Korijantonu, koji nije bio vjeran u svojem misionarskom pozivu i počinio je ozbiljan grijeh: »Samo tvoji grijesi nek te smetaju onim nemirom koji će te privedi k obraćenju. ... Ne pokušavaj sebe ispričati ni malčice« (Alma 42:29–30). Sveta pisma nas savjetuju nadalje da ne opravdavamo svoje grešno postupanje (vidi Luka 16:15–16).

Ne možemo sakriti nijedan čin u svojem životu od sebe niti od Gospodina.

Moramo osjećati žaljenje zbog naših grijeha

Osim što prepoznamo svoje grijehove, moramo osjećati iskreno žaljenje zbog onoga što smo učinili. Moramo osjećati da su naši grijesi strašni. Moramo željeti skinuti ih se sebe i napustiti ih. Sveta pisma nam kažu: »Svi oni koji se pred Bogom ponize i žele biti kršteni, i pristupe srca skršena i duha raskajana, i ... istinski [se] obratiše od svih grijeha svojih ... imaju se krštenjem primiti u crkvu njegovu.« (NiS 20:37).

- Proučite stihove 2. Korinćanima 7:9–10 i Mormon 2:10–14. Što mislite na koje je načine »žaljenje pred Bogom« drugačije od jednostavnih izraza žaljenja?

Moramo odbaciti svoje grijehove

Naše nas iskreno žaljenje treba dovesti do toga da odbacimo svoje grijehove. Ako smo ukrali nešto, nećemo više krasti. Ako smo lagali, nećemo više lagati. Ako smo počinili preljub, prestat ćemo. Gospodin je objavio proroku Josephu Smithu: »Po ovomu poznate da li se čovjek obratio od grijeha svojih – evo, ako ih ispovijedi i ako ih se okani« (NiS 58:43).

Moramo priznati naše grijehove

Priznavanje naših grijeha veoma je važno. Gospodin nam je zapovjedio da priznajemo svoje grijehove. Priznanje skida težak teret s grešnika. Gospodin je obećao: »Ja, Gospod, opraštam grijehove i milosrdan sam prema onima koji priznaju grijehove svoje srcem poniznim« (NiS 61:2).

Moramo priznati sve naše grijehе Gospodinu. Osim toga, moramo priznati ozbiljne grijehе – kao preljub, blud, homoseksualne odnose, zlostavljanje supružnika ili djeteta, te prodaju ili korištenje ilegalnih droga – koji mogu utjecati na naš položaj u Crkvi, ispravnoj svećeničkoj vlasti. Ako smo zgriješili protiv druge osobe, trebamo to priznati osobi koju smo povrijedili. Neki se manje ozbiljni grijesi tiču samo nas i Gospodina. Takve trebamo privatno priznati Gospodinu.

Moramo pružiti nadoknadu

Dio pokajanja jest pružiti nadoknadu. To znači da koliko je god to moguće moramo ispraviti ono loše što smo počinili. Na primjer, lopov treba vratiti ono što je ukrao. Lažac treba objaviti istinu. Onaj koji je tračem ocrnio karakter druge osobe treba raditi kako bi obnovio ugled osobe kojoj je naudilo. Ako to budemo činili, Bog nam neće spominjati naše grijehе kad nam bude suđeno (vidi Ezekiel 33:15–16).

Moramo oprostiti drugima

Važan dio pokajanja je oprostiti onima koji su zgriješili protiv nas. Gospodin nam neće oprostiti osim ako naša srca ne budu potpuno očišćena od sve mržnje, ogorčenosti i loših osjećaja protiv drugih ljudi (vidi 3. Nefi 13:14–15). »Stoga, kažem vam, morate oprostiti jedan drugomu. Onaj, naime, koji ne oprostí bratu svojemu prijestupe njegove, stoji osuđen pred Gospodom, jer u njemu ostaje veći grijeh« (NiS 64:9).

Moramo obdržavati Božje zapovijedi

Kako bi naše pokajanje bilo potpuno, moramo obdržavati Gospodinove zapovijedi (vidi NiS 1:32). Nismo potpuno raskajani ako ne plaćamo desetinu ili ako ne obdržavamo dan subotnji svetim ili ako ne poštujemo Riječ mudrosti. Nismo raskajani ako ne podržavamo vlast u Crkvi i ako ne volimo Gospodina i svoje bližnje. Ako se ne molimo i ako smo neljubazni prema drugima, sigurno nismo raskajani. Kad se kajemo, naš se život mijenja.

Predsjednik Kimball je rekao: »Najprije, osoba se kaje. Nakon što je stekla taj temelj, tad mora živjeti Gospodinove zapovijedi kako

bi zadržala povoljan položaj. To je neophodno kako bi se osigurao potpuni oprost« (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 43).

- Kako se učenja u ovom odjeljku razlikuju od krive ideje da je pokajanje izvođenje niza jednostavnih koraka ili rutinskih postupaka?

Kako nam pokajanje pomaže

- Na koje nam načine pokajanje pomaže?

Kroz naše pokajanje Pomirenje Isusa Krista postaje potpuno učinkovito u našem životu, i Gospodin nam oprašta naše grijehе. Postajemo slobodni od ropstva grijehа i nalazimo radost.

Alma je iznio svoje iskustvo kajanja zbog svoje grešne prošlosti:

»Duša mi se lomila [bila uznemirena] u najvećoj mjeri i razdirala zbog svih grijehа mojih.

Da, sjetih se svih grijehа svojih i bezakonja, zbog kojih se mučih u paklenskim bolima. Da, vidjeh kako se bijah pobunio protiv Boga svojega, i kako ne obdržavah svete zapovijedi njegove.

... Tolika bijahu bezakonja moja, da i sama pomisao na dolazak u nazočnost Božju razdiraše dušu moju neizrecivom stravom.

... I dogodi se: Dok... se lomih u sjećanju na tolike grijehе svoje, gle, sjetih se kako čuh da otac moj proriče... o dolasku nekog Isusa Krista, Božjega sina, da izvede pomirenje za grijehе svijeta.

A kad um moj prihvati tu misao, zavapih u srcu svojemu: O Isuse, ti Sine Božji, smiluj se meni. ...

I eto, gle, kad to pomislih, ne mogoh se više sjetiti boli svojih. ...

O, kolike li radosti, i kako li čudesno svjetlo spazih, da, duša mi se ispuni radošću tako silnom kakva bijaše moja bol.

... Ne može biti ništa tako silovito i slatko kao što bješe radost moja« (Alma 36:12–14, 17–21).

- Kako su pokajanje i oprost donijeli radost Almi?

Opasnosti odgađanja pokajanja

- Koje su neke moguće posljedice odgađanja pokajanja?

Proroci su izjavili da je »za ljude... ovaj život vrijeme priprave za susret s Bogom« (Alma 34:32). Trebamo se kajati sada, svaki dan. Kad ustanemo ujutro, trebamo ispitati sami sebe kako bi smo vidjeli je li Duh Božji s nama. Navečer, prije nego što idemo spavati, trebamo preispitati naša djela i riječi toga dana, te upitati Gospodina da nam pomogne prepoznati ono za što se trebamo pokajati. Kajajući se svaki dan i omogućujući Gospodinu da nam oprostí naše grijehé, iskusićemo svakodnevni proces usavršavanja. Kao i s Almom, naša sreća i radost mogu biti silovite i slatke.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Matej 9:10–13; Luka 13:3; Ezekiel 18:30 (pokajati se ili propasti)
- Alma 7:21 (ništa nečisto ne može prebivati u Božjoj nazočnosti)
- 2. Korinćanima 7:9–10 (žalost pred Bogom)
- Mosija 4:10–12 (koraci pokajanja)
- Izaija 1:18; Mosija 26:28–32 (pokajanje donosi oprost)
- NiS 58:42 (grijesi se više ne spominju)
- 2. Nefi 9:23 (pokajanje neophodno za spasenje)
- 2. Nefi 2:21 (pokajati se dok smo u tijelu)
- NiS 19:15–20 (Gospodin nam je zapovjedio da se kajemo tako da ne bismo morali trpjeti kao što je on trpio)

Krštenje

20. poglavlje

Zapovijed da se krstimo

- Zašto se moramo krstiti?

Danas, kao i u vrijeme Isusa, postoje određena načela i uredbe evanđelja koje moramo naučiti i poštovati. Načelo evanđelja istinito je uvjerenje ili učenje. Uredba je obred ili ceremonija. Prva dva načela evanđelja su vjera u Gospodina Isusa Krista i pokajanje. Krštenje je prva uredba evanđelja. Jedna od uputa koju je Gospodin dao svojim apostolima bila je: »Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio!« (Matej 28:19–20).

Moramo se krstiti za otpust naših grijeha

Kada usmjerimo svoju vjeru na Isusa Krista, pokajemo se i krstimo, oprošteno nam je za naše grijeha kroz Pomirenje Isusa Krista.

Iz Svetih pisama učimo da je Ivan Krstitelj krstio »u pustinji, propovijedajući krštenje u znak obraćenja za oproštenje grijeha« (Marko 1:4). Apostol Petar je podučavao: »Obratite se... neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha« (Djela 2:38). Nakon Pavlovog obraćenja, Ananija mu je rekao: »Ustani, primi krštenje i očisti se od svih svojih grijeha« (Djela 22:16).

Moramo se krstiti da bismo postali članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

»Svi oni koji se pred Bogom ponize i žele biti kršteni... [koji se] istinski obratiše od svih grijeha svojih ... imaju se krštenjem primiti u crkvu njegovu.« (NiS 20:37).

Za učitelje: Koristite pitanja na početku odjeljka kako biste započeli raspravu i uputite polaznike razreda ili članove obitelji na tekst kako bi našli više podataka. Koristite pitanja na kraju odjeljka kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razmisle o značenju onoga što su pročitali, rasprave o tome te primijene to u svojem životu.

Moramo se krstiti prije nego što možemo primiti dar Duha Svetoga

Gospodin je rekao: »Okreneš li se k meni i ... obratiš se od svih prijestupaka [grijeha] svojih i krstiš se i to vodom u ime Jedinorođenoga Sina mogega... primit ćeš dar Duha Svetoga« (Mojsije 6:52).

Moramo se krstiti da bismo pokazali poslušnost

Isus Krist je bio bez grijeha, a ipak je bio kršten. Rekao je da je njegovo krštenje bilo neophodno da se ispuni »što je u skladu s voljom Božjom« (Matej 3:15). Prorok Nefi je objasnio da mu je Gospodin rekao: »Pođite za mnom, dakle, i činite ono što vidjeste da ja činim... s cjelovitom namjerom srca, ne čineći licemjerno i prijetvorno pred Bogom, već s pravom nakanom, obraćajući se od grijeha svojih, svjedočeći Ocu kako ste voljni krstom preuzeti ime Kristovo« (2. Nefi 31:12–13).

Moramo se krstiti kako bismo ušli u celestijalno kraljevstvo

Isus je rekao: »Tko povjeruje u me i krsti se... samo takvi će baštiniti kraljevstvo Božje. A tko ne povjeruje u me i ne krsti se, osudit će se« (3. Nefi 11:33–34). Krštenje su vrata kroz koja ulazimo na put prema celestijalnom kraljevstvu (vidi 2. Nefi 31:17–18).

Ispravan način krštenja

- Kako se trebamo krstiti?

Postoji samo jedan ispravan način krštenja. Isus je objavio proroku Josephu Smithu da osoba koja ima ispravnu svećeničku ovlast za krštenja »nek siđe u vodu s osobom, muškom ili ženskom, koja se prijavila na krštenje... Tad nek njega ili nju uroni u vodu, i ponovno izroni iz vode« (NiS 20:73–74). Uranjanje je neophodno. Apostol Pavao je podučavao da uranjanje u vodu i izlazak iz nje simbolizira smrt, pokop i uskrsnuće. Nakon krštenja započinjemo novi život. Pavao je rekao:

»Zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni?

Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.

Jer ako smo dakle postali jedno s Kristom smrću sličnom njegovoj, bit ćemo i uskrsnućem sličnim njegovu« (Rimljanima 6:3–5).

Krštenje uranjanjem od strane osobe koja ima ispravnu ovlast jedini je prihvatljiv način krštenja.

- Zašto je ovlast za obavljanje krštenja važna?
- Na koje je načine krštenje uranjanjem poput pokopa i uskrsnuća Spasitelja?

Krštenje u dobi uračunljivosti

- Tko se treba krstiti?

Svaka osoba koja je ušla u dob od osam godina i uračunljiva je (odgovorna) za svoje postupke treba se krstiti. Neke crkve podučavaju da se mala djeca trebaju krstiti. To nije u skladu s učenjima Spasitelja. Kad je Isus govorio o maloj djeci, rekao je: »Takvima pripada kraljevstvo nebesko« (Matej 19:14).

Prorok Mormon je rekao da je ruglo pred Bogom krstiti malu djecu, zato što ona nisu sposobna griješiti. Slično tome, krštenje se ne zahtijeva od ljudi koji su mentalno nesposobni razlikovati pravo i krivo (vidi Moroni 8:9–22).

Svi se drugi ljudi moraju krstiti. Moramo primiti uredbu krštenja i ostati odani savezima koje sklopimo u tom trenutku.

- Što biste mogli reći prijatelju koji vjeruje da mala djeca trebaju biti krštena?

Mi sklapamo saveze s Bogom kada se krstimo

Mnogi stihovi iz Svetih pisama podučavaju o krštenju. U jednom od tih stihova prorok Alma je podučavao da su vjera i pokajanje koraci koji nas pripremaju za krštenje. Podučavao je da sklapamo saveze s Gospodinom kada se krstimo. Mi obećavamo da ćemo činiti određene stvari, a Bog obećava zauzvrat da će nas blagosloviti.

Alma je objasnio da moramo željeti zvati se narodom Božjim. Moramo biti spremni pomoći jedni drugima i tješiti jedni druge. Moramo stajati kao svjedoci Božji u svako doba, u svemu i na svakome mjestu. Kako to budemo činili i ako se krstimo, Bog će nam oprostiti naše grijehе. Alma je rekao ljudima koji su povjerovali njegovom podučavanju o evanđelju:

»Gle, evo voda Mormonovih. ... i evo, kako vi želite pristupiti u ovčinjaк Božji, i zvati se narodom njegovim... što imate protiv toga da budete kršteni u ime Gospodnje za svjedočanstvo pred njim da sklopiste savez s njime da ćete mu služiti i obdržavati zapovijedi njegove, te on uzmogne obilno na vas izliti svoga Duha.« (Mosija 18:8, 10). Ljudi su pljeskali rukama od radosti i govorili da je njihova želja krstiti se. Alma ih je krstio u vodama Mormonovim. (vidi Mosija 18:7–17.)

Alma je podučavao da kada se krstimo sklapamo saveze s Gospodinom da ćemo:

1. Stupiti u ovčinjaк Božji.
2. Ponijeti bremena jedan drugome.
3. Stajati kao svjedoci Božji u svakom trenutku i na svakom mjestu.
4. Služiti Bogu i obdržavati njegove zapovijedi.

Kad se krstimo i obdržavamo svoje saveze krštenja, Gospodin obećava da će:

1. Oprostiti naše grijehе (vidi Djela 2:38; NiS 49:13).
 2. Obilnije izliti svog Duha na nas (vidi Mosija 18:10).
 3. Davati nam svakodnevno vodstvo i pomoć od Duha Svetoga (vidi Djela 2:38; NiS 20:77).
 4. Dopustiti da stupimo naprijed u Prvom uskrsnuću (vidi Mosija 18:9).
 5. Dati nam vječni život (vidi Mosija 18:9).
- Što mislite što znači ponijeti bremena jedan drugome? Stajati kao svjedoci Božji u svako vrijeme i na svakom mjestu?
-

Krštenje nam daje novi početak

Krštenjem mi započinjemo nov način života. Zato ga zovemo ponovno rođenje. Isus je rekao da osim ako se ne rodimo od vode i Duha, ne možemo ući u kraljevstvo Božje (vidi Ivan 3:3–5). To je načelo bilo jasno objašnjeno Adamu:

»Kako se rodiste na svijet vodom, i krvlju, i duhom što ga stvorih, i tako od praha postadoste živa duša, isto tako morate se nanovo roditi u kraljevstvu nebeskomu iz vode i Duha i biti očišćeni krvlju, i to krvlju Jedinorođenca mojega« (Mojsije 6:59).

Apostol Pavao je rekao da nakon svojeg krštenja trebamo započeti novi život: »S njim smo zajedno ukopani po krštenju... da bismo ... i mi živjeli novim životom« (Rimljanima 6:4). Jedan od velikih blagoslova krštenja je da nam omogućuje novi početak na našem putu prema vječnom cilju.

- Kako vam je vaše krštenje bilo novi početak?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 2. Nefi 31:4–7 (svrha i neophodnost krštenja)
- 3. Nefi 11:21–27; NiS 20:72–74 (kako obaviti krštenje)
- Djela 2:38–39 (krstiti se za otpust grijeha)
- Moroni 8:8–12; NiS 20:71–72 (krštenje se ne traži od male djece; krštenje se traži od svih koji se kaju)
- Alma 7:14–16 (krštenje je čišćenje, ulaženje u savez vječnog života)

Dar Duha Svetoga

21. poglavlje

Duh Sveti

U 7. poglavlju naučili smo da je Duh Sveti član Božanstva. On je »osoba duhovna« (NiS 130:22). On nema tijelo od mesa i kostiju. Njegov se utjecaj može osjetiti posvuda odjednom. Njegovo je poslanje svjedočiti o Ocu i Sinu te o svoj istini. Osim toga, Duh Sveti nas pročišćava, to jest posvećuje, kako bi nas pripremio da boravimo u nazočnosti Božjoj. Duh Sveti pročišćava naša srca tako da više nemamo želju činiti zlo.

Postoji razlika između Duha Svetoga i *dara* Duha Svetoga. U ovom ćemo poglavlju naučiti što je dar Duha Svetoga i kako možemo primiti ovaj veliki dar od Boga.

Dar Duha Svetoga

- Koja je razlika između Duha Svetoga i dara Duha Svetoga?

Dar Duha Svetoga je povlastica – dana ljudima koji su usmjerili svoju vjeru na Isusa Krista, krstili se i bili potvrđeni kao članovi Crkve – da primaju trajno vodstvo i nadahnuće od Duha Svetoga.

Joseph Smith je rekao da se dar Duha Svetoga primjenjuje danas jednako kao što se primjenjivao u dane prvih apostola. Mi vjerujemo u taj dar u svoj njegovoj punini, moći, veličini i slavi. (Vidi *Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 97–98.)

Osobu može privremeno voditi Duh Sveti bez da ona primi dar Duha Svetoga (vidi NiS 130:23). Međutim, to vodstvo neće biti trajno osim ako se osoba ne krsti i primi polaganje ruku za dar

Za učitelje: Možete pozvati polaznike razreda ili članove obitelji da sudjeluju u jednoj ili više sljedećih aktivnosti: (1) Pročitati dodatne stihove iz Svetih pisama navedene na kraju poglavlja, i raspraviti o tome kako nam Duh Sveti pomaže na našem smrtnom putovanju. (2) Iznijeti neke od blagoslova koji su došli u njihove živote zato što su imali dar Duha Svetoga. (3) Raspraviti o tome što roditelji mogu učiniti kako bi pomogli svojoj djeci da razumiju dar Duha Svetoga i kako Duh Sveti komunicira s nama.

Duha Svetoga. Čitamo u Djelima 10 da je rimski vojnik Kornelije primio nadahnuće od Duha Svetoga tako da je znao da je evanđelje Isusa Krista istinito. Ali Kornelije nije primio dar Duha Svetoga sve dok se nije krstio. Prorok Joseph Smith je podučavao da bi Duh Sveti napustio Kornelija da on nije primio krštenje i dar Duha Svetoga (vidi *Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith*, 97).

Danas ljudi koji nisu članovi Crkve uče moću Duha Svetoga da je Mormonova knjiga istinita (vidi Moroni 10:4–5). Ali to ih početno svjedočanstvo ostavlja ako ne prime dar Duha Svetoga. Oni ne primaju trajno uvjerenje koje može doći onima koji imaju dar Duha Svetoga.

Primanje dara Duha Svetoga

- Što moramo učiniti kako bismo primili trajno društvo Duha Svetoga?

Nakon što se ljudi krste, oni su potvrđeni za članove Crkve i daje im se dar Duha Svetoga polaganjem ruku. Gospodin je rekao: »A svakoga koji vjeru ima potvrdite u Crkvi mojoj polaganjem ruku i ja ću mu udijeliti dar Duha Svetoga« (NiS 33:15).

Svaki dostojni starješina Crkve, kad je ovlašten, može davati dar Duha Svetoga drugoj osobi. Međutim, nije potpuno sigurno da će osoba primiti nadahnuće i vodstvo od Duha Svetoga samo zato što su starješine položili svoje ruke na njezinu glavu. Svaka osoba mora »primiti Duha Svetoga«. To znači da će nam Duh Sveti doći jedino ako smo vjerni i želimo pomoć od tog nebeskog glasnika.

Kako bismo bili dostojni primiti pomoć od Duha Svetoga, moramo iskreno nastojati obdržavati zapovijedi Božje. Moramo držati svoje misli i djela čistima.

Prepoznavanje utjecaja Duha Svetoga

Duh Sveti obično komunicira s nama potihom. Njegov se utjecaj često opisuje kao »šapat laganog i blagog lahora« (vidi 1. Kraljevi 19:9–12; Helaman 5:30; NiS 85:6). Predsjednik Boyd K. Packer je objasnio: »Duh Sveti govori glasom koji *osjećamo* više nego što

ga čujemo. ... Iako govorimo o 'slušanju' šapata Duha, duhovni poticaj pojedinac najčešće opisuje govoreći: 'Imao sam osjećaj...'« Nastavio je: »Ovaj glas Duha govori blago, potičući vas što da činite ili što da kažete, ili vas može opomenuti ili upozoriti« (Conference Report, listopad 1994, 77; ili *Ensign*, studeni 1994, 60).

Jedan od najvećih Božjih darova

- Koje blagoslove možemo primiti kroz dar Duha Svetoga?

Dar Duha Svetoga jedan je od najvećih Božjih darova nama. Kroz Duha Svetoga možemo znati da Bog živi, da Isus jest Krist, te da je njegova Crkva obnovljena na zemlji. Možda ćemo imati poticaje Duha Svetoga da nam pokažu sve što moramo činiti (vidi 2. Nefi 32:5). Duh Sveti nas posvećuje kako bi nas pripremio za Božju nazočnost. Možemo uživati i darove Duha (vidi 22. poglavlje u ovoj knjizi). Ovaj veliki dar od našeg Nebeskog Oca također može donijeti mir u naše srce i razumijevanje onoga što je Božje (vidi 1. Korinćanima 2:9–12).

- Zašto je dar Duha Svetoga jedan od najvećih Božjih darova nama?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Korinćanima 3:16–17; NiS 130:22–23 (Duh Sveti prebiva s vjernima)
- Djela 19:1–7 (dar Duha Svetoga podjeljivao se u drevna vremena)
- Moroni 8:25–26 (kako primiti Duha Svetoga)
- Moroni 10:5 (Duh Sveti svjedoči o istini)
- Mosija 5:2 (Duh Sveti mijenja srca)
- Alma 5:54 (Duh Sveti posvećuje)

Darovi Duha

22. poglavlje

Darovi Duha

- Koje nam duhovne darove daje Gospodin?

Nakon krštenja svakome su od nas na glavu položene ruke da bismo primili dar Duha Svetoga. Ako budemo vjerni, možemo imati njegov utjecaj uvijek uz nas. Kroz njega svatko od nas može biti blagoslovljen određenim duhovnim moćima koje se nazivaju darovi Duha. Ti su darovi dani onima koji su vjerni Kristu. »A svi ti dari dolaze od Boga na korist sinovima Božjim« (NiS 46:26). Oni nam pomažu spoznati i podučavati istine evanđelja. Oni će nam pomoći da blagoslovimo druge. Oni će nas dovesti natrag našem Nebeskom Ocu. Kako bismo koristili mudro svoje darove, trebamo znati što su oni, kako ih možemo razviti i kako možemo prepoznati Sotonine imitacije.

Sveta pisma spominju mnoge darove Duha. Ti su darovi davani članovima istinite Crkve kad je god ona bila na zemlji (vidi Marko 16:16–18). Darovi Duha uključuju sljedeće:

Dar jezika (NiS 46:24)

Ponekad je neophodno iznositi evanđelje na jeziku koji nam je nepoznat. Kad se to dogodi, Gospodin nas može blagosloviti sposobnošću da govorimo taj jezik. Mnogi su misionari primili dar jezika (vidi sliku u ovom poglavlju). Na primjer, starješina Alonzo A. Hinckley bio je misionar u Nizozemskoj koji je vrlo malo razumio i govorio nizozemski jezik, iako se molio i marljivo učio. Kad se vratio u kuću koju je ranije posjetio, žena je otvorila vrata i

Za učitelje: Razmotrite zamoliti svakog polaznika razreda ili člana obitelji da pregleda popis duhovnih darova u ovom poglavlju i odabere dva o kojima bi želio više naučiti. Kao dio lekcije, dajte im vremena da samostalno prouče odlomke i stihove iz Svetih pisama o darovima koje su odabrali. Nakon što su imali vremena proučavati, zamolite ih da iznesu što su naučili.

obratila mu se vrlo ljutito na Nizozemskom. Na svoju zapanjenost mogao je razumjeti svaku riječ. Osjetio je snažnu želju da joj iznese svoje svjedočanstvo na Nizozemskom. Počeo je govoriti i riječi su potekle na veoma jasnom Nizozemskom. Ali kad se vratio kako bi pokazao svojem predsjedniku misije da može govoriti Nizozemski, sposobnost ga je napustila. Mnogi su vjerni članovi bili blagoslovljeni darom jezika. (Vidi Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, sastavio Joseph Fielding Smith ml, 5 svezaka [1957–1966], 2:32–33.)

Dar tumačenja jezika (NiS 46:25)

Ovaj nam je dar dan ponekad kad ne razumijemo jezik, a trebamo primiti važnu poruku od Boga. Na primjer, predsjednik David O. McKay osjećao je jaku želju da se obrati svecima na Novom Zelandu bez prevoditelja. Rekao im je da se nada da će ih Gospodin blagosloviti tako da ga mogu razumjeti. Govorio je na engleskom. Njegova je poruka potrajala oko 40 minuta. Dok je govorio, mogao je raspoznati po izrazima na mnogima od njihovih lica i po suzama u njihovim očima da razumiju njegovu poruku. (Vidi *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Dar prevođenja (NiS 5:4)

Ako su nas vođe Crkve pozvali da prevodimo riječ Gospodnju, možemo primiti dar prevođenja da prevodimo iznad naših prirodnih sposobnosti. Kao i sa svim darovima, moramo živjeti pravedno, marljivo proučavati i moliti se da ga primimo. Budemo li činili to, Gospodin čini da osjetimo gorenje iznutra gledom na ispravnost prijevoda (vidi NiS 9:8–9). Joseph Smith je imao dar prevođenja kad je preveo Mormonovu knjigu. Taj bi mu dar dolazio samo onda kad bi bio u suglasju s Duhom.

Dar mudrosti (NiS 46:17)

Neki su od nas blagoslovljeni sposobnošću da razumiju ljude i načela evanđelja onako kako se odnose na naš život. Rečeno nam je:

»Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je.

Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i tamo-amo goni.

Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od Gospodina« (Jakovljeva 1:5–7).

Gospodin je rekao: »Ne tražite bogatstvo, već mudrost, i, gle, otajstva će vam se Božja razotkriti« (NiS 6:7).

Dar spoznaje (NiS 46:18)

Svatko tko postane poput Nebeskog Oca na kraju će znati sve. Spoznaja o Bogu i njegovim zakonima objavljena je po Duhu Svetom (vidi NiS 121:26). Ne možemo biti spašeni ako ne znamo ništa o ovim zakonima (vidi NiS 131:6).

Gospodin je objavio: »Ako netko postigne više spoznaje i razumnosti u ovom životu svojim marom i posluhom nego drugi, imat će toliko prednosti u budućem svijetu« (NiS 130:19). Gospodin nam je zapovjedio da naučimo što više možemo o njegovom djelu. On želi da učimo o nebesima, zemlji, onome što se dogodilo ili će se dogoditi, onome što je kod kuće i u stranim zemljama (vidi NiS 88:78–79). Međutim, postoje oni koji nastoje steći spoznaju samo vlastitim proučavanjem. Oni ne traže pomoć od Duha Svetoga. To su oni koji uvijek uče ali nikada ne dolaze do istine (vidi 2. Timoteju 3:7). Kada primamo spoznaju objavom od Duha Svetoga, njegov Duh govori našem umu i našem srcu (vidi NiS 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Dar podučavanja mudrosti i spoznaje (Moroni 10:9–10)

Nekim je ljudima dana posebna sposobnost da objašnjavaju i svjedoče o istinama evanđelja. Taj se dar može koristiti u podučavanju. Roditelji ga mogu koristiti kad podučavaju svoju djecu. Ovaj nam dar također pomaže da dajemo poduku drugima tako da bi oni mogli razumjeti evanđelje.

Dar spoznaje da je Isus Krist Sin Božji (NiS 46:13)

To je bio dar proroka i apostola koji su bili pozvani kao posebni svjedoci Isusa Krista. Međutim, i drugima je dan ovaj dar. Svaka osoba može imati svjedočanstvo kroz šapate Duha Svetoga.

Predsjednik David O. McKay je podučavao: »Nekima je dano, govori Gospodin u Nauku i savezima, da spoznaju po Duhu Svetom da je Isus Sin Božji i da je bio razapet za grijehе svijeta [vidi NiS 46:13]. Na njih mislim kada govorim o onima koji stoje čvrsto na stijeni objave u svjedočanstvu koje iznose svijetu (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 166).

Dar vjerovanja u svjedočanstvo drugih (NiS 46:14)

Moću Duha Svetoga možemo znati istinu o svemu. Ako želimo znati govori li netko drugi istinu, moramo pitati Boga s vjerom. Ako je ono o čemu se molimo istina, Gospodin će navijestiti mir našem umu (vidi NiS 6:22–23). Na ovaj način možemo znati kada je netko drugi, čak i prorok, primio objavu. Nefi je zatražio od Gospodina da mu dopusti vidjeti, osjetiti i spoznati da je san njegovog oca istinit (vidi 1. Nefi 10:17–19).

Dar proroštva (NiS 46:22)

Oni koji primaju istinite objave o prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti imaju dar proroštva. Proroci imaju ovaj dar, ali i mi ga možemo imati da nam pomogne upravljati svojim vlastitim životom (vidi 1. Korinćanima 14:39). Možemo primati objave od Boga za sebe i za naše pozive, ali nikada za Crkvu ili za njezine vođe. Suprotno je redu na nebu da osoba prima objavu za nekoga nad kim ona ne predsjedava. Ako doista imamo dar proroštva, nećemo primiti nikakvu objavu koja nije u skladu s onim što je Gospodin rekao u Svetim pismima.

Dar iscjeljivanja (NiS 46:19–20)

Neki imaju vjeru da iscjeljuju, a drugi imaju vjeru da budu iscjeljeni. Svi mi možemo oživotvoriti vjeru da budemo iscjeljeni kad smo bolesni (vidi NiS 42:48). Mnogi koji obnašaju svećeništvo imaju dar iscjeljivanja bolesnih. Drugima može biti dana spoznaja kako izliječiti bolesti.

Dar izvođenja čudesa (NiS 46:21)

Gospodin je blagoslovio svoj narod mnogo puta na čudesne načine. Kad su pioniri u Utahu prvi puta zasijali svoje usjeve,

pošast skakavaca gotovo ih je uništila. Pioniri su se molili da Gospodin spasi njihove usjeve, i on je poslao galebove da pojedu skakavce. Kada trebamo pomoć i ako pitamo u vjeri, ako je to za naše dobro Gospodin će činiti čudesa za nas (vidi Matej 17:20; NiS 24:13–14).

Dar vjere (Moroni 10:11)

Brat Jaredov je imao veliku vjeru. Zbog svoje je vjere primio druge darove. Njegova je vjera bila toliko velika da mu se Gospodin ukazao (vidi Eter 3:9–15). Bez vjere nijedan se dar ne može dati. Moroni obećava: »Tko god uzvjeruje u Krista ništa ne sumnjajući, što god zaište Oca u ime Kristovo, udijelit će mu se« (Mormon 9:21). Trebamo nastojati uvećati svoju vjeru, otkriti svoje darove i koristiti ih.

Nekim ljudima nedostaje vjere i oni niječu da ovi darovi Duha postoje. Moroni im kaže:

»I opet govorim vama koji niječete objave Božje, i govorite kako su one ukinute, te da nikakvih objava nema, ni proricanja, ni darova, ni iscjeljivanja, ni govorenja jezicima, ni tumačenja govora:

Gle, kažem vam, onaj tko to zaniječe, ne poznaje Evanđelja Kristova, da, ne čita on Pisma; ako li ih čita, on ih ne razumije« (Mormon 9:7–8).

- Zašto nam Gospodin daje duhovne darove?

Možemo razviti svoje darove

- Kako možemo tražiti »revno najbolje darove«? (NiS 46:8).

Gospodin je rekao: »Jer nemaju svi svaki dar. Ima, naime, mnogo darova, a svakomu se čovjeku dar daje Duhom Božjim. Jednome se daje jedan a drugome drugi da bi svima bilo na korist« (NiS 46:11–12).

Da bismo razvili svoje darove, moramo otkriti koje darove imamo. Činimo to moleći se i posteći. Moramo tražiti najbolje darove (vidi NiS 46:8). Ponekad će nam patrijarhalni blagoslovi pomoći da znamo koje smo darove primili.

Moramo biti poslušni i vjerni da bismo primili svoje darove. Tad trebamo koristiti ove darove kako bismo vršili djelo Gospodnje. Oni nam nisu dani da zadovolje našu radoznalost ili da nam se nešto dokaže zato što nam nedostaje vjere. Gospodin je rekao o duhovnim darovima: »Daju se na korist onih koji me ljube i obdržavaju sve zapovijedi moje, i onoga koji to nastoji činiti« (NiS 46:9).

- Razmislite o nekim duhovnim darovima koji bi vas ojačali osobno ili bi vam pomogli služiti Gospodinu i drugima. Što ćete učiniti kako biste tražili te darove?

Sotona oponaša darove Duha

- Kako možemo razlučiti između istinskih darova Duha i Sotoninih imitacija?

Sotona može oponašati darove jezika, proroštva, viđenja, iscjeljivanja i druga čudesa. Mojsije se morao nadmetati sa Sotoninim imitacijama na Faraonovom dvoru (vidi Izlazak 7:8–22). Sotona želi da vjerujemo u njegove lažne proroke, lažne iscjelitelje i lažne čudotvorce. Oni nam se mogu činiti toliko stvarni, da je jedini način kako možemo znati da zamolimo Boga za dar razlučivanja. Sam se đavao može pojaviti kao anđeo svjetla (vidi 2. Nefi 9:9).

Sotona nas želi zaslijepiti u odnosu na istinu i odvratiti od traženja istinskih darova Duha. Mediji, astrolozi, proricatelji sudbine i vračevi nadahnuti su od Sotone iako tvrde da slijede Boga. Njihova su djela odvratna Gospodinu (vidi Izajija 47:12–14; Ponovljeni zakon 18:9–10). Moramo izbjegavati svaku vezu s moćima Sotone.

Moramo biti pažljivi sa svojim darovima Duha

- Kako možemo poštivati svetost duhovnih darova?

Gospodin je rekao: »No, zapovijed im dajem da se ne hvastaju time niti govore o tomu pred svijetom. Jer to je dano vama na korist vašu i na spasenje vaše« (NiS 84:73). Moramo se sjetiti da su duhovni darovi sveti (vidi NiS 6:10).

Zauzvrat što nam daje ove darove, Gospodin traži da moramo »hvale iskazivati Bogu u Duhu za sve one blagoslove kojima [smo] blagoslovljeni« (NiS 46:32).

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 3. Nefi 29:6–7 (sudbina onih koji niječu darove)
- Moroni 10:7–19 (darovi ovise o vjeri)
- 3. Nefi 26:17; 27:20; NiS 84:64 (dar dan kod krštenja)
- 1. Korinćanima 12 (darovi Duha u drevnoj Crkvi Isusa Krista)
- NiS 46:9–26 (darovi Duha u Crkvi danas)

Simon Dewey

Sakrament

23. poglavlje

Krist je predstavio sakrament

- Što znameni sakramenta podučavaju o Pomirenju Isusa Krista?

Naš Spasitelj želi da se sjećamo njegove velike pomirbene žrtve i obdržavamo njegove zapovijedi. Kako bi nam pomogao u tome, on nam je zapovjedio da se često sastajemo i blagujemo sakrament.

Sakrament je sveta svećenička uredba koja nam pomaže da se sjetimo Spasiteljeva Pomirenja. Tijekom sakramenta mi blagujemo kruh i vodu. To činimo u sjećanje na njegovo tijelo i njegovu krv, koje je on dao kao žrtvu za nas. Kada blagujemo od sakramenta, mi obnavljamo svete saveze s našim Nebeskim Ocem.

Nedugo prije njegovog raspeća Isus Krist je okupio svoje apostole oko sebe u gornjoj sobi. Znao je da će uskoro umrijeti na križu. To je bio posljednji put kad će se sastati s tim voljenim ljudima prije svoje smrti. Želio je da ga se uvijek sjećaju kako bi mogli biti snažni i vjerni.

Kako bi im pomogao da se sjećaju, predstavio je sakrament. Razlomio je kruh na komade i blagoslovio ga. Tad je rekao: »Uzmite, jedite; ovo je u spomen na tijelo moje koje dajem kao otkupninu za vas« (Prijevod Josepha Smitha, Matej 26:22). Zatim je uzeo kalež vina, blagoslovio ga, dao ga apostolima da piju, i rekao: »Ovo je u spomen na krv moju ... , koja se prolijeva za sve one koji povjeruju u ime moje, za otpust grijeha njihovih« (Prijevod Josepha Smitha, Matej 26:24; vidi i Matej 26:26–28; Marko 14:22–24; Luka 22:15–20).

Nakon svojeg uskrснуća Spasitelj je došao u Ameriku i podučio Nefijce istu uredbu (vidi 3. Nefi 18:1–11; 20:1–9). Nakon što je Crkva bila obnovljena u posljednje dane, Isus je još jednom zapovjedio svojem narodu da blaguje od sakramenta u spomen

na njega, govoreći: »Potrebno je da se crkva često sastaje na blagovanje kruha i vina na spomen Gospodina Isusa« (NiS 20:75).

Kako se sakrament poslužuje

Sveta pisma objašnjavaju točno kako se sakrament poslužuje. Članovi Crkve sastaju se svakog subotnjeg dana na štovanje i blagovanje sakramenta (vidi NiS 20:75). Sakrament poslužuju oni koji obnašaju potrebnu svećeničku ovlast. Svećenik ili obnašatelj Melkisedekovog svećeništva lomi kruh na komade, kleči i blagoslivlja ga (vidi NiS 20:76). Đakon ili drugi obnašatelj svećeništva onda podjeljuje sakramentalni kruh članovima. Tada svećenik ili obnašatelj Melkisedekovog svećeništva blagoslivlja vodu, i onda se i ona podjeljuje članovima. Isus je svojim učenicima dao vino kad je predstavio sakrament. Međutim, u objavi posljednjih dana on je rekao da nije važno što jedemo ili pijemo tijekom sakramenta dok se god sjećamo njega. (vidi NiS 27:2–3). Danas sveci posljednjih dana piju vodu umjesto vina.

Isus je objavio točne riječi obiju sakramentalnih molitvi. Trebamo pažljivo slušati te prekrasne molitve i nastojati razumjeti što mi obećavamo i što je obećano nama. Ovo je molitva za blagoslov kruha:

»O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvojega Isusa Krista, blagoslovi i posveti kruh ovaj dušama svih onih koji ga budu blagovali; da ga jedu na spomen tijela Sina tvojega i posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, da su voljni preuzeti ime Sina tvojega i uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi njegove koje im on dade, da Duh njegov uvijek bude s njima. Amen« (NiS 20:77).

Ovo je molitva za blagoslov vode:

»O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvojega Isusa Krista, blagoslovi i posveti ovo vino [ovu vodu] dušama svih onih koji ga [je] budu pili; da čine to na spomen krvi Sina tvojega koja je za njih prolivena. Da posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, kako se uvijek spominju njega, da Duh njegov bude s njima. Amen« (NiS 20:79).

Uredba sakramenta obavlja se veoma jednostavno i pobožno.

- Pažljivo proučite sakramentalne molitve. Razmislite o značenju svakog izraza.

Savezi koje obnavljamo tijekom sakramenta

- Koje saveze obnavljamo tijekom sakramenta? Koje nam blagoslove Gospodin obećava ako obdržavamo ove saveze?

Svaki put kada blagujemo od sakramenta mi obnavljamo saveze s Gospodinom. Savez je sveto obećanje između Gospodina i njegove djece. Savezi koje sklapamo jasno su navedeni u sakramentalnim molitvama. Važno je da znamo koji su to savezi i što oni znače.

Mi sklapamo savez da smo voljni preuzeti na sebe ime Isusa Krista. Time pokazujemo da smo voljni poistovjetiti se s njim i njegovom Crkvom. Obvezujemo se da ćemo služiti njemu i našim bližnjima. Obećavamo da nećemo navući sramotu ili pogrdu na to ime.

Sklapamo savez da ćemo se uvijek spominjati Isusa Krista. Sve naše misli, osjećaji i djela bit će pod utjecajem njega i njegovog poslanja.

Obećavamo da ćemo obdržavati njegove zapovijedi.

Mi uzimamo te obveze na sebe kad se krstimo (vidi NiS 20:37; Mosija 18:6–10). Osim toga, kad blagujemo od sakramenta, mi obnavljamo saveze koje smo sklopili kad smo se krstili. Isus nam je dao uzorak blagovanja sakramenta (vidi 3. Nefi 18:1–12) i rekao je da ćemo, budemo li slijedili taj uzorak, kajući se za svoje grijeha i vjerujući u njegovo ime, primiti otpust naših grijeha (vidi Prijevod Josepha Smitha, Matej 26:24).

Gospodin obećava da će, budemo li obdržavali naše saveze, njegov Duh uvijek biti s nama. Osoba koju vodi Duh imat će spoznaju, vjeru, moć i pravednost kako bi stekla vječni život.

- Što možemo učiniti kako bismo se sjećali ovih obećanja tijekom tjedna?

Naš stav prilikom blagovanja sakramenta

- Kako se možemo pripremiti za blagovanje sakramenta? O čemu možemo razmišljati tijekom sakramenta što nam može pomoći da se sjećamo Spasiteljevog pomirenja?

Prije blagovanja sakramenta trebamo se duhovno pripremiti. Gospodin naglašava da nitko ne smije blagovati od sakramenta nedostojno. To znači da se moramo pokajati za naše grijehе prije uzimanja sakramenta. Sveta pisma kažu: »Ako netko učini prijestup, nek ne blaguje dok se ne izmiri« (NiS 46:4). Gospodin je podučio svoju dvanaestoricu nefijskih učenika: »Ne dajte da itko znajući blaguje od tijela mojega i krvi moje nedostojno, kad ga budete posluživali. Jer tko god nedostojno jede tijelo moje i pije krv moju, sud duši svojoj jede i pije« (3. Nefi 18:28–29).

Tijekom sakramentalne službe trebamo izbaciti iz svojeg uma sve svjetovne misli. Trebamo biti u molitvenom raspoloženju i osjećati pobožnost. Trebamo razmišljati o Pomirenju našeg Spasitelja i biti zahvalni za njega. Trebamo ispitati svoj život i tražiti načine da se popravimo. Također trebamo obnoviti svoju odlučnost da obdržavamo zapovijedi.

Ne moramo biti savršeni prije blagovanja od sakramenta, ali moramo imati duha pokajanja u svom srcu. Stav s kojim blagujemo od sakramenta utječe na to kako ćemo ga doživjeti. Budemo li blagovali od sakramenta sa čistim srcem, primit ćemo obećane blagoslove od Gospodina.

- Što mislite zašto dostojno blagovanje sakramenta povećava našu duhovnu snagu?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Korinćanima 11:27–29 (blagovati sakrament dostojno)
- Ivan 4:5–14 (Isus je živa voda)
- Ivan 6:30–35 (Isus je kruh života)

Za učitelje: Ako su mnogi od onih koje podučavate roditelji, možete ih zamoliti da iznesu ideje o tome kako mogu pomoći svojoj djeci da se pripreme blagovati sakrament na pobožan način.

Subotnji dan

24. poglavlje

Značenje Subotnjeg dana

- Što je Subotnji dan?

»Sjeti se da svetkujesh dan subotni« (Izlazak 20:8; vidi i NiS 68:29).

Riječ *Šabat* dolazi od hebrejske riječi koja znači *odmor*. Prije uskrsnuća Isusa Krista Subotnji je dan obilježavao Božji dan odmora nakon što je dovršio Stvaranje. To je bio znak saveza između Boga i njegovog naroda. Čitamo u knjizi Postanka da je Bog stvorio nebesa i zemlju u šest vremenskih razdoblja koja je nazvao dani: »I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti« (Postanak 2:2–3). Sada Subotnji dan također obilježava uskrsnuće Isusa Krista.

Subotnji dan je svaki sedmi dan. To je sveti dan kojeg je Bog odredio za nas da se odmaramo od svojih svakodnevnih poslova i štujemo njega.

Svrha Subotnjeg dana

- Kako biste objasnili svrhu Subotnjeg dana nekome tko ne zna ništa o Šabatu?

Isus je podučavao da je Subotnji dan određen za našu dobrobit (vidi Marko 2:27). Svrha Subotnjeg dana jest da nam dade određeni dan u tjednu u kojem ćemo usmjeriti svoje misli i djela prema Bogu. To nije dan samo za odmaranje od posla. To je sveti dan koji se treba provesti u štovanju i pobožnosti. Dok se odmaramo od svojih uobičajenih svakodnevnih aktivnosti naši su umovi slobodni pomno razmišljati o duhovnim stvarima. Na taj dan trebamo obavljati naše saveze s Gospodinom i hraniti naše duše onim što je od Duha.

- Razmislite o tome što možete učiniti kako biste zadržali svrhu Subotnjeg dana na umu dok se svaki tjedan pripremate za taj dan.

Povijest Subotnjeg dana

Bog je posvetio sedmi dan kao Šabat na početku zemlje (vidi Postanak 2:2–3). Od najranijih vremena tradicija posvećenog sedmog dana sačuvala se među raznim narodima na zemlji. Bog je obnovio zapovijed o tome danu Izraelcima, govoreći: »Sjeti se da svetkuješ dan subotni« (Izlazak 20:8). Obdržavanje subotnjeg dana također je bilo znak da su Izraelci bili njegov narod saveza (vidi Izlazak 31:12–13, 16; Izaija 56:1–8; Jeremija 17:19–27).

Međutim, neki su židovski vođe stvorili mnoga nepotrebna pravila o Subotnjem danu. Odredili su koliko daleko čovjek može hodati, koje čvorove može vezivati, i tako dalje. Kad su određeni židovski vođe prigovorili Isusu Kristu što je iscjeljivao bolesne ljude na Subotnji dan, Isus ih je podsjetio da je Subotnji dan stvoren za korist čovjeku.

Nefijci su također poštovali Subotnji dan u skladu sa zapovijedima (vidi Jarom 1:5).

U današnje vrijeme Gospodin je ponovio svoju zapovijed da se trebamo sjećati Subotnjeg dana i držati ga svetim (vidi NiS 68:29).

Dan Gospodnji

- Zašto je Subotnji dan bio promijenjen sa sedmog u prvi dan?

Do njegovog uskrsnuća Isus Krist i njegovi učenici poštovali su sedmi dan kao Subotnji dan. Nakon njegovog uskrsnuća nedjelja se držala svetom kao dan Gospodnji u sjećanje na njegovo uskrsnuće toga dana (vidi Djela 20:7; 1. Korinćanima 16:2). Od tog vremena nadalje njegovi su sljedbenici poštovali prvi dan tjedna kao njihov Subotnji dan. U oba je slučaja postojalo šest dana za rad i jedan za odmor i bogoštovlje.

Gospodin nam je dao izravnu zapovijed u ovim danima da mi također trebamo poštovati nedjelju, dan Gospodnji, kao naš Subotnji dan (vidi NiS 59:12).

- Kako sjećanje na uskrsnuće može utjecati na naše štovanje u Subotnji dan?

Svetkovanje Subotnjeg dana

- Što znači svetkovati Subotnji dan?

Gospodin najprije od nas traži da svetkujemo Subotnji dan.

U objavi danoj Josephu Smithu 1831. godine Gospodin je zapovjedio svecima da idu u dom molitve i prinose svoje sakramente, odmore se od svojih poslova i iskažu štovanje Svevišnjemu (vidi NiS 59:9–12).

Drugo, on traži od nas da se odmorimo od svojih svakodnevnih poslova. To znači da ne radimo nikakav posao koji bi nas spriječio da se potpuno posvetimo duhovnim stvarima. Gospodin je rekao Izraelcima: »Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja« (Izlazak 20:10). Naši su nam proroci rekli da ne idemo u kupovinu, u lov, u ribolov, da ne odlazimo na sportske događaje niti da sudjelujemo u sličnim aktivnostima u taj dan.

Međutim, predsjednik Spencer W. Kimball je upozorio da ne svetkujemo Subotnji dan ako samo tumaramo okolo ne radeći ništa. Subotnji dan zahtijeva konstruktivne misli i djela. (Vidi *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 170).

Što *možemo* činiti u Subotnji dan? Prorok Izaija je predložio da se okrenemo od vlastitih zadovoljstava i nazivamo »subotu milinom, a časnim dan Jahvi posvećen« (Izaija 58:13).

Trebamo razmisliti o pravednim stvarima koje možemo činiti u Subotnji dan. Na primjer, možemo svetkovati Subotnji dan prisustvujući crkvenim sastancima; čitajući Sveta pisma i riječi crkvenih vođa; posjećujući bolesne, stare i one koje volimo; slušajući uzdižuću glazbu i pjevajući pjesme; moleći se Nebeskom Ocu s hvalom i zahvaljivanjem; vršeći službu u Crkvi; pripremajući rodoslovne zapise i obiteljsku povijest; pričajući priče koje potiču vjeru, svjedočeći članovima obitelji te dijeleći duhovna

Za učitelje: Možete pomoći polaznicima razreda ili članovima obitelji da dublje razmisle o pitanju dajući im vremena za razmišljanje. Nakon što su imali dovoljno vremena, zatražite njihove odgovore.

iskustva s njima; pišući pisma misionarima i onima koje volimo; posteći sa svrhom; i provodeći vrijeme s djecom i drugima kod kuće.

Prilikom odlučivanja o tome koje su druge aktivnosti primjerene Subotnjem danu, možemo se upitati: Hoće li me to uzdignuti i nadahnuti? Pokazuje li to poštovanje prema Gospodinu? Usmjerava li to moje misli prema njemu?

Postoje razdoblja kada moramo raditi u Subotnji dan. Kad god je moguće trebamo to izbjegavati, ali ako je apsolutno neophodno, ipak trebamo održati duh Subotnjeg dana u svojem srcu koliko je god to moguće.

- Razmislite o nečemu što možete činiti kako biste se poboljšali u svojim naporima da svetkujete Subotnji dan. Ako ste roditelj, djed ili baka, razmislite o nečemu što možete učiniti kako biste pomogli svojoj djeci ili unucima da razumiju značenje Subotnjeg dana.

Blagoslovi za poštivanje Subotnjeg dana

- Koji su neki blagoslovi koje primamo kada svetkujemo Subotnji dan?

Budemo li poštivali Subotnji dan, moći ćemo primiti velike duhovne i vremenite blagoslove. Gospodin je rekao da ćemo biti puni radosti budemo li obdržavali Subotnji dan sa zahvaljivanjem i radosnim srcem. Obećao je:

»Tvoje je sve što je na zemlji... bilo za hranu bilo za odjeću, ili za kuće ili za pojate, ili kao voćnjaci, ili kao vrtovi, ili kao vinogradi.

Da, sve što iz zemlje niče, u vrijeme svoje, učinjeno je na korist i za upotrebu čovjeku, i da se oku sviđi i da srce razveseli.

Da, za hranu i odjeću, za okus i miris, da ojača tijelo i razdraga dušu« (NiS 59:16–19).

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Izlazak 31:16–17 (Šabat je trajni savez između Gospodina i njegovog naroda)

- Mosija 13:16–19; 18:23; Izlazak 35:1–3; Levitski zakonik 26:2–4, 6, 12 (poštovati Subotnji dan kao sveti dan)
- Luka 6:1–11 (zakonito je činiti dobro u Subotnji dan)
- Luka 13:11–17; Ivan 5:1–18 (Isusov primjer činjenja dobrog u Subotnji dan)

Post

25. poglavlje

Kako ispravno postiti

- Što možemo činiti kako bismo učinili post radosnim iskustvom?

Od vremena Adama Božji je narod postio kako bi se približio Bogu i štovao ga. Isus je pokazao važnost posta svojim vlastitim primjerom (vidi Luka 4:1–4). Kroz objavu posljednjih dana učimo da Gospodin i dalje očekuje da njegov narod posti i moli se često (vidi NiS 88:76).

Post znači biti bez hrane i pića. Povremeni post je dobar za tijelo i pomaže našem umu da bude aktivniji.

Spasitelj nas je podučavao da je post sa svrhom više nego samo biti bez hrane i pića. Moramo se također usredotočiti na duhovna pitanja.

Trebamo se moliti kada postimo

Molitva je neophodan dio posta. Molitva i post se kroz cijela Sveta pisma spominju zajedno. Naš post treba biti praćen iskrenom molitvom, i trebamo započeti i završiti naš post molitvom.

Trebamo postiti sa svrhom

Post može imati mnoge svrhe. Možemo prevladati slabosti ili probleme posteći i moleći se. Ponekad želimo postiti i moliti se za pomoć ili vodstvo za druge, kao za člana obitelji koji je bolestan i treba blagoslov (vidi Mosija 27:22–23). Kroz post možemo spoznati istinu o svemu baš kao i prorok Alma u Mormonovoj knjizi. On je rekao: »Postih ja i molih mnoge dane da bih se sam uvjerio

Za učitelje: Možete podijeliti polaznike razreda ili članove obitelji u grupe od dvoje do četvero ljudi i svakoj grupi dati priliku da raspravi o načinima kako post učiniti radosnim iskustvom. Nakon toga zajedno sastavite popis ideja – možda na ploči ili na velikom komadu papira.

o tomu. A sad znam sam od sebe da je to istinito. Jer Gospod Bog mi očitova to Svetim Duhom svojim« (Alma 5:46).

Možemo postiti da pomognemo drugima u prihvaćanju istine. Post može pomoći da primimo utjehu u vrijeme tuge i žalosti (vidi Alma 28:4–6). Post nam može pomoći da postanemo ponizni i osjetimo se bližima Nebeskom Ocu (vidi Helaman 3:35).

Naša svrha posta ne bi trebala biti da zadivimo druge. Gospodin je savjetovao:

»Kad postite, ne budite mrki poput licemjera, koji izobličie lice da ih zapaze ljudi kako poste.

Zaista, kažem vam, već su primili svoju plaću.

A ti kad postiš, namaži glavu i umij lice da te ne vide ljudi gdje postiš« (Matej 6:16–18).

Trebamo biti veseli kad postimo i ne oglašavati svoj post drugima.

- Kako naš stav utječe na naše iskustvo kada postimo?

Dan posta

Jednu nedjelju svakog mjeseca sveci posljednjih dana poštuju kao dan posta. U taj dan mi ne jedemo niti pijemo dva uzastopna obroka. Ako bismo jeli večeru u subotu, tada ne bismo jeli niti pili do večere u nedjelju.

Svi članovi koji su fizički sposobni trebaju postiti. Trebamo poticati svoju djecu da poste nakon što se krste, ali ih nikada ne smijemo prisiljavati. Dan posta poseban je dan za nas kada se možemo poniziti pred Gospodinom u postu i molitvi. To je dan kada se molimo za oprost od naših grijeha i za moć da prevladamo naše mane i oprostimo drugima.

U posnu nedjelju članovi Crkve se sastaju i blaguju od sakramenta. Oni jačaju sami sebe i jedni druge svjedočeći na sastanku posta i svjedočanstava.

- Kakvu ste korist imali od iznošenja svjedočanstva na sastanku posta i svjedočanstava? Kakvu ste korist imali od slušanja drugih kako iznose svoja svjedočanstva?

Posni prinosi

- Zašto dajemo posne prinose?

Kada postimo svaki mjesec, Gospodin traži od nas da pomažemo onima u potrebi. Jedan način kako to činimo je davanjem novca koji bismo potrošili na hranu za dva obroka preko ispravne svećeničke vlasti. Trebamo darežljivo davati koliko je to moguće. Kroz posne prinose postajemo suradnici s Gospodinom u posluživanju potrebama manje imućne braće i sestara.

Blagoslovljeni smo kada postimo

- Koje blagoslove možemo primiti kada postimo ispravno?

Izaija, prorok iz Starog zavjeta, pisao je o bogatim blagoslovima od Gospodina onima koji poste i pomažu potrebitima. Obećan nam je mir, bolje zdravlje i duhovno vodstvo. Izaija nam govori o blagoslovima koji dolaze kada postimo: ›Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti. Pred tobom će ići tvoja pravda, a slava Jahvina bit će ti zalaznicom. Vikneš li, Jahve će ti odgovoriti, kad zavapiš, reći će 'Evo me!'« (Izaija 58:8–9).

Post poboljšava naš život i daje nam dodatnu snagu. Pomaže nam da živimo ostala načela evanđelja jer nas približava Gospodinu.

Post nas podučava samokontroli

Post nam pomaže steći snagu karaktera. Kada postimo ispravno, naučit ćemo kontrolirati svoje prohtjeve i želje. Malo smo snažniji jer smo dokazali sebi da imamo kontrolu nad sobom. Budemo li podučavali našu djecu da poste, ona će razviti duhovnu snagu da nadvladaju veće izazove kasnije u svojem životu.

Post nam daje duhovnu moć

Kada postimo mudro i uz molitvu, razvijamo svoju vjeru. S tom ćemo vjerom imati veću duhovnu moć. Na primjer, Alma (prorok iz Mormonove knjige) iznosi priču o ponovnom sastanku sa sinovima Mosijinim mnogo godina nakon njihovog čudesnog obraćenja. Osjetio je veliku radost kad je saznao da su oni osnažili svoju vjeru i razvili veliku duhovnu moć. Stekli su ovu moć zato što su

se »posvetili čestim molitvama i postovima. Imahu oni, dakle, duh proroštva i duh objave« (Alma 17:3).

Sinovi su Mosijini 14 godina propovijedali Lamancima. Zato što su sinovi Mosijini postili i molili se, Duh je Gospodnji povećao moć njihovih riječi. To im je dalo mnogo uspjeha u njihovom misionarskom radu. (Vidi Alma 17:4.)

Spasitelj je rekao onima koji ispravno poste: »Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti« (Matej 6:18).

- Kako post povećava našu duhovnu moć da se odupremo iskušenjima, da primamo objave ili da činimo pravedna djela?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Luka 2:37; Alma 45:1 (štovanje Boga kroz post)
- Izaija 58:3–11 (ispravan post)
- Mosija 27:19, 23 (post za bolesne)
- 3. Nefi 27:1–3; Izlazak 34:27–28 (post radi objave i svjedočanstva)
- Alma 6:6; 17:9 (post za one koji ne poznaju Boga)
- Djela 13:2–3 (post za biranje službenika Crkve)
- Mosija 4:26 (zadržavanje otpusta naših grijeha dok pomažemo onima u potrebi)

Žrtva

26. poglavlje

Značenje žrtve

Žrtva znači davanje Gospodinu što god on traži, od našeg vremena, naših zemaljskih posjeda i naše snage kako bismo unapređivali njegovo djelo. Gospodin je zapovjedio: »Najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost« (Matej 6:33). Naša spremnost da žrtvuemo pokazatelj je naše odanosti prema Bogu. Ljudi su uvijek bili iskušavani kako bi se vidjelo hoće li staviti ono što je Božje na prvo mjesto u svojem životu.

- Zašto je važno žrtvovati kao što Gospodin traži od nas, a da ne očekujemo ništa zauzvat?

Zakon žrtve prakticirao se u drevna vremena

- Koji je bio značaj žrtava koje je prinosisio Gospodnji narod saveza u drevna vremena?

Od vremena Adama i Eve do vremena Isusa Krista Gospodinov je narod prakticirao zakon žrtve. Bilo im je zapovjedbno da prinose kao žrtve prvine svojih stada. Te su životinje morale biti savršene, bez mane. Ova je uredba bila uvedena kako bi podsjećala ljude da će Isus Krist, Prvorođenac Očev, doći na svijet. On će biti savršen u svakom pogledu, i ponudit će sebe kao žrtvu za naše grijeha. (vidi Mojsije 5:5–8.)

Isus je doista došao i ponudio sebe kao žrtvu, baš kao što su ljudi bili podučavani da će učiniti. Zbog njegove će žrtve svi biti spašeni od fizičke smrti uskrsnućem, a svi mogu biti spašeni od grijeha kroz vjeru u Isusa Krista (vidi 12. poglavlje u ovoj knjizi).

Za učitelje: Ne morate podučavati sve u svakom poglavlju. Dok se uz molitvu pripremate podučavati, tražite vodstvo Duha kako biste znali koje dijelove poglavlja trebate obraditi i koja pitanja trebate postaviti.

Kristova pomirbena žrtva označila je kraj žrtava prolijevanjem krvi. Takva vanjska žrtva bila je zamijenjena uredбом sakramenta. Uredba sakramenta dana je kako bi nas podsjećala na Spasiteljevu veliku žrtvu. Trebamo često blagovati od sakramenta. Znamenі kruha i vode podsjećaju nas na Spasiteljevo tijelo i njegovu krv, koju je prolio za nas (vidi 23. poglavlje u ovoj knjizi).

- Zašto se Pomirenje smatra velikom i posljednjom žrtvom?

Još uvijek moramo prinostiti žrtve

- Kako danas obdržavamo zakon žrtve?

Iako je žrtva prolijevanjem krvi bila dovršena, Gospodin i dalje traži od nas da prinosismo žrtve. Ali on od nas sada traži drugačiji prinos. Rekao je: »Više mi ne prinosite prolijevanje krvi; ... paljenice vaše neka prestanu. ... Prinosite mi srce skršeno i duh raskajan« (3 Nefi 9:19–20). »Srce skršeno i duh raskajan« znači da duboko žalimo za svoje grijehe, osjećajući poniznost i kajanje zbog njih.

Moramo biti spremni žrtvovati Gospodinu sve što imamo

- Zašto su ljudi spremni prinostiti žrtve?

Apostol Pavao je pisao da trebamo postati živa žrtva, sveta i prihvatljiva Bogu (vidi Rimljanima 12:1).

Ako želimo biti živa žrtva, moramo biti spremni dati sve što imamo Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana – za izgradnju kraljevstva Božjeg na zemlji i raditi kako bi se uspostavio Sion (vidi 1. Nefi 13:37).

Bogati mladi vladar upitao je Spasitelja: »Što moram činiti da baštiniм život vječni?« Isus je odgovorio: »Znaš zapovijedi: 'Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj Oca i majku!'« Bogati je mladić rekao: »To sam sve držao od svoje mladosti.« Kad je Isus to čuo, rekao je: »Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš, podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebesima! Onda dođi i slijedi me!« Kad je mladić čuo to, ražalostio se. Bio je veoma bogat i usmjerio je svoje srce na svoje bogatstvo. (Vidi Luka 18:18–23; vidi i sliku u ovom poglavlju.)

Mladi je vladar bio dobar čovjek. Ali kad je bio iskušán, nije bio spreman žrtvovati svoju svjetovnu imovinu. S druge strane, Gospodinovi učenici Petar i Andrija bili su spremni žrtvovati sve radi kraljevstva Božjega. Kad im je Isus rekao: »Pođite za mnom... oni istoga časa ostave mreže i pođu za njim« (Matej 4:19–20).

Poput učenika, mi možemo prinijeti svoje svakodnevne aktivnosti kao žrtvu Gospodinu. Možemo reći: »Budi volja tvoja.« Abraham je to učinio. On je živio na zemlji prije Krista, u danima kad su se tražile žrtve i paljenice. Kao ispit Abrahamove vjere, Gospodin mu je zapovjedio da prinese svojeg sina Izaka kao žrtvu. Izak je bio jedini sin Abrahama i Sare. Zapovijed da ga prinese kao žrtvu bila je strašno bolna za Abrahama.

Ipak, on i Izak krenuli su na dugo putovanje do Morijske gore, gdje je žrtva trebala biti prinesena. Putovali su tri dana. Zamislite Abrahamove misli i bol u njegovom srcu. Njegov je sin trebao biti žrtvovan Gospodinu. Kad su stigli do Morijske gore, Izak je donio drvo, a Abraham je donio kremen i nož do mjesta gdje su trebali izgraditi žrtvenik. Izak je rekao: »Oče! ... Evo kremena i drva... Ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?« Abraham je odgovorio: »Bog će već providjeti janje... sine moj!« Tad je Abraham izgradio žrtvenik i složio drvo na njega. Zavezao je Izaka i položio ga na drvo. Tad je uzeo nož kako bi ubio Izaka. U tom ga je trenutku anđeo Gospodnji zaustavio govoreći: »Abrahame!... Ne spuštaj ruku na dječaka... niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.« (Vidi Postanak 22:1–14.)

Abraham je sigurno bio svladan radošću kad više nije trebao žrtvovati svojeg sina. Ali on je volio Gospodina toliko da je bio spreman učiniti sve što Gospodin zatraži.

- Koje ste primjere žrtve vi vidjeli u životima ljudi koje poznajete? Koje ste primjere žrtve vidjeli u životima svojih predaka? U životima ranih članova Crkve? U životima ljudi iz Svetih pisama? Što ste naučili iz tih primjera?

Žrtva nam pomaže pripremiti se da živimo u Božjoj nazočnosti

Samo kroz žrtvu možemo postati dostojni živjeti u Božjoj nazočnosti. Samo kroz žrtvu možemo uživati vječni život. Mnogi koji su živjeli prije nas žrtvovali su sve što su imali. Mi moramo biti spremni učiniti isto ako želimo zaslužiti bogate nagrade koje oni imaju.

Možda se neće tražiti da žrtvujemo sve. Ali poput Abrahama, trebamo biti spremni žrtvovati sve kako bismo postali dostojni živjeti u nazočnosti Gospodina.

Gospodinov narod uvijek je žrtvovao mnogo toga i na mnoge različite načine. Neki su trpjeli teškoće i porugu radi evanđelja. Neki novi obraćenici u Crkvu bili su odbačeni od svojih obitelji. Dugogodišnji prijatelji okrenuli su se od njih. Neki su članovi izgubili svoj posao, a neki su izgubili život. Ali Gospodin vidi naše žrtve i obećava: »I svaki će, koji radi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili njive, stotruko primiti i baštiniti život vječni« (Matej 19:29).

Kako naša svjedočanstva o evanđelju rastu, mi postajemo sposobni žrtvovati više Gospodinu. Razmotrite žrtve prinesene u ovim istinitim primjerima:

Član Crkve u Njemačkoj čuvao je svoju desetinu godinama sve dok netko sa svećeničkom ovlašću nije mogao doći i primiti je.

Kućna posjetiteljica u Potpornom društvu služila je 30 godina ne propustivši nijedno zaduženje.

Skupina svetaca u Južnoj Africi vozila se tri dana, stojeći, kako bi mogla čuti Gospodinova proroka.

Na područnom saboru u Meksiku članovi su spavali na tlu i postili tijekom dana sabora. Potrošili su sav svoj novac kako bi došli na sabor i nisu imali ništa za hranu i prenoćište.

Jedna je obitelj prodala svoj automobil kako bi skupila novac koji su htjeli dati u fond za gradnju hrama.

Druga je obitelj prodala svoj dom kako bi skupila novac za odlazak u hram.

Mnogi vjerni sveti posljednjih dana imaju vrlo malo novca za život, a ipak plaćaju svoje desetine i prinose.

Jedan je brat žrtvovao svoj posao jer je odbio raditi nedjeljom.

U jednom su se ogranku mladi besplatno i dragovoljno odrekli svoga vremena kako bi se brinuli za malu djecu dok su njihovi roditelji pomagali u izgradnji sastajališta.

Mladići i djevojke odriču se ili odgađaju dobre prilike za posao, obrazovanje ili sportove kako bi služili kao misionari.

Moglo bi se iznijeti mnogo više primjera onih koji žrtvuju za Gospodina. Ali mjesto u kraljevstvu našeg Nebeskog Oca vrijedno je svake žrtve koju možemo prinijeti od našeg vremena, talenata, snage, novca i života. Kroz žrtvu možemo zadobiti spoznaju od Gospodina da smo mu prihvatljivi (vidi NiS 97:8).

- Što mislite zašto je naša spremnost da žrtvuujemo povezana s našom pripremljenošću da živimo u Božjoj nazočnosti?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Luka 12:16–34 (gdje je blago, tu je i srce)
- Luka 9:57–62 (žrtvovati da bismo se osposobili za kraljevstvo)
- NiS 64:23; 97:12 (danas je dan žrtve)
- NiS 98:13–15 (oni koji izgube život za Gospodina naći će ga)
- Alma 24 (narod Amonov žrtvuje svoje živote radije nego da prekrši prisegu Gospodinu)

Rad i osobna odgovornost

27. poglavlje

Rad je vječno načelo

- Koja su vam iskustva pokazala važnost rada?

Naš Nebeski Otac i Isus Krist pokazali su nam svojim primjerom i učenjima da je rad važan na nebu i na zemlji. Bog je radio da stvori nebo i zemlju. Učinio je da se mora skupe na jedno mjesto i da se pojavi zemlja. Učinio je da trava, bilje i stabla rastu na zemlji. Stvorio je sunce, mjesec i zvijezde. Stvorio je sve živo u moru i na zemlji. Tad je stavio Adama i Evu u vrt da se brinu o njemu i da imaju vlast nad svim živim bićima. (Vidi Postanak 1:1–28.)

Isus je rekao: »Otac moj neprestano radi, zato i ja radim« (Ivan 5:17). Također je rekao: »Meni treba činiti djela onoga koji me posla« (Ivan 9:4).

Zapovjeđeno nam je da radimo

Rad je bio način života na zemlji od kada su Adam i Eva napuštali Edenski vrt. Gospodin je rekao Adamu: »U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti« (Postanak 3:19). Adam i Eva radili su u polju tako da bi mogli priskrbiti za svoje potrebe i potrebe svoje djece (vidi Mojsije 5:1).

Gospodin je rekao narodu Izraelovu: »Šest dana radi« (Izlazak 20:9).

U ranim danima obnovljene Crkve Gospodin je rekao svecima posljednjih dana: »Evo, ja, Gospod, nisam zadovoljan sa stanovnicima sionskim, jer ima lijencina među njima« (NiS 68:31).

Za učitelje: Nastojte pomoći svakom polazniku razreda ili članu obitelji da sudjeluje u lekcijama. Pojedinci mogu pomoći postavljajući stolice, iznoseći uvodnu ili završnu molitvu, pišući na ploči, glasno čitajući stihove, odgovarajući na pitanja, iznoseći svjedočanstvo ili iznoseći lekciju ukratko.

Prorok Božji je rekao: »Rad treba biti ponovno okrunjen kao vladajuće načelo u životu članstva naše Crkve« (Heber J. Grant, *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 115).

Obiteljska odgovornost

- Koje su neke odgovornosti koje imaju očevi, majke i djeca kako bi održavali dom? Što članovi obitelji mogu učiniti kako bi sudjelovali u radu?

Roditelji rade kako bi priskrbili za fizičku, duhovnu i emocionalnu dobrobit svoje obitelji. Nikada ne smiju očekivati da netko drugi ispunjava ovu odgovornost za njih. Apostol Pavao je napisao: »Ako se tko za svoje, osobito za ukućane, ne brine, zanijekao je vjeru« (1. Timoteju 5:8).

Parovi trebaju tražiti nadahnuće od Gospodina i slijediti savjete proroka kad uspostavljaju pojedinačne odgovornosti. Stvaranje doma gdje se načela evanđelja podučavaju svakodnevno i gdje ljubav i red obiluju jednako je važno kao i brinuti se za temeljne potrebe hrane i odjeće.

Djeca trebaju činiti svoj dio u radu obitelji. Neophodno je da djeca imaju radna zaduženja koja će biti primjerena njihovim sposobnostima. Treba ih pohvaliti za njihove uspjehe. Dobar stav prema radu, navike i vještine uče se kroz uspješna iskustva kod kuće.

Neki se ljudi suočavaju s teškoćama kada se nastoje skrbiti za svoju obitelj. Kronične bolesti, gubitak supružnika, ili dolazak starijeg roditelja može povećati odgovornosti u domu. Naš se Nebeski Otac spominje obitelji u ovakvim situacijama i daje im snagu da obavljaju svoje dužnosti. On će ih uvijek blagosloviti ako traže od njega u vjeri.

Možemo uživati u svojem radu

- Kako naš stav utječe na naš rad?

Nekim je ljudima rad gnjavaža. Drugima je to uzbudljiv dio života. Jedan način kako možemo uživati u svim dobrobitima života jest naučiti voljeti rad.

Ne možemo svi birati kakav ćemo posao raditi. Neki od nas rade mnogo sati samo za osnovne potrebe. Teško je uživati u takvom radu. Ipak, naj sretniji su ljudi naučili uživati u svojem radu, kakav god on bio.

Mi možemo pomoći jedni drugima u svom radu. Najteži teret postaje lagan kad ga netko s nama podijeli.

Naš je stav prema radu veoma važan. Sljedeća priča pokazuje kako je jedan čovjek vidio dalje od svojeg svakodnevnog posla. Putnik je prolazio pored kamenoloma i ugledao trojicu ljudi kako rade. Upitao je svakog čovjeka što radi. Odgovor svakog čovjeka pokazao je drugačiji stav prema istom poslu. »Režem kamen«, odgovorio je prvi čovjek. Drugi je odgovorio: »Zarađujem tri zlatnika na dan.« Treći se čovjek nasmijao i rekao: »Pomažem graditi dom Božji.«

Svakim poštenim radom mi služimo Bogu. Kralj Benjamin, nefijski prorok, rekao je: »Kad služite bližnjemu svojemu, samomu [ste] Bogu svojemu na službu.« (Mosija 2:17). Ako naš rad priskrbljuje samo za potrebe nas i naše obitelji, mi još uvijek pomažemo nekima od Božje djece.

- Kako možemo poboljšati svoj stav o radu?

Bog osuđuje besposlenost

Gospodin nije zadovoljan onima koji su lijeni ili besposleni. Rekao je: »Besposličaru u crkvi nema mjesta ako li se ne obrati i ispravi putove svoje« (NiS 75:29). Također je zapovjedio: »Ne budi besposlen. Jer koji je besposlen, nek ne jede kruha i ne nosi odjeće radnikove« (NiS 42:42).

Od najranijih dana Crkve proroci su podučavali svece posljednjih dana da budu neovisni i samodostatni, te da izbjegavaju besposlenost. Pravi sveci posljednjih dana neće svojom voljom odbaciti od sebe teret vlastitog uzdržavanja. Dok su god sposobni, oni će priskrbljivati sebi i svojim obiteljima za životne potrebe.

Koliko su god sposobni, svi članovi Crkve trebaju prihvatiti odgovornost brige za svoju rodbinu koja se ne može skrbiti za sebe.

- Kako besposlenost utječe na pojedinca, obitelj ili zajednicu?
-

Rad, razonoda i odmor

- Zašto je važno čuvati ravnotežu u životu između rada, razonode i odmora?

Svi mi trebamo naći ispravnu ravnotežu između rada, razonode i odmora. Postoji stara izreka: »Činiti ništa najteži je posao od svih, zato što se čovjek nikada ne može prestati odmarati.« Bez rada odmor i opuštanje nemaju smisla.

Nije samo ugodno i potrebno odmarati se, već nam je i zapovjedbano da se odmaramo u subotnji dan (vidi Izlazak 20:10; NiS 59:9–12). Ovaj dan odmora nakon svakih šest dana rada donosi osvježenje za dane koji slijede. Gospodin je također obećao »puninu zemlje« onima koji poštuju subotnji dan (vidi NiS 59:16–20; vidi i 24. poglavlje u ovoj knjizi).

Tijekom drugih dana u tjednu, osim rada, možemo provoditi vrijeme poboljšavajući svoje talente te uživajući u svojim hobijima, razonodi ili drugim aktivnostima koje će nas osvježiti.

- Što možemo učiniti kako bismo održavali dobru ravnotežu između rada, razonode i odmora? Kako roditelji mogu pomoći djeci da održe tu ravnotežu?

Blagoslovi rada

- Koji su neki blagoslovi koji dolaze od poštenog rada?

Bog je objavio Adamu: »U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti« (Postanak 3:19). Osim što je to vremenit zakon, to je bio zakon za spasenje Adamove duše. Ne postoji stvarna podjela između duhovnog, umnog i fizičkog rada. Rad je neophodan svakome od nas radi rasta, razvijanja karaktera i mnogih zadovoljstava koje besposličari ne poznaju.

Predsjednik David O. McKay je rekao: »Shvatimo da je povlastica rada dar, da je moć rada blagoslov, te da je ljubav prema radu uspjeh« (*Pathways to Happiness* [1957], 381).

»Ljudi jesu da bi radost imali« (2. Nefi 2:25). Rad je ključ za potpunu radost u Božjem naumu. Ako smo pravedni, vratit ćemo se živjeti s našim Nebeskim Ocem, i imat ćemo mnogo posla. Dok postavjemo

poput njega, naš će rad postati poput njegovog rada. Njegov je rad »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39).

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Mojsije 4:23–25 (Adamu je rečeno da će raditi cijeli svoj život za svoju hranu)
- NiS 56:16–17 (Bog upozorava bogate i siromašne protiv pohlepe, zavisti i lijenosti)
- NiS 58:26–29 (ljudi se trebaju brižljivo zauzimati za ono što je dobro)
- Matej 25:14–30 (usporedba o talentima)
- Efežanima 4:28 (ne kradi više, nego radije radi)
- 1. Solunjanima 4:11–12 (radi svojim vlastitim rukama)
- 2. Nefi 5:17 (Nefi je podučavao svoj narod da radi i da bude marljiv)

Služenje

28. poglavlje

Kako možemo služiti

- Razmislite o načinima na koje su ljudi služili vama i članovima vaše obitelji.

Isus je rekao: »Ja sam među vama kao poslužnik« (Luka 22:27). Kao pravi sljedbenici Isusa, mi također moramo služiti drugima.

Služenje znači pomagati drugima koji trebaju pomoć. Kršćansko služenje nastaje iz istinske ljubavi prema Spasitelju, te ljubavi i brige za one za koje nam on daje mogućnosti i upute da im pomognemo. Ljubav je više nego samo osjećaj; kada volimo druge, želimo im pomoći.

Svi mi moramo biti spremni služiti, bez obzira na naš prihod, dob ili socijalni položaj. Neki ljudi vjeruju da samo siromašni i ponizni trebaju služiti. Drugi ljudi misle da samo bogati trebaju pružati službu. Ali Isus je drugačije podučavao. Kad je majka njegova dva učenika zatražila od njega da izrazi počast njezinim sinovima u svojem kraljevstvu, Isus je odgovorio: »Tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužnik! A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga« (Matej 20:26–27).

Ima mnogo načina na koje se može služiti. Možemo pomoći drugima ekonomski, socijalno, fizički i duhovno. Na primjer, možemo podijeliti hranu i druge potrepštine s onima koji ih trebaju. Možemo pomoći potrebitima dajući darežljive posne prinose. Možemo biti prijatelji novopridošloj osobi. Možemo posaditi vrt starijoj osobi ili se brinuti za nekoga tko je bolestan. Možemo podučavati nekoga tko treba istinu ili utješiti nekoga tko tuguje.

Možemo činiti mala ili velika djela služenja. Nikada ne smijemo propustiti pomoći nekome zato što nismo u mogućnosti učiniti nešto veliko. Udovica je ispričala o dvoje djece koje joj je došlo

na vrata nedugo nakon što se doselila u novi grad. Djeca su joj donijela košaru s ručkom i bilješkom na kojoj je pisalo: »Ako trebate nekoga da vam obavlja sitne poslove, pozovite nas.« Udovica se obradovala toj maloj ljubaznosti i nikada je nije zaboravila.

Međutim, ponekad moramo mnogo žrtvovati da bismo pomogli nekome. Spasitelj je dao svoj život služeći nama.

- Razmislite o ljudima u svojoj obitelji ili zajednici koji su u ekonomskoj, socijalnoj, fizičkoj ili duhovnoj potrebi. Razmislite o tome što možete učiniti kako biste im služili.

Zašto Spasitelj želi da služimo drugima

- Zašto Gospodin želi da služimo drugima?

Kroz služenje muškaraca i žena, dječaka i djevojčica, izvodi se Božje djelo. Predsjednik Spencer W. Kimball je objasnio: »Bog nas primjećuje i on bdije nad nama. Ali obično kroz druge ljude zadovoljava naše potrebe« (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82).

Tijekom svojeg života svi mi ovisimo o pomoći drugih. Dok smo bili mala djeca, naši su nas roditelji hranili, odijevali i brinuli se za nas. Bez te brige mi bismo umrli. Kad smo odrasli, drugi su nas ljudi podučili vještinama i stavovima. Mnogi su od nas trebali medicinsku brigu tijekom bolesti ili novac u financijskoj krizi. Neki od nas traže od Boga da blagoslovi ljude koji pate, a ne čine ništa za njih. Moramo se sjetiti da Bog djeluje kroz nas.

Kada pomažemo jedni drugima, mi služimo Bogu. Kralj Benjamin, veliki kralj iz vremena Mormonove knjige, podučio je svoj narod ovom načelu svojim načinom života. Služio im je cijeli svoj život, zarađujući za svoj život umjesto da ga uzdržava narod. U nadahnu-toj propovijedi objasnio je zašto je volio služiti, govoreći:

»Kad služite bližnjemu svojem, samomu [ste] Bogu svojem na službu. ...

Ako li se ja, koga svojim kraljem nazivate, trudim služiti vama, zar se ne morate i vi potruditi da jedan drugomu služite?« (Mosija 2:17–18).

- Što možemo učiniti kako bismo bili spremni zadovoljiti potrebe drugih?

Mi primamo blagoslove kroz služenje

- Koje blagoslove primamo kroz služenje drugima?

Kad služimo drugima stječemo važne blagoslove. Kroz služenje mi povećavamo svoju sposobnost da volimo. Postajemo manje sebični. Dok razmišljamo o problemima drugih, naši se vlastiti problemi čine manje ozbiljnima. Moramo služiti drugima kako bismo stekli vječni život. Bog je rekao da oni koji žive s njim moraju voljeti njegovu djecu i služiti im (vidi Matej 25:34–40).

Kada razmislimo o životu ljudi koji nesebično služe, možemo vidjeti da primaju više nego što daju. Jedna takva osoba bio je svetac posljednjih dana koji se zvao Paul, koji je izgubio obje noge u nesreći. Neki bi ljudi postali ogorčeni i beskorisni, ali Paul je umjesto toga odabrao misliti na druge. Naučio je zanat i zaradio dovoljno novaca da kupi kuću. Ondje su on i njegova žena uredili sobe za mnogu neželjenu djecu beskućnike. Neka su od njih bila teško hendikepirana. Sve do svoje smrti 20 godina kasnije on je služio ovoj djeci i drugima. Zauzvrat je bio veoma voljen, i njegove su se misli odvrćale od njegovih sakatih nogu. Postao je blizak Gospodinu.

Predsjednik Spencer W. Kimball je rekao: »Mi postajemo samostaljniji kada služimo drugima – doista, lakše je ‘naći’ sebe jer ima toliko mnogo više toga u nama za naći!« (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 85–86).

Mogućnosti za služenje

Neki od nas služe samo onima s kojima volimo biti, a izbjegavamo sve druge. Međutim, Isus nam je zapovjedio da volimo sve ljude i služimo im. Postoji mnogo mogućnosti za služenje (vidi Mosija 4:15–19).

Možemo služiti članovima svoje obitelji. Muževi i žene trebali bi biti svjesni uzajamnih potreba. Roditelji trebaju služiti svojoj djeci ne samo hraneći ih i odijevajući ih, već i podučavajući ih te se

igrajući i radeći s njima. Djeca mogu služiti pomažući u kućanskim poslovima, te pomažući braći i sestrama.

Muževi i žene trebaju služiti i pomagati jedni drugima. Oni mogu pomagati jedan drugome brinuti se za djecu, i mogu podržavati jedan drugoga u svojim osobnim interesima i ciljevima. Majka i otac mogu se žrtvovati kako bi poslali dijete na misiju. Stariji dječak može utješiti mlađu sestru koja se boji mraka ili joj može pomoći da nauči čitati. Naši su nam proroci rekli da je obitelj najvažnija jedinica društva. Moramo dobro služiti svojim obiteljima (vidi Mosija 4:14–15).

Imamo mnogo mogućnosti za služenje susjedima, prijateljima, čak i strancima. Ako susjed ima teškoća sa skupljanjem ljetine prije oluje, možemo pomoći. Ako je majka bolesna, možemo paziti na njezinu djecu ili pomoći u kućanskim poslovima. Ako se mladić udaljuje od Crkve, možemo ga dovesti natrag. Ako se nekom djetetu rugaju, možemo se sprijateljiti s njim i uvjeriti druge da budu ljubazni. Ne moramo poznavati ljude kojima služimo. Moramo tražiti načine da služimo što većem broju djece našeg Nebeskog Oca.

Ako imamo posebne talente, trebamo ih koristiti za služenje drugima. Bog nas blagoslivlja talentima i sposobnostima kako bi nam pomogao poboljšati živote drugih.

Imamo mogućnosti služenja u Crkvi. Jedna je svrha organizacije Crkve dati nam mogućnosti da pomažemo jedni drugima. Članovi Crkve služe vršeći misionarsko djelo, prihvaćajući zaduženja vodstva, posjećujući druge članove Crkve, podučavajući razrede i vršeći druge poslove u Crkvi. U Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana ne postoji profesionalno svećeništvo, stoga obični članovi obavljaju sve aktivnosti u Crkvi.

- Kako možemo posvetiti dovoljno vremena svojoj obitelji, čak i uz mnoge prilike da služimo u Crkvi i u zajednici?

Isus Krist je savršen primjer služenja

- Koje su neke od vaših najdražih priča iz Svetih pisama u kojima Spasitelj postavlja primjer služenja?

Za učitelje: Kada iznosimo svoje svjedočanstvo o Isusu Kristu, mi pozivamo utjecaj Duha Svetoga. Dok se pripremate i podučavate, često tražite načine da možete posvjedočiti o Spasitelju i pozvati one koje podučavate da učine isto.

Spasitelj nam je dao savršen primjer služenja. Objasnio je da nije došao na zemlju da mu se služi, već da služi i dade svoj život za nas (vidi Matej 20:28).

Isus Krist nas sve voli više nego što možemo razumjeti. Kad je bio na zemlji služio je siromašnima, neukima, grešnicima i prezrenima. Podučavao je evanđelju sve one koji su htjeli slušati, nahranio je gomile gladnih ljudi koji su ga došli čuti, iscjeljivao je bolesne i uzdizao mrtve.

On je Stvoritelj zemlje i naš Spasitelj, a ipak je učinio mnogo poniznih djela služenja. Neposredno prije svojeg raspeća sastao se sa svojim učenicima. Nakon što ih je podučio, uzeo je posudu s vodom i ručnik, te je oprao njihove noge (vidi Ivan 13:4–10; vidi i sliku u ovom poglavlju). U ono je vrijeme pranje posjetiteljevih nogu bio znak počasti i to je obično činio sluga. Isus je to učinio kao primjer ljubavi i služenja. Kada spremno služimo drugima u duhu ljubavi, postajemo više poput Krista.

- Što možemo naučiti iz Spasiteljevog primjera služenja?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Mosija 2 (poduka kralja Benjamina o služenju)
- NiS 81:5 (pomagati, uzdizati, jačati)
- Kološanima 3:23–24 (služiti drugima kao što biste služili Gospodinu)
- Alma 17–18 (Amon je služio kralju)
- Galaćanima 5:13 (služiti jedni drugima s ljubavlju)

Gospodnji zakon o zdravlju

29. poglavlje

Naša su tijela Božji hramovi

Jedan od najvećih blagoslova koje smo primili kad smo došli na zemlju bio je fizičko tijelo. Potrebno nam je fizičko tijelo da bismo postali poput našeg Nebeskog Oca. Naša su tijela toliko važna da ih Gospodin naziva Božjim hramovima (vidi 1. Korinćanima 3:16–17; 6:19–20). Naša su tijela sveta.

Zato što su naša tijela važna, naš Nebeski Otac želi da se dobro brijemo za njih. On zna da možemo biti sretniji i bolji ljudi ako smo zdravi. Duh Sveti može biti s nama ako su naša tijela i umovi čisti. Naš Otac zna da se suočavamo s iskušenjima da se prema našim tijelima ne odnosimo mudro ili da uzimamo štetne stvari. Iz tog nam je razloga rekao što je dobro za naše zdravlje, a što je loše. Mnogo toga što nam je Bog dao vezano za dobro zdravlje nalazi se u Nauku i savezima 89. Ova se objava naziva Riječ mudrosti.

Moramo poštivati Riječ mudrosti kako bismo bili dostojni ući u hram. Ne poštujemo li Riječ mudrosti, Gospodinov se Duh udaljava od nas. Oskvrnemo li »hram Božji«, a to je naše tijelo, štetimo sebi fizički i duhovno.

Zapovjedbena nam je da ne uzimamo određene stvari u svoje tijelo

- Što nam je Gospodin zapovjedio da ne uzimamo u svoje tijelo?

Gospodin nam zapovijeda da ne uzimamo vino i žestoka pića, to jest pića koja sadrže alkohol. Prvo predsjedništvo je podučilo da žestoka pića često donose okrutnost, siromaštvo, bolest i pošast u dom. Ona su često uzrok nepoštenja, gubitka čistoće i zdravog rasuđivanja. Ona su prokletstvo svima koji ih piju. (Vidi »Message of the First

Presidency«, *Improvement Era*, studeni 1942, 686.) Trudnice koje piju mogu uzrokovati fizička i mentalna oštećenja svoje djece. Mnoge automobilske nesreće svake godine uzrokuju ljudi koji piju alkohol.

Gospodin nam je rekao da »duhan nije za tijelo« (NiS 89:8). On je štetan za naše tijelo i naš duh. Ne smijemo pušiti ni cigarete ni cigare, niti žvakati duhan. Znanstvenici su dokazali da duhan uzrokuje mnoge bolesti i može naškoditi nerođenoj djeci.

Gospodin također savjetuje da ne pijemo vruće napitke (vidi NiS 89:9). Crkveni vođe su rekli da se misli na kavu i čaj, koji sadrže štetne tvari. Trebamo izbjegavati sva pića koja sadrže štetne tvari.

Ne smijemo koristiti droge, osim ako su to neophodni lijekovi. Neke su droge štetnije od alkohola i duhana (koji su također droge). Oni koji zlouporabljaju droge trebaju tražiti pomoć, moliti se za snagu i savjetovati se sa svojim biskupom kako bi se mogli potpuno pokajati i postati čisti.

Moramo izbjegavati sve što je štetno za naša tijela. Ne smijemo uzimati nikakve tvari koje izazivaju naviku. Također trebamo izbjegavati previše jesti. Riječ mudrosti ne govori nam sve što trebamo izbjegavati ili uzimati, ali nam daje smjernice. Ona je koristan vremeniti zakon. Ona je također vrijedan duhovan zakon. Živeći Riječ mudrosti mi postajemo duhovno snažniji. Pročišćavamo svoje tijelo tako da Duh Gospodnji može boraviti u nama.

- Koje su neke stvari što se posebno ne spominju u Riječi mudrosti, a koje trebamo izbjegavati?

Podučeni smo da su određene tvari dobre za naše tijelo

- U skladu s Riječju mudrosti, koje su neke stvari za koje Gospodin kaže da su dobre za nas?

Voće, povrće i zdrave biljke su dobri za nas. Trebamo ih koristiti s mudrošću i zahvaljivanjem.

Za učitelje: Zapisivanje popisa može pobuditi zanimanje i pomoći učenicima da usmjere svoju pažnju. Dok polaznici razreda ili članovi obitelji raspravljaju o tvarima koje je Gospodin zapovjedio da ne uzimamo u svoja tijela, možete zamoliti nekoga da napiše njihove odgovore na ploču ili na veliki komad papira. Možete učiniti isto kada budu raspravljali o tvarima koje su zdrave za tijelo.

Meso ptica i životinja također nam je dano za hranu. Međutim, meso trebamo jesti štedljivo (vidi NiS 49:18; 89:12). Riba je također dobra za jesti.

Žitarice su dobre za nas. Pšenica je posebno dobra za nas.

- Kako vas je korištenje ovih stvari blagoslovilo?

Rad, odmor i vježbanje su važni

- Kakve veze rad, odmor i vježbanje imaju s Gospodnjim zakonom o zdravlju?

Osim Nauka i saveza 89, i drugi nam stihovi govore o tome kako možemo biti zdravi. Kažu nam: »Kanite se besposlice, kanite se nečistoće... kanite se spavanja većma nego što je potrebno, liježite rano u postelju da umorni ne budete, dižite se rano da tijela vaša i duh vaš svježi budu« (NiS 88:124). Također nam je rečeno: »Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao« (Izlazak 20:9). Gospodin nam savjetuje da ne radimo više nego što imamo snage (vidi NiS 10:4).

Prorok posljednjih dana nam je rekao da trebamo održavati svoja tijela zdravima. Savjetovao je: »Hranjivi obroci, redovita vježba i prikladan san neophodni su za snažno tijelo, baš kao što dosljedno proučavanje Svetih pisama i molitva jačaju um i duh« (Thomas S. Monson, Conference Report, listopad 1990, 60; ili *Ensign*, studeni. 1990, 46).

Blagoslovi obećani za življenje Gospodnjeg zakona o zdravlju

- Koji nam blagoslovi dolaze dok poštujemo Riječ mudrosti?

Naš nam je Nebeski Otac dao zakone o zdravlju da nas poduče kako se trebamo brinuti za svoje tijelo. Sveta pisma nam govore o Božjim zakonima: »Nikakve vremenite zapovijedi ... ne dadoh, jer zapovijedi su moje duhovne« (NiS 29:35). To znači da su njegove zapovijedi u svezi našeg fizičkog stanja za našu duhovnu dobrobit.

Kada obdržavamo Gospodnji zakon o zdravlju i poštujemo njegove ostale zapovijedi, Gospodin obećava da će nas blagosloviti fizički i duhovno.

U odnosu na fizičko tijelo obećano nam je dobro zdravlje. Kao rezultat tog dobrog zdravlja »trčat će[mo], a neće[mo] se zamarati, i hodat će[mo], a neće[mo] malaksati« (NiS 89:20). Ovo je veliki blagoslov, ali duhovni blagoslovi koje nam je obećao još su veći od fizičkih.

Gospodin nam obećava da ćemo »naći... mudrost i veliko blago spoznaje, to jest, blago skriveno« (NiS 89:19). Bit ćemo podučeni važnim istinama po Duhu Svetom kroz objavu. Predsjednik Boyd K. Packer je podučavao: »Naše je fizičko tijelo oruđe našeg duha. U toj čudesnoj objavi Riječi mudrosti rečeno nam je da čuvamo svoje tijelo slobodnim od nečistoća koje mogu narušiti, čak i uništiti ona nježna fizička osjetila koja su povezana s duhovnom komunikacijom. Riječ mudrosti ključ je osobne objave« (Conference Report, listopad 1989, 16; ili *Ensign*, studeni 1989, 14).

Gospodin također obećava da će nas anđeo zatornik mimoići. Predsjednik Heber J. Grant je rekao: »Ako vi i ja želimo blagoslove života, zdravlja, poletnosti tijela i uma; ako želimo da nas anđeo zatornik mimoide, kao što je to učinio u dane djece Izraelove, moramo poštivati Riječ mudrosti; tad je Bog obavezan, i blagoslovi će nam doći« (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 192).

- Kako možemo pomoći djeci i mladima da razumiju vječan značaj Riječi mudrosti?
- Što možemo učiniti kako bismo pomogli članovima obitelji ili prijateljima koji imaju teškoća u poštivanju Riječi mudrosti?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Suci 13:13–14; Izreke 20:1; Izaija 5:11–12; Daniel 1 (izbjegavati žestoka pića)
- NiS 59:16–20 (ono što je iz zemlje za dobrobit čovjeka)
- Izreke 23:20–21 (upozorenje protiv pijanstva, nezasitnosti i lijenosti)
- NiS 136:24 (prestati s pijanstvom)

Čista ljubav

30. poglavlje

Što je čista ljubav?

- Kako biste definirali čistu ljubav?

Spasitelj život odražava njegovu čistu ljubav za sve ljude. On je čak dao svoj život za nas. To je ta čista ljubav koju Spasitelj Isus Krist ima. On nam je zapovjedio da volimo jedni druge kao što on voli nas. Sveta pisma nam kažu da čista ljubav dolazi iz čistog srca (vidi 1. Timoteju 1:5). Mi imamo čistu ljubav kada iz srca iskažemo istinsku brigu i sućut prema svojoj svojoj braći i sestrama.

Čista ljubav je najveća od svih vrlina

Prorok Mormon nam kaže: »Prionite, dakle, uz ljubav, koja je od svega najveća, jer sve ima prestati – no, ljubav je čista Kristova ljubav, a ona traje dovijeka« (Moroni 7:46–47; vidi i 1. Korinćanima 13; 2. Nefi 26:30; Moroni 7:44–45, 48).

Spasitelj nam je dao svoj primjer koji možemo slijediti. On je bio Božji Sin. Imao je savršenu ljubav i pokazao nam je kako voljeti. Svojim nam je primjerom pokazao da su duhovne i fizičke potrebe naših bližnjih jednako važne kao i naše. Prije nego što je dao svoj život za nas, rekao je:

»Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!

Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje« (Ivan 15:12–13).

Govoreći s Gospodinom, Moroni je rekao:

»Sjećam se kako ti reče da ljubiš svijet, te život polažeš za svijet. ...

I evo, znadem da je ljubav koju si imao prema sinovima ljudskim dobrohotnost. Stoga, ne budu li ljudi imali dobrohotnosti, ne mogu

oni baštiniti mjesto koje ti pripravi u stanovima Oca svojega« (Eter 12:33–34).

Možda neće biti potrebno da damo svoj život kao što je to Spasitelj učinio. Ali možemo imati čistu ljubav ako učinimo njega središtem svojeg života i slijedimo njegov primjer i učenja. Poput Spasitelja, mi također možemo blagosloviti živote svoje braće i sestara ovdje na zemlji.

- Zašto je čista ljubav najveća od svih vrlina?

Čista ljubav uključuje davanje bolesnima, izmučenima i siromašnima

Spasitelj nam je dao mnoga učenja u obliku priča ili usporedbi. Usporedba o dobrom Samarijancu podučava nas da trebamo davati onima u potrebi, bez obzira jesu li nam prijatelji ili ne (vidi Luka 10:30–37; vidi i James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. izdanje [1916], 430–432). U usporedbi Spasitelj govori da je čovjek putovao prema drugom gradu. Na putu su ga napali razbojnici. Ukrali su mu odjeću i novac i pretukli ga, ostavivši ga napola mrtvoga. Došao je svećenik, ugledao ga i prošao pored njega. Onda je čuvar u hramu naišao, pogledao ga i nastavio put. Međutim je Samarijanac, kojega su Židovi prezirali, naišao i kad je ugledao čovjeka sažalio se (vidi sliku u ovom poglavlju). Klečeći pored njega, dobri mu je Samarijanac zavio rane i poveo ga na magarcu u gostionicu. Platilo je gostioničaru da se brine o čovjeku dok se ne oporavi.

Isus je podučavao da trebamo davati hranu gladnima, zaklon onima koji ga nemaju i odjeću siromašnima. Kada posjećujemo bolesne i one koji su u tamnici, to je kao da sve to činimo njemu. On nam obećava da ćemo, budemo li činili sve to, baštiniti njegovo kraljevstvo. (Vidi Matej 25:34–46.)

Ne smijemo nastojati prosuđivati zaslužuje li netko našu pomoć ili ne (vidi Mosija 4:16–24). Ako smo se pobrinuli najprije za potrebe svoje obitelji, tad moramo pomoći onima koji trebaju pomoć. Na taj ćemo način biti poput našeg Oca na Nebu, koji čini da kiša pada i na pravedne i na nepravedne (vidi Matej 5:44–45).

Predsjednik Thomas S. Monson nas je podsjetio da postoje oni koji trebaju više od materijalnih stvari:

»Postavimo si sljedeća pitanja: 'Jesam li danas učinio nešto dobro u svijetu? Jesam li pomogao nekome u potrebi?' [*Hymns*, no. 223]. To je formula za sreću! To je recept za zadovoljstvo, za unutarnji mir – da osjećamo nadahnutu zahvalnost prema drugom čovjeku.

Naše su prilike da damo nešto od sebe uistinu beskrajne, no one mogu i nestati. Postoje srca koja treba usrećiti. Postoje ljubazne riječi koje treba izreći. Postoje darovi koje treba dati. Postoje djela koja treba učiniti. Postoje duše koje treba spasiti« (Conference Report, listopad 2001, 72; ili *Ensign*, studeni 2001, 60).

- U usporedbi o dobrom Samarijancu, kako biste opisali one koji su prošli pored ozlijeđenog čovjeka? Kako biste opisali Samarijanca? Na koje načine možemo primijeniti poruku ove usporedbe u svojem životu?

Čista ljubav dolazi iz srca

- Kako možemo voljeti ljude unatoč njihovim grijesima i manama?

Čak i kad dajemo onima u potrebi, osim ako ne osjećamo sućut za njih, nemamo čistu ljubav (vidi 1. Ivanova 3:16–17). Apostol Pavao je podučavao da smo, kada imamo čistu ljubav, ispunjeni dobrim osjećajima prema svim ljudima. Strpljivi smo i ljubazni. Ne hvališemo se niti smo oholi, sebični ili grubi. Kada imamo čistu ljubav, ne sjećamo se zla koje su drugi počinili niti se radujemo u tome. Niti činimo dobro samo zato što nam to daje korist. Umjesto toga, mi dijelimo radost onih koji žive prema istini. Kada imamo čistu ljubav odani smo, vjerujemo u najbolje u drugima i ljubazni smo prema njima. Sveta pisma podučavaju da »ljubav nigda ne prestaje«. (Vidi 1. Korinćanima 13:4–8.)

Spasitelj nam je bio primjer toga što osjećati prema drugima i kako se odnositi prema njima. Prezirao je opačinu, ali je volio grešnike unatoč njihovim grijesima. Osjećao je sućut prema djeci, starijim ljudima, siromašnima i onima u potrebi. Imao je tako veliku ljubav da je mogao preklinjati našeg Nebeskog Oca da oprostí vojnicima koji su zabijali čavle u njegove ruke i noge (vidi

Luka 23:34). Podučio nas je da ako ne oprostimo drugima, naš Nebeski Otac neće oprostiti nama (vidi Matej 18:33–35). Reкао je: »A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone... Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu ćete plaću imati?« (Matej 5:44, 46). Moramo naučiti osjećati prema drugima kao što je Isus osjećao.

Razvijanje vrline čiste ljubavi

- Kako možemo više osjećati čistu ljubav?

Jedan način kako možemo osjećati čistu ljubav je proučavajući život Isusa Krista i obdržavajući njegove zapovijedi. Možemo proučavati ono što je on činio u određenim situacijama i činiti isto kad se nađemo u sličnoj situaciji.

Drugo, kada nemamo osjećaje čiste ljubavi, možemo se moliti da ih zadobijemo. Mormon nas potiče: »Molite se Ocu svom odlučnošću srca da se onom ljubavlju ispunite kojom on obdari prave sljedbenike Sina svojega Isusa Krista.« (Moroni 7:48).

Treće, možemo naučiti voljeti sebe, što znači da razumijemo svoju pravu vrijednost kao djeca našeg Nebeskog Oca. Spasitelj je podučavao da moramo voljeti druge *kao što volimo sebe* (vidi Matej 22:39). Da bismo voljeli sami sebe, moramo imati poštovanje prema sebi i povjerenja u sebe. To znači da moramo biti poslušni načelima evanđelja. Moramo se pokajati za bilo kakva nedjela. Moramo oprostiti sami sebi nakon što smo se pokajali. Zavoljet ćemo sebe više ako osjetimo duboko, utješno uvjerenje da nas Spasitelj doista voli.

Četvrto, možemo izbjegavati misliti da smo bolji od drugih ljudi. Možemo imati strpljivosti prema njihovim manama. Joseph Smith je rekao: »Čim se više približimo svojem Nebeskom ocu, tim smo više skloniji sa sažaljenjem gledati na duše koje propadaju; osjećamo

Za učitelje: Pod naslovom »Razvijanje vrline čiste ljubavi« svaki od prva četiri odlomka podučava jedan način kako možemo više osjećati čistu ljubav. Ako okruženje omogućuje raspravu u malim grupama, razmotrite podijeliti polaznike razreda ili članove obitelji u grupe od četvero ljudi. Dodijelite jedan od četiri odlomka svakom članu svake grupe. Zatražite od sudionika da pojedinačno prouče dodijeljene odlomke. Zatražite da se sjetе primjera iz života ljudi koje poznaju ili ljudi u Svetim pismima koji predočavaju način na koji možemo osjećati čistu ljubav. Tada zatražite da međusobno podijele svoje primjere u svojim grupama.

da ih želimo dignuti na svoja ramena i odbaciti njihove grijehе iza sebe« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 428–429).

U Mormonovoj knjizi čitamo o Enošu, mladiću koji je želio znati da su mu grijesi oprošteni. On nam kaže:

»I duša mi ogladnje. I klekoh pred Tvorcem svojim, i zavapih mu žarkom molitvom i prošnjom za dušu svoju. I cijeli dan vapih k njemu; da, i kad pade noć ja još uvijek glas svoj dizah uvis da dosegne nebesa.

I dođe glas k meni govoreći: Enoše, grijesi su ti oprošteni i bit ćeš blagoslovljen« (Enoš 1:4–5).

Gospodin je objasnio Enošu da su mu zbog njegove vjere u Krista grijesi oprošteni. Kad je Enoš začuo ove riječi, više se nije brinuo za sebe. Znao je da ga Gospodin voli i da će ga blagosloviti. Umjesto toga, počeo je osjećati zabrinutost za dobrobit svojih prijatelja i rodbine, Nefijaca. Izlio je cijelu svoju dušu Bogu za njih. Gospodin je odgovorio i rekao da će oni biti blagoslovljeni u skladu sa svojom vjernošću u obdržavanju zapovijedi koje su im već bile dane. Enoševa se ljubav uvećala još više nakon ovih riječi, pa se pomolio s velikom dugotrajnom ustrajnošću za Lamance, koji su bili neprijatelji Nefijaca. Gospodin mu je ispunio želje, i on je proveo ostatak svojeg života nastojeći spasiti duše Nefijaca i Lamanaca. (Vidi Enoš 1:6–26.)

Enoš je bio toliko zahvalan za Gospodinovu ljubav i oprost da je svojevoljno proveo ostatak svog života pomažući drugima da prime isti dar. Enoš je doista osjećao čistu ljubav. Mi možemo također. Zapravo moramo, kako bismo baštinili mjesto koje je pripremljeno za nas u kraljevstvu našeg Oca.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Kološanima 3:12–14 (čista je ljubav veza savršenstva)
- Alma 34:28–29 (naše su molitve uzaludne ako ne postupamo s čistom ljubavlju)
- 1. Korinćanima 12:29–13:3 (definicija čiste ljubavi)
- NiS 121:45–46 (budimo puni čiste ljubavi prema svim ljudima)

Poštenje

31. poglavlje

Poštenje je načelo spasenja

- Kakvo bi društvo bilo kad bi svi bili savršeno poštteni?

Trinaesti članak vjere kaže: »Vjerujemo u poštenje.« Mormonova knjiga nam govori o grupi ljudi koji se »odlikovahu ... revnošću prema Bogu, a i prema ljudima. Jer bijahu oni savršeno poštteni i ispravni u svemu. I bijahu postojani u vjeri u Krista sve do svršetka« (Alma 27:27). Zbog svojeg su poštenja ovi ljudi bili zapaženi od svoje braće i od Boga. Važno je naučiti što je poštenje, kako smo iskušani da budemo nepoštteni i kako možemo prevladati to iskušenje.

Potpuno poštenje je potrebno za naše spasenje. Predsjednik Brigham Young je rekao: »Ako prihvatimo spasenje pod uvjetima koji su nam ponuđeni, moramo biti poštteni u svakoj misli, u našim razmišljanjima, u našim prebiranjima, u našim privatnim krugovima, u našim poslovima, u našim izjavama i u svakom našem djelu u životu« (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 293).

Bog je pošten i pravičan u svemu (vidi Alma 7:20). Mi također moramo biti poštteni u svemu kako bismo postali poput njega. Brat Jaredov je posvjedočio: »Da, Gospode, znadem da... si ti Bog istinit i ne možeš lagati« (Eter 3:12). Nasuprot tome, davao je lažac. Zapravo, on je otac laži (vidi 2. Nefi 9:9). »Oni koji odaberu varati, lagati, obmanjivati i krivo predstavljati postaju njegovi robovi« (Mark E. Petersen, Conference Report, listopad 1971, 65; ili *Ensign*, prosinac 1971, 73).

Poštteni ljudi vole istinu i pravdu. Oni su poštteni u svojim riječima i djelima. Oni ne lažu, ne krađu i ne varaju.

Lagati je nepošteno

Laganje je namjerno obmanjivanje drugih. Iznošenje lažnog svjedočanstva jedan je oblik laganja. Gospodin je dao ovu zapovijed djeci Izraelovoj: »Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga« (Izlazak 20:16). Isus je također podučavao ovo kad je bio na zemlji (vidi Matej 19:18). Postoje mnogi drugi oblici laganja. Kada govorimo neistine krivi smo za laganje. Možemo namjerno obmanjivati druge gestom ili pogledom, šutnjom, ili govorenjem djelomične istine. Kad god na bilo koji način navodimo ljude da vjeruju nešto što nije istina, nismo poštenu.

Gospodinu nije drago takvo nepoštenje, a mi ćemo odgovarati za svoje laži. Sotona želi da vjerujemo kako je u redu lagati. On kaže: »Da, lažite malo... nema u tomu nikakva zla« (2. Nefi 28:8). Sotona nas potiče da opravdavamo sami sebi svoje laži. Poštenu će ljudi prepoznati Sotonina iskušenja i govorit će cijelu istinu, čak i ako je to na njihovu štetu.

Krasti je nepošteno

Isus je podučavao »Ne ukradi« (Matej 19:18). Krađa je uzimanje nečega što nam ne pripada. Kada bez dozvole uzimamo nešto što pripada nekome drugome, ili prodavaonici ili zajednici, mi krademo. Uzimanje proizvoda ili zaliha od poslodavca je krađa. Kopiranje glazbe, filmova, slika ili pisanog teksta bez dozvole vlasnika autorskih prava je nepošteno i to je oblik krađe. Prihvatanje više ostatka novca kod plaćanja ili robe nego što je potrebno također je nepošteno. Uzimanje bilo čega više nego što nam pripada je krađa.

Varati je nepošteno

Varamo kada dajemo manje nego što dugujemo, ili kad primimo nešto što ne zaslužujemo. Neki zaposlenici varaju svoje poslodavce ne radeći puno radno vrijeme, a ipak prihvaćaju punu plaću. Neki

Za učitelje: Ovo poglavlje sadrži tri odjeljka koji opisuju oblike nepoštenja: laganje, krađu i varanje. Možete razmotriti da podijelite polaznike razreda ili članove obitelji u tri grupe. Dodijelite svakoj grupi jedan od ova tri odjeljka. Zatražite od osoba u svakoj grupi da potihno pročitaju dodijeljeni im odjeljak i razmotre oblike nepoštenja opisane u tom odjeljku. Tada raspravite o odjeljcima kao razred ili kao obitelj. Upitajte kako možemo biti poštenu u svakoj opisanoj situaciji.

poslodavci nisu poštteni prema svojim zaposlenicima; plaćaju im manje nego što bi trebali. Sotona kaže: »Okoristite se drugim zbog riječi njegovih, jamu svomu bližnjemu iskopaj« (2. Nefi 28:8). Iskorištavanje druge osobe je oblik nepoštenja. Pružanje slabije usluge ili proizvoda je varanje.

Ne smijemo opravdavati svoje nepoštenje

- Što nam se događa duhovno kada opravdavamo svoje nepoštenje?

Ljudi koriste mnoge izgovore za nepoštenje. Ljudi lažu kako bi se zaštitili i kako bi drugi mislili dobro o njima. Neki se opravdavaju zbog krađe misleći da zaslužuju ono što su uzeli, da namjeravaju to vratiti, ili im je potrebno više nego vlasniku. Neki varaju kako bi dobili bolje ocjene u školi ili zato što »svi to rade« ili kako bi izravnali račune.

Ovi i mnogi drugi izgovori daju se kao razlozi nepoštenja. Za Gospodina ne postoje prihvatljivi razlozi. Kada se opravdavamo, mi varamo sami sebe i Duh Božji prestaje biti s nama. Postajemo sve više i više nepravedni.

Možemo biti potpuno poštteni

- Što znači biti potpuno pošten?

Da bismo postali potpuno poštteni, moramo pažljivo promotriti svoj život. Ako postoje načini na koje smo i najmanje nepošteni, odmah se moramo pokajati.

Kad smo posve poštteni, ne može nas se iskvartiti. Odani smo svakom povjerenju, dužnosti, dogovoru ili savezu, čak i ako nas to košta novca, prijatelja, ili našeg života. Tada se možemo suočiti s Gospodinom, samim sobom i drugima bez srama. Predsjednik Joseph F. Smith je savjetovao: »Neka život svakog čovjeka bude takav da njegova osobnost može podnijeti najpomniji pregled, te da se može gledati kao otvorena knjiga, tako da nema razloga strepiti ili se stidjeti« (*Gospel Doctrine*, 5. izdanje [1939], 252).

- Na koje načine naše poštenje ili nepoštenje utječe na to što osjećamo o sebi samima?
-

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- NiS 50:17 (govoriti samo duhom istine)
- NiS 76:103–6 (odredište lažaca)
- NiS 42:27 (zapovijed da ne govorimo zlo o bližnjima)
- Izlazak 20:15–16 (zapovijedi da ne krademo niti da iznosimo lažna svjedočanstva)
- NiS 42:20, 84–85; 59:6 (zabranjeno krasti)
- NiS 3:2 (Bog je pošten)
- NiS 10:25–28 (Sotona obmanjuje)

Desetine i prinosi

32. poglavlje

Plaćanje desetina i prinosa

- Kako naša spremnost da plaćamo desetine i prinose pokazuje zahvalnost našem Nebeskom Ocu za sve njegove blagoslove?

Dane su nam zapovijedi da nam pomognu pripremiti se na svaki način kako bismo živjeli u nazočnosti našeg Nebeskog Oca.

On nam je dao način da mu zahvalimo za naše blagoslove. Dragovoljno plaćanje desetina i prinosa jedan je način na koji mu možemo zahvaliti. Plaćajući ove prinose pokazujemo da ga volimo i da ćemo poslušati njegove savjete.

- Na koje nam načine plaćanje desetina i prinosa pomaže zahvaliti našem Nebeskom Ocu?

Poštivanje zakona desetine

- Što je poštena desetina?

U drevna vremena Abraham i Jakov su poštivali zapovijed da plaćaju desetinu svojih prihoda (vidi Hebrejima 7:1–10; Postanak 14:19–20; 28:20–22).

U suvremenom se dobu prorok Joseph Smith molio: »O Gospode, pokaži slugama svojim koliko tražiš od imovine naroda svojega za porez« (NiS 119, uvod u odsjek). Gospodin je odgovorio: »To nek je početak ubiranja poreza od naroda mojega. A poslije toga nek oni koji bijahu tako oporezovani plaćaju godišnje desetinu svih prihoda svojih. I taj će zakon vrijediti za njih zauvijek« (NiS 119:3–4). Prvo predsjedništvo je objasnilo da se »jedna desetina svih udjela u

Za učitelje: Koristite pitanja na početku odjeljka kako biste započeli raspravu i uputite polaznike razreda ili članove obitelji na tekst kako bi našli više podataka. Koristite pitanja na kraju odjeljka kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razmisle o značenju onoga što su pročitali, rasprave o tome te primijene to u svojem životu.

dobitku godišnje« odnosi na naš prihod (vidi First Presidency letter, 19. ožujka 1970).

Kada plaćamo desetinu pokazujemo svoju vjernost Gospodinu.

Također podučavamo svoju djecu vrijednosti ovoga zakona.

Oni će željeti slijediti naš primjer i plaćati desetinu na sav novac koji prime.

- Na koje je načine desetina načelo vjere više nego načelo financija?
- Što roditelji mogu učiniti kako bi podučili svoju djecu da plaćaju desetinu i razumiju njezinu važnost?

Trebamo davati svojevolutno

- Zašto je naš stav važan kada plaćamo desetinu?

Važno je davati svojevolutno. »Kada netko plaća svoju desetinu bez radosti oduzet mu je dio blagoslova. On mora davati veselo, svojevolutno i s radošću, i njegov će dar biti blagoslovljen« (Stephen L. Richards, *The Law of Tithing* [brošura, 1983], 8).

Apostol Pavao je podučavao da je način kako dajemo jednako važan kao i ono što dajemo. On je rekao: »Neka svatko dadne... ne sa žalošću i na silu, jer 'Bog ljubi vesela darivaoca'« (2. Korinćanima 9:7).

- Što vama znači biti »veseli darivaoc«?

Desetina i ostali prinosi

- Na koje načine Crkva koristi sredstva od desetine i drugih prinosa?

Kao članovi Crkve mi dajemo desetinu i druge prinose Gospodinu.

Desetina

Desetinu Crkva koristi u mnoge svrhe. Neke su od njih:

1. Izgradnja, održavanje i upravljanje hramovima, sastajalištima i drugim zgradama.

2. Omogućavanje sredstava za upravljanje okolima, odjelima i drugim jedinicama u Crkvi. (Te jedinice koriste sredstva kako bi izvršavale vjerske programe Crkve, koji uključuju podučavanje evanđelja i vođenje društvenih aktivnosti.)
3. Pomaganje misionarskog programa.
4. Obrazovanje mladih ljudi u crkvenim školama, na vjeronaucima i na institutima.
5. Tiskanje i raspačavanje materijala za lekcije.
6. Pomoć u rodoslovlju i hramskom djelu.

Drugi prinosi

Posni prinosi. Članovi Crkve poste svaki mjesec odričući se hrane i pića tijekom dva uzastopna obroka. Oni prinose barem onaj iznos novca koji bi potrošili na te obroke. Mogu davati onoliko darežljivo koliko su u mogućnosti. Taj se prinos naziva posni prinos. Biskupi koriste ove posne prinose kako bi pribavili hranu, krov nad glavom, odjeću ili zdravstvenu njegu za one u potrebi. (Vidi 25. poglavlje u ovoj knjizi.)

Kao dio posnog dana članovi prisustvuju sastanku koji se naziva sastanak posta i svjedočanstva, gdje iznose svjedočanstva o Kristu i njegovom evanđelju.

Drugi prinosi. Članovi Crkve mogu donirati za druge djelatnosti Crkve, poput misionarskog rada, Trajnog obrazovnog fonda, izgradnje hrama i humanitarne pomoći.

Služenje. Članovi također daju svoje vrijeme, vještine i zalihe za pomoć drugima. Ta služba omogućuje Crkvi da pomogne potrebitim članovima i ne-članovima diljem svijeta na razini zajednice, naroda ili na međunarodnoj razini, pogotovo kad se dogode katastrofe.

Blagoslovljeni smo kada dajemo desetine i prinose

Gospodin je obećao da će nas blagosloviti dok vjerno plaćamo naše desetine i prinose. Rekao je: »Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me iskušajte... neću li

vam otvoriti ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov« (Malahija 3:10).

Objava posljednjih dana govori o još jednom blagoslovu onima koji plaćaju desetinu: »To je zaista dan žrtve, dan prikupljanja desetine od naroda mojega, jer onaj koji daje desetinu, izgorjeti neće za dolaska njegova« (NiS 64:23).

Blagoslovi koji su nam obećani i materijalni su i duhovni. Budemo li davali svojevolutno, Nebeski Otac će nam pomoći da se skrbimo o našim svakodnevnim potrebama za hranom, odjećom i stanovanjem. Govoreći svecima posljednjih dana na Filipinima, predsjednik Gordon B. Hinckley je rekao da ako narod »prihvati evanđelje i živi po njemu, plaća svoje desetine i prinose, čak i ako su oskudni, Gospodin će održati svoje drevno obećanje njima, i oni će imati riže u svojim posudama i odjeću na svojim plećima te krov nad svojim glavama. Ne vidim nikakvo drugo rješenje. Oni trebaju moć veću od bilo koje druge zemaljske moći da ih uzdigne i pomogne im« (»Inspirational Thoughts,« *Ensign*, kolovoz 1997, 7). Gospodin će nam također pomoći da rastemo »u spoznaji o Bogu, u svjedočanstvu te u moći da živimo evanđelje i nadahnjujemo svoje obitelji da čine isto« (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 124).

Oni koji plate svoje desetine i prinose veoma su blagoslovljeni. Oni imaju dobar osjećaj da pomažu izgraditi kraljevstvo Božje na zemlji.

- Koji su neki blagoslovi koje ste vi, članovi vaše obitelji ili vaši prijatelji primili plaćanjem desetine i drugih prinosa?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- NiS 119:1–4 (zakon desetine)
- Postanak 14:18–20; Alma 13:13–16 (Abraham je plaćao desetinu)

Misionarski rad

33. poglavlje

Gospodinova Crkva je misionarska crkva

- Na koje je načine misionarski rad dio Božjeg nauma za njegovu djecu?

Gospodin je objavio evanđeoski naum Adamu: »I tako se Evanđelje stade propovijedati od početka« (Mojsije 5:58). Kasnije su Adamovi pravedni potomci bili poslani propovijedati evanđelje: »Oni... posvuda pozivahu sve ljude da se obrate. I vjera se naučavaše među sinovima ljudskim« (Mojsije 6:23).

Svi su proroci bili misionari. Svakome je u svoje vrijeme bilo zapovjedbno da propovijeda poruku evanđelja. Kad je god svećeništvo bilo na zemlji, Gospodin je trebao misionare da propovijedaju vječna načela evanđelja njegovoj djeci.

Gospodinova Crkva uvijek je bila misionarska crkva. Kad je Spasitelj živio na zemlji, zaredio je apostole i sedamdesetoricu te im je dao ovlast i odgovornost da propovijedaju evanđelje. Većina njihova propovijedanja bila je njihovom narodu, Židovima (vidi Matej 10:5–6). Nakon što je Isus uskrsnuo, poslao je apostole da propovijedaju evanđelje poganima. Zapovjedio je apostolima: »Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju« (Marko 16:15).

Apostol Pavao bio je veliki misionar koji je bio poslan poganima. Nakon što se obratio u Crkvu, proveo je ostatak svog života propovijedajući evanđelje njima. U različitim razdobljima svoje misije bio je bičevan, kamenovan i zatvaran. Ipak je nastavio propovijedati evanđelje (vidi Djela 23:10–12; 26).

Za učitelje: Iznošenje iskustava o načelima evanđelja može prizvati Duha. Možete unaprijed kontaktirati nekoliko polaznika razreda ili članova obitelji, tražeći od njih da se pripreme iznijeti iskustvo koje im je značajno, a koje može pomoći drugima.

Misionarski rad je započeo ponovno kad je Gospodinova Crkva bila obnovljena kroz proroka Josepha Smitha. Danas je apostolima i sedamdesetorici dana glavna odgovornost za propovijedanje evanđelja i osiguravanje da se ono propovijeda u cijelom svijetu. Gospodin je rekao Josephu Smithu: »Naviještaj[] evanđelje moje od zemlje do zemlje, i od grada do grada... Svjedoči na svakom mjestu« (NiS 66:5, 7). U lipnju 1830. godine Samuel Harrison Smith, prorokov brat, započeo je prvo misionarsko putovanje za Crkvu.

Od toga je vremena više od milijun misionara bilo pozvano i poslano propovijedati evanđelje. Poruka koju oni nose svijetu je da je Isus Krist Sin Božji i naš Spasitelj. Oni svjedoče da je evanđelje bilo obnovljeno na zemlju kroz proroka Božjeg. Misionarima je dana odgovornost da propovijedaju evanđelje svim ljudima, da ih krste i podučavaju ih da čine sve što je Gospodin zapovjedio (vidi Matej 28:19–20). Misionari svetaca posljednjih dana idu o svom trošku u sve dijelove svijeta propovijedati evanđeosku poruku.

Evanđelje će se propovijedati cijelom svijetu

- Koji su neki različiti načini na koje nas je Gospodin pripremio da dijelimo evanđelje s drugima?

Rečeno nam je u objavi posljednjih dana da moramo pronijeti evanđelje svakom narodu i puku (vidi NiS 133:37). Gospodin nam nikada ne daje zapovijed a da ne pripremi put da je možemo ostvariti (vidi 1. Nefi 3:7). Gospodin je pripremio put za nas da podučavamo evanđelje u narodima koji su nam jednom bili nedostupni. Kako se budemo nastavljali moliti i primjenjivati vjeru, Gospodin će otvoriti druge narode za misionarsko djelo.

Gospodin također »nadahnjuje umove velikih ljudi da stvaraju izume koji unapređuju djelo Gospodnje na načine koje ovaj svijet nije nikada vidio« (Russell M. Nelson, »Computerized Scriptures Now Available«, *Ensign*, travanj 1988, 73). Novine, časopisi, televizija, radio, sateliti, računala, internet i srodna tehnologija pomažu prenijeti evanđeosku poruku milijunima ljudi. Mi koji imamo puninu evanđelja trebamo koristiti te izume kako bismo ispunili Gospodinovu zapovijed: »Jer, zaista, s ovoga mjesta ima se

razlijegati glas po svemu svijetu i sve do na kraj zemlje – evanđelje se ima propovijedati svakom stvorenju» (NiS 58:64).

- Na koje ste načine vidjeli da se tehnologija koristi učinkovito u pronošnju evanđelja?

Misionarski rad je važan

- Zašto je važno da svaka osoba čuje i razumije evanđelje?

»Ovo je naša prvenstvena zadaća kao Crkve – spasiti i privesti k uzvišenju duše djece ljudske« (Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1974, 151; ili *Ensign*, svibanj 1974, 104). Misionarski rad je neophodan kako bismo dali ljudima svijeta priliku da čuju i prihvate evanđelje. Oni trebaju saznati istinu, okrenuti se Bogu i primiti oprost za svoje grijehе.

Mnogi od naše braće i sestara na zemlji zaslijepljeni su lažnim učenjima i »daleko [su] od istine samo zato što ne znaju gdje da je potraže« (NiS 123:12). Kroz misionarski rad mi ih možemo privesti k istini.

Gospodin je zapovjedio: »Trudite se u vinogradu mojemu po posljednji put – na posljednji poziv stanovnicima zemaljskim« (NiS 43:28). Dok podučavamo evanđelju našu braću i sestre, pripremamo put za Drugi dolazak Spasitelja (vidi NiS 34:6).

Svi mi moramo biti misionari

- Na koje načine možemo aktivno tražiti prilike da dijelimo evanđelje s drugima? Na koje se načine možemo pripremiti za takve prilike?

Svaki član Crkve je misionar. Trebamo biti misionari čak i ako nismo formalno pozvani i odijeljeni. Odgovorni smo za podučavanje evanđelja riječju i djelom svoj djeci našeg Nebeskog Oca. Gospodin nam je rekao: »Dolikuje da svatko tko bijaše opomenut opominje bližnjega svoga« (NiS 88:81). Prorok nam je rekao da trebamo pokazati našim susjedima da ih volimo prije nego što ih upozorimo (vidi *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 262). Oni trebaju osjetiti naše prijateljstvo.

Sinovi Mosijini spremno su prihvatili svoju odgovornost da podučavaju evanđelje. Kad su se obratili u Crkvu, njihova su srca bila ispunjena sućuti prema drugima. Željeli su propovijedati evanđelje svojim neprijateljima Lamancima »jer ne mogahu podnijeti da propadne ijedna ljudska duša. Da, i na samu pomisao da ijedna duša ima podnijeti beskrajne muke, oni bi zadrhtali i ustreptali« (Mosija 28:3). Kako evanđelje bude ispunjavalo naš život radošću, osjetit ćemo tu vrstu ljubavi i sućuti prema našoj braći i sestrama. Željet ćemo podijeliti poruku evanđelja sa svima koji žele slušati.

Ima mnogo načina na koje možemo dijeliti evanđelje s drugima. Slijedi nekoliko prijedloga:

1. Možemo pokazati prijateljima i drugima radost koju osjećamo u življenju prema istinama evanđelja. Na taj način postajemo svjetlost svijetu (vidi Matej 5:16).
2. Možemo nadvladati našu prirodnu stidljivost tako da budemo prijateljski nastrojeni prema drugima i činimo ljubazna djela za njih. Možemo im pomoći vidjeti da smo iskreno zainteresirani za njih te da ne tražimo osobnu dobit.
3. Možemo objasniti evanđelje prijateljima i drugim ljudima koji nisu članovi.
4. Možemo pozivati prijatelje koji su zainteresirani za to da nauče više o evanđelju u naš dom da ih podučavaju misionari. Ako naši prijatelji koji nisu članovi žive predaleko, možemo zatražiti da ih misionari u njihovom području posjete.
5. Možemo podučiti našu djecu važnosti dijeljenja evanđelja s drugima, i možemo ih pripremiti duhovno i financijski da idu na misiju. Također se možemo sami pripremiti za služenje cjelodnevnne misije u starijoj dobi.
6. Možemo plaćati desetinu i pridonositi misionarskom fondu. Te se donacije koriste za unapređivanje misionarskog djela.
7. Možemo pridonositi misionarskom fondu odjela, ogranka ili općem misionarskom fondu i tako davati potporu misionarima koje njihove obitelji nisu u stanju uzdržavati.

8. Možemo provoditi istraživanje rodoslovlja i hramsko djelo kako bismo pomogli našim precima da prime sve blagoslove evanđelja.
9. Možemo pozvati osobe koje nisu članovi na aktivnosti kao kućne obiteljske večeri, druženja u Crkvi, sabore ili sastanke.
10. Možemo davati primjerke crkvenih časopisa. Također možemo dijeliti s njima evanđeoske poruke koristeći službene crkvene internetske stranice kao LDS.org i Mormon.org.

Naš će nam Nebeski Otac pomoći da budemo učinkoviti misionari ako budemo imali želju da pronosimo evanđelje i ako se budemo molili za vodstvo. On će nam pomoći da pronađemo načine kako možemo dijeliti evanđelje s onima oko nas.

- Razmislite o ljudima s kojima možete podijeliti evanđelje. Odlučite kako ćete to učiniti. Razmislite postaviti si za cilj da podijelite evanđelje s tim ljudima do određenog datuma.

Gospodin nam obećava blagoslove za izvođenje misionarskog djela

Gospodin je rekao proroku Josephu Smithu da će misionari primiti velike blagoslove. Govoreći starješinama koji su se vraćali s misija, Gospodin je rekao: »Blago vama, jer svjedočanstvo koje vi dadoste zabilježeno je na nebu da ga anđeli gledaju. I oni se raduju nad vama« (NiS 62:3). On je također rekao da će onima koji rade za spasenje drugih grijesi biti oprosteni i oni će pribaviti spasenje svojim dušama (vidi NiS 4:4; 31:5; 84:61).

Gospodin nam je rekao:

»A potrudite li se sve vrijeme svoje izvikujući obraćenje narodu ovomu, i premda samo jednu dušu privedete k meni, kolika li će biti radost vaša s njome u kraljevstvu Oca mojega!

A, evo, ako radost vaša ima biti velika zbog jedne duše koju privedete k meni u kraljevstvo Oca mojega, kolika li će biti radost vaša, privedete li mnogo duša k meni!« (NiS 18:15–16).

- Kada ste osjetili radost misionarskog djela?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- NiS 1:17–23 (Josephu Smithu je zapovjedbno da propovijeda)
- NiS 24:12 (Gospodin osnažuje one koji uvijek nastoje iznositi njegovo evanđelje)
- NiS 38:41 (iznositi evanđelje u blagosti i krotkosti)
- NiS 34:4–6; Djela 5:42 (evanđelje se treba propovijedati)
- NiS 60:1–2 (Gospodin upozorava one koji se boje propovijedati evanđelje)
- NiS 75:2–5 (oni koji naviještaju evanđelje i vjerni su bit će blagoslovljeni vječnim životom)
- NiS 88:81–82 (svi oni koji su upozoreni trebaju upozoriti svoje bližnje)
- Matej 24:14 (evanđelje se treba propovijedati prije svršetka)
- Abraham 2:9–11 (evanđelje i svećeništvo bit će dani svim narodima)

Razvijanje naših talenata

34. poglavlje

Svi mi imamo različite talente i sposobnosti

Svi mi imamo posebne darove, talente i sposobnosti koje nam je dao naš Nebeski Otac. Kad smo se rodili, donijeli smo sa sobom te darove, talente i sposobnosti (vidi 2. poglavlje u ovoj knjizi).

Prorok Mojsije bio je veliki vođa, ali je trebao Arona, svojeg brata, da mu pomogne kao govornik (vidi Izlazak 4:14–16). Neki su od nas vođe kao Mojsije, ili dobri govornici kao Aron. Neki od nas mogu lijepo pjevati ili svirati instrument. Drugi su možda dobri u sportovima ili su sposobni raditi svojim rukama. Drugi talenti koje možemo imati su razumijevanje drugih, strpljivost, veselost ili sposobnost podučavanja drugih.

- Kako ste imali koristi od talenata drugih?

Trebamo koristiti i usavršavati naše talente

- Kako možemo razvijati naše talente?

Mi imamo odgovornost razvijati talente koji su nam dani. Ponekad mislimo da nemamo mnoge talente ili da su drugi ljudi blagoslovljeni s više sposobnosti nego što ih mi imamo. Ponekad ne koristimo naše talente jer se bojimo da nećemo uspjeti ili da će nas drugi kritizirati. Ne smijemo skrivati naše talente. Trebamo ih koristiti. Tad će drugi moći vidjeti naša dobra djela i slaviti će našeg Nebeskog Oca (vidi Matej 5:16).

Postoje neke stvari koje moramo činiti kako bismo razvili svoje talente. Prvo, moramo otkriti svoje talente. Trebamo procijeniti sebe kako bismo otkrili svoje snage i sposobnosti. Naša obitelj i

Za učitelje: Jedan način kako možete pokazati polaznicima razreda da vam je stalo do njih jest da ih prozivate imenom. Naučite njihova imena. Kada novi polaznici dođu u razred, predstavite ih drugima.

prijatelji mogu nam pomoći u tome. Također trebamo zatražiti od Nebeskog Oca da nam pomogne spoznati naše talente.

Drugo, moramo biti spremni uložiti vrijeme i trud kako bismo razvili talente koje tražimo.

Treće, moramo imati vjeru da će nam naš Nebeski Otac pomoći, i moramo imati vjeru u sebe.

Četvrto, moramo naučiti vještine potrebne da razvijemo svoje talente. To možemo učiniti odlazeći na tečajeve, moleći prijatelja da nas podučí ili čitajući knjigu.

Peto, moramo vježbati korištenje svojeg talenta. Svaki talent zahtijeva trud i rad da bi se razvio. Ovladavanje talentom mora se steći.

Šesto, moramo dijeliti svoj talent s drugima. Korištenjem naših talenta oni rastu (vidi Matej 25:29).

Svi su ovi koraci lakši ako se molimo i tražimo Gospodinovu pomoć. On želi da razvijemo svoje talente i pomoći će nam.

Možemo razviti svoje talente unatoč slabostima

- Kako možemo razviti svoje talente unatoč slabostima?

Zato što smo smrtni i pali, imamo slabosti. S Gospodinovom pomoći možemo nadvladati svoje slabosti i palu prirodu (vidi Eter 12:27, 37). Beethoven je skladao svoja najveća djela nakon što je postao gluhi. Henok je nadvladao svoju sporost u govoru kako bi postao moćan učitelj (vidi Mojsije 6:26–47).

Neki su veliki sportaši morali nadvladati teške nedostatke prije nego što su uspjeli u razvijanju svojih talenata. Shelly Mann je bila takav primjer. »U dobi od pet godina dobila je dječju paralizu... Njezini su je roditelji svakodnevno vodili na bazen gdje su se nadali da će joj voda pomoći da podigne ruke dok ih je nastojala ponovno koristiti. Kad je uspjela podići ruku izvan vode vlastitom snagom, zaplakala je od radosti. Nakon toga je njezin cilj bio preplivati bazen po širini, pa po dužini, pa nekoliko dužina. Nastavila je pokušavati, plivala je i ustrajala, dan za danom, sve dok nije osvojila [olimpijsko] zlato u leptirovom stilu – jednom od najtežih

stilova plivanja« (Marvin J. Ashton, Conference Report, travanj 1975, 127; ili *Ensign*, svibanj 1975, 86).

Heber J. Grant je nadvladao mnoge od svojih slabosti i pretvorio ih u talente. Njegovo je geslo bilo: »Ono u čemu ustrajemo postaje lakše za nas; nije se priroda stvari promijenila, već se naša moć djelovanja uvećala« (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 35).

Gospodin će nas blagosloviti budemo li se služili mudro svojim talentima

Predsjednik Joseph F. Smith je rekao: »Svaki sin i svaka kćer Božja primili su neki talent, i svaki će strogo biti pozvan na odgovornost za njihovo korištenje ili zlouporabu« (*Gospel Doctrine*, 5. izdanje [1939], 370). Talent je jedna vrsta upravnništva (odgovornost u kraljevstvu Božjem). Usporedba o talentima govori nam da će nam, budemo li služili dobro u svojem upravništvu, biti dane veće odgovornosti. Ne budemo li služili dobro, naše će nam upravnništvo na kraju biti oduzeto. (Vidi Matej 25:14–30.)

Također nam je rečeno u Svetim pismima da će nam biti suđeno po našim djelima (vidi Matej 16:27). Razvijajući svoje talente i koristeći ih za druge ljude mi činimo dobra djela.

Gospodin je zadovoljan kada koristimo mudro svoje talente. On će nas blagosloviti budemo li koristili svoje talente na korist drugih ljudi i za izgradnju njegovog kraljevstva ovdje na zemlji. Neki od tih blagoslova koje stječemo su radost i ljubav zbog služenja našoj braći i sestrama ovdje na zemlji. Također se učimo samokontroli. Sve je to potrebno ako želimo biti dostojni živjeti ponovno s našim Nebeskim Ocem.

- Koji su neki primjeri ljudi čiji su talenti bili uveličani jer su ih koristili mudro? (Razmislite o ljudima koje poznajete ili ljudima u Svetim pismima ili u povijesti Crkve.)

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Jakovljeva 1:17 (darovi dolaze od Boga)
 - NiS 46:8–11; 1. Timoteju 4:14 (tražiti i razvijati darove)
-

- 2. Korinćanima 12:9 (slabosti su učinjene jakima)
- Otkrivenje 20:13; 1. Nefi 15:33; NiS 19:3 (suđeno nam je po našim djelima)
- Hebrejima 13:21 (pokazati dobra djela)

Poslušnost

35. poglavlje

Trebamo svojevoljno biti poslušni Bogu

- U čemu je razlika ako smo svojevoljno poslušni od toga da smo poslušni protiv volje?

Kad je Isus bio na zemlji, zakonoznanac mu je postavio pitanje:

»Učitelju, koja je najveća zapovijed u zakonu?»

On mu odgovori: 'Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!'

To je najveća i prva zapovijed.

Druga je toj jednaka: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!'

O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci« (Matej 22:36–40).

Iz ovih stihova saznajemo kako je važno da volimo Gospodina i svoje bližnje. Ali kako pokazujemo svoju ljubav prema Gospodinu?

Isus je odgovorio na to pitanje kad je rekao: »Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj« (Ivan 14:21).

Svatko se od nas treba upitati zašto se pokoravamo Božjim zapovijedima. Je li to zato što se bojimo kazne? Je li to zato što želimo nagradu za dobar život? Je li to zato što volimo Boga i Isusa Krista i želimo im služiti?

Bolje je pokoravati se zapovijedima radi straha od kazne nego im se uopće ne pokoravati. Ali bili bismo puno sretniji ako bismo se pokoravali Bogu zato što ga volimo i želimo ga slušati. Ako ga slušamo svojevoljno, on nas može svojevoljno i blagosloviti. Rekao

Za učitelje: Možete pomoći polaznicima razreda ili članovima obitelji da dublje razmisle o pitanju dajući im vremena za razmišljanje. Nakon što su imali dovoljno vremena, zatražite njihove odgovore.

je: »Ja, Gospod... uživam počastiti one koji mi služe u pravednosti i istini do svršetka« (NiS 76:5). Poslušnost nam također pomaže da napredujemo i postanemo više poput našeg Nebeskog Oca. Ali oni koji ne čine ništa sve dok im nije zapovjedbno i onda obdržavaju zapovijedi protiv volje gube svoju nagradu (vidi NiS 58:26–29).

- Kako možemo uvećati svoju želju da budemo poslušni?

Možemo biti poslušni a da ne razumijemo zašto

- Zašto ne trebamo uvijek razumjeti Gospodinove svrhe kako bismo bili poslušni?

Obdržavajući Božje zapovijedi pripremamo se za vječni život i uzvišenje. Ponekad ne znamo razlog za određenu zapovijed. Međutim, pokazujemo svoju vjeru i povjerenje u Boga ako smo poslušni a da ne znamo zašto.

Adamu i Evi je bilo zapovjedbno da prinose žrtve Bogu. Jednoga se dana anđeo ukazao Adamu i upitao ga zašto prinosi žrtve. Adam je odgovorio da ne zna razlog. On je to činio zato što mu je Gospodin zapovjedio. (Vidi Mojsije 5:5–6 i sliku u ovom poglavlju.)

Anđeo je tada podučio Adama evanđelju i rekao mu za Spasitelja koji će doći. Duh Sveti sišao je na Adama i Adam je prorokovao o žiteljima zemlje sve do posljednjeg naraštaja. (vidi Mojsije 5:7–10; NiS 107:56.) Ova spoznaja i veliki blagoslovi došli su Adamu zato što je bio poslušan.

Bog će pripremiti put

Mormonova knjiga nam govori da su Nefi i njegova starija braća primili veoma težak zadatak od Gospodina (vidi 1. Nefi 3:1–6). Nefijeva su braća prigovarala, govoreći da Gospodin od njih traži nešto teško. Ali Nefi je rekao: »Poći ću ja i učiniti ono što mi Gospod zapovijedi, jer znam da Gospod ne daje zapovijedi sinovima ljudskim, ako im ne pripravi put da izvrše ono što im je zapovjedio« (1. Nefi 3:7). Kada nam je teško poslušati Gospodinovu zapovijed, trebamo se sjetiti Nefijevih riječi.

- Kada je Gospodin pripremio put za vas da mu budete poslušni?

Nijedna zapovijed nije premala niti prevelika da joj se pokorimo

Ponekad možemo misliti da zapovijed nije veoma važna. Sveta pisma govore o čovjeku koji se zvao Naaman, koji je tako razmišljao. Naaman je imao strašnu bolest te je otputovao iz Sirije u Izrael kako bi zamolio proroka Elizeja da ga iscijeli. Naaman je bio važna osoba u svojoj zemlji, tako da se uvrijedio kad ga Elizej nije osobno pozdravio, nego je umjesto toga poslao svoga slugu. Naaman se još više uvrijedio kad je primio Elizejevu poruku: operi se sedam puta u rijeci Jordan. »Nisu li rijeke u Damasku... bolje od svih voda izraelskih? Ne bih li se mogao u njima okupati da postanem čist?« zahtijevao je. Otišao je srdit. Ali njegov ga je sluga upitao: »Da ti je prorok odredio i teže, zar ne bi učinio? A nekmoli kad ti je rekao: Okupaj se, i bit ćeš čist.« Naaman je bio dovoljno mudar da razumije kako je važno poslušati proroka Božjeg, čak i ako se to čini neznatnim. Stoga se okupao u rijeci Jordan i bio je iscijeljen. (Vidi 2. Kraljevi 5:1–14.)

Ponekad možemo misliti da je zapovijed preteška da joj budemo poslušni. Poput Nefijeve braće reći ćemo: »Preteško je to što Bog zahtijeva od nas.« Ipak, poput Nefija možemo biti sigurni da nam Bog neće dati zapovijed osim ako ne pripravi put da ga možemo poslušati.

Bilo je »preteško« kad je Gospodin zapovjedio Abrahamu da prinese svog voljenog sina Izaka kao žrtvu (vidi Postanak 22:1–13; vidi i 26. poglavlje u ovoj knjizi). Abraham je čekao mnogo godina na rođenje Izaka, sina kojeg mu je Bog obećao. Kako je mogao izgubiti sina na takav način? Ova je zapovijed sigurno bila silno teška za Abrahama. Ipak je odabrao poslušati Boga.

Mi također trebamo biti spremni učiniti sve što Bog zatraži. Prorok Joseph Smith je rekao: »Učinio sam ovo svojim pravilom: *Kada Gospodin zapovjedi, poslušaj*« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 160). To može biti i naše pravilo.

- Kada ste primili blagoslove kao rezultat svoje poslušnosti zapovijedima koje su izgledale male?

Isus Krist je slušao svog Oca

- Kojih se primjera možete sjetiti kada razmišljate o tome kako je Isus Krist slušao svog Oca?

Isus Krist je bio najveći primjer poslušnosti našem Nebeskom Ocu. Rekao je: »Ne siđoh s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla« (Ivan 6:38). Njegov je cijeli život bio posvećen poslušnosti svom Ocu; iako mu to nije uvijek bilo lako. Bio je iskušavan na sve načine kao i drugi smrtnici (vidi Hebrejima 4:15). U Getsemanskom se vrtu molio govoreći: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!« (Matej 26:39)

Zato što je Isus bio poslušan Očevoj volji u svemu, omogućio je spasenje svima nama.

- Kako nam sjećanje na Spasiteljev primjer može pomoći da budemo poslušni?

Rezultati poslušnosti i neposlušnosti

- Koje su posljedice poslušnosti ili neposlušnosti Gospodinovim zapovijedima?

Kraljevstvom nebeskim upravlja zakon, a kada primimo bilo koji blagoslov, to se događa poslušnošću zakonu na kojem je taj blagoslov zasnovan (vidi NiS 130:20–21; 132:5). Gospodin nam je rekao da svojom poslušnošću i marljivošću možemo steći spoznaju i razum (vidi NiS 130:18–19). Također možemo rasti duhovno (vidi Jeremija 7:23–24). S druge strane, neposlušnost donosi razočaranje i rezultira gubitkom blagoslova. »Tko sam ja, govori Gospod, da bih obećao a ne ispunio? Ja ljudima zapovijedam, a oni ne slušaju. Ja opozivam, a oni blagoslov ne primaju. Tad oni vele u srcima svojim: Nije ovo djelo Gospodnje, jer se obećanja njegova ne ispunjavaju.« (NiS 58:31–33).

Kada obdržavamo zapovijedi Božje, on ispunjava svoja obećanja, kao što je kralj Benjamin rekao svom narodu: »On traži da činite kako vam on zapovijeda. Jer ako to činite, on vas umah blagoslivlja« (Mosija 2:24).

Poslušni zadobivaju vječni život

Gospodin nam savjetuje: »Budeš li obdržavao zapovijedi moje i ustraješ li do svršetka, imat ćeš život vječni, a taj je dar najveći od svih darova Božjih« (NiS 14:7).

Gospodin je opisao druge blagoslove koji će doći onima koji mu se pokoravaju u pravednosti i istini do svršetka:

»Jer ovako govori Gospod – Ja, Gospod, milosrdan sam i milostiv onima koji me se boje, a uživam počastiti one koji mi služe u pravednosti i istini do svršetka.

Velika će biti plaća njihova, a vječna će biti slava njihova.

I njima ću objaviti sva otajstva, da, sva skrivena otajstva kraljevstva mojega od davnih dana pa sve do razdoblja budućih, obznanit ću njima što se volji mojoj sviđa gledom na sve što spada na kraljevstvo moje.

Da, čak i čudesa vječnosti upoznat će oni, i ono što ima doći pokazat ću njima, i to sve u mnogim pokoljenjima.

I velika će biti mudrost njihova, a razumijevanje njihovo segnut će do neba. ...

Jer Duhom ću ih svojim prosvijetliti i moći svojom njima obznaniti tajne volje moje – da, i to onom što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe« (NiS 76:5–10).

- Što vama znači izraz »ustrajati do svršetka«?
- Što možemo učiniti kako bismo ostali odani evanđeoskim načelima čak i kada nije popularno činiti to? Kako možemo pomoći djeci i mladima da ostanu odani evanđeoskim načelima?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Abraham 3:25 (došli smo na zemlju da bismo pokazali svoju poslušnost)
 - 1. Samuel 15:22 (poslušnost je bolja od žrtve)
 - Propovjednik 12:13; Ivan 14:15; Rimljanima 6:16; NiS 78:7; 132:36; Ponovljeni zakon 4:1–40 (trebamo biti poslušni Bogu)
-

- 2. Nefi 31:7 (Isus Krist je bio poslušan)
- Izreke 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Efežanima 6:1–3; Kološanima 3:20 (djeca trebaju slušati svoje roditelje)
- NiS 21:4–6 (slušati proroka)
- Ivan 8:29–32; Mosija 2:22, 41; NiS 82:10; 1. Nefi 2:20 (blagoslovi za poslušnost)
- NiS 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (poštovati zakone zemlje)
- Izaija 60:12; NiS 1:14; 93:39; 132:6, 39 (posljedice neposlušnosti)
- 2. Nefi 31:16; NiS 53:7; Matej 24:13; Luka 9:62 (ustrajati do svršetka)

Obitelj može biti vječna

36. poglavlje

Važnost obitelji

- Zašto nas je naš Nebeski Otac poslao na zemlju kao članove obitelji?

»Brak između muškarca i žene određen [je] od Boga ... Obitelj [je] u središtu Stvoriteljeva nauma za vječni cilj njegove djece« (»Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 1995., 102).

Nakon što je Nebeski Otac spojio Adama i Evu u braku, zapovjedio im je da imaju djecu (vidi Postanak 1:28). Objavio je da je jedna od svrha braka pribaviti smrtna tijela njegovoj duhovnoj djeci. Roditelji su suradnici s našim Nebeskim Ocem. On želi da svako od njegove duhovne djece primi fizičko tijelo i iskusi zemaljski život. Kad muškarac i žena donesu djecu na svijet, oni pomažu Nebeskom Ocu da ispuni svoj naum.

Svako novo dijete treba biti pozdravljeno s radošću u obitelji. Svako od njih je Božje dijete. Trebamo pronaći vremena kako bismo se zabavljali sa svojom djecom, igrali se s njima i podučavali ih.

Predsjednik David O. McKay je rekao: »Svim svojim srcem vjerujem da je najbolje mjesto za pripremu za... vječni život dom« (»Blueprint for Family Living«, *Improvement Era*, travanj 1963, 252). Kod kuće, sa svojom obitelji, učimo se samokontroli, žrtvovanju, odanosti i vrijednosti rada. Možemo naučiti voljeti, dijeliti i služiti drugima.

Očevi i majke su odgovorni za podučavanje svoje djece o Nebeskom Ocu. Oni trebaju pokazati primjerom da ga vole zato što obdržavaju njegove zapovijedi. Roditelji također trebaju podučavati svoju djecu da se mole i obdržavaju zapovijedi (vidi Izreke 22:6).

Za učitelje: Dok podučavate ovo poglavlje i sljedeća dva poglavlja o obitelji, obratite pažnju na osjećaje onih koji nemaju idealnu situaciju kod kuće.

- Zašto je dom najbolje mjesto za pripremu za vječni život?
- Kako možemo pomoći mladima u Crkvi da razumiju svetost obitelji i bračnog saveza?

Vječna obitelj

Obitelji mogu biti zajedno zauvijek. Kako bismo zadobili taj blagoslov, moramo biti vjenčani u hramu. Kad se ljudi vjenčaju izvan hrama, brak završava kad jedan od partnera umre. Kad se vjenčamo u hramu vlašću Melkisedekovog svećeništva, vjenčani smo za vrijeme i vječnost. Budemo li obdržavali svoje saveze sa Gospodinom, naša će obitelj biti jedinstvena zauvijek kao muž, žena i djeca. Smrt nas ne može razdvojiti.

Obiteljski odnosi ispunjeni ljubavlju

- Kako možemo razviti veći sklad u našem domu?

Muš i žena trebaju biti obazrivi i ljubazni jedan prema drugome. Nikada ne smiju činiti ili govoriti nešto čime će povrijediti osjećaje drugoga. Također trebaju nastojati činiti sve što je moguće kako bi usrećili jedan drugoga.

Kako roditelji budu spoznavali Boga i nastojali biti poput njega, podučavat će djecu da vole jedno drugoga. U Mormonovoj knjizi kralj Benjamin je objasnio:

»I puštati nećete da vam [se] djeca... tuku i svađaju međusobno. ... Vi ćete ih, naprotiv, podučavati da hode putovima istine i razbora. Podučavat ćete ih da ljube jedan drugoga i jedan drugomu služu« (Mosija 4:14–15).

Kao članovi obitelji možemo pomoći jedan drugome da osjetimo pouzdanje dajući potporu i iskrenu pohvalu. Svako se dijete treba osjećati važno. Roditelji trebaju pokazati zanimanje za ono što njihova djeca rade, te izražavati ljubav i brigu za svoju djecu. Djeca također trebaju pokazati svoju ljubav prema roditeljima. Trebaju biti poslušni i nastojati živjeti takvim životom koji će donijeti poštovanje njihovim roditeljima i njihovom obiteljskom imenu.

- Što roditelji mogu učiniti kako bi potaknuli svoje sinove i kćeri da budu dobri prijatelji jedni drugima? Što braća i sestre mogu činiti kako bi njegovali svoje međusobno prijateljstvo?
- Što muževi i žene mogu učiniti kako bi pomogli jedan drugome da budu sretni?

Kako imati uspješnu obitelj

- Što činite kako biste pomogli osnažiti svoju obitelj i učiniti je uspješnom?

Predsjednik Harold B. Lee je podučavao: »Najvažnije Gospodnje djelo koje ćete ikad učiniti bit će ono među zidovima vaših vlastitih domova« (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134).

Sotona zna koliko su obitelji važne za naum našeg Nebeskog Oca. On ih nastoji uništiti sprečavajući nas da se približimo Gospodinu. Iskušat će nas da činimo ono što će razdvojiti obitelj.

Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola su izjavili: »Uspješni brakovi i obitelji uspostavljeni su i održavaju se na načelima vjere, molitve, pokajanja, opraštanja, poštovanja, ljubavi, sućuti te kroz rad i zdrave rekreativne aktivnosti« (*Ensign*, studeni 1995, 102).

Svi mi želimo imati sretnu, uspješnu obitelj. Sljedeće će nam stvari pomoći da to ostvarimo:

1. Održavati obiteljsku molitvu svaku večer i svako jutro (vidi 3. Nefi 18:21). Moliti se zajedno kao muž i žena.
2. Podučavati djecu evanđelju svaki tjedan na kućnoj obiteljskoj večeri.
3. Proučavati Sveta pisma redovito kao obitelj.
4. Činiti stvari zajedno kao obitelj, kao što su radni projekti, izleti i donošenje odluka.
5. Naučiti biti ljubazni, strpljivi, dugotrpni i puni ljubavi (vidi Moroni 7:45–48).
6. Redovito prisustvovati crkvenim sastancima (vidi NiS 59:9–10).

7. Slijediti savjete Gospodina u NiS 88:119: »Sredite se; pripremite sve što je potrebno; i utemeljite dom, to jest dom molitve, dom posta, dom vjere, dom znanja, dom slave, dom reda, dom Božji.«
8. Voditi obiteljsku povijest, obavljati hramsko djelo zajedno i primati uredbe pečaćenja u hramu.

Obitelj je najvažnija jedinica u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Crkva postoji kako bi pomogla obiteljima steći vječne blagoslove i uzvišenje. Organizacije i programi u Crkvi stvoreni su da nas osnažuju pojedinačno i da nam pomognu živjeti kao obitelji zauvijek.

- Što obitelji mogu činiti kako bi prošle uspješno kroz teška razdoblja?
- Koje ste dokaze vidjeli da događaji poput obiteljske molitve, obiteljskog proučavanja Svetih pisama, obiteljskih vijeća, zajedničkih obiteljskih obroka i kućne obiteljske večeri stvaraju razliku?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama i drugi izvori

- Mojsije 2:27–28 (muškarac i žena stvoreni i blagoslovljeni)
- Postanak 2:24 (muškarac treba prijanjati uz svoju ženu)
- NiS 49:15–16 (Bog je odredio brak)
- Efežanima 6:4 (podučiti djecu u pravednosti)
- NiS 132:15–21 (vječni brak)
- NiS 88:119–126 (upute za uspješnu obitelj)
- NiS 93:40–50 (Gospodin zapovijeda roditeljima da odgajaju svoju djecu u svjetlu i istini)
- »Obitelj: Proglas svijetu« (dostupna na stranici LDS.org i u mnogim publikacijama Crkve, uključujući *Ensign*, studeni 1995, str. 102; *Za snagu mladih: Ispunjavanje naše dužnosti prema Bogu* [broj predmeta 36550], str. 44; i *Odani vjeri: Evanđeoska okosnica* [broj predmeta 36863], str. 82–84)

Obiteljske odgovornosti

37. poglavlje

Odgovornosti roditelja

- Koje odgovornosti muž i žena dijele u odgajanju svoje djece?

Svaka osoba ima važno mjesto u svojoj obitelji. Kroz proroke Gospodin je objasnio kako se očevi, majke i djeca trebaju ponašati i što trebaju osjećati jedni prema drugima. Kao muževi, žene i djeca, mi trebamo naučiti što Gospodin očekuje da činimo kako bismo ispunili svoju svrhu kao obitelj. Ako svi učinimo svoj dio, bit ćemo ujedinjeni vječno.

U svetim odgovornostima roditeljstva »očevi i majke su obvezatni pomagati jedno drugome kao ravnopravni partneri« (»Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 1995, 102). Oni trebaju raditi zajedno kako bi priskrbili za duhovne, emocionalne, intelektualne i fizičke potrebe obitelji.

Neke odgovornosti muž i žena moraju dijeliti. Roditelji trebaju podučavati svoju djecu evanđelju. Gospodin je upozorio, ako roditelji ne budu podučavali svoju djecu o vjeri, pokajanju, krštenju i daru Duha Svetoga, grijeh će biti na glavama roditelja. Roditelji također trebaju podučavati svoju djecu da se mole i obdržavaju Gospodinove zapovijedi. (Vidi NiS 68:25, 28.)

Jedan od najboljih načina na koji roditelji mogu podučavati svoju djecu je primjerom. Muž i žena trebaju pokazati svoju ljubav i poštovanje jedan prema drugome i prema svojoj djeci i djelima i riječima. Važno je sjetiti se da je svaki član obitelji dijete Božje. Roditelji se trebaju odnositi prema svojoj djeci s ljubavlju i poštovanjem, tako da budu odlučni ali ljubazni prema njima.

Za učitelje: Kao i u 36. poglavlju, obratite pažnju na osjećaje onih koji nemaju idealnu situaciju u domu. Naglasite da s vodstvom od Gospodina i uz pomoć članova obitelji i Crkve samohrani roditelji mogu uspješno odgojiti svoju djecu.

Roditelji trebaju razumjeti da će djeca ponekad donositi krive odluke čak i nakon što su podučeni istini. Kad se to dogodi, roditelji ne smiju odustati. Trebaju nastaviti podučavati svoju djecu, izražavati ljubav prema njima, biti dobri primjeri te se moliti i postiti za njih.

Mormonova knjiga govori nam kako su molitve oca pomogle buntovnom sinu da se vrati na Gospodinov put. Alma mlađi napustio je učenja svojeg pravednog oca, Alme, i išao je okolo nastojeći uništiti Crkvu. Otac se s vjerom molio za svog sina. Almu mlađeg je pohodio anđeo i on se pokajao za svoj opak način života. Postao je veliki vođa Crkve. (vidi Mosija 27:8–32.)

Roditelji mogu stvoriti okružje pobožnosti i poštovanja u domu budu li podučavali i vodili svoju djecu s ljubavlju. Oni također trebaju pružiti sretna iskustva svojoj djeci.

- Kako muževi i žene mogu podržavati jedan drugoga u svojim ulogama? Gdje se samohrani roditelji mogu obratiti za pomoć?

Odgovornosti oca

- Koje ste pozitivne primjere vidjeli kod očeva koji odgajaju svoju djecu?

»Po božanskoj zamisli, očevi trebaju predsjedavati svojim obiteljima u ljubavi i pravednosti i odgovorni su da pribave sve neophodno za život i za zaštitu svojih obitelji« (*Ensign*, studeni 1995, 102).

Dostojni otac koji je član Crkve ima mogućnost obnašati svećeništvo, što ga čini svećeničkim vođom svoje obitelji. On treba voditi svoju obitelj s poniznošću i ljubaznošću, umjesto silom ili okrutnošću. Sveta pisma podučavaju da oni koji obnašaju svećeništvo trebaju voditi druge uvjerenjem, blagošću, ljubavlju i ljubaznošću (vidi NiS 121:41–44; Efežanima 6:4).

Otac dijeli blagoslove svećeništva s članovima svoje obitelji. Kada muškarac obnaša Melkisedekovo svećeništvo, on može dijeliti te blagoslove poslužujući bolesnima i dajući posebne svećeničke blagoslove. Pod vodstvom predsjedavajućeg svećeničkog vođe on može blagoslivljati malu djecu, krstiti, potvrđivati i obavljati zaređenja u svećeništvo. On treba postaviti dobar primjer svojoj

obitelji obdržavajući zapovijedi. On također treba osigurati da se obitelj moli zajedno dva puta na dan te da održava kućnu obiteljsku večer.

Otac treba provoditi vrijeme sa svakim djetetom pojedinačno. On treba podučavati svoju djecu ispravna načela, razgovarati s njima o njihovim problemima i brigama, te ih savjetovati s ljubavlju. Neki se dobri primjeri mogu naći u Mormonovoj knjizi (vidi 2. Nefi 1:14–3:25; Alma 36–42).

Očeva je odgovornost također da pribavlja za fizičke potrebe svoje obitelji, osiguravajući da oni imaju potrebnu hranu, stan, odjeću i obrazovanje. Čak i ako nije u mogućnosti sam omogućiti potpuno uzdržavanje, on ne odustaje od odgovornosti da se brine za svoju obitelj.

Odgovornosti majke

- Koje ste pozitivne primjere vidjeli kod majki koje odgajaju svoju djecu?

Predsjednik David O. McKay je rekao da je majčinstvo najplemenitiji poziv (vidi *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 156). To je sveti poziv, partnerstvo s Bogom u donošenju na svijet njegove duhovne djece. Rađanje djece jedan je od najvećih blagoslova. Ako nema oca u domu, majka predsjedava nad obitelji.

Predsjednik Boyd K. Packer je hvalio žene koje nisu mogle imati vlastitu djecu pa su se nastojale brinuti za druge. Rekao je: »Kad govorim o majkama, ne govorim samo o onim ženama koje su rodile djecu, već i o onima koje su prihvatile djecu koje su druge rodile, te o mnogim ženama koje su bez vlastite djece bile majke djeci drugih« (*Mothers* [1977], 8).

Proroci posljednjih dana su podučavali: »Majke su primarno odgovorne za odgoj svoje djece« (*Ensign*, studeni 1995, 102). Majka treba provoditi vrijeme sa svojom djecom i podučavati ih evanđelju. Treba se igrati i raditi s njima tako da ona mogu otkrivati svijet oko sebe. Ona također treba pomagati svojoj obitelji da nauči kako

učiniti dom ugodnim mjestom boravka. Ako obiluje toplinom i ljubavlju, ona pomaže svojoj djeci da osjećaju samopouzdanje.

Mormonova knjiga opisuje grupu od 2000 mladića koji su postali veliki zbog učenja svojih majki (vidi Alma 53:16–23). Otišli su u bitku protiv svojih neprijatelja pod vodstvom proroka Helamana. Od svojih su majki naučili biti poštenu, hrabri i od povjerenja. Njihove su ih majke također podučile da će ih Bog, ne budu li sumnjali, izbaviti (vidi Alma 56:47). Svi su preživjeli bitku. Izrazili su svoju vjeru u učenje svojih majki govoreći: »Ne sumnjamo da majke naše to znaju« (Alma 56:48). Svaka majka koja ima svjedočanstvo može imati dubok utjecaj na svoju djecu.

Odgovornosti djece

- Kako djeca pomažu svojim roditeljima izgraditi sretan dom?

Djeca dijele sa svojim roditeljima odgovornosti izgradnje sretnog doma. Ona trebaju obdržavati zapovijedi i surađivati s drugim članovima obitelji. Gospodin nije zadovoljan kada se djeca svađaju (vidi Mosija 4:14).

Gospodin je zapovjedio djeci da poštuju svoje roditelje. Rekao je: »Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji« (Izlazak 20:12). Poštovati roditelje znači voljeti ih i iskazivati im poštovanje. To također znači pokoravati im se. Sveta pisma govore djeci: »Pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno« (Efežanima 6:1).

Predsjednik Spencer W. Kimball je rekao da djeca trebaju naučiti raditi i dijeliti odgovornosti u kući i u dvorištu. Treba im dati zadatke da održavaju kuću urednom i čistom. (Vidi *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 120).

- Što djeca trebaju raditi kako bi poštovala svoje roditelje?
- Što su vaši roditelji učinili što vas je navelo da ih poštujete?

Prihvatanje odgovornosti donosi blagoslove

- Što može svaki član obitelji učiniti kako bi učinio dom sretnim mjestom?
-

Obitelj u kojoj vladaju ljubav i sreća ne događa se slučajno. Svaka osoba u obitelji mora učiniti svoj dio. Gospodin je dao odgovornosti i roditeljima i djeci. Sveta pisma nam govore da moramo biti promišljeni, veseli te da moramo misliti na druge. Kada govorimo, molimo se, pjevamo ili radimo zajedno, možemo uživati u blagoslovima sklada u našoj obitelji. (Vidi Kološanima 3.)

- Koje su neke tradicije i prakse koje mogu učiniti dom sretnim mjestom?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama i drugi izvori

- Mudre izreke 22:6 (odgojiti dijete)
- Efežanima 6:1–3 (djeca se trebaju pokoravati roditeljima)
- NiS 68:25–28; Efežanima 6:4 (odgovornosti roditelja)
- »Obitelj: Proglas svijetu« (dostupna na stranici LDS.org i u mnogim publikacijama Crkve, uključujući *Ensign*, studeni 1995, str. 102; *Za snagu mladih* [broj predmeta 36550], str. 44; i *Odani vjeri* [broj predmeta 36863], str. 82–84)
- *Vodič za obitelj* (broj predmeta 31180)

Vječni brak

38. poglavlje

Brak je određen od Boga.

Brak između muškarca i žene neophodan je dio Božjeg nauma. Gospodin je rekao: »Tko god zabranjuje ženidbu, nije od Boga zaređen, jer je brak od Boga čovjeku određen« (NiS 49:15). Od početka je brak bio zakon evanđelja. Brak je zamišljen tako da traje zauvijek, ne samo tijekom našeg smrtnog života.

Bog je vjenčao Adama i Evu prije nego što je smrt postojala u svijetu. Oni su imali vječni brak. Podučavali su zakon vječnog braka svojoj djeci i djeci svoje djece. Kako su godine prolazile, opačina je ušla u srca ljudi i ovlast za izvođenje ove svete uredbe bila je uzeta sa zemlje. Kroz obnovu evanđelja vječni brak je bio ponovno uspostavljen na zemlji.

- Zašto je važno znati da je brak između muškarca i žene određen od Boga?

Vječni je brak bitan za uzvišenje

- Što je Gospodinov nauk o braku i kako se on razlikuje od stavova svijeta?

Mnogi ljudi u svijetu smatraju brak samo društvenim običajem, zakonskim dogovorom između muškarca i žene da će živjeti zajedno. Ali svecima posljednjih dana brak je puno više. Naše uzvišenje ovisi o braku, zajedno s drugim načelima i uredbama, kao vjera, pokajanje, krštenje i primanje dara Duha Svetoga. Mi vjerujemo da je brak najsvetiji odnos koji može postojati između muškarca i žene. Ovaj sveti odnos utječe na našu sreću sada i u vječnosti.

Nebeski Otac nam je dao zakon vječnog braka kako bismo mogli postati poput njega. Gospodin je rekao:

»U nebeskoj slavi tri su neba ili stupnja;

A da bi se polučilo ono najviše, čovjek mora stupiti u taj red svećeništva [misli se na novi i vječni bračni savez];

Ako li to ne učini, ne može ga polučiti« (NiS 131:1–3).

Vječni brak mora biti sklopljen ispravnom ovlašću u hramu

- Zašto brak mora biti sklopljen ispravnom ovlašću u hramu da bi bio vječan?

Vječni brak mora izvršiti onaj koji obnaša moć pečaćenja. Gospodin je obećao: »Vjenča li se muškarac sa ženom... novim i vječnim savezom... po onomu koji je pomazan... i održ[e] li [oni] savez [Gospodinov]... bit će to u punoj snazi i onda kad iz svijeta iziđu« (NiS 132:19).

Ne samo da vječni brak mora izvršiti obnašatelj ispravne svećeničke ovlasti, već i to mora biti obavljeno u jednom od svetih hramova našeg Gospodina. Hram je jedino mjesto gdje se ova sveta uredba može obavljati.

U hramu parovi svetaca posljednjih dana kleknu kraj jednog od posvećenih oltara u nazočnosti obitelji i prijatelja koji su primili hramsko podarivanje. Oni sklapaju svoje bračne saveze pred Bogom. Proglašeni su mužem i ženom za vrijeme i za svu vječnost. To obavlja onaj koji obnaša sveto svećeništvo Božje i dana mu je ovlast da vrši ovu svetu uredbu. On djeluje pod vodstvom Gospodina i obećava paru blagoslove uzvišenja. Upućuje ih u ono što moraju činiti kako bi primili te blagoslove. Podsjeća ih da svi blagoslovi ovise o poslušnosti zakonima Božjim.

Ako nas vjenča bilo tko drugi osim obnašatelja svećeništva u hramu, brak je tada samo za ovaj život. Nakon smrti bračni partneri ne mogu polagati pravo jedan na drugoga niti na svoju djecu. Vječni brak nam daje mogućnost da nastavimo kao obitelji nakon ovog života.

Za učitelje: Svi članovi, bilo vjenčani ili samci, trebaju razumjeti nauk vječnog braka. Međutim, trebate obratiti pažnju na osjećaje odraslih osoba koje nisu u braku. Po potrebi pomozite polaznicima razreda ili članovima obitelji da znaju kako će sva djeca Nebeskog Oca koja su vjerna svojim savezima u ovom životu imati mogućnost primiti sve blagoslove evanđelja u vječnosti, uključujući mogućnost da imaju vječnu obitelj.

Prednosti vječnog braka

- Koji su blagoslovi vječnog braka u ovom životu i u vječnosti?

Kao sveci posljednjih dana živimo ne samo za ovaj trenutak, već s pogledom uprtim u vječnost. Međutim, možemo primiti blagoslove u ovom životu kao rezultat toga što smo vjenčani za vječnost. Neki su od tih blagoslova kako slijedi:

1. Znamo da naš brak može trajati vječno. Smrt nas može razdvojiti samo privremeno. Ništa nas ne može razdvojiti zauvijek osim naše neposlušnosti. To nam znanje pomaže da se više trudimo kako bismo imali sretan i uspješan brak.
2. Znamo da se naši obiteljski odnosi mogu nastaviti u vječnosti. To nam znanje pomaže da budemo pažljivi u podučavanju i odgajanju svoje djece. Također nam pomaže da im iskažemo veću strpljivost i ljubav. Kao rezultat, imat ćemo sretniji dom.
3. Zato što smo vjenčani na način određen od Boga, imamo pravo na izlivanje Duha na naš brak dok ostajemo dostojni.

Neki od blagoslova koje možemo uživati u vječnosti su kako slijedi:

1. Možemo živjeti u najvišem stupnju celestijalnog kraljevstva Božjeg.
 2. Možemo biti uzvišeni kao što je Bog i primiti puninu radosti.
- Kako pogled prema vječnosti može utjecati na ono što osjećamo o braku i obiteljima?

Moramo se pripremati za vječni brak

- Što možemo učiniti kako bismo pomogli mladima pripremiti se za vječni brak?

Predsjednik Spencer W. Kimball je podučavao: »Brak je možda najvažnija od svih odluka i ima najdalekosežnije posljedice, jer nema veze samo s neposrednom srećom, već i s vječnim radostima. Ona utječe ne samo na dvoje ljudi koji su uključeni, već

i na njihove obitelji i posebno njihovu djecu i djecu njihove djece kroz mnoge naraštaje. Prilikom odabira partnera za život i za vječnost, sigurno je da je potrebno pažljivo planiranje, razmišljanje, te molitva i post kako bismo bili sigurni da od svih odluka ova ne bude kriva« (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 193).

Vječni brak treba biti cilj svakog sveca posljednjih dana. To je istinito i za one koji su već u civilnom braku. Priprema za vječni brak zahtijeva mnogo razmišljanja i molitve. Samo članovi Crkve koji žive pravedno mogu ući u hram (vidi NiS 97:15–17). Ne možemo iznenada odlučiti jednog dana da se želimo vjenčati u hramu, onda ući u hram istoga dana i vjenčati se. Najprije trebamo udovoljiti određenim uvjetima.

Prije nego što možemo ući u hram, moramo biti aktivni, dostojni članovi Crkve barem godinu dana. Muškarci moraju obnašati Melkisedekovo svećeništvo. S nama mora razgovarati predsjednik ogranka ili biskup. Ako utvrdi da smo dostojni, dat će nam hramsku preporuku. Ako nismo dostojni, savjetovat će nas i pomoći će nam postaviti ciljeve da postanemo dostojni ići u hram.

Nakon što primimo preporuku od svojeg biskupa ili predsjednika ogranka, s nama mora razgovarati predsjednik okola ili misije. Oni će nam postaviti pitanja poput sljedećih na razgovoru za hramsku preporuku:

1. Vjerujete li u Boga, vječnoga Oca, u njegova Sina, Isusa Krista, i u Duha Svetoga i imate li svjedočanstvo o njima? Imate li čvrsto svjedočanstvo o obnovljenom evanđelju?
 2. Podržavate li predsjednika Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana kao proroka, vidioca i objavitelja? Prepoznajete li njega kao jedinu osobu na zemlji koja je ovlaštena koristiti sve ključeve svećeništva?
 3. Živate li u skladu sa zakonom ćudoredne čistoće?
 4. Plaćate li punu desetinu?
 5. Pridržavate li se Riječi mudrosti?
 6. Jeste li pošteni u ophođenju s drugima?
-

7. Trudite li se obdržavati saveze koje ste sklopili, dolaziti na sakramentalne sastanke i sastanke svećeništva i živjeti u suglasju sa zakonima i zapovijedima evanđelja?

Kada zatražite hramsku preporuku, trebate se sjetiti da je ulazak u hram sveta povlastica. To je ozbiljan čin, a ne nešto što se može shvatiti olako.

Moramo iskreno nastojati poštovati svaki savez koji sklopimo u hramu. Gospodin je rekao da ćemo, budemo li odani i vjerni, ući u svoje uzvišenje. Postat ćemo poput našeg Nebeskog Oca. (Vidi NiS 132:19–20.) Hramski brak je vrijedan svake žrtve. To je način stjecanja vječnih blagoslova iznad svake mjere.

- Što možemo učiniti kako bismo potakli mlade ljude da si za cilj postave vjenčanje u hramu? Kako im možemo pomoći da se za to pripreme?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Postanak 1:26–28 (trebamo se množiti i napuniti zemlju)
- Postanak 2:21–24 (Bog je izvršio prvi brak)
- Matej 19:3–8 (što je Bog spojio)
- NiS 132 (vječna priroda zakona o braku)
- NiS 42:22–26 (bračne prisege trebaju se obdržavati)
- Jakov 3:5–7 (muževi i žene trebaju biti odani jedni drugima)

Zakon ćudoredne ćistoće

39. poglavlje

Napomena roditeljima

Ovo poglavlje sadrži neke dijelove koji nadmašuju zrelost male djece. Najbolje je pričekati dok djeca ne budu dovoljno stara da bi razumjela seksualne odnose i rađanje djece prije nego što ih se podući ovim dijelovima poglavlja. Naši su nam crkveni vođe rekli da su roditelji odgovorni za podučavanje svoje djece o procesu zaćetka i rađanja djece. Roditelji ih također moraju podučiti o zakonu ćudoredne ćistoće, koji je objašnjen u ovom poglavlju.

Roditelji mogu započeti podučavati svoju djecu dok su još mala o tome da imaju ispravan stav prema svojim tijelima. Iskren, ali pobožan razgovor s djecom te korištenje ispravnih naziva za dijelove i funkcije njihovih tijela pomoći će im da odrastu bez nepotrebne sramežljivosti u svezi svoga tijela.

Djeca su prirodno znatiželjna. Ona žele znati kako njihovo tijelo radi. Ona žele znati odakle djeca dolaze. Ako roditelji odmah i jasno odgovore na sva takva pitanja tako da djeca mogu razumjeti, djeca će nastaviti dolaziti roditeljima s drugim pitanjima. Međutim, ako roditelji odgovore na pitanja tako da se djeca osjete postićena, odbijena ili nezadovoljna, vjerojatno će otići nekome drugome s pitanjima i možda će dobiti netočne ideje i steći neprimjerene stavove.

Međutim, nije mudro niti je potrebno reći djeci odmah sve. Roditelji im samo trebaju dati podatke koje djeca traže i koje mogu razumjeti. Dok odgovaraju na ova pitanja, roditelji mogu podučiti djecu o važnosti poštovanja svojeg tijela i tijela drugih. Roditelji trebaju podučavati svoju djecu da se odijevaju skromno. Trebaju ispravljati netočne ideje i vulgaran jezik koje djeca nauče od drugih.

Do vremena kada djeca dosegnu zrelost, roditelji trebaju s njima otvoreno razgovarati o procesu rađanja. Djeca trebaju razumjeti da su ove moći dobre i da nam ih je dao Gospodin. On očekuje da ih koristimo unutar granica koje je on postavio.

Mala djeca dolaze na zemlju od Nebeskog Oca čista i nevina. Kako se roditelji budu molili za vodstvo, Gospodin će ih nadahnuti da podučavaju svoju djecu u pravo vrijeme i na pravi način.

Moć rađanja

- Zašto roditelji trebaju podučiti svoju djecu o procesu rađanja i čudorednoj čistoći? Kako oni to mogu učiniti na primjeren način?

Bog je zapovjedio svemu živom da se razmnožava prema svojoj vrsti (vidi Postanak 1:22). Razmnožavanje je bilo dio njegovog nauma kako bi svi oblici života mogli nastaviti postojati na zemlji.

Tad je stavio Adama i Evu na zemlju. Oni su bili drugačiji od njegovih drugih stvorenja zato što su bili njegova duhovna djeca. U Edeńskom je vrtu on spojio Adama i Evu u brak i zapovjedio im je da se množe i napune zemlju (vidi Postanak 1:28). Međutim, njihovim su životom trebali upravljati moralni zakoni, a ne nagoni.

Bog je želio da se njegova duhovna djeca rađaju u obiteljima kako bi imala ispravnu njegu i dobila poduku. Mi, poput Adama i Eve, trebamo pribavljati fizička tijela za tu duhovnu djecu. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola su izjavili: »Mi izjavljujemo da je način na koji se stvara smrtni život određen od Boga« (»Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 1995, 102). Bog nam je zapovjedio da samo u braku između muškarca i žene možemo imati seksualne odnose. Ova se zapovijed naziva zakonom čudoredne čistoće.

Zakon čudoredne čistoće

- Što je Zakon čudoredne čistoće?

Trebamo imati seksualne odnose samo s našim supružnikom s kojim smo zakonski vjenčani. Nitko, ni muško ni žensko, ne smije imati seksualne odnose prije braka. Nakon sklopljenog braka seksualni odnosi dozvoljeni su samo sa supružnikom.

Izraelcima je Gospodin rekao: »Ne učini preljuba« (Izlazak 20:14). Oni Izraelci koji bi prekršili ovu zapovijed bili su podložni teškim kaznama. Gospodin je ponovio ovu zapovijed u posljednjim danima (vidi NiS 42:24).

Podučeni smo da zakon ćudoredne ćistoće uključuje više od samog seksualnog odnosa. Prvo predsjedništvo je upozorilo mlade ljude na druge seksualne grijeh:

»Prije braka nemojte činiti ništa da uzbudite snažne osjećaje koji se imaju izražavati samo u braku. Ne sudjelujte u strastvenom ljubljenju, ležanju na nekoj osobi, ili diranju osobnih i svetih dijelova tuđeg tijela, bez ili preko odjeće. Nemojte nikome dopustiti da to čini vama. Nemojte uzbuđivati te osjećaje u svojem tijelu« (*Za snagu mladih* [brošura, 2001], 27).

Poput drugih prekršaja zakona ćudoredne ćistoće, homoseksualno ponašanje je ozbiljan grijeh. Proroci posljednjih dana govorili su o opasnostima homoseksualnog ponašanja te o brizi Crkve za ljude koji možda imaju takve sklonosti. Predsjednik Gordon B. Hinckley je rekao:

»Najprije, vjerujemo da je brak između muškarca i žene određen od Boga. Vjerujemo da brak može biti vječan kroz korištenje moći vječnog svećeništva u domu Gospodnjem.

Ljudi mogu pitati za naš stav o onima koji smatraju sebe takozvanim homoseksualcima i lezbijkama. Moj je odgovor da ih volimo kao sinove i kćeri Božje. Oni možda imaju određene sklonosti koje su snažne i koje može biti teško kontrolirati. Većina ljudi ima sklonosti ove ili one vrste u različitim trenucima. Ne budu li djelovali u skladu s tim sklonostima, tada mogu napredovati kao svi drugi članovi Crkve. Ako prekrše zakon ćudoredne ćistoće i moralne standarde Crkve, tada su podložni stegovnom postupku Crkve, baš kao što su i drugi.

Mi želimo pomoći ovim ljudima, osnažiti ih, pružiti im podršku u njihovim problemima i pomoći im u njihovim teškoćama. Ali ne možemo stajati po strani ako se upuste u nemoralne aktivnosti, ako nastoje podržati, braniti i živjeti u takozvanom istospolnom braku. Kad bi se to dozvolilo, to bi značilo zanemarivanje veoma

ozbiljnog i svetog temelja braka kojeg je Bog uspostavio, te njegove svrhe, podizanja obitelji« (Conference Report, listopad 1998, 91; ili *Ensign*, studeni 1998, 71).

Sotona želi da prekršimo zakon čudoredne čistoće

- Koji su neki načini na koje Sotona iskušava ljude da prekrše zakon čudoredne čistoće?

Sotonin je naum prevariti što više ljudi može kako bi nas spriječio da se vratimo živjeti s našim Nebeskim Ocem. Jedna od najštetnijih stvari na koju nas može namamiti jest da prekršimo zakon čudoredne čistoće. On je lukav i moćan. On želi da vjerujemo kako nije grijeh ako prekršimo ovaj zakon. Mnogi su ljudi bili prevareni. Moramo se čuvati protiv takvih utjecaja.

Sotona napada mjerila skromnosti. On želi da vjerujemo kako je ljudsko tijelo, pošto je lijepo, nešto čime se može razmetati i što se može pokazivati. Naš Nebeski Otac želi da nam tijela budu pokrivena kako ne bismo poticali neprimjerene misli u umovima drugih.

Sotona nas ne potiče samo da se odijevamo neskromno, već nas potiče i da razmišljamo nemoralno i neprimjereno. On to čini preko slika, filmova, priča, šala, glazbe i plesova koji potiču na nemoralna djela. Zakon čudoredne čistoće zahtijeva da naše misli kao i naša djela budu čisti. Prorok Alma je podučavao da kad nam Bog sudi »naše će nas misli osuditi, i u tom strašnom stanju nećemo se usuditi pogledati Boga našega« (Alma 12:14).

Isus je podučavao: »Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne čini preljuba!'

A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već – u svom srcu – s njom učinio preljub« (Matej 5:27–28).

Predsjednik Gordon B. Hinckley je upozorio: »Vi živite u svijetu strašnih iskušenja. Pornografija, sa svojom odvratnom prljavštinom, širi se zemljom poput strašne, sveobuhvatne plime. To je otrov. Ne gledajte je niti je čitajte. Uništiti će vas budete li to činili. Uzet će vam samopoštovanje. Lišit će vas osjećaja ljepote života. Srušit će vas i povući u baru zlih misli te mogućih zlih djela. Držite se podalje od nje. Odbacite je kao što biste i odvratnu bolest, jer je

jednako smrtonosna. Budite kreposni u misli i u djelu. Bog je sa svrhom posadio u vama božanski poriv koji lako može biti okrenut na zlo i uništenje. Kad ste mladi, ne upuštajte se u redovite izlaskе. Kada dođete u dob za brak, tada je vrijeme da se u toj mjeri uključite. Ali vi mladići u srednjoj školi to ne trebate, kao ni djevojke« (Conference Report, listopad 1997, 71–72; ili *Ensign*, studeni 1997, 51).

Sotona nas ponekad iskušava kroz naše osjećaje. On zna kad smo usamljeni, zbunjeni ili potišteni. On odabire ovaj trenutak slabosti da nas napastuje kako bismo prekršili zakon ćudoredne ćistoće. Naš nam Nebeski Otac daje snagu da prođemo kroz ova iskušanja neozlijeđeni.

Sveta pisma nam govore o pravednom mladiću koji se zvao Josip, kojemu je njegov gospodar Potifar veoma vjerovao. Potifar je dao Josipu zapovjedništvo nad svim što je posjedovao. Potifarova je žena požudno željela Josipa i izazivala ga je da s njom poćini preljub. Ali Josip joj se odupro i pobjegao od nje. (Vidi Postanak 39:1–18.)

Pavao je podučavao: »Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti« (1. Korinćanima 10:13). Alma je naglasio da nećemo biti »napastovani većma nego podnijeti može[mo]« dok se ponizujemo pred Gospodinom »i priziva[mo] sveto ime njegovo, i bdije[mo] i molij[mo] neprestance« (Alma 13:28).

- Kako su skromnost i ćistoća povezane? Kako roditelji mogu podučiti svoju djecu da budu skromna u odijevanju, jeziku i ponašanju?
- Kako se možemo boriti protiv širenja i utjecaja pornografije?
- Koja nam je obećanja Gospodin dao da nam pomogne prevladati Sotonina iskušanja?

Za učitelje: Kao pomoć u pitanjima o skromnosti i ćistoći, možete se poslužiti brošurom *Za snagu mladih* (broj predmeta 36550), koja je dostupna u distribucijskim centrima i na stranici LDS.org i koja može biti dostupna u biblioteci vašeg sastajališta.

Kršenje zakona ćudoredne ćistoće veoma je ozbiljno

Prorok Alma bio je žalostan zato što je jedan od njegovih sinova prekršio zakon ćudoredne ćistoće. Alma je rekao svom sinu Kori-jantonu: »Ne znaš li, sine moj, da je to odvratnost u očima Gospod-njim, da, najodvratniji od svih grijeha osim prolijevanja nevine krvi ili nijekanja Duha Svetoga?« (Alma 39:5). Nećistoća je odmah do umorstva po ozbiljnosti.

Ako muškarac i žena prekrše zakon ćudoredne ćistoće i začnu dijete, možda će doći u iskušenje da počine drugi odvratni grijeh: pobačaj. Rijetko postoji opravdan razlog za pobačaj. Crkveni vođe su rekli da neke izuzetne okolnosti mogu opravdati pobačaj, poput trudnoće koja je rezultat incesta ili silovanja, kada sposoban zdravstveni stručnjak prosudi da je majčino zdravlje u ozbiljnoj opasnosti ili da je fetus teško oštećen te dijete neće preživjeti porod. No čak i ove okolnosti automatski ne opravdavaju pobačaj. Oni koji su suočeni s ovakvim okolnostima trebaju pobačaj uzeti u obzir samo nakon savjetovanja sa svojim mjesnim crkvenim vođama i primanja potvrde kroz iskrenu molitvu.

»Kada muškarac i žena začnu dijete izvan braka, sav se napor treba uložiti u to da se vjenčaju. Ako je vjerojatnost uspješnog braka mala zbog dobi ili drugih prilika, nevjenčani roditelji mogu biti savjetovani da daju dijete na usvojenje preko službe LDS Family Services (Obiteljska služba svetaca posljednjih dana) kako bi se osiguralo da će dijete biti zapečaćeno za roditelje dostojne hrama« (Pismo Prvog predsjedništva, 26. lipnja 2002, i 19. srpnja 2002).

Iznimno je važno našem Nebeskom Ocu da njegova djeca poštuju zakon ćudoredne ćistoće. Članovi Crkve koji prekrše ovaj zakon ili utječu na druge da to učine podložni su stegovnom postupku Crkve.

Oni koji prekrše zakon ćudoredne ćistoće mogu primiti oprost

Mir može doći onima koji prekrše zakon ćudoredne ćistoće. Gospodin nam kaže: »Ako se bezbožnik odvrti od svih grijeha što ih počini, i bude ćuvao sve moje naredbe... sva njegova nedjela

što ih počini bit će zaboravljena« (Ezekiel 18:21–22). Mir dolazi jedino kroz oprost.

Predsjednik Kimball je rekao: »Za svaki oprost postoji uvjet. ... Post, molitva, poniznost moraju biti jednaki ili veći od grijeha. Mora postojati skršeno srce i raskajan duh. ... Moraju postojati suze i iskrena promjena srca. Mora postojati uvjerenje u grijeh, napuštanje zla, priznavanje greške ispravno uspostavljenoj vlasti Gospodino-voj« (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353).

Za mnoge je ljude priznanje najteži dio pokajanja. Moramo priznati ne samo Gospodinu, veći i osobi koju smo uvrijedili, kao muž ili žena, i ispravnoj svećeničkoj vlasti. Svećenički vođa (biskup ili predsjednik okola) sudit će o našoj dostojnosti u Crkvi. Gospodin je rekao Almi: »Tko god mi se iznevjeri... prizna li on grijeha svoje pred tobom i preda mnom i obrati li se iskrenim srcem, oprostite mu, a i ja ću mu oprostiti« (Mosija 26:29).

Ali predsjednik Kimball je upozorio: »Iako je oprost tako obilno obećan, nema obećanja niti naznake oprosta niti jednoj duši koja se u potpunosti ne pokaje. ... Ne možemo presnažno podsjećati ljude da ne mogu griješiti, pa primiti oprost i onda opet iznova griješiti i ponovno očekivati oprost« (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360). Oni koji prime oprost i onda ponove grijeh odgovorni su i za svoje prijašnje grijeha (vidi NiS 82:7; Eter 2:15).

Oni koji obdržavaju zakon čudoredne čistoće veoma su blagoslovljeni

- Koje blagoslove primamo kada obdržavamo zakon čudoredne čistoće?

Kada poštujemo zakon čudoredne čistoće, živimo bez krivnje ili srama. Naš život i život naše djece su blagoslovljeni kada se držimo čistima i bez ljage pred Gospodinom. Djeca se mogu ugledati u naš primjer i slijediti naše stope.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Matej 19:5–9; Postanak 2:24 (bračni odnos je svet)
- Titu 2:4–12 (upute za čudorednu čistoću)

- 1. Korinćanima 7:2–5; Efežanima 5:28 (odanost supružniku)
- Otkrivenje 14:4–5 (blagoslovi za poslušnost zakonu čudoredne čistoće)
- Izreke 31:10 (krepost se hvali)
- Alma 39:9 (ne ići za požudama svojih očiju)
- NiS 121:45 (krepost nek resi misli tvoje neprestance)
- Alma 42:16 (pokajanje ne dolazi bez kazne)
- Alma 42:30 (ne ispričavati se za grijeh)
- NiS 58:42–43 (pokajnici priznaju i odbacuju svoje grijehe)

Hramsko djelo i obiteljsko rodoslovlje

40. poglavlje

Nebeski Otac želi da se njegova djeca vrate k njemu

Pomirenje Isusa Krista uvjerava svakoga od nas da ćemo uskrsnuti i živjeti zauvijek. Ali ako želimo živjeti zauvijek sa svojim obiteljima u nazočnosti Nebeskog Oca, moramo učiniti sve što nam Spasitelj zapovijeda da učinimo. To uključuje krštenje i potvrdu, te primanje uredbi hrama.

Kao član Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, svatko se od nas krstio i primio potvrdu od strane nekoga s ispravnom svećeničkom ovlašću. Svatko od nas može također ići u hram kako bi primio spasonosne svećeničke uredbe koje se tamo obavljaju. Ali mnoga od Božje djece nisu imala te iste mogućnosti. Živjela su u vrijeme ili na mjestu gdje im evanđelje nije bilo dostupno.

Nebeski Otac želi da se sva njegova djeca vrate k njemu i žive s njim. Za one koji su umrli bez krštenja ili hramskih uredbi on je omogućio put kako se to može dogoditi. On je zatražio od nas da obavljamo ove uredbe za naše pretke u hramu.

Gospodinovi hramovi

- Zašto su hramovi važni u našem životu?

Hramovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana posebne su građevine posvećene Gospodinu. Dostojni članovi Crkve mogu ići tamo kako bi primili svete uredbe i sklopili saveze s Bogom. Poput krštenja, ove su uredbe i savezi neophodni za naše spasenje. Oni se moraju izvršiti u Gospodinovim hramovima.

Za učitelje: Slike mogu pobuditi zanimanje i pomoći učenicima da uvećaju svoje razumijevanje. Razmotrite zamoliti polaznike razreda ili članove obitelji da razmisle o svojim osjećajima o hramskom djelu dok gledaju sliku hrama u ovom poglavlju.

Mi također idemo u hram kako bismo učili više o Nebeskom Ocu i njegovom Sinu, Isusu Kristu. Stječemo bolje razumijevanje naše svrhe u životu i našeg odnosa s Nebeskim Ocem i Isusom Kristom. Podučeni smo o predbmrtničkom postojanju, značenju zemaljskog života i životu nakon smrti.

Uredbe hrama pečate obitelji zauvijek zajedno

- Što znači biti zapečaćen?

Sve se hramske uredbe obavljaju moću svećeništva. Kroz ovu moć uredbe obavljene na zemlji su zapečaćene, odnosno vezane, na nebu. Spasitelj je podučavao svoje apostole: »Što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima« (Matej 16:19; vidi i NiS 132:7).

Samo u hramu možemo biti zapečaćeni zajedno zauvijek kao obitelji. Brak u hramu združuje muškarca i ženu kao supruga i suprugu vječno budu li poštovali svoje saveze. Krštenje i sve druge uredbe pripremaju nas za ovaj sveti događaj.

Kad su muškarac i žena vjenčani u hramu, njihova djeca koja se rode nakon toga također postaju dio njihove vječne obitelji. Parovi koji su se vjenčali građanski mogu primiti ove blagoslove pripremajući sebe i svoju djecu da idu u hram i budu zajedno zapečaćeni. Roditelji koji zakonski usvoje djecu mogu dati da se ta djeca zapečate za njih.

- Što par mora učiniti kako bi postigli da moć pečačenja bude učinkovita u njihovom braku?

Naši preci trebaju našu pomoć

- Koje odgovornosti imamo prema našim precima koji su umrli a da nisu primili svećeničke uredbe?

Mario Cannamela vjenčao se s Mariom Vitta 1882. godine. Živjeli su u Tripaniju u Italiji, gdje su odgojili obitelj i proveli mnoge divne godine zajedno. Mario i Maria nisu čuli poruku obnovljenog evanđelja Isusa Krista tijekom svojeg života. Nisu se krstili. Nisu imali mogućnost ići u hram i biti zapečaćeni zajedno kao vječna obitelj. Smrću je njihov brak završio.

Više od stoljeća kasnije dogodilo se ponovno ujedinjenje. Potomci Maria i Marie otišli su u hram u Los Angelesu, gdje su praunuk i njegova žena kleknuli pred oltarom i služili kao zastupnici za pečaćenje Maria i Marie. Suze su ispunile njihove oči dok su dijelili radost Maria i Marie.

Mnogi od naših predaka su među onima koji su umrli a da nisu čuli za evanđelje dok su bili na zemlji. Oni sada žive u svijetu duhova (vidi 41. poglavlje u ovoj knjizi). Ondje su podučeni evanđelju Isusa Krista. Oni koji su prihvatili evanđelje čekaju da se hramske uredbe obave za njih. Dok izvodimo ove uredbe u hramu za naše pretke, mi dijelimo njihovu radost.

- Kako nauk spasenja za mrtve pokazuje Božju pravdu, sućut i milosrđe?
- Koja ste iskustva vi imali čineći hramsko djelo za svoje pretke?

Obiteljsko rodoslovlje – kako započinjemo pomagati našim precima

- Koji su temeljni koraci obavljanja djela obiteljskog rodoslovlja?

Sveci posljednjih dana su potaknuti sudjelovati u aktivnostima obiteljskog rodoslovlja. Kroz ove aktivnosti mi učimo o našim precima kako bismo mogli obaviti uredbe za njih. Istraživanje obiteljskog rodoslovlja uključuje tri temeljna koraka:

1. Pronalaženje naših predaka.
2. Otkrivanje koji preci trebaju da se za njih obave hramske uredbe.
3. Osiguravanje da se uredbe za njih obave.

Većina odjela i ogranaka imaju savjetnike za obiteljsko rodoslovlje koji mogu odgovoriti na pitanja i uputiti nas k izvorima koji su nam potrebni. Ako odjel ili ogranak nema savjetnika za obiteljsko rodoslovlje, biskup ili predsjednik ogranka mogu osigurati vodstvo.

Pronalaženje naših predaka

Kako bismo izvršili hramske uredbe za naše pretke trebamo znati njihova imena. Mnogi su divni izvori dostupni danas da nam pomognu pronaći imena naših predaka.

Dobar način kako započeti prikupljanje podataka o našim precima je vidjeti što imamo u svojem domu. Možda ćemo imati izvatke iz matične knjige rođenih, vjenčanih ili umrlih. Također možemo naći obiteljske Biblije, osmrtnice, obiteljske povijesti, ili dnevnike. Osim toga, možemo od rodbine tražiti podatke koje oni imaju. Nakon što pronađemo podatke u našem domu i od naših predaka, možemo istražiti druge izvore, kao stranica FamilySearch.org. Također možemo posjetiti jedan od mjesnih centara Crkve za obiteljsko rodoslovlje.

Koliko ćemo saznati ovisi o tome koji su nam podaci dostupni. Možda ćemo imati samo malo obiteljskih podataka i možda ćemo moći pronaći samo roditelje te djedove i bake. Ako već imamo veliku zbirku obiteljskih zapisa, možda ćemo moći pronaći pretke više naraštaja unatrag u vremenu.

Možemo voditi zapis o podacima koje prikupimo u zapisima obiteljske grupe i na rodoslovnim listovima.

Otkrivanje koji preci trebaju da se za njih obave hramske uredbe

Hramske uredbe su se obavljale za mrtve od ranih dana Crkve. Kao posljedica, neke uredbe za naše pretke možda su već obavljene. Kako bismo saznali koji preci trebaju hramske uredbe, možemo tražiti na dva mjesta. Naši osobni obiteljski zapisi mogu sadržavati podatke o tome što je učinjeno. Ako ne, Crkva ima zapis o svim uredbama koje su obavljene u hramu. Vaš savjetnik za obiteljsko rodoslovlje u odjelu ili ogranku može vam pomoći u tome.

Osiguravanje da se uredbe obave

Mnogi od naših predaka u svijetu duhova možda su nestropljivi da prime svoje hramske uredbe. Čim pronađemo ove pretke, trebamo urediti da se djelo izvrši za njih.

Jedan od blagoslova djela obiteljskog rodoslovlja proizlazi iz odlaska u hram i obavljanja uredbi za naše pretke. Trebamo se pripremiti da primimo hramsku preporuku tako da, kad bude moguće, možemo obaviti to djelo. Ako naša djeca imaju 12 godina ili više, ona mogu imati udjela u tim blagoslovima tako da se krste i prime potvrdu za svoje pretke.

Ako nije moguće da odemo u hram i sudjelujemo u ovim uredbama, hram će urediti da uredbe obave drugi članovi Crkve.

- Kako je Gospodin pomogao vama ili članovima vaše obitelji u pronalaženju podataka o vašim precima?

Dodatne mogućnosti za obiteljsko rodoslovlje

- Koji su neki jednostavni načini da netko s mnogo drugih odgovornosti sudjeluje u djelu obiteljske povijesti?

Osim omogućavanja hramskih uredbi za pretke o kojima znamo, možemo pomoći onima koji su u svijetu duhova na mnoge druge načine. Trebamo tražiti vodstvo Duha dok uz molitvu razmatramo što možemo učiniti. Ovisno o našim prilikama možemo učiniti sljedeće:

1. Odlaziti u hram što je češće moguće. Nakon što smo bili u hramu za sebe, možemo obavljati spasonosne uredbe za druge koji čekaju u svijetu duhova.
2. Istraživati kako bismo pronašli pretke koje je teže pronaći. Savjetnici za obiteljsko rodoslovlje mogu nas dovesti do izvora koji mogu pomoći.
3. Pomoći u crkvenom programu izrade indeksa. Kroz ovaj program članovi pomažu pripremati genealoške podatke za korištenje u crkvenim računalnim programima za obiteljsko rodoslovlje. Ti nam programi olakšavaju pronaći naše pretke.
4. Donirati podatke iz obiteljskog rodoslovlja trenutnim računalnim programima Crkve za obiteljsko rodoslovlje. Ti programi sadrže genealogije koje su donirali ljudi diljem svijeta. Oni omogućavaju ljudima da dijele svoje obiteljske podatke.

Savjetnici za obiteljsko rodoslovlje mogu dati više podataka o računalnim programima Crkve.

5. Sudjelovati u obiteljskim organizacijama. Možemo postići puno više za naše pretke ako radimo zajedno s drugim članovima obitelji.
- Razmislite što možete učiniti kako biste više sudjelovali u hramskom djelu i radu na obiteljskom rodoslovlju.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Petrova 4:6 (evanđelje je propovijedano mrtvima)
- Malahija 3:23–24; NiS 2:2; 3. Nefi 25:5–6 (poslanje Ilije)
- 1. Korinćanima 15:29; NiS 128:15–18 (djelo za mrtve)
- NiS 137 (otkupljenje mrtvih)

Svijet duhova nakon smrti

41. poglavlje

Život nakon smrti

- Što se događa s nama kada umremo?

Nebeski Otac je pripremio naum za naše spasenje. Kao dio svojeg nauma poslao nas je iz svoje nazočnosti da živimo na zemlji i primimo smrtna tijela od krvi i mesa. Na kraju će naša smrtna tijela umrijeti, a naši će duhovi otići u svijet duhova. Svijet duhova je mjesto čekanja, rada, učenja te, za pravedne, mjesto odmora od briga i tuge. Naši će duhovi živjeti tamo sve dok ne budemo spremni za uskrsnuće. Tad će se naša smrtna tijela ponovno ujediniti s našim duhovima i primit ćemo stupanj slave za koji smo se pripremili (vidi 46. poglavlje u ovoj knjizi).

Mnogi su se ljudi pitali kakav je svijet duhova. Sveta pisma i proroci posljednjih dana dali su nam podatke o svijetu duhova.

- Koju utjehu primete iz spoznaje da postoji život nakon smrti? Kako možemo koristiti svoje razumijevanje o svijetu duhova nakon smrti da bismo utješili druge?

Gdje se nalazi svijet duhova nakon smrti?

Proroci posljednjih dana rekli su da duhovi onih koji su umrli nisu daleko od nas. Predsjednik Ezra Taft Benson je rekao: »Ponekad zastor između ovog života i života nakon smrti postaje veoma tanak. Naši voljeni koji su umrli nisu daleko od nas« (Conference Report, travanj 1971, 18; ili *Ensign*, lipanj 1971, 33). Predsjednik Brigham Young je podučavao da je svijet duhova nakon smrti na zemlji, oko nas (vidi *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 279).

Koja je priroda naših duhova?

Duhovna bića imaju isti tjelesni oblik kao smrtnici, osim što je duhovno tijelo u savršenom obliku (vidi Eter 3:16). Duhovi nose sa sobom sa zemlje svoje stavove odanosti ili protivljenja onome što se odnosi na pravednost (vidi Alma 34:34). Oni imaju iste želje i prohtjeve koje su imali dok su živjeli na zemlji. Svi su duhovi odrasle dobi. Oni su bili odrasli prije svojeg smrtnog postojanja, i u odrasloj su dobi nakon smrti, čak i ako umru kao djeca (vidi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 131–132).

- Zašto je važno znati da će naši duhovi imati iste stavove u svijetu duhova koje imaju sada?

Kakve su prilike u svijetu duhova nakon smrti?

Prorok Alma iz Mormonove knjige podučavao je o dvije podjele ili stanja u svijetu duhova:

»Dusi onih koji su pravedni primaju se u stanje sreće što se naziva raj, stanje pokoja, stanje mira, gdje će otpočiniti od svih tegoba svojih, i od svake brige i žalosti.

I tad će se dogoditi: Dusi opakih, da, koji su zli – jer, eto, nemaju oni dijela ni udjela u Duhu Gospodnjemu, jer, gle, odabiru oni zla djela radije nego dobra. Zato đavolski duh ulazi u njih i zaposjeda kuću njihovu – i oni će biti izbačeni u tamu najkrajnju. Ondje će biti plač, i lelek, i škrgut zubi, a sve to zbog bezakonja njihova, jer ih vodi zaslužnjene volja đavolska.

Evo takvo je stanje duša opakih, da u tami, stanje strašnog jezivog iščekivanja ognjenoga izliva srdžbe Božje na njih. I tako oni ostaju u tom stanju, kao i pravednici u raju, sve do trenutka uskrsnuća svojega« (Alma 40:12–14).

Duhovi su raspoređeni prema čistoći svojeg života i svojoj poslušnosti volji Gospodinovoj dok su bili na zemlji. Pravedni i opaki su razdvojeni (vidi 1 Nefi 15:28–30), ali duhovi mogu napredovati

kako uče načela evanđelja i žive u skladu s njima. Duhovi u raj u mogu podučavati duhove u tamnici (vidi NiS 137).

Raj

Prema proroku Almi, pravedni duhovi uživaju počinak od zemaljskih briga i tuge. Ipak, oni su zauzeti obavljanjem Gospodinova djela. Predsjednik Joseph F. Smith vidio je u viđenju da je odmah nakon svojeg raspeća Isus Krist posjetio pravedne u svijetu duhova. Postavio je glasnike, dao im moć i ovlast, te im povjerio da »pronose svjetlo evanđelja onima što su u tami, to jest svim dusima ljudskim« (NiS 137:30).

Crkva je organizirana u svijetu duhova i obnašatelji svećeništva nastavljaju svoje odgovornosti tamo (vidi NiS 137:30). Predsjednik Wilford Woodruff je podučavao: »Isto svećeništvo postoji s druge strane zastora... Svaki apostol, svaki član Sedamdesetorice, svaki starješina itd, koji je umro u vjeri, čim prijeđe s druge strane zastora ulazi u djelo službeništva« (*Deseret News*, 25. siječnja, 1882, 818).

Obiteljski su odnosi također važni. Predsjednik Jedediah M. Grant, savjetnik Brigham Younga, vidio je svijet duhova i opisao Heberu C. Kimballu organizaciju koja tamo postoji: »Rekao je da su ljudi koje je tamo vidio organizirani prema obiteljskim svojstvima. ... Rekao je: 'Kad pogledam obitelji, postoje nedostaci kod nekih... jer sam vidio obitelji kojima nije bilo dozvoljeno da dođu i prebivaju zajedno, jer nisu poštovali svoj poziv ovdje'« (*Deseret News*, 10. prosinca, 1856, 316–317).

Duhovna tamnica

Apostol Pavao opisao je svijet duhova nakon smrti kao tamnicu, što on jest za neke (vidi 1. Petrova 3:18–20). U duhovnoj tamnici nalaze se duhovi onih koji još nisu primili evanđelje Isusa Krista. Ovi duhovi imaju slobodu izbora i mogu biti potaknuti i dobrim i

Za učitelje: Kako biste pomogli polaznicima razreda ili članovima obitelji da razumiju razlike između raja i duhovne tamnice, razmislite o tome da nacrtate okomitu liniju posred ploče ili velikog komada papira, čineći dva stupca. Na vrhu jednog stupca napišite *Stanje pravednih*. Na vrhu drugog stupca napišite *Stanje opakih*. Zatražite od članova da opišu svako stanje u svijetu duhova, na temelju svojeg čitanja ovog odjeljka. Sažmite njihove komentare u odgovarajuće stupce.

zlim. Ako prihvate evanđelje i uredbe obavljene za njih u hramu, moći će napustiti duhovnu tamnicu i prebivati u raju.

Također su u duhovnoj tamnici oni koji su odbacili evanđelje nakon što im je bilo propovijedano ili na zemlji ili u svijetu duhova. Ti duhovi trpe u stanju poznatom kao pakao. Oni su se odvojili od milosrđa Isusa Krista koji je rekao: »Jer, gle, ja, Bog, pretrpjem to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate. No, ne obrate li se oni, moraju trpjeti kao i ja. To trpljenje prouzroči da ja, kao Bog, najveći od svih, uzdrhtim od bola, i da krvarim iz svake pore i da mi trpi tijelo i duh« (NiS 19:16–18). Nakon što budu trpjeli za svoje grijehе bit će im dopušteno, kroz pomirenje Isusa Krista, da baštine najniži stupanj slave, a to je telestijalno kraljevstvo.

- Kako su prilike u svijetu duhova slične prilikama u ovom životu?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Petrova 4:6 (evanđelje je propovijedano mrtvima)
- Mojsije 7:37–39 (duhovna tamnica pripremljena za opake)
- NiS 76 (objava o tri kraljevstva slave)
- Luka 16:19–31 (sudbina prosjaka i bogataša u svijetu duhova)

Sabiranje doma Izraelova

42. poglavlje

Dom Izraelov je Božji narod saveza

- Koje odgovornosti Božji narod saveza ima prema narodima svijeta?

Jakov je bio veliki prorok koji je živio stotine godina prije Kristova vremena. Zato što je Jakov bio vjeran, Gospodin mu je dao posebno ime Izrael, što znači »onaj koji pobjeđuje kod Boga« ili »neka Bog pobijedi« (Bible Dictionary, »Israel«, 708). Jakov je imao dvanaest sinova. Ti sinovi i njihove obitelji postali su poznati kao dvanaest plemena Izraelovih, to jest Izraelci (vidi Postanak 49:28).

Jakov je bio Abrahamov unuk. Gospodin je sklopio vječni savez s Abrahamom koji je bio obnovljen s Izakom i s Jakovom, te s njegovom djecom (vidi 15. poglavlje u ovoj knjizi; vidi također sliku u ovom poglavlju, koja prikazuje Jakova kako blagoslivlja svoje sinove). Bog je obećao da će Izraelci biti njegov narod saveza dok god budu obdržavali njegove zapovijedi (vidi Ponovljeni zakon 28:9–10). Oni će biti blagoslov svim narodima svijeta donoseći im evanđelje i svećeništvo (vidi Abraham 2:9–11). Tako će oni ispuniti svoj savez s Gospodinom i on će ispuniti svoj savez s njima.

Dom Izraelov je bio raspršen

Uvijek su iznova proroci Gospodnji upozoravali dom Izraelov što će se dogoditi budu li opaki. Mojsije je prorokovao: »Jahve će vas razbacati po svim narodima, s kraja na kraj zemlje« (Ponovljeni zakon 28:64).

Unatoč upozorenju Izraelci su neprestano kršili Božje zapovijedi. Borili su se međusobno i razdvojili se u dva kraljevstva: Sjeverno kraljevstvo, nazvano kraljevstvo Izraela, i Južno kraljevstvo, nazvano kraljevstvo Jude. Deset od dvanaest plemena Izraelovih

živjelo je u Sjevernom kraljevstvu. Tijekom rata osvojili su ih neprijatelji i odveli ih u sužanjstvo. Neki su od njih kasnije pobjegli u zemlje na sjeveru i postali izgubljeni za ostatak svijeta.

Oko 100 godina nakon zauzimanja Sjevernog kraljevstva Južno je kraljevstvo bilo osvojeno. Glavni grad Jeruzalem bio je uništen 586. PR. KR., i mnogi pripadnici preostala dva plemena Izraelova bili su odvedeni u sužanjstvo. Neki su se pripadnici ovih plemena vratili kasnije i ponovno izgradili Jeruzalem. Nedugo prije nego što je Jeruzalem bio uništen, Lehi i njegova obitelj, koji su bili pripadnici doma Izraelova, napustili su grad i naselili se u Americi.

Nakon Kristova vremena Jeruzalem je ponovno bio uništen, ovoga puta od strane rimskih vojnika. Židovi su bili raspršeni diljem većeg dijela svijeta. Danas se Izraelci nalaze u svim zemljama svijeta. Mnogi od tih ljudi ne znaju da potječu od drevnog doma Izraelova.

- Koje su dobrobiti došle Božjoj djeci zato što je njegov narod saveza bio raspršen diljem zemlje?

Dom Izraelov mora biti sabran

- Zašto Gospodin želi da njegov narod bude sabran?
- Kako će dom Izraelov biti sabran?

Gospodin je obećao da će njegov narod saveza jednom biti sabran: »I sam ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih raspršio« (Jeremija 23:3).

Bog sabire svoju djecu kroz misionarski rad. Kako ljudi dolaze do spoznaje o Isusu Kristu, primaju uredbe spasenja i obdržavaju s njima povezane saveze, oni postaju »sinovi Saveza« (3. Nefi 20:26). On ima važne razloge za sabiranje svoje djece. Sabire ih kako bi mogli saznati učenja evanđelja i pripremiti se za susret sa Spasiteljem kad on dođe ponovno. Sabire ih kako bi mogli graditi hramove i obavljati svete uredbe za pretke koji su umrli ne imajući tu priliku. Sabire ih kako bi mogli osnažiti jedni druge i biti ujedinjeni u evanđelju, nalazeći zaštitu od nepravедnih utjecaja u svijetu. Također ih sabire kako bi se mogli pripremiti za dijeljenje evanđelja s drugima.

Moć i vlast upravljanja djelom sabiranja doma Izraelova Josephu Smithu je dao prorok Mojsije, koji se ukazao 1836. godine u hramu u Kirtlandu (vidi NiS 110:11). Od tog je vremena svaki prorok obnašao ključeve za sabiranje doma Izraelova, i ovo je sabiranje važan dio djela Crkve. Narod saveza sada se sabire dok prihvaćaju obnovljeno evanđelje i služe Bogu Abrahamovu, Izakovu i Jakovljevu (vidi Ponovljeni zakon 30:1–5).

Izraelci će najprije biti sabrani duhovno, a onda tjelesno. Sabiru se duhovno kada se priključuju Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana, te sklapaju i obdržavaju svete saveze. Duhovno sabiranje započelo je tijekom vremena proroka Josepha Smitha i nastavlja se danas diljem svijeta. Obraćeni u Crkvu su Izraelci bilo krvlju ili usvojenjem. Oni pripadaju obitelji Abrahama i Jakova (vidi Abraham 2:9–11; Galaćanima 3:26–29).

Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao: »Mnogo je naroda zastupljeno u ... Crkvi. ... Oni su došli zato što je Duh Gospodnji sišao na njih; ... primivši *duh sabiranja*, ostavili su sve radi evanđelja« (*Doctrines of Salvation*, sastavio Bruce R. McConkie, 3 sveska, [1954–1956], 3:256; kurziv u originalu).

Tjelesno sabiranje Izraela znači da će narod saveza biti »sabran[] kući u zemlje baštine svoje, i uspostavljen[] u svim svojim obećanim zemljama« (2. Nefi 9:2). Plemena Efrajima i Manašea bit će sabrana u Americi. Pleme Judino vratit će se u grad Jeruzalem i okolno područje. Deset izgubljenih plemena primit će od plemena Efrajimova svoje obećane blagoslove (vidi NiS 133:26–34).

Kad je Crkva bila uspostavljena u početku, sveci su primili upute da se sabiru u Ohio, nakon toga u Missouriju, i onda u dolini Slanog jezera. Međutim, danas suvremeni proroci podučavaju da članovi Crkve trebaju graditi kraljevstvo Božje u svojim zemljama. Starješina Russell M. Nelson je rekao: »Odluka da se dođe Kristu nije stvar fizičkog smještaja; to je stvar individualne predanosti. Ljudi mogu biti 'privedeni k spoznaji Gospodina' [3. Nefi 20:13] bez napuštanja svoje domovine. Istina, u prvim danima Crkve obraćenje je često značilo i emigraciju. No sada se sabiranje događa u svakom narodu. ... Mjesto sabiranja za brazilske svece je u Brazilu;

mjesto sabiranja za nigerijske svece je u Nigeriji; mjesto sabiranja za korejske svece je u Koreji, itd. Sion su 'čisti srcem'. [NiS 97:21]. Sion je tamo gdje se god nalaze pravedni sveci« (Conference Report, listopad 2006, 85; ili *Ensign*, studeni 2006, 81).

Tjelesno sabiranje Izraela neće biti gotovo sve do Drugog dolaska Spasitelja i dalje u Tisućljetnici (vidi Josip Smith 1:37). Tad će Gospodinovo obećanje biti ispunjeno:

»Zato, evo, dolaze dani – riječ je Jahvina – kad se više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz Egipta', nego: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao'. Vratit ću ih u zemlju njihovu koju dadoh ocima njihovim« (Jeremija 16:14–15).

- Na koje ste načine vi bili sabrani duhovno kao jedan od Gospodinova naroda saveza?
- Na koje ste načine sudjelovali u sabiranju drugih?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Postanak 17:1–8 (Božji savez s Abrahamom)
- Rimljanima 9:4–8; Galaćanima 3:29 (oni koji slijede Isusa Krista i njegovu riječ djeca su saveza)
- 2. Nefi 30:2; Mosija 5:10–11 (oni koji se pokaju, slijede proroke i imaju vjeru u Isusa Krista postaju Gospodinov narod saveza)
- 2. Kraljevi 17 (Sjeverno kraljevstvo zasužnjeno)
- 2. Ljetopisi 36:11–20 (Južno kraljevstvo zasužnjeno)
- Jakovljeva 1:1 (dvanaest plemena raspršeno)
- 1. Nefi 10:12–13 (selidba Nefijaca bila je dio raspršivanja)
- Jeremija 3:14–18 (jedan iz grada, dvoje iz obitelji)
- Ezekiel 20:33–36 (Izrael će biti sabran iz svih zemalja)
- 3. Nefi 20:29–46 (Židovi će biti sabrani u Jeruzalem)

Za učitelje: Kada ljudi iznose svoje priče o obraćenju na obnovljeno evanđelje Isusa Krista, oni iznose priče o duhovnom sabiranju. Razmotrite unaprijed zamoliti nekoliko ljudi da ispričaju o tome kako su se obratili na evanđelje.

- 1 Nefi 15:13–18; 3. Nefi 21:26–29 (sabiranje započinje obnovom evanđelja)
- NiS 38:31–33 (Gospodinov narod saveza bit će spašen)
- Izaija 11:11–13 (Gospodin će vratiti natrag svoj narod)
- Otkrivenje 18:4–8 (glas će proglasiti sabiranje)
- NiS 133:6–15 (pogani u Sion, Židovi u Jeruzalem)

Znaci drugog dolaska

43. poglavlje

Isus Krist će se vratiti na zemlju

- Koji su neki od znakova Drugog dolaska?

Spasitelj je rekao Josephu Smithu: »Ja ću, naime, objaviti sam sebe s nebesa s moću i velikom slavom... i u pravедnosti s ljudima prebivati na zemlji tisuću godina, a opaki neće opstati« (NiS 29:11; vidi i 44. i 45. poglavlje u ovoj knjizi). Isus nam je rekao da će nas određeni znakovi i događaji upozoriti da je vrijeme njegovog drugog dolaska blizu.

Tisućama godina sljedbenici Isusa Krista iščekivali su znakove Drugog dolaska kao vrijeme mira i radosti. Ali prije nego što Spasitelj dođe, ljudi na zemlji iskusit će velika iskušenja i nedaće. Naš Nebeski Otac želi da budemo spremni za te nevolje. On također očekuje da budemo duhovno spremni kada Spasitelj dođe u svojoj slavi. Stoga nam je dao znakove, a to su događaji koji će nam reći kada Spasiteljev drugi dolazak bude blizu. Tijekom mnogih razdoblja Bog je objavljivao ove znakove svojim prorocima. On je rekao da će svi vjerni sljedbenici Kristovi znati koji su to znaci i tražit će ih (vidi NiS 45:39). Ako smo poslušni i vjerni, proučavat ćemo Sveta pisma i poznavati znakove.

Neki od znakova Drugog dolaska Isusa Krista već su ispunjeni ili se sada ispunjavaju. Drugi će se ispuniti u budućnosti.

Opačina, rat i previranja

Mnogi su od znakova zastrašujući i strašni. Proroci su upozorili da će zemlja iskusiti velika previranja, opačinu, rat i patnju. Prorok

Za učitelje: Razmotrite zadužiti svakog polaznika razreda ili člana obitelji za jedan ili dva znaka opisana u ovom poglavlju (u velikim razredima neki znakovi mogu biti dodijeljeni više nego jednoj osobi). Kao dio lekcije dajte im vremena da samostalno prouče podatke o tim znakovima i razmisle o dokazima koje su vidjeli da se ti znaci danas ispunjavaju. Tada neka međusobno podijele svoje uvide.

Daniel je rekao da će vrijeme prije Drugog dolaska biti vrijeme nevolja kakvo zemlja nikada nije poznavala (vidi Daniel 12:1). Gospodin je rekao: »A ljubav će kod ljudi ohladiti, a bezakonje obilovati.« (NiS 45:27). »I sve će se uskomešati. A ... strah [će] obuzeti sve ljude« (NiS 88:91). Možemo očekivati potrese, bolesti, glad, velike oluje, sijevanja i grmljavine (vidi Matej 24:7; NiS 88:90). Oluje s tučom uništavat će nasade na zemlji (vidi NiS 29:16).

Isus je rekao svojim učenicima da će rat ispuniti zemlju: »Čut ćete za ratove i glasine o ratovima... Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva« (Matej 24:6–7). Prorok Joseph Smith je rekao: »Ne budite obeshrabreni kad vam govorimo o opasnim vremenima jer ona moraju ubrzo doći, jer se mač, glad i pošast približavaju. U ovoj će zemlji doći do velikog uništavanja, jer ne trebate misliti kako se neka jota ili kovrčica proroštava svih svetih proroka neće ispuniti, a još je mnogo onih koja se tek imaju ispuniti« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 252).

Mnogi se od ovih znakova ispunjavaju. Opačina je posvuda. Narodi su stalno u ratu. Potresi i druge katastrofe se događaju. Mnogi ljudi sada trpe zbog strašnih oluja, suše, gladi i bolesti. Možemo biti sigurni da će ove nevolje postati ozbiljnije prije nego što Gospodin dođe.

Međutim, nisu svi događaji koji prethode Drugom dolasku strašni. Mnogi od njih donose radost svijetu.

Obnova evanđelja

Gospodin je rekao: »Svjetlost će jarka obasjati one koji u tami sjede, i to će biti punina evanđelja mojega« (NiS 45:28). Proroci iz davnine pretkazali su obnovu evanđelja. Apostol Ivan je vidio da će evanđelje obnoviti anđeo (vidi Otkrivenje 14:6–7). Kao ispunjenje ovog proroštva, anđeo Moroni i drugi nebeski posjetitelji donijeli su evanđelje Isusa Krista Josephu Smithu.

Izlazak na vidjelo Mormonove knjige

Gospodin je Nefijcima iznio još jedan znak: Mormonova knjiga će doći njihovim potomcima (vidi 3. Nefi 21). U vrijeme Starog zavjeta proroci Izaija i Ezekiel predvidjeli su izlazak na vidjelo Mormonove

knjige (vidi Izaija 29:4–18; Ezekiel 37:16–20). Ova se proroštva sada ispunjavaju. Mormonova knjiga je izašla na vidjelo i pronosi se cijelom svijetu.

Evandjelje se propovijeda cijelom svijetu

Još jedan znak posljednjih dana jest da će se »...Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat ... po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo« (Matej 24:14; vidi i Josip Smith 1:31). Svi će narodi čuti puninu evanđelja na svojem jeziku (vidi NiS 90:11). Još od vremena obnove Crkve misionari su propovijedali evanđelje. Misionarski rad se povećavao tako da danas na desetke tisuća misionara propovijeda u mnogim zemljama svijeta na mnogim jezicima. Prije Drugog dolaska i tijekom Tisućljetnice Gospodin će osigurati načine da se istina donese svim narodima.

Dolazak Ilije

Prorok Malahija je prorokovao da će prije Spasiteljeva drugog dolaska prorok Ilija biti poslan na zemlju. Ilija će obnoviti moći pečaćenja tako da obitelji mogu biti zapečaćene zajedno. On će također nadahnuti ljude da se brinu za svoje pretke i potomke. (Vidi Malahija 3:23–24; NiS 2.) Prorok Ilija je došao Josephu Smithu u travnju 1836. godine. Od tog je vremena zanimanje za rodoslovlje i obiteljsku povijest naraslo. Također smo u mogućnosti obavljati uredbe pečaćenja u hramovima za žive i za mrtve.

Lehijevi potomci postat će velik narod

Gospodin je rekao da će, kad njegov dolazak bude blizu, Lamanci postati pravedan i poštovan narod. Rekao je: »Prije nego dođe veliki dan Gospodnji... Lamanci će cvasti poput ruže« (NiS 49:24). Veliki broj Lehijevih potomaka sada prima blagoslove evanđelja.

Izgradnja Novog Jeruzalema

Blizu vremena dolaska Isusa Krista vjerni sveci izgradit će pravedan grad, grad Božji, nazvan Novi Jeruzalem. Sam će Isus Krist vladati tamo. (Vidi 3. Nefi 21:23–25; Mojsije 7:62–64; Članci vjere 1:10.) Gospodin je rekao da će grad biti izgrađen u državi Missouri u Sjedinjenim Državama (vidi NiS 84:2–3).

Ovo je samo nekoliko znakova koje nam je Gospodin dao. Sveta pisma opisuju mnoge druge.

- Koje dokaze vidite da se znaci sada ispunjavaju?

Poznavanje znakova vremena može nam pomoći

- Kako možemo ostati mirni čak i kad su neki od znakova zastrašujući i strašni?

Govoreći o svojem Drugom dolasku Gospodin je rekao: »Ni čas ni dan nijednome čovjeku nije poznat, pa ni anđelima na nebu« (NiS 49:7). On je ovo podučio kroz usporedbu o smokvinom stablu. Rekao je da kad vidimo kako stablo rađa lišćem, tada možemo reći da će ljeto uskoro doći. Slično tome, kada vidimo znakove opisane u Svetim pismima, možemo znati da je njegov dolazak blizu. (Vidi Matej 24:32–33.)

Gospodin daje ove znakove da nam pomogne. Možemo srediti svoje živote i pripremiti sebe i svoje obitelji za ono što će doći.

Upozoreni smo na nevolje i rečeno nam je da se pripremimo, ali također se možemo radovati dolasku Spasitelja i biti sretni. Gospodin je rekao: »Ne uznemirujte se, jer, kad se sve to [znaci] zbude, znadete da će se ispuniti obećanja koja su vam dana« (NiS 45:35). On je rekao da kad on dođe, oni koji su pravedni neće biti uništeni »nego će opstati u taj dan. I zemlja će im se dati za baštinu... a djeca će im rasti bez grijeha... Jer Gospod će biti u sredini njihovoj, i slava njegova bit će nad njima, i on će im biti kralj i zakonodavac« (NiS 45:57–59).

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- 1. Korinćanima 15:22–28 (kraj dolazi; smrt je pobijedena)
 - Matej 16:1–4 (raspoznavati znakove vremena)
 - Matej 24; NiS 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; Josip Smith 1 (znaci Drugog dolaska)
 - 1. Solunjanima 5:1–6 (paziti na znakove i pripremiti se)
 - NiS 38:30 (pripremiti se tako da se ne moramo bojati)
 - NiS 68:11 (možemo poznavati znakove)
-

Drugi dolazak Isusa Krista

44. poglavlje

Iščekivanje Spasiteljeva drugog dolaska

Četrdeset dana nakon njegovog uskrsnuća Isus i njegovi apostoli okupili su se na Maslinskoj gori. Došlo je vrijeme da Isus napusti zemlju. Bio je dovršio sve djelo koje je morao tada učiniti. Trebao se vratiti Nebeskom Ocu do vremena svojeg drugog dolaska.

Nakon što je dao upute svojim apostolima, Isus je uzašao na nebo. Dok su apostoli gledali gore prema nebesima, dva su anđela stala pored njih i rekla: »Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo« (Djela 1:11).

Od toga vremena do današnjeg dana sljedbenici Isusa Krista iščekivali su Drugi dolazak.

Što će Isus učiniti kada ponovno dođe?

Kada Isus Krist dođe na zemlju ponovno, učinit će sljedeće:

1. *Očistit će zemlju.* Kad Isus dođe ponovno, doći će u moći i velikoj slavi. U to će vrijeme svi opaki biti uništeni. Sve što je iskvareno bit će spaljeno, i zemlja će biti očišćena vatrom (vidi NiS 101:24–25).
2. *Sudit će svojem narodu.* Kad Isus dođe ponovno, sudit će narodima i razdijelit će pravedne od opakih (vidi Matej 25:31–46; vidi i 46. poglavlje u ovoj knjizi). Ivan Objavitelj napisao je o ovom sudu: »Zatim 'opazih prijestolja', i onima što sjedoše na

Za učitelje: Razmotrite zadužiti svakog polaznika razreda ili člana obitelji za jednu od pet navedenih stavki u ovom poglavlju. Zatražite od svake osobe da radi pojedinačno, proučavajući stavku za koju je zadužena, uključujući stihove iz Svetih pisama. Tada pozovite sve da rasprave o onome što su naučili.

njih 'bî dana vlast da sude'. Opazih i duše pogubljenih zbog Isusova svjedočanstva i Riječi Božje... Oni oživješe i kraljevaše s Kristom tisuću godina.« Opaki koje je vidio »ne oživješe dok se nije navršilo tisuću godina« (Otkrivenje 20:4–5; vidi i NiS 88:95–98).

3. *Najavit će Tisućljetnicu.* Tisućljetnica je razdoblje od tisuću godina kada će Isus vladati na zemlji. Pravedni će biti poneseni u susret Isusu kod njegovog dolaska (vidi NiS 88:96). Njegov će dolazak započeti tisućljetnu vladavinu. (Vidi 45. poglavlje u ovoj knjizi.)

Predsjednik Brigham Young je rekao:

»Tijekom Tisućljetnice, kada se kraljevstvo Božje uspostavi na zemlji u moći, slavi i savršenstvu, a vladavina opačine koja je toliko dugo prevladavala bude potčinjena, sveci će Božji imati povlasticu graditi svoje hramove i ulaziti u njih, postajući, tako reći, stupovi u hramovima Božjim [vidi Otkrivenje 3:12], te će posluživati za svoje mrtve. Tada ćemo vidjeti svoje prijatelje kako prilaze, i to možda neke koje smo poznavali ovdje. ... I imat ćemo objave da otkrijemo svoje pretke sve do oca Adama i majke Eve, te ćemo ulaziti u hramove Božje i služiti za njih. Tad će [djeca] biti zapečaćena za [roditelje] sve dok lanac ne bude usavršen unatrag do Adama, tako da će postojati savršen lanac svećeništva od Adama do krajnjeg prizora« (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333–334).

4. *Dovršit će Prvo uskrsnuće.* Oni koji su stekli povlasticu da izađu za uskrsnuća pravednih ustat će iz svojih grobova. Bit će poneseni u susret Spasitelju dok on bude silazio s neba. (Vidi NiS 88:97–98.)

Nakon što je Isus ustao od mrtvih, drugi pravedni ljudi koji su umrli također su uskrsnuli. Oni su se ukazali u Jeruzalemu i također na američkom kontinentu. (Vidi Matej 27:52–53; 3. Nefi 23:9–10.) To je bio početak Prvog uskrsnuća. Neki su ljudi uskrsnuli od tada. Svi oni koji su već uskrsnuli i koji će uskrsnuti u vrijeme njegovog dolaska baštinit će slavu celestijalnog kraljevstva (vidi NiS 76:50–70).

Nakon uskrsnuća onih koji će baštiniti celestijalnu slavu druga će grupa uskrsnuti: oni koji će primiti terestrijalnu slavu. Kad svi ovi ljudi uskrsnu Prvo će uskrsnuće biti dovršeno.

Opaki koji budu živi u vrijeme Gospodinovog drugog dolaska bit će uništeni u tijelu. Oni će, zajedno s opakima koji su već mrtvi, morati čekati do posljednjeg uskrsnuća. Svi će preostali mrtvi ustati u susret Bogu. Oni će baštiniti telestijalno kraljevstvo ili će biti bačeni u krajnju tamu sa Sotonom (vidi NiS 76:32–33, 81–112).

5. *Preuzet će svoj pravedan položaj kao Kralj neba i zemlje.*

Kad Isus dođe, uspostaviti će svoju vlast na zemlji. Crkva će postati dio tog kraljevstva. On će vladati svim ljudima na zemlji u miru 1000 godina.

Kad je Isus Krist prvi put došao na zemlju, nije došao u slavi. Rodio se u skromnoj štali i bio je položen u jaslje sa sijenom. Nije došao s velikim vojskama kao što su Židovi očekivali od svojeg Spasitelja. Umjesto toga došao je govoreći: »Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone« (Matej 5:44). Ljudi su ga odbacili i razapeli. Ali on neće biti odbačen kod svojeg drugog dolaska, »jer svako će ih uho čuti, i prignut će se svako koljeno, a svaki će jezik priznati« da Isus jest Krist (NiS 88:104). Bit će pozdravljen kao »Gospodar gospodarâ i 'Kralj kraljeva'« (Otkrivenje 17:14). Bit će prozvan »Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni« (Izaija 9:5).

- Koje su vaše misli i osjećaji dok razmišljate o događajima Drugog dolaska?

Kako ćemo znati da je Spasiteljev dolazak blizu?

Kad se Isus Krist rodio, veoma je malo ljudi znalo da je došao Spasitelj svijeta. Kada dođe ponovno, neće biti sumnje u to tko je on. Nitko ne zna točno vrijeme kad će Spasitelj doći ponovno. »Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac« (Matej 24:36; vidi i NiS 49:7).

Gospodin je upotrijebio usporedbu da nam dade ideju o vremenu svog dolaska:

»Razumijte ovu usporedbu na primjeru smokve. Čim joj granje postane nježno i potjera lišće, znate da je blizu ljeto.

Tako i vi, kad vidite da se ovo događa, znajte da je blizu, na samim vratima« (Marko 13:28–29).

Gospodin nam je također dao neke znakove kako bi nam pomogao da znamo kada će njegov dolazak biti blizu. Nakon što je otkrio znakove, upozorio je:

»Dakle, bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin. ...

Zato i vi budite pripravnici, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate« (Matej 24:42, 44).

Za više podataka o tome kako ćemo znati kada će Isusov drugi dolazak biti blizu, pogledajte 43. poglavlje u ovoj knjizi.

Kako možemo biti spremni kada Spasitelj dođe?

Najbolji način kako se možemo pripremiti za Spasiteljev dolazak jest da prihvatimo učenja evanđelja i učinimo ih dijelom svojeg života. Trebamo živjeti svaki dan najbolje što možemo, baš kao što je Isus podučavao kad je bio na zemlji. Možemo se obraćati proroku za vodstvo i slijediti njegove savjete. Možemo živjeti dostojno toga da nas Duh Sveti vodi. Tad ćemo se radovati Spasiteljevom dolasku sa srećom, a ne sa strahom. Gospodin je rekao: »Ne boj se, stado malo, kraljevstvo je vaše sve dok ne dođem. Gle, dolazim brzo. Upravo tako. Amen« (NiS 35:27).

- Zašto se trebamo brinuti za svoju spremnost radije nego za točno vrijeme Drugog dolaska?

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Ivan 14:2–3; Matej 26:64 (Isus će pripremiti mjesto i doći će ponovno)
- Malahija 3:2–3; 3:19; NiS 64:23–24 (zemlja će biti spaljena)
- NiS 133:41–51 (opaki će biti uništeni)
- Matej 13:40–43 (sud pretkazan)
- 1. Korinćanima 15:40–42; NiS 76; 88:17–35 (kraljevstva slave)

- NiS 43:29–30; 29:11 (Spasiteljjev dolazak uvest će Tisućljetnicu)
- Članci vjere 1:10 (Isus će vladati)
- Alma 11:43–44; 40:23 (objašnjeno uskrsnuće)
- NiS 88:96–98 (mrtvi će ustati)
- Zaharija 14:9; Otkrivenje 11:15; 1. Nefi 22:24–26 (Isus će vladati kao kralj)

Tisućljetnica

45. poglavlje

Ljudi na zemlji tijekom Tisućljetnice

- Tko će biti na zemlji tijekom Tisućljetnice?

Tisuću godina mira, ljubavi i radosti započet će na zemlji za Drugog dolaska Isusa Krista. To se razdoblje od tisuću godina naziva Tisućljetnica. Sveta pisma i proroci pomažu nam razumjeti kako će izgledati živjeti na zemlji tijekom Tisućljetnice.

Zbog uništenja opakih kod Spasiteljeva drugog dolaska, samo će pravedni ljudi živjeti na zemlji na početku Tisućljetnice. To će biti oni koji su živjeli kreposnim i poštenim životom. Ti će ljudi baštiniti ili terestrijalno ili celestijalno kraljevstvo.

Tijekom Tisućljetnice smrtnici će i dalje živjeti na zemlji i nastaviti će imati djecu kao što i mi činimo sada (vidi NiS 45:58). Joseph Smith je rekao da će besmrtna bića često posjećivati zemlju. Ta će uskrsla bića pomagati u upravi i drugim poslovima. (Vidi *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, odabrao Joseph Fielding Smith [1976], 268.)

Ljudi će još uvijek imati svoje opredjeljenje i neko će vrijeme mnogi ljudi biti slobodni nastaviti sa svojim religijama i idejama. Na kraju će svi priznati da je Isus Krist Spasitelj.

Tijekom Tisućljetnice Isus će »osobno na zemlji kraljevati« (Članci vjere 1:10). Joseph Smith je objasnio da će Isus »kraljevati nad svcima, silaziti dolje i podučavati ih« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 258).

Za učitelje: Tema Tisućljetnice ponekad navodi ljude da nagađaju o idejama koje se ne nalaze u Svetim pismima ili učenjima proroka posljednjih dana. Dok vodite ovu lekciju, nastojte izbjeći takva nagađanja.

Djelo Crkve tijekom Tisućljetnice

- Koja su dva velika djela što će se obavljati tijekom Tisućljetnice?

Postojat će dva velika djela za članove Crkve tijekom Tisućljetnice: hramsko djelo i misionarski rad. Hramsko djelo uključuje uredbe neophodne za uzvišenje. One uključuju krštenje, polaganje ruku za dar Duha Svetoga i hramske uredbe – podarivanje, hramski brak i pečaćenje obiteljskih jedinica.

Mnogi su ljudi umrli a da nisu primili te uredbe. Ljudi na zemlji moraju obaviti te uredbe za njih. To se djelo sada obavlja u hramovima Gospodnjim. Previše toga ima za obaviti prije nego što započne Tisućljetnica, tako da će se to djelo dovršiti tijekom tog vremena. Uskrsla bića će nam pomoći da ispravimo greške koje smo načinili istražujući naše preminule pretke. Oni će nam također pomoći da pronađemo podatke koje trebamo kako bismo dovršili svoje zapise. (Vidi Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, sastavio Bruce R. McConkie, 3 sveska [1954–1956], 2:167, 251–252.)

Drugo veliko djelo tijekom Tisućljetnice bit će misionarski rad. Evanđelje će se podučavati s velikom moću svim ljudima. Na kraju neće biti potrebno podučavati druge prvim načelima evanđelja jer »će me svi poznavati, i malo i veliko – riječ je Jahvina« (Jeremija 31:34).

- Kako se sada možemo pripremati za djelo u Tisućljetnici?

Prilike tijekom Tisućljetnice

- Na koje će načine život tijekom Tisućljetnice biti drugačiji od života na zemlji danas?

Prorok Joseph Smith je podučavao da će tijekom Tisućljetnice »zemlja biti obnovljena i poprimiti svoju rajsku slavu« (Članci vjere 1:10).

Sotona svezan

Tijekom Tisućljetnice Sotona će biti svezan. To znači da neće imati moć iskušavati one koji žive u tom razdoblju (vidi NiS 101:28). »Djeca će im rasti bez grijeha na spasenje« (NiS 45:58). »A zbog pravednosti naroda [Gospodinova] Sotona moći nema; stoga se on dugo godina ne može odvezati; jer on vlasti nema nad srcima ljudi, jer borave u pravednosti, a Svetac Izraelov kraljuje« (1. Nefi 22:26).

Mir na zemlji

Tijekom Tisućljetnice neće biti rata. Ljudi će živjeti zajedno u miru i slozi. Sve ono što se koristilo za rat iskoristit će se u dobre svrhe. »[Oni] će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat mača protiv naroda nit će se više učiti ratovanju« (Izaija 2:4; vidi i Izaija 11:6–7; NiS 101:26).

Pravedna vlast

Predsjednik John Taylor je podučavao: »Gospodin će biti kralj nad cijelom zemljom, i sav će ljudski rod doslovno biti pod njegovom vladavinom, i svaki će narod pod nebesima morati priznati njegovu vlast i pokloniti se njegovom žezlu. Oni koji mu budu služili u pravednosti bit će u ophođenju s Bogom, i s Isusom; imat će posluživanje anđela te će poznavati prošlost, sadašnjost i budućnost; a drugi ljudi, koji možda neće pružiti punu poslušnost njegovim zakonima, niti će biti potpuno podučeni u njegovim savezima, morat će prinijeti punu poslušnost njegovoj vlasti. Jer će to biti Božja vladavina na zemlji, i on će provoditi svoje zakone, i zahtijevati tu poslušnost od naroda u svijetu što je zakonski njegovo pravo« (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 225).

Nema smrti

Tijekom Tisućljetnice neće biti smrti kako je sada poznajemo. Kad ljudi dožive starost, neće umirati i biti pokopani. Umjesto toga bit će promijenjeni iz svojeg smrtnog stanja u besmrtno stanje »u tren oka«. (Vidi NiS 63:51; 101:29–31.)

Sve je objavljeno

Neke nam istine nisu objavljene. Sve će biti objavljeno tijekom Tisućljetnice. Gospodin je rekao da će »sve objaviti – ono što prođe, i ono skriveno što nijedan čovjek ne zna, o zemlji i tko je stvorio, i svrsi i cilju njezinu – ono najdragocjenije, ono što je gore i ono što je dolje, ono što je u zemlji, i na zemlji, i na nebu« (NiS 101:32–34).

Druge aktivnosti tijekom Tisućljetnice

Na mnoge će načine život uvelike biti kao što je sada, osim što će se sve raditi u pravednosti. Ljudi će jesti i piti i nositi odjeću. (Vidi *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333.) Ljudi će nastaviti sijati i žeti usjeve i graditi kuće (vidi Izaija 65:21).

- Koje su vaše misli i osjećaji o prilikama koje će prevladavati tijekom Tisućljetnice?

Posljednja bitka nakon Tisućljetnice

- Kakva će biti krajnja sudbina zemlje?

Na kraju 1000 godina Sotona će nakratko biti oslobođen. Neki će se ljudi odvratiti od Nebeskog Oca. Sotona će skupiti svoje vojske, a Mihael (Adam) će skupiti nebeske vojske. U toj će velikoj bitci Sotona i njegovi sljedbenici biti odbačeni zauvijek. Zemlja će biti preobražena u celestijalno kraljevstvo. (Vidi NiS 29:22–29; 88:17–20, 110–115.)

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Zaharija 14:4–9; 1. Nefi 22:24–25 (Isus će vladati na zemlji)
- Daniel 7:27 (sveci će dobiti kraljevstvo)
- NiS 88:87–110 (prilike tijekom Tisućljetnice)
- Otkrivenje 20:1–3; 1. Nefi 22:26 (Sotona će biti svezan)
- NiS 101:22–31 (neprijateljstvo će prestati; nema smrti; Sotona neće imati moći da iskušava)
- Izaija 11:1–9 (vuk i janje će prebivati zajedno)
- NiS 43:31; Otkrivenje 20:7–10 (Sotona nakratko oslobođen)

Posljednji sud

46. poglavlje

Sudovi Božji

- Koji su neki različiti sudovi koji dolaze prije Posljednjeg suda? Kako su svi ti sudovi povezani jedni s drugima?

Često nam se kaže u Svetim pismima da će doći dan kad ćemo stati pred Boga i bit će nam suđeno. Trebamo razumjeti kako se sud događa tako da možemo biti bolje pripremljeni za taj važan događaj.

Sveta pisma podučavaju da će nam svima biti suđeno po našim djelima: »I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. 'I otvoriše se knjige.' I druga 'knjiga', knjiga 'života', bi otvorena. Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, 'po svojim djelima'« (Otkrivenje 20:12; vidi i NiS 76:111; 1. Nefi 15:32; Abraham 3:25–28). Nama će također biti suđeno »po želji srca [našega]« (NiS 138:9; vidi i Alma 41:3).

Ovdje na zemlji često se prosuđuje koliko smo dostojni primiti mogućnosti u kraljevstvu Božjem. Kad se krstimo prosuđeno je da smo dostojni primiti ovu uredbu. Kad smo pozvani služiti u Crkvi ili dolazimo na razgovor radi napredovanja u svećeništvu ili za hramsku preporuku, podliježemo prosudbi.

Alma je podučavao da su naši duhovi, kada umremo, smješteni u stanje sreće ili bijede (vidi Alma 40:11–15). To je sud.

Naše se riječi, djela i misli koriste da nam se po njima sudi

- Zamislite da vam se sudi za sve vaše misli, riječi i djela.

Prorok Alma je posvjedočio: »Naše će nas... riječi suditi, da, sva djela naša će nas suditi; ... i naše će nas misli osuditi« (Alma 12:14).

Za učitelje: Ne morate podučavati sve u svakom poglavlju. Dok se uz molitvu pripremate podučavati, tražite vodstvo Duha kako biste znali koje dijelove poglavlja trebate obraditi.

Gospodin je rekao: »Ja vam kažem da će ljudi za svaku nekorisnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan. Tvoje će te riječi opravdati, tvoje će te riječi osuditi« (Matej 12:36–37).

Vjera u Isusa Krista pomaže nam da se pripremimo za Posljednji sud. Kroz vjerno sljedbeništvo i pokajanje za sve naše grijehе možemo biti oprosteno za naše grijehе i možemo postati čisti i sveti, tako da možemo prebivati u nazočnosti Božjoj. Kako se budemo kajali za naše grijehе, odbacujući svaku nečistu misao i djelo, Duh Sveti će promijeniti naše srce tako da čak više nećemo imati želju grijешiti (vidi Mosija 5:2). Tada, kad nam bude suđeno, bit ćemo proglašeni spremnima ući u nazočnost Božju.

- Razmislite o tome što možete učiniti kako biste poboljšali svoje misli, riječi i djela.

Bit će nam suđeno prema zapisima

- Iz kojih će nam zapisa biti suđeno? Tko će nam suditi?

Prorok Joseph Smith je rekao da će mrtvima biti suđeno iz zapisa vođenih na zemlji. Također će nam biti suđeno iz »knjige života«, koja se vodi na nebu (vidi NiS 128:6–8).

»Svatko se od vas... mora pojaviti pred 'sudištem Sveca Izraelova... i tad im se ima suditi po svetoj presudi Božjoj.' 2. Nefi 9:15.) A prema Ivanovom viđenju: 'I otvoriše se knjige. I druga knjiga, knjiga života, bi otvorena. Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima.' (Otkrivenje 20:12.) 'Knjige' koje se spominju odnose se na 'zapise [o djelima vašim] što se vode na zemlji... Knjiga života zapis je što se vodi na nebu.' (Nauk i savezi 128:7.)« (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 226–227).

Postoji još jedan zapis koji će se koristiti da nam se po njemu sudi. Apostol Pavao je podučavao da smo mi sami zapis svojeg života (vidi Rimljanima 2:15). Spremljena u našim tijelima i umovima je čitava povijest svega što smo činili. Predsjednik John Taylor je podučavao ovu istinu: »[Pojedinač] sam priča priču, i svjedoči sam protiv sebe. ... Taj zapis koji je sam čovjek napisao na pločama svojeg uma, taj zapis koji ne može lagati u taj će dan biti otkriven

pred Bogom i anđelima, i onima koji će sjediti kao suci« (*Deseret News*, 8. ožujka 1865, 179).

Apostol Ivan je podučavao da »Otac ne sudi nikomu, već je sav sud dao Sinu« (Ivan 5:22). Sin će, po redu, pozvati druge da mu pomažu pri sudu. Dvanaestorica koja su bila s njim u njegovom službeništvu sudit će dvanaest plemena Izraelovih (vidi Matej 19:28; Luka 22:30). Dvanaest Nefijskih učenika sudit će Nefijcima i Lamancima (vidi 1. Nefi 12:9–10; Mormon 3:18–19).

Baštiniti mjesto u kraljevstvu slave

- Kako će naša vjernost tijekom našeg života na zemlji utjecati na naš život u vječnosti?

Na Posljednjem sudu baštinit ćemo mjesto u kraljevstvu za koje smo se pripremili. Sveta pisma podučavaju o tri kraljevstva slave – celestijalnom kraljevstvu, terestrijalnom kraljevstvu i telestijalnom kraljevstvu (vidi NiS 88:20–32).

U Nauku i savezima 76 Gospodin opisuje načine na koje možemo birati kako ćemo živjeti svoj smrtni život. Objasnio je da će naši izbori odrediti za koje smo kraljevstvo pripremljeni. Iz ove objave učimo da će čak i članovi Crkve baštiniti različita kraljevstva zato što neće biti jednako vjerni i odvažni u svojoj poslušnosti Kristu.

Slijede načini života koje možemo odabrati živjeti i kraljevstva koja će nam naši izbori pribaviti.

Celestijalno

»To su oni koji primiše svjedočenje o Isusu, i povjerovaše u ime njegovo, i bijahu kršteni... da obdržavajući zapovijed uzmognu biti oprani i očišćeni od svih grijeha svojih, i primiti Duha Svetoga.« To su oni koji su prevladali svijet svojom vjerom. Oni su pravedni i odani tako da Duh Sveti može zapečatiti njihove blagoslove na njih. (Vidi NiS 76:51–53.) Oni koji baštine najviši stupanj celestijalnog kraljevstva, koji postanu bogovi, moraju biti vjenčani za vječnost u hramu (vidi NiS 131:1–4). Svi koji baštine celestijalno kraljevstvo živjet će s Nebeskim Ocem i Isusom Kristom zauvijek (vidi NiS 76:62).

Kroz djelo koje obavljamo u hramovima svi ljudi koji su živjeli na zemlji mogu imati jednaku priliku primiti puninu evanđelja i uredbe spasenja kako bi mogli baštiniti mjesto u najvišem stupnju celestijalne slave.

Terestrijalno

To su oni koji su odbacili evanđelje na zemlji, ali su ga kasnije prihvatili u svijetu duhova. To su časni ljudi na zemlji koji su bili zaslijepljeni spram evanđelja Isusa Krista obmanom ljudskom. To su također oni koji su primili evanđelje i svjedočanstvo o Isusu ali onda nisu bili odvažni. Njih će posjećivati Isus Krist, ali ne i naš Nebeski Otac. (Vidi NiS 76:73–79.)

Telestijalno

Ovi ljudi nisu prihvatili evanđelje niti svjedočanstvo o Isusu bilo na zemlji ili u svijetu duhova. Oni će trpjeti za svoje grijehе u paklu sve do nakon Tisućljetnice, kada će uskrsnuti. »To su oni koji su lažljivci, i vračari, i bludnici, i svodnici, i svatko tko laž voli i čini.« Ti su ljudi brojni poput zvijezda na nebu i pijeska na morskoj obali. Pohodit će ih Duh Sveti, ali ne i Otac ili Sin. (Vidi NiS 76:81–88, 103–106, 109 .)

Krajnja tama

To su oni koji su imali svjedočanstvo o Isusu kroz Duha Svetoga i poznavali su Gospodinovu moć, ali su dopustili Sotoni da ih nadvlada. Oni su zanijekali istinu i oduprli se Gospodinovoj moći. Za njih nema oprosta, jer su zanijekali Duha Svetoga nakon što su ga primili. Oni neće imati kraljevstvo slave. Živjet će u vječnoj tami, mucu i bijedi sa Sotonom i njegovim anđelima zauvijek. (Vidi NiS 76:28–35, 44–48.)

- Prema Nauku i savezima 76:50–53, 62–70, koje su karakteristike osobe koja prevladava svijet vjerom i odvažna je u svjedočanstvu o Isusu?

Sada se trebamo pripremati za sud

- Što moramo činiti kako bismo bili spremni za Posljednji sud?
-

Zapravo, svaki je dan dan suda. Mi govorimo, mislimo i djelujemo prema celestijalnom, terestrijalnom ili telestijalnom zakonu. Naša vjera u Isusa Krista, kao što pokazuju naša svakodnevna djela, određuje koje ćemo kraljevstvo baštiniti.

Imamo obnovljeno evanđelje Isusa Krista u njegovoj punini. Evanđelje je zakon celestijalnog kraljevstva. Sve su svećeničke uredbe neophodne za naše napredovanje objavljene. Ušli smo u vode krštenja i sklopili savez da ćemo živjeti životom poput Kristova. Budemo li vjerni i budemo li obdržavali saveze koje smo sklopili, Gospodin nam je rekao kakav će naš sud biti. Reći će nam: »Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!« (Matej 25:34)

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- Rimljanima 2:6–9; Otkrivenje 20:12–13 (sud)
- Alma 11:41, 45; Mormon 7:6; 9:13–14 (sudi nam se u uskrsnom stanju)
- 2. Nefi 29:11; 3. Nefi 27:23–26 (knjige koje se koriste na sudu)
- Alma 41:2–7 (našu presudu određuju naša djela, želje našeg srca, pokajanje i ustrajanje do svršetka)
- Mormon 3:22 (pokajati se i pripremiti se da stanemo pred sudačku stolicu)
- Luka 12:47–48; NiS 82:3 (kome je mnogo dano, od njega se mnogo traži)
- NiS 88:16–33 (svatko od nas prima ono za što je dostojan)

Uzvišenje

47. poglavlje

Naum za naše napredovanje

Dok smo živjeli s našim Nebeskim Ocem on je objasnio naum za naše napredovanje. Mogli smo postati poput njega, uzvišeno biće. Naum je zahtijevao da budemo odvojeni od njega i da dođemo na zemlju. Ovo je odvajanje bilo neophodno kako bismo dokazali da ćemo se pokoravati zapovijedima našeg Oca iako nismo više u njegovoj nazočnosti. Naum je omogućio da će nam, nakon što život na zemlji završi, biti suđeno i da ćemo biti nagrađeni prema stupnju naše vjere i poslušnosti.

Iz Svetih pisma učimo da postoje tri kraljevstva slave na nebu. Apostol Pavao je spomenuo da je poznao čovjeka koji je bio »uznesen do trećega neba« (2. Korinćanima 12:2). Pavao je imenovao dva kraljevstva na nebu: celestijalno i terestrijalno (vidi 1. Korinćanima 15:40–42). Celestijalno je najviše, a terestrijalno je drugo po redu. Kroz objavu posljednjih dana učimo da je treće kraljevstvo telestijalno kraljevstvo (vidi NiS 76:81). Također učimo da postoje tri neba ili stupnja u celestijalnom kraljevstvu (vidi NiS 131:1).

Uzvišenje

• Što je uzvišenje?

Uzvišenje je vječni život, onakav život kakvim Bog živi. On živi u velikoj slavi. On je savršen. On posjeduje sve znanje i svu mudrost. On je Otac duhovne djece. On je stvoritelj. Mi možemo postati poput našeg Nebeskog Oca. To je uzvišenje.

Dokažemo li se vjerni Gospodinu živjet ćemo u najvišem stupnju celestijalnog kraljevstva na nebu. Postat ćemo uzvišeni, te ćemo živjeti s našim Nebeskim Ocem u vječnim obiteljima. Uzvišenje je najveći dar koji Nebeski Otac može dati svojoj djeci (vidi NiS 14:7).

Blagoslovi uzvišenja

- Koji su neki blagoslovi što će biti dani onima koji su uzvišeni?

Naš je Nebeski Otac savršen, i on se raduje činjenici da je moguće za njegovu djecu da postanu poput njega. Njegovo je djelo i slava »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39).

Oni koji prime uzvišenje u celestijalnom kraljevstvu kroz vjeru u Isusa Krista primit će posebne blagoslove. Gospodin je obećao: »Sve je njihovo« (NiS 76:59). Ovo su neki od blagoslova danih uzvišenim ljudima:

1. Živjet će vječno u nazočnosti Nebeskog Oca i Isusa Krista (vidi NiS 76:62).
2. Postat će bogovi (vidi NiS 132:20–23).
3. Bit će ujedinjeni vječno s pravednim članovima svoje obitelji i moći će imati vječni napredak.
4. Primit će puninu radosti.
5. Imat će sve što naš Nebeski Otac i Isus Krist imaju – svu moć, slavu, gospodstvo i spoznaju (vidi NiS 132:19–20). Predsjednik Joseph Fielding Smith je napisao: »Otac je obećao preko Sina da će sve ono što ima biti dano onima koji budu poslušni njegovim zapovijedima. *Narast će u spoznaji, mudrosti i moći, idući od milosti do milosti, sve dok punina savršenog dana iznenada ne osvane nad njima*« (*Doctrines of Salvation*, sastavio Bruce R. McConkie, 3 sveska. [1954–1956], 2:36; kurziv u originalu).

Uvjeti za uzvišenje

Vrijeme da se ispune zahtjevi za uzvišenje je sada (vidi Alma 34:32–34). Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao: »Kako bismo zadobili uzvišenje moramo prihvatiti evanđelje i sve njegove saveze; te preuzeti na sebe obveze koje je Gospodin ponudio; i hodati u svjetlu i razumijevanju istine; i 'živjeti po svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih'« (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Da bismo bili uzvišeni moramo najprije usredotočiti svoju vjeru u Isusa Krista i onda ustrajati u toj vjeri do svršetka svojeg života.

Naša vjera u njega mora biti takva da se kajemo za svoje grijehе i pokoravamo se njegovim zapovijedima.

On nam svima zapovijeda da primimo određene uredbe:

1. Moramo biti kršteni.
2. Moramo primiti polaganje ruku kako bismo bili potvrđeni kao članovi Crkve Isusa Krista i primili dar Duha Svetoga.
3. Braća moraju primiti Melkisedekovo svećeništvo i uveličati svoje pozive u svećeništvu.
4. Moramo primiti hramsko podarivanje.
5. Moramo biti vjenčani za vječnost, bilo u ovom životu ili u budućem.

Osim primanja neophodnih uredbi, Gospodin nam svima zapovijeda da:

1. Ljubimo Boga i naše bližnje.
2. Obdržavamo zapovijedi.
3. Kajemo se za naše grijehе.
4. Tražimo naše umrle pretke i primimo spasonosne uredbe evanđelja za njih.
5. Redovito prisustvujemo svojim crkvenim sastancima što je češće moguće kako bismo mogli obnavljati svoje krsne saveze i blagovati od sakramenta.
6. Volimo članove svoje obitelji i osnažujemo ih na putovima Gospodnjim.
7. Svakodnevno održavamo osobne i obiteljske molitve.
8. Druge podučavamo evanđelje riječju i primjerom.
9. Proučavamo Sveta pisma.
10. Slušamo i pokoravamo se riječima Gospodinovih proroka.

Na kraju, svatko od nas treba primiti Duha Svetoga i naučiti slijediti njegove upute u svojem životu.

- Kako nas uredbe i savezi pripremaju za uzvišenje?

- Kako nam vjera u Isusa Krista pomaže da se pokoravamo zapovijedima?
- Zašto moramo naučiti slijediti vodstvo Duha Svetoga kako bismo postali uzvišeni?

Nakon što budemo vjerni i ustrajemo do svršetka

- Što se događa kada ustrajemo do svršetka u vjernom slijeđenju Krista?

Gospodin je rekao: »Budeš li obdržavao zapovijedi moje i ustraješ li do svršetka, imat ćeš život vječni, a taj je dar najveći od svih darova Božjih« (NiS 14:7). Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao: »Nastavimo li u Bogu; to jest, budemo li obdržavali njegove zapovijedi, štovali ga i živjeli njegovu istinu; tad će doći vrijeme kad ćemo biti okupani u punini istine, koja će postati sve svjetlija i svjetlija sve do dana savršenosti« (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

Prorok Joseph Smith je podučavao: »Kada se penjete ljestvama, morate započeti na dnu i uspinjati se korak po korak, sve dok ne dođete do vrha; tako je i sa načelima evanđelja – morate započeti s prvim i nastaviti sve dok ne naučite sva načela uzvišenja. No puno će proći nakon što prođete kroz veo [umrete] prije nego što ih naučite. Ne treba se sve shvatiti na ovom svijetu. Veliki će posao biti da naučimo naše spasenje i uzvišenje čak i s one strane groba« (*Teachings of the Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 268).

Joseph Smith je podučavao: »Prvo je načelo evanđelja zasigurno poznavati narav Boga. ... On je jednom bio čovjek poput nas; ... sam Bog, Otac svih nas, boravio je na jednoj zemlji, isto kao što je to sam Isus Krist učinio« (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, odabrao Joseph Fielding Smith [1976], 345–346).

Naš Nebeski Otac poznaje naše kušnje, naše slabosti i naše grijehе. On osjeća sućut i milosrđe prema nama. On želi da uspijemo kao što je on uspio.

Zamislimo kakvu će radost svatko od nas osjećati kad se vratimo našem Nebeskom Ocu budemo li mogli reći: »Oče, živio sam po

tvojoj volji. Bio sam vjeran i obdržavao sam tvoje zapovijedi. Sretan sam što sam ponovno kod kuće.« Tad ćemo ga začuti kako govori: »Dobro... bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga« (Matej 25:23).

- Pregledajte stih Matej 25:23. Razmislite o tome kako biste se osjećali kad biste čuli kako vam Gospodin izgovara ove riječi.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

- NiS 132:3–4, 16–26, 37 (odnosi se na uzvišenje)
- NiS 131:1–4 (vječni je brak ključ za uzvišenje)
- NiS 76:59–70 (objašnjeni blagoslovi celestijalne slave)
- NiS 84:20–21 (božanska moć se očituje kroz svećeničke uredbe)

Za učitelje: Kada dajete polaznicima razreda ili članovima obitelji vremena da razmisle o istinama evanđelja, o svojem životu, ili o svojoj ljubavi prema Nebeskom Ocu i Isusu Kristu, dajete im priliku da budu podučeni kroz Duha Svetoga.

Popis slika

Naslovnica: *Živuća voda*, Simon Dewey, © Simon Dewey.
Pozadina © Artbeats

Stranica 4: Fotografija © NASA i STScI

Stranica 8: Fotografija © NASA i STScI

Stranica 14: Detalj sa slike *Krist u Emausu*, Carl Heinrich Bloch.
Uz dopuštenje Nacionalnog povijesnog muzeja iz Frederiksborga
u Hillerødu, Danska

Stranica 18: Fotografija, Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/
Getty Images

Stranica 22: Fotografija © Corbis

Stranica 26: *Napuštanje Edenskog vrta*, Joseph Brickey.
© 1998 Joseph Brickey

Stranica 38: *Joseph Smith*, nepoznati umjetnik, ljubaznošću arhiva crkve Community of Christ. *Brigham Young*, Danquart Anthon Weggeland, ljubaznošću ustanove Church History Museum (Muzej povijesti Crkve). *John Taylor*, nepoznati umjetnik, ljubaznošću ustanove Church History Library and Archives (Biblioteka i arhivi povijesti Crkve). *Wilford Woodruff*, H. E. Peterson. *Lorenzo Snow*, Lewis Ramsey, ljubaznošću ustanove Church History Museum (Muzej povijesti Crkve). *Joseph F. Smith*, A. Salzbrenner, © IRI. *Heber J. Grant*, C. J. Fox, © IRI. *George Albert Smith*, Lee Greene Richards, © IRI. *David O. McKay*, Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Joseph Fielding Smith*, Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Harold B. Lee*, Grant Romney Clawson, © IRI. Fotografija Ezre Tafta Bensonu © Busath Photography. Fotografija Thomasa S. Monsona © Busath Photography

Stranica 50: *Krist uzdiže Jairovu kćer*, Greg K. Olsen. © 1990 IRI

Stranica 58: *Neka ne bude moja, nego tvoja volja*, Harry Anderson.

© Adventistička Crkva. Zabranjeno umnožavanje

Stranica 78: Detalj sa slike *Abraham na ravninama Mamre*,

Harryja Andersona. © IRI

Stranica 84: Detalj sa slike *Krist zareduje dvanaestoricu apostola*,

Harryja Andersona. © IRI

Stranica 90: Detalj sa slike *Želje mojeg srca*, Waltera Ranea. Ljubaznošću ustanove Church History Museum (Muzej povijesti Crkve)

Stranica 98: Detalj sa slike *Isus Krist*, Harryja Andersona. © IRI

Stranica 128: *Posljednja večera*, Simon Dewey. © Simon Dewey

Stranica 144: Detalj sa slike *Krist i bogati mladi vladar*, Heinricha Hofmanna. Ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.

Stranica 156: Detalj sa slike *Isus pere noge apostolima*,

Dela Parsona. © 1983. IRI

Stranica 162: Fotografija © Getty Images

Stranica 168: Detalj sa slike *Dobri Samarijanac*, Josepha Brickeyja.

© 2001 Joseph Brickey

Stranica 178: Fotografija George Doyle/Stockbyte/Getty Images

Stranica 184: Detalj sa slike *Idite i učinite sve narode učenicima mojim*, Harryja Andersona. © IRI

Stranica 196: *Adam i Eva prinose žrtve*, Keith Larson © 1996

Keith Larson

Stranica 214: Fotografija Robert Casey. © 2004 Robert Casey

Stranica 220: Fotografija Robert Casey. © 2004 Robert Casey

Stranica 240: Detalj sa slike *Jakov blagoslivlja Josipa*, Harryja

Andersona. © IRI

Stranica 246: *Drugi dolazak*, Harry Anderson. © IRI

Stranica 252: Detalj sa slike *Drugi dolazak*,

Harryja Andersona. © IRI

Stranica 258: Detalj sa slike *Bez ikakvog gnjeva*,

Nancy Glazier-Koehler. © 1984 Nancy Glazier-Koehler

Stranica 262: Detalj sa slike *Posljednji sud*, Johna Scotta. © 1974. IRI

Stranica 268: Detalj sa zidne slike Dana Baxtera

Kazalo

A

- Abraham, Božji savez sa, 80
Adam i Eva
 brak, 27
 Duh Sveti im je došao, 30–31
 odvajanje, od Boga, 28–29
 odvažni duhovi, 27
Pad, 28–29
 prvi dolaze na Zemlju, 27
 zapovjedbno im je da imaju
 djecu, 28
Alkohol, 163–164, 166
Apostol, služba i dužnosti, 75, 94
 Vidi i Dvanaest apostola
Aronovo svećeništvo
 službe i dužnosti, 73–74
 zborovi, 76
 Vidi i Melkisedekovo
 svećeništvo; Svećeništvo

B

- Besposlenost, 153–154
Biblija, 43–45
Biljke, 164
Biskup, služba i dužnosti, 74
Bog. *Vidi* Nebeski Otac
Brak
 izjava Spencera W. Kimballa
 o tome, 216–217)
 vječan, 213–218

C

- Celestijalno kraljevstvo
 krštenje potrebno da se uđe,
 112
 uzvišenje u njemu, 269, 270–273
Crkva Isusa Krista
 danas, 91–96
 objave u, 83, 85
 obnova pretkazana, 88–89,
 91–92
 obnovljena, neće nikad biti
 uništena, 95–96
 odlike koje obilježavaju, 83–87
 organizacija, 85–86, 93–94
 organizirana kroz Josepha
 Smitha, 93–94
 otpad od, 87–88
 ovlast u, 85, 92
 postati član krštenjem, 111)
 u Americi, 87
 u prošla vremena, 83–89
Čaj, 164
Čista ljubav, 167–172
 izjava Josepha Smitha o tome,
 171–172
 izjava Thomasa S. Monsona o
 tome, 170
Čovjek
 dijete Božje, 9
 izjava Josepha F. Smitha o
 božanskom podrijetlu, 9
 stvoren na sliku Božju, 6

vladati nad Božjim stvorovima,
5
Čuda, dar izvođenja, 124–125
Ćudoredna čistoća, 219–226

D

Dan posta, 141–142
Dar Duha Svetoga, 121–127
definicija, 121–122
jedan od najvećih Božjih
darova, 123
prepoznavanje utjecaja Duha
Svetoga, 123
primanje, 122–123
Darovi Duha. *Vidi* Duhovni darovi
Davanje, 180
izjava Stephena L. Richardsa o
tome, 180
Desetina, 179–182
izjava Gordona B. Hinckleyja o
tome, 182
izjava Hebera J. Granta o tome,
182
izjava Stephena L. Richardsa o
tome, 180
Djeca
Adamu i Evi je zapovjedbno da
ih imaju, 28
odgovornosti, 207
Djela, bit će nam suđeno prema
njima, 263–264
Dragocjeni biser, 46–47
Droge, zlouporaba, 164
Drugi dolazak Isusa Krista,
251–256
znaci, 247–250, 255
Duh, darovi. *Vidi* Duhovni darovi
Duhan, 164
Duhovi, tjelesni oblik, 237
Duhovna tamnica, 238–239

Duhovni darovi, 121–127
odlike istinite Crkve, 83
opis, 121–125
pažljivo korištenje, 126
razvijanje, 125–126
Sotona oponaša, 126
Duh Sveti, 30–32
došao Adamu i Evi, 30
izjave Josepha Fieldinga Smitha
o tome, 32
krštenje neophodno da se primi
dar, 112
osobine, 31
poslanje, 31–32
Vidi i Dar Duha Svetoga
Dvanaest apostola, suditi će, 265
Vidi i Apostol

Đ

Đakon, služba i dužnosti, 73
Đavao. *Vidi* Sotona

E

Edenski vrt, 27–28
Eva. *Vidi* Adam i Eva
Evandeoske istine obnovljene,
91–92

G

Gospodinov dan, 136–137
Vidi i Subotnji dan
Griješ
definicija, 103
svi su krivi za, 103

H

Hramovi
djelo se obavlja u njima,
229–234

djelo se obavlja u njima tijekom
Tisućljetnice, 253, 259
vječni brak se sklapa u njima,
215

I

Ilija, njegov dolazak, 249
Iscjeljenje, dar, 124
Iskušenja, neophodna za napredak,
11
Iskušenja, prevladavanje, izjava
Gordona B. Hinckleyja o tome,
223–224
Ispit, zemaljski život je, 10–11
Isus Krist
Jedinorođenac Očev, 51–52
ljubav, 52–53
omogućio blagoslove kroz
Pomirenje, 56
organizirao Crkvu, 54
otkupljenje, 54–56
pokorio se Ocu, 199
predodređen u predsmrtničkom
životu, 9
primjer čiste ljubavi, 171–172
primjer služenja, 160–161
rođenje i poslanje pretkazani,
49–50
savršen život, 52–53
Spasitelj i vođa u zemaljskom
životu, 15
Stvoritelj, 23–24
učenja, 53–54
uveo sakrament, 129, 131
viđenje Orsona F. Whitneyja o
patnji, 54
želi da služimo drugima, 158
život, 49–56
žrtva, 56, 145, 148

Vidi i Drugi dolazak Isusa
Krista; Pomirenje; Vjera u
Isusa Krista

Izrael

ime Jakova promijenjeno u, 241
izjava Josepha Fieldinga Smitha
o sabiranju, 243
izjava Russella M. Nelsona o
sabiranju, 243–244
raspršenje doma, 241–243
sabiranje doma, 241–245

Izraelci, 241

J**Jakov**

Božji savez sa, 241
ime promijenjeno u Izrael, 241
Jezici, dar, 121–123

K

Kava, 164

Krađa, 175

Krajnja tama, 266

Krist. *Vidi* Isus Krist

Krštenje, 111–115

način, 112–113

novi početak kroz, 115

potreba, 111–112

savezi, 113–114

tko se treba krstiti, 113

L

Laganje, 175

Lucifer. *Vidi* Sotona

M**Majke**

Izjava Boyda K. Packera o tome,
210

odgovornosti, 210–211

Melkisedekovo svećeništvo
 službe i dužnosti, 74–75
 zborovi, 76–77
Vidi i Aronovo svećeništvo;
 Svećeništvo

Meso, 165

Misionarski rad, 183–189
 izjava Ezre Tafta Bensona o
 tome, 186

Misli, bit će nam suđeno prema
 njima, 263–264

Molitva, 33–37
 kada se moliti, 35–36
 kako se moliti, 36
 kako su molitve uslišane, 36–37
 zašto se molimo, 33–35

Mormonova knjiga, 45–46

Mrtvi, uredbe za njih, odlika
 istinite Crkve, 86–87

Mudrost, dar, 122–123

N

Naknada, dio pokajanja, 107

Napredak, zemaljski život neophodan za, 10–11

Narod saveza, 79–82

Nauk i savezi, 46

Naum spasenja, 10–12, 23

Nebeski Otac

 djelo i slava, 6

 izjava Josepha F. Smitha o
 našem odnosu s njim, 9

 izjava Josepha Smitha o ulozi
 kao našeg Oca, 5–6

 ljudi načinjeni na njegovu sliku,
 6

 naš potencijal da postanemo
 poput njega, 9

 očinstvo, 9

 osobine, 6

 poznavanje, 6–7

 stvarnost, 5–6

 Stvoritelj svega, 5

 tijelo, 6

 Vladar svega, 5

 želja, da razvijemo osobine
 koje on ima, 10–12

Nedjelja, Šabat, 135–136

Neposlušnost, rezultati, 199–200

Novi i vječni savez, 81–82

O

Obitelj

 izjava Davida O. McKaya o njoj,
 203

 izjava Harolda B. Leeja o njoj,
 205

 odgovornosti, 207–212

 odnosi, 205–206

 skrb za, 152

 uspješna, 205–206

 važnost, 203, 205

 vječna, 203–206

Obitelj: Proglas svijetu, 10, 203,
 206, 207, 212, 221

Obiteljsko rodoslovlje, 229–234

Objava, obilježje istinite Crkve, 83,
 85

Obnova Crkve

 kroz Josepha Smitha, 92–95
 pretkazana, 88–89, 91–92

Očevi, odgovornosti, 209–210

Odbacivanje grijeha, dio pokajanja,
 106

Odjeli, 94

Odmor, 154, 165

Okol, 94

Opraštanje drugima, dio pokajanja,
 107

Opredjeljivanje

- koristi se, bez sjećanja na
predsmrtnički život, 11
neophodno u naumu spasenja,
17, 19
Sotona nastoji oduzeti, 17
vječno načelo, 17
zahtijeva izbor, 19–20
- Oprost
izjave Spencera W. Kimballa
o tome, 226
radost kroz, 108
za kršenje zakona čudoredne
čistoće, 225–226
- Osobnosti, razvijene u
predsmrtničkom životu, 9–10
- Otac na Nebu. *Vidi* Nebeski Otac
- Otpad, veliki, 87–88
- Otpust grijeha, krštenje za, 111
- Ovlast
obilježje istinite Crkve, 87
obnovljena, 94
- P**
-
- Pad, 27–29
rezultati, 28–29
- Patrijarh, služba i dužnosti, 75
- Patrijarhalni blagoslovi, 10, 75, 125
izjava Thomasa S. Monsona o
tome, 10
- Pečaćenje, moć, obnovio Ilija, 249
- Plod, 165
- Podučavanje
dar, 123
iz ove knjige, 1–3
- Pokajanje
blagoslovi od, 108
definicija, 103
izjave Spencera W. Kimballa o
tome, 105, 107–108, 226
načela, 105–108
- potreba za njim, 103
sada je vrijeme, 109
- Pomirenje, 57–64
izjava Josepha Fieldinga Smitha
o tome, 105
Krist jedini može izvesti, 59
Krist je trpio i umro da ga
izvede, 54–56, 59
neophodno za spasenje, 00(59)
priča Boyda K. Packera
prikazuje, 61–63
spasenje od grijeha je rezultat,
60–63
Uskrsnuće je rezultat, 59
Vidi i Isus Krist
- Poslušnost, 195–201
izjava Josepha Smitha o tome,
198
krštenje pokazuje, 112
- Posni prinosi, 142, 181
- Post, 139–143
blagoslovi za, 142–143
ispravan, 139–141
- Poštenje, 173–177
izjava Brigham Younga o
tome, 173
izjava Josepha F. Smitha o tome,
176
izjava Marka E. Petersena
o tome, 173
- Potvrda. *Vidi* Dar Duha Svetoga
- Povrće, 164
- Preci, pomaganje, 231–234
- Predodređenje, 9–10
izjava Josepha Smitha o tome, 9
- Predsjednik Crkve, 39–40
blagoslovi za poslušnost njemu,
42
izjava Wilforda Woodruffa
o tome, 41

podržavanje, 41
 vodi Crkvu, 93
 živući prorok danas, 40–41
Vidi i Proroci
 Prepoznavanje grijeha,
 dio pokajanja, 105–106
 Prevođenje, dar, 122
 Prinosi, 180–182
 izjava Gordona B. Hinckleyja
 o tome, 182
 izjava Hebera J. Granta o tome,
 182
 izjava Stephena L Richardsa
 o tome, 180
 Priznavanje, dio pokajanja,
 106–107
 Proroci, 39–42
 Bog je pozivao kroz razdoblja,
 40
 Božji predstavnici na zemlji, 39
 njihove riječi, Sveto pismo, 43
 predodređeni, 9–10
 Proroštvo, dar, 124
 Prva načela i uredbe, 86
 vraćeni natrag u punini kroz
 obnovu, 94–95
 Prvo predsjedništvo, 93–94
 Pšenica , 165

R

Rad, 151–155, 165
 izjava Davida O. McKaya
 o tome, 154
 izjava Hebera J. Granta o tome,
 152
 Radost, punina, 11
 Rađanje, moć, 221
 Raj
 izjava Jedediaha M. Granta
 o tome, 238

izjava Wilforda Woodruffa
 o tome, 238
 u svijetu duhova, 238
 Rat na nebu, 15–16
 Razonoda, 154
 Riječi, bit će nam suđeno prema
 njima, 263–264
 Riječ mudrosti, 163–166
 izjava Hebera J. Granta o tome,
 166
 Roditelji, odgovornosti, 152,
 207–208
 Rođenje, naše vrijeme i mjesto,
 odabrao Nebeski Otac, 9

S

Sakrament, 129–132
 Krist je predstavio, 129, 131
 posluživanje, 130–131
 savezi se obnavljaju kroz, 131
 stav pri uzimanju, 132
 Savez
 Abrahamov, 80–81
 definicija, 79, 81
 krsni, 113–114
 novi i vječni, 81–82
 obnavlja se kroz sakrament, 131
 Sedamdesetorica, služba i dužnosti,
 75
 Slava, kraljevstva, 265–266
 Sloboda izbora. *Vidi* Opredjeljenje
 Služenje, 157–161, 181
 izjava Spencera W. Kimballa
 o tome, 158
 Smith, Joseph
 Crkva obnovljena kroz njega,
 92–94
 istina obnovljena kroz njega,
 94–95

- Sotona
 borio se protiv Isusa na nebu, 15
 iskušao Evu, 28
 iskušava nas, 16
 izbačen s neba, 15–16
 na kratko oslobođen na kraju
 Tisućljetnice, 261
 nastojao je oduzeti slobodu
 izbora, 13, 15
 oponaša darove Duha, 126
 suprotstavlja se dobru, 19–20
 svezan tijekom Tisućljetnice,
 259–260
 želi da prekršimo zakon
 ćudoredne čistoće, 224–226
- Spasitelj. *Vidi* Isus Krist
- Spoznaja, dar, 123
- Spoznaja da je Isus Krist Sin Božji,
 dar, 123–124
- Starješina, služba i dužnosti, 74
- Stvaranje
 izveo ga Isus Krist, 23–24
 izvođenje, 23–24
 pokazuje Božju ljubav, 24–25
- Subotnji dan, 136–138
 blagoslovi za poštovanje, 137
 definicija, 133
 držati ga svetim, 136–137
 Nedjelja, 135
 povijest, 135
 svrha, 133, 135
- Sud
 Posljednji, 263–267
 priprema za, 266–267
 riječi, djela i misli će se koristiti
 pri tome, 263–264
 vodi ga Isus Krist, 265
 zapisi će se koristiti pri tome,
 264–265
- Sudovi Božji, 263
- Svećenik, služba i dužnosti, 75
- Svećeništvo, 65–69
 blagoslovi za ispravno
 korištenje, 69
 definicija, 65
 izjava Josepha F. Smitha o tome,
 72
 kako muškarci primaju, 67–68
 kako se ispravno koristi, 68–69
 ključevi, 72
 podjele, 71–72
 potreba za njima, 67–68
 uređenje, 71–77
Vidi i Aronovo svećeništvo;
 Melkisedekovo svećeništvo
- Sveta pisma, 43–47
 četiri knjige, 43–47
 proučavanje, 47–48
- Svijet duhova, 235–239
 izjava Ezre Tafta Bensona
 o tome, 235
 poduka Brigham Younga
 o tome, 235–236
- Svjedočanstvo, izjava Davida O.
 McKaya o tome, 124
- T**
- Talenti
 izjava Hebera J. Granta
 o razvijanju, 193
 izjava Josepha F. Smitha
 o odgovornosti za njih, 193
 izjava Marvina J. Ashtona
 o razvijanju, 192–193
 razvijanje, 192–194
 razvijeni u predsmrtničkom
 životu, 9–10
- Telestijalna slava, 266
- Terestrijalna slava, 266

Tisućljetnica, 257–261
izjava Brighama Younga
o tome, 253
izjava Johna Taylora o tome, 260
Tumačenje jezika, dar, 122

U

Učitelj, služba i dužnosti, 73
Uredbe
obilježje istinite Crkve, 87–88
obnovljene, 94–95
Ustrajanje do svršetka, blagoslovi
primljeni za, 272–273
Uzvišenje, 270–273
izjava Josepha Fieldinga Smitha
o tome, 272
postati dostojan, 16
vječni brak neophodan za,
213–214

V

Varanje, 175–176
Veliki svećenik, služba i dužnosti,
75
Veliko vijeće, 11
Vijeće na nebu, 11
Vino, 163
Vjera u Isusa Krista, 97–102
blagoslovi koji slijede, 101–102
definicija, 97, 99
duhovni dar, 97, 125
izjave o potrebi za djelima uz
nju, Spencer W. Kimball, 101
izjave o učincima, iz knjige
Lectures on Faith, 101–102
kako možemo uvećati, 99–101
zašto je trebamo, 99
Vjerovanje u svjedočanstvo drugih,
dar, 124
Vrući napici, 164

Z

Zapisi, bit će nam suđeno prema
njima, 264–265
Zapovijedi, obdržavanje,
dio pokajanja, 107–108
Zastor prekriva sjećanje na
nebeski dom, 11
Zdravlje, Gospodnji zakon
o njemu. *Vidi* Riječ mudrosti
Znaci vremena. *Vidi* Drugi
dolazak Isusa Krista
Žaljenje zbog grijeha,
dio pokajanja, 106
Žestoka pića, 163, 166
Žitarice, 165
Žrtva, 145–149

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLEDNJIH DANA

